

SLAMNIK

GLASILO OBČIN DOMŽALE, LUKOVICA IN MORAVČE

Božja setev je pognala
kal in je rodila - vzrasla
so nebesa pod Trigla-
vom. Oko, ki jih ugleda,
obstrmi pred tem
čudom božjim, srce
vztrepeče od same
sladkosti; zakaj gore in
poljane oznanjajo, da je
Bog ustvaril paradiz za
domovino vselemu
rodu, blagoslovljenemu
pred vsemi drugimi.

IVAN CANKAR:
KURENT

Slovesna počastitev dneva državnosti

Slavnostni govornik osrednje občinske proslave ob dnevu državnosti je bil dr. Miha Brejc, predsednik Občinskega sveta Občine Domžale.

Slavnostni pečat dogodka je dala navzočnost častne enote Slovenske vojske ljubljanske pokrajine. Foto: Marko Senica

25. junija je minilo šest let, odkar je bila Slovenija razglašena za samostojno državo. Tudi letos smo ob tej priložnosti pripravili svečanosti, ki so potekale na večer pred praznikom pod pokroviteljstvom Občine Domžale ter v sodelovanju s Krajevno skupnostjo Dob, Območnim združenjem veteranov vojne za Slovenijo Domžale in Društvom za raziskovanje jam Simon Robič Domžale. Svečanosti so se pričele z mašo za domovino v župnijski cerkvi Sv. Martina v Dobu, ki jo je daroval dekan g. Vlado Pečnik ob somaševanju kaplana g. Jožeta Tomšiča. Za rdečo nit mašnega nagovora si je g. Pečnik vzel misel Antona Martina Slomška: »Domovini sinovi, Bogu otroci, nikomur hlapci«.

(Nadaljevanje na tretji strani)

Dan državnosti. Praznik z veliko začetnico za vsakega zavednega Slovenca smo tudi v občini Moravče praznovali z organizacijo prireditev, ki so se odvijale pred praznikom. Že v ponedeljek je bilo tradicionalno kresovanje na Limbarski gori s krajšim kulturnim programom, ki ga je izvedlo KID Limbar, in sv. mašo za domovino, ki jo je v tamkajšnji cerkvi ob 21. uri opravil domači župnik Viktor Primožič.

Na predvečer praznika pa je vrvež v središču Moravč naznanjal pravi spektakel, kar je program praznovanja tudi bil. Obsegal je tri sklope. V prvem kulturnem delu so nastopili združeni vsi odrasli pevski zbori in ta veliki sestav, ki ga je dopolnjevala še moravska godba, je štel preko sto pevcev, ki pa so dokaj ubrano izvedli pesmi, med katerimi je bila tudi slovenska himna. V programu so sodelovali recitatorji KSD Peče, KUD Vrhpolje in učenci OŠ Jurja Vege z mentorico gđc. Nuško Kokalj. Obiskovalci prireditve so ploskali vsem nastopajočim. Z največjim aplavzom pa je bila nagrajena Špela Pirc, učenka drugega razreda, ki je v sočni moravski govorici opisala svoj domači kraj Kovačijo. Slavnostni govornik je bil župan, Matjaž Kočar.

V svojem govoru je posebej poudaril pomembnost prizadevanj slovenske vlade za vključitev Slovenije v evropsko unijo.

(Nadaljevanje na strani 13)

Kresni večer v Trnjavu pred praznikom

Tokrat smo ga doživeli. Ni bil ne praznovanje in ne veselica, pa vendar je bil večer, ki bo marsikomu ostal v spominu. Gasilci Šentvida in Krašnje so posodili mize in klopi. Trnjavci so pripravili prizorišče, ki so ga nato člani KUD Lukovica opremili z zvočniki in lučmi. Parkirišče je bilo urejeno v dolini, za vzpenjačo pa je služil kombi, ki je »starejše« udeležence vozil na prizorišče. Breznikova mama, ki je pred kratkim praznovala 87 rojstni dan, je prižgala kres.

(Nadaljevanje na strani 11)

Prebliski

Če samo zbiraš misli v sebi, ni preveč dobro. Z njimi je treba na plano, ven! Nekaj o sebi: živim zelo hitro. Vsak dan se mi veliko zgodi. Preden nadaljujem z zgodbo, naj na »računalniški papir« zapišem še tole željo: rad bi se za nekaj hipov ustavil, popolnoma izstopil iz ritma, prehitrega tempa vsakdanjega življenja.

Včeraj (na večer pred praznikom slovenske državnosti) sem se odločil, da ne objavim v Slamniku skupne fotografije domžalske županije in slovenskega nadškofa g. Franca Rodeta pred njegovo rojstno hišo na Rodici, čeprav si je ga. Cveta Zalokar Oražem to zelo želela. Vsaj zdi se mi tako. Zakaj ne bo v tej številki občinskega časopisa te fotografije? Ker sem bil v resnici razočaran nad njeno »neudeležbo« pri sv. maši za domovino in njeno odsotnostjo pred edinim občinskim pomnikom slovenske državnosti na osrednji občinski prireditvi v Dobu v počastitev največjega slovenskega (civilnega) praznika... pa tudi zaradi zastaranosti.

Ali še kdo »bedi« nad menoj? V svojem prvem intervjuju sem se ob tej temi dokaj spretno izognil daljšemu odgovoru. Na srečo spraševalka ni nadaljevala z novim vprašanjem o avtonomiji odgovornega urednika Slamnika. Le zakaj bi se sprenevedal, priznam, da nad menoj »bedi« kar precej ljudi. Vsakdo, ki ga pripustim nekoliko bližje k »urednikovanju«, bi rad pristavil svoj »dragoceni« lonček. Kako dolga je vrsta za mano in pred menoj! Kandidati, ki bi radi uredili vsaj delček Slamnika, so iz vseh mogočih strank, društev, klubov, organizacij, občinske uprave itn. Še dobro, da vse mine!

Nekateri so kar precej trdno prepričani, da je še zdaj Slamnik strankarski časopis. Kakšna čudna definicija našega časopisa je vsidrana v njihovih možganih. Ali je slučajno kdo prestel, koliko različnih »nestrankarskih« ljudi in dogodkov, povezanih z njimi, se je v letošnjih številkah Slamnika pojavilo v njem?

Zakaj »obstaja« Slamnik? Ne kvasite neumnosti, g. Rajko Gerič! Slamnik je obstajal, obstaja in bo obstajal zara-

di ljudi, naših občanov, ne pa »zaradi politike, političnih strank in zaradi predstavljanja strankarskih interesov v občini«. Vi menda že živite v tržnem gospodarstvu, kajne, g. Gerič? Razumel sem vas, da je za vas, to je za »vas« domžalsko »revijo«, pomemben samo denar in nič drugega. Zakaj pa potem nenehno jamrate, stokate in negodujete? Tudi od občine ste že dobili denar, torej se na trgu ne prebijate čisto sami. Kot mi je poznano, bi radi od občinske oblasti še večjo finančno injekcijo.

Vaši izpraševalki ste povedali tudi tole svojo misel: »Urednikovanje Slamnika bi zame pomenilo velik napor, zato bi se moral najverjetneje odpovedati svojemu novinarskemu delu.« Ne morem si kaj, da ne bi soglašal s tem vašim predvidevanjem, g. Rajko Gerič, čeprav ste v nadaljevanju svoje misli malce »zabluzili«, nobene posebne energije namreč ne bi potrebovali »za politično kolebanje med strankami in objavami v Slamniku«. Do zdaj (za časa mojega urednikovanja) je bilo v Slamniku objavljeno »vse, kar so nam do sedaj poslali iz različnih (domžalskih, političnih) strank«. Ne verjamete, kajne? Kako naj vas prepričam? Bi poskusili skupaj z menoj urediti eno številko Slamnika? Ali naj vas še prej povabim na naslednjo sejo našega uredniškega odbora? Bi sploh prišli?

Sredi aprila letos je bila v dvorani Zavoda sv. Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano javna tribuna z naslovom Javna glasila v tranziciji. Rad bi priobčil vsaj nekaj izredno zanimivih stališč, ki so jih na tribuni izrekli vidni slovenski premišljevalci oziroma znane medijske osebnosti, vendar naj zaradi prostorske stiske zapišem le dve, najprej od sedanjega urednika Maga: »Nekdanja marksistična nomenklatura je bolj trdna v sedlu kot kdaj koli prej. Nič temeljnega se ni spremenilo v družbi. Vsa politična moč je bolj ali manj v rokah nosilcev stare, nekdanje oblasti.« Zanimiva in vredna premisleka pa je tudi misel Saše Veronika: »Javno mnenje nam ustvarjajo golobradi mladeniči - od starosti pod 25 let - in njihove vrstnice kajpada, obvezno mladi in mlade.«

Ne vem, zakaj se je glavni in odgovorni urednik Domžalskih novic izognil (številčni) oceni »njegovega« časopisa, kajti v pogovoru z menoj je prijazna (ista kot moja) izpraševalka »strogo« vztrajala pri njej. Vseeno se ji ob tej priliki zahvaljujem za »svoj« prvi intervju in zaključno spoznanje, »da sta Slamnik in Domžalske novice časopisa, ki ju Domžale prav gotovo potrebujejo«.

BOGDAN OSOLIN

Ekskluzivno za Slamnik

Ameriška letalonosilka John F. Kennedy v Luki Koper.
Foto: Marko Senica

PROTIVLOMNA VRATA
MIKASO slovensko znanje,
slovenski izdelek

29. SEJA OBČINSKEGA SVETA

Sprejeti ukrepi za skrajšanje čakalne dobe v zobozdravstvu v občini Domžale

Demokracija pomeni tudi biti tako ZA kot PROTI, kajne g. Roman Kurmanšek?

Svetnika zamudila na sejo zaradi seje.

Akti, ki jih je Občinski svet Občine Domžale sprejel na svoji 29. seji dne 4. junija 1997

1. Odlok o ureditvenem načrtu Radomlje
2. Sklep o sprejemu stališč do pripomb in predlogov iz javne razprave in javne obravnave sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta D-15 ob Kamniški
3. Odlok o spremembah in dopolnitvah ureditvenega načrta D-15 ob Kamniški
4. Odlok o spremembi Odloka o stavbnih zemljiščih
5. Odlok o organiziranju pomoči na domu in merilih za določanje plačil storitev
6. Odlok o spremembi Odloka o proračunu Občine Domžale za leto 1997
7. Odloki o varstvenih pasovih vodnih virov in ukrepih za zavarovanje voda (osem odlokov) v prvi obravnavi
8. Odlok o spremembi Odloka o ravnanju s komunalnimi odpadki na območju občine Domžale v prvi obravnavi
9. Sklep o sprejemu poročila o realizaciji proračuna Občine Domžale za obdobje I.-III./97
10. Sklep o sprejemu premoženjske bilance Občine Domžale za leto 1996
11. Sklep o sprejemu poročila o delu nadzornega odbora Občine Domžale za leto 1996
12. Sklep o uresničevanju ustanoviteljskih pravic do VVZ Domžale
13. Sklep o sprejemu poročila o poslovanju počitniškega doma na Krku
14. Sklep o izdaji soglasja k Statutu Stanovanjskega sklada Občine Domžale
15. Sklep o izdaji soglasja k podpisu pogodbe za izgradnjo vrtca Količev
16. Sklep o sprejemu ukrepov za skrajšanje čakalne dobe v zobozdravstvu v občini Domžale

V predlogu dnevnega reda za 29. sejo Občinskega sveta, ki jo je predsednik Občinskega sveta dr. Miha Brejc sklical za 4. junij 1997, je člane Občinskega sveta čakalo za obravnavo kar 19 točk dnevnega reda. Kljub obsežnemu dnevnemu redu pa so člani uspeli zaključiti z obravnavo vseh točk, uvrščenih na sejo sveta.

Tokrat se je seja zapletla na začetku, ob sprejemanju dnevnega reda. Gospa Majda Pučnik Rudl je v imenu svetniške skupine SDS predlagala umik točke z dnevnega reda seje z naslovom »Obravnavo in sprejem Odloka o ustanovitvi javnega zavoda Center za mlade - druga obravnavo«. Ob utemeljitvi predloga je poudarila, da podpira in zahteva ustanovitev zavoda, vendar ugotavlja nekatere neskladnosti med elaboratom o upravičenosti ustanovitve Centra za mlade, ki ga je Občinski svet že sprejel, in med besedilom predlaganega odloka ter da pred sprejetjem zahteva kakovostno in finančno projekcijo delovanja zavoda. Kljub obrazložitvi in pojasnilu ga. županje Cvete Zalokar Oražem glede navedenih razlogov za predlog umika so se člani Občinskega sveta odločili, da predlagane točke ne obravnavajo, dokler se gradivo ustrezno ne popravi oz. dopolni v skladu z razlogi, zaradi katerih je bila točka umaknjena. Umik točke »Obravnavo in sprejem strategije varstva okolja v občini Domžale - prva obravnavo« je predlagal in utemeljil g. Jože Nemec. Menil je, da je gradivo nepopolno, da o njem nista razpravljala pristojna odbora pri Občinskem svetu in da je neprimerno za posredovanje v javno razpravo. Člani Občinskega sveta njegovega predloga niso sprejeli in so točko uvrstili na dnevni red seje.

Po sprejemu dnevnega reda, katerega postopek je trajal skoraj uro, so člani Občinskega sveta sprejeli skupaj s štirimi amandmaji Odlok o ureditvenem načrtu Radomlje. Odlok ureja območje centra Radomelj, določa njegove meje, funkcije, merila in pogoje posegov ter bivanja in dela, etapnosti ter obveznosti udeležencev. Tudi v nadaljevanju so se člani Občinskega sveta odločili o sprejemu prostorskega akta. Tako so brez pripomb sprejeli stališča do pripomb in predlogov iz javne razprave in javne obrav-

nave sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta D 15 ob Kamniški in v naslednji točki s tremi amandmaji še sam Odlok o spremembah in dopolnitvah ureditvenega načrta D 15 ob Kamniški.

Člani Občinskega sveta so se seznanili tudi s problematiko čakalne dobe v zobozdravstvu v občini Domžale. O tej pereči temi je že predhodno dvakrat razpravljali tudi pristojni Odbor za družbene dejavnosti. Po podatkih je najbolj pereč problem v zobozdravstvenem varstvu odraslih, kjer je čakalna doba odvisna od posameznega izvajalca, po zagotovilih Zdravstvenega doma Domžale pa je povprečna čakalna doba 2,5 let. Bolniški primeri nimajo čakalne dobe in jih sprejemajo po dogovorjenem sistemu, čakalne dobe tudi ni v mladinskem zobozdravstvu. Omenjeno problematiko sta na seji predstavila ga. Irena Gričar, načelnica oddelka za družbene dejavnosti, in g. Janez Svoljšak, direktor Zdravstvenega doma Domžale. Člane Občinskega sveta so v razpravi zanimali predvsem razlogi za tako situacijo in se seznanili s stanjem na področju zobozdravstva v drugih občinah. Po razpravi so člani Občinskega sveta sprejeli šest ukrepov, ki naj bi skrajšali čakalno dobo in povečali zobozdravstveni standard za občane občine Domžale.

V drugi obravnavi je bil sprejet tudi Odlok o spremembi Odloka o stavbnih zemljiščih. S sprejetim odlokom se pri investicijah javnih zavodov s področja družbenih dejavnosti, katerih ustanovitelj je občina, in ki se financirajo iz proračuna, obračuna in plača sorazmerni del stroškov za pripravo in opremljanje stavbnega zemljišča v skladu z merili, pri čemer je Sklad stavbnih zemljišč dolžan tako pridobljena sredstva nameniti financiranju določene investicije. V kolikor je zaradi investicije potrebno povečati komunalno opremljenost, se sredstva, ki se vračajo, zmanjšajo za dejanske stroške komunalnega opremljanja.

Brez razprave in soglasno so člani Občinskega sveta sprejeli tudi Odlok o organiziranju pomoči na domu in merilih za določanje plačil storitev. Po odloku pomoči na domu organizira in izvaja Center za socialno delo Domžale kot javno službo. Odlok določa upravičence do socialne oskrbe na domu, obseg storitev, plačilo stori-

tev, upravičence do olajšav in oprostitve plačila storitev.

V skladu z Odlokom o proračunu Občine Domžale so se člani Občinskega sveta seznanili s poročilom o realizaciji proračuna Občine Domžale za obdobje I-III/97 in sprejeli premoženjsko bilanco Občine Domžale za leto 1996, katero mora občinski svet sprejeti po Zakonu o financiranju občin. Po premoženjski bilanci znašajo sredstva skupaj 9.125.171.000,00 SIT.

Svoje poročilo o delu v letu 1996 je predstavil tudi Nadzorni odbor občine, katerega poročilo so člani Občinskega sveta sprejeli soglasno.

V prvi obravnavi so člani Občinskega sveta sprejeli tudi osem odlokov o varstvenih pasovih vodnih virov in ukrepih za zavarovanje voda, in sicer za: Domžale I, II, III, IV, V in DGI, Črnave, Homec, Nožice, Volčji potok, Kolovec - Mrzli Studenec, Brdo nad Ihanom in Kolovec-Dolomit. Odloki določajo varstvene pasove in ukrepe za zavarovanje teh virov pitne vode pred onesnaženjem.

Daljša razprava je tekla o strategiji varstva okolja v občini Domžale v prvi obravnavi, za katero je bil podan predlog o umiku že pri sprejemu dnevnega reda. Člani Občinskega sveta, ki so sodelovali v razpravi, so podali svoja stališča in mnenja do gradiva in prevladalo je stališče, da gradivo v obliki, kakršno je predlagano za sprejem, ni primerno za javno obravnavo, saj je pomanjkljivo, zato so člani Občinskega sveta razpravo o

strategiji prekinili do predložitve popravljenega gradiva, o katerem mora svoje stališče podati tudi Odbor za varovanje okolja in urejanje prostora ter Odbor za gospodarske javne službe. Strategija je drugače sestavljena iz 19 poglavij, ki podajajo dolgoročne usmeritve za izboljšanje stanja okolja v občini. Strategija naj bi podala osnovo za varovanje okolja, prostorsko planiranje in usmerjanje proračunskih sredstev na tem področju v naslednjih letih.

S sprejemom sklepa o uresničevanju ustanoviteljskih pravic do Vzgoj-

O problematiki čakalne dobe v zobozdravstvu v naši občini je na seji Občinskega sveta spregovoril tudi dr. Janez Svoljšak, direktor Zdravstvenega doma Domžale.

Svetnico Martino Urbanija že nekaj sej pogrešamo. (vse foto Bogdan Osolin)

Zadnja točka

Tokrat je prišlo na podlagi vprašanj, predlogov in pobud domžalskih občinskih svetnikov tudi do nekaterih odgovorov. Nekaj jih je že v prejšnji številki Slamnika pripravila ga. Vera Vojska (objavila je sicer nekaj odgovorov, ki so jih obravnavali na seji Občinskega sveta Občine Domžale šele po izidu prejšnje številke Slamnika - torej je kar malo pohitela), vendar se ji za ta njen prispevek vseeno toplo zahvaljujem, druge, najbolj zanimive odgovore pa si boste lahko prebrali danes. Če bi se namreč objavili vsi, bi morali seveda temu ustrezno povečati tudi obseg Slamnika, kar pa na žalost ni možno.

Svetniške skupine Slovenskih krščanskih demokratov, Socialdemokratske stranke in Slovenske ljudske stranke so prosili, da županja in svetniška skupina Združene liste socialnih demokratov pojasnijo svoj odnos do praznovanja 25. junija - DNEVA DRŽAVNOSTI. Županja Cveta Zalokar - Oražem in na 14. seji Odbora za občinska priznanja, proslave in prireditve ter obeležja občinskega pomena, ki je bila 21. maja 1997 v razpravi o pripravah na praznovanje Dneva državnosti izrazil pomislek, zakaj sta ob Dnevu državnosti potrebni dve prireditvi, ki obenem predstavljata dvojni strošek, ena v Dobu pri spomeniku samostojni Sloveniji, druga pa na Gorjuši (Adam Ravbar). Edini spomenik slovenski osamosvojitvi v občini Domžale je v Dobu in je za zdaj najprimernější kraj za občinsko proslavo Dneva državnosti. Ker je županja tudi na seji kolegija predsednika sveta izjavila, da je spomenik v Dobu last KS in ne Občine Domžale in podobno, podpisane svetniške skupine vprašujejo, ali je morda za županjo Dan državnosti, največji slovenski praznik, nepomemben. Ker je županja tudi članica Združene liste socialnih demokratov, ki je letos v Majčevem dvoru organizirala javno tribuno z nekdanjimi jugoslovanskimi generali in Vekoslavom Grmičem in na kateri so prisotni peli hvalnice Jugoslaviji in socializmu, bi bilo prav, da svoj odnos do osamosvajanja in Dneva državnosti pojasnijo javnosti.

Na to vprašanje sta odgovorila županja in v imenu svetniške skupine Združene liste socialnih demokratov tudi Pavle Pevec. Županja pravi takole: »Zame je 25. junij največji praznik Republike Slovenije, kar sem že prej povedala. Do praznika nimam nobenih predsodkov ali zadev, ki bi mi jih želeli med vrsticami predpisati. Šlo je za (kar sem že jasno povedala) določene druge stvari, ki so bile odprte, in ne za to, da bi šlo za kakršnokoli omalovaževanje tega praznika, šlo je za druge organizacijske in finančne težave, ki pa potem mogoče na žalost res izpadejo tako, kot da je bilo

nekaj narobe z mojim odnosom do tega praznika. Na drugi del odgovora naj odgovori stranka, saj jaz niti nisem bila med organizatorji tiste zadeve, tako da na tisti del vprašanja ne morem odgovoriti. O tistem pogovoru z Vekoslavom Grmičem, ki sem ga neposredno spremljala, imam svoje mnenje, mislim pa, da mi ga ni potrebno povedati, saj ima lahko vsak svojega.«

Pavle Pevec pa je v imenu ZLSD na drugi del vprašanja odgovoril: »ZLSD na to vprašanje ne bo odgovarjala, ker ni imela ničesar pri organizaciji in predstavitvi knjig v Majčevem dvoru. To je izključno organiziral Majčev dvor skupno z založnikom. Na to predstavitev so bili vabljeni vsi državljani, objava je bila v Delu. Naša ideja je bila, da se tam izmenjajo določene misli, če pa je znal to urednik ekonomsko propagandno izkoristiti, da je praktično uspel zaven povabiti tudi te ljudi in da je iz tega naredil dober posel, to ni naš problem. Po drugi strani pa mislim, če neka knjiga lahko povzroči ne vem kakšno škodo, da ima vsakdo pravico povedati svoje misli, četudi misli, da je bila nekdanja rajna Jugoslavija v redu (sam sicer nisem bil pri soten pri debati). Ob tem ne vidim nič slabega in se ne mislim zagovarjati. Majčev dvor organizira precej prireditev - lutkovne, gledališke in glasbene in tudi predstavitve knjig. Če so po mnenju nekaterih problematične, bi morali že preprečiti izid. Zame knjiga, ki je izšla, ne more biti v nobenem primeru problematična, niti dileme, ki iz tega izhajajo.«

Svetniki Slovenskih krščanskih demokratov in Socialdemokratske stranke so že pred nekaj časa na županjo naslovili vprašanje glede njenega obiska mondenega otoka v Indijskem oceanu, Mauritiusa (samo ona in novogoriški župan sta se udeležila tega obiska, drugi slovenski župani se zaradi (pre)dragega izleta oz. obiska tega otoka niso želeli udeležiti te konference, saj spoštujejo denar davkoplačevalcev - opomba pisca), in sicer v naslednji vsebini: »Kongres mednarodnega združenja predstavnikov lokalnih skupnosti na mondenem otoku Mauritius v Indijskem oceanu, ki se ga je udeležila tudi naša županja (edina poleg župana iz Nove Gorice), je zelo razburila naše občane kot tudi celo Slovenijo. Menimo, da udeležba takih turističnih kongresov (razvidno iz programa) zelo slabo vpliva na podobo naše občine, da ne omenimo skrajno sprevrženega zapravljanja denarja davkoplačevalcev, ki se iz dneva v dan borijo za golo preživetje. Naj omenimo, da je bilo nedavno posvetovanje županov v Münchnu, kjer so govorili o lokalni samoupravi. Po mnenju udeležencev je bilo to zelo delovno in koristno srečanje, seveda vse kaj drugega kot kongres na eksotičnem Mauritiusu. Tam (v Münchnu) sta bila tudi g. Per, mengeški župan, in g. Gros, kranjski župan. Menimo, da takšno delovanje od naše županje zahteva odgovor in da o njem zavzame stališče tudi Občinski svet v najkrajšem času.«

Županja jim je odgovorila: »33. kongresa IULA-e, Mednarodne organizacije lokalnih skupnosti iz vsega sveta, sem se udeležila kot delegatka Stalne konference lokalnih skupnosti (SKLS) Slovenije, kjer opravljam funkcijo podpredsednice. V sklopu mednarodne dejavnosti SKLS smo bili v omenjeno organizacijo vključeni že leta 1992 v okviru Sveta Evrope in Svet evropskih regij, enega od štirih svetov Sveta Evrope. SKLS aktivno sodeluje v številnih komisijah znotraj Sveta Evrope. Med drugim bo v letošnjem letu predstavnik občine Domžale sodeloval na seminarju o finančah v lokalni politiki, ki ga organizira Svetovna banka, katera krije tudi vse stroške. Povabljeni smo bili tudi na seminar o lokalni samoupravi v Münchnu, ki pa se ga žal zaradi prezasedenosti občinske uprave nismo mogli udeležiti. Kongres na Mavritiju je bilo največje svetovno srečanje predstavnikov lokalnih skupnosti in županov, zato sodim, da je to še posebna čast, da sem se ga lahko tudi udeležila v imenu Slovenije. Na njem so bile obravnavane pomembne teme (procesi decentralizacije, financiranje lokalnih skupnosti, infrastruktura, ženske v lokalni politiki,...), bil pa je tudi edinstvena priložnost za promocijo in predstavitev naše mlade države.«

Tudi Bogdan Osolin, svetnik Slovenskih krščanskih demokratov, je na domžalsko županjo naslovil na tematiko njene udeležbe na Mauritiusu naslednje vprašanje: »Verjamem, da je bila udeležba na Mauritiusu za ga. županjo »še posebna čast«. Tudi obravnavane teme niso od muh, kot se temu lahko reče, prav rad pa bi izvedel, KAKO je naša županja izkoristila »edinstveno priložnost za promocijo in predstavitev naše mlade države« na 33. kongresu IULA. Mednarodne organizacije lokalnih skupnosti, največjem srečanju predstavnikov lokalnih skupnosti in županov. Ali ni šlo le za nepotrebno zapravljanje lepega in s težavo prisluženega kupčka slovenskih davkoplačevalskih tolarjev, tega vsi občinski svetniki še ne vemo.«

Županja mu je odgovorila: »Mislim, da vsak, ki je kadar koli šel v tujino, ve, kako se predstavlja. To so bila številna neposredna srečanja s tujimi župani, mnogi pogovori, sodelovanje na odborih in komisijah, aktivno sodelovanje. Gre za kongres, ki ima svoj plan, kjer se srečajo s mnogimi ljudmi, takšnimi, ki vedo, kje je Slovenija in kaj je, in takšnimi, ki tega ne vedo in menim, da je to način, ko lahko vsakdo, ki gre v tujino, to pojasni. Govorila sem z županom Osla, Toronta, nekaterimi afriškimi predstavniki, ki ne vedo nič o Sloveniji. To je tudi del posla, ki ga opravljam. Ne vem, zakaj se to tako marginalizira in iz tega dela neko famo, ker nam je še zelo potrebno, da hodimo v tujino, da predstavljamo te zadeve, da jo promoviramo in en del te promocije poteka tudi na nivoju lokalnih in regionalnih skupnosti. Tam opravljam funkcijo podpredsednice Slovenske stalne konference.«

Franci Herle, svetnik Liste obrtnikov - podjetnikov, je za-

stavil vprašanje: »Zanima me, kako daleč je postopek pridobivanja dovoljenj za uporabo grba Občine Domžale na avtomobilskih tablicah, glede na to, da imamo grb že nekaj časa sprejet, ni pa zaslediti nobenih aktivnosti?«. Odgovor je pripravil tajnik občinske uprave, Milan Pirman: »Postopek je bolj zapleten, kot smo računali. Takoj ko je bil grb sprejet, smo poklicali MNZ. Od njih smo dobili odgovor, da potrebujemo;

- strokovno stališče SAZU - zgodovinski institut, ki smo ga sedaj že prejeli ter

- Studio Marketing mora pregledati podobo grba (tudi od njih smo že dobili odgovor). V dopisu MNZ so nam navedli: ko bomo imeli oba pogoja izpolnjena, potem izda MNZ navodilo lgu, kjer tablice izdelujejo, da se začne grb uporabljati. Računamo, da se bo lahko grb kmalu lahko pričel uporabljati.«

Roman Kurmanšek, svetnik Socialdemokratske stranke, je županji zastavil naslednje vprašanje;

»Kdaj so se spremenile številke parcel v k.o. Brezovica (parcele ob bodoči AC) in zakaj o spremembi še niso obvestili lastnikov parcel?«

V županjinem imenu mu je takole odgovoril Marko Živalič iz Geodetske uprave Republike Slovenije, Ministrstvo za okolje in prostor, vodja izpostave: »Obnova zemljiškega katastra v k.o. Brezovica (parcele ob bodoči AC) je bila nazadnje izvršena z novo izmero, torej odločbami, izdanimi v maju in novembru 1995. Po pogodbi z DARS-om je bil izvajalec izmere Geodetski zavod Slovenije. Lastniki zemljišč so bili na terenu seznanjeni z zamejnitvenjem, vročene pa so jim bile tudi odločbe. Vaše vprašanje pa se verjetno nanaša na izvedbo parcelacije v k.o. Brezovica za potrebe bodočih AC, zato vam sporočamo naslednje. Po pogodbi z DARS-om je izvajalec prenos gradbenih parcel na teren, po projektu štev. 79/94 november 1995 (projekt AC), Zavod za prostorsko, komunalno in stanovanjsko urejanje Grosuplje d.o.o. Z zamejnitvenjem v k.o. Brezovica so bili lastniki zemljišč seznanjeni na terenu v novembru 1996, kar je razvidno iz zapisnikov. Izvajalec je izdelal tudi osnutke odločb, vendar jih ima še v preverjanju, tako da odločbe še niso bile vročene lastnikom. Faza, ko bodo vročali odločbe lastnikom, še sledi.«

Bogdana Osolina, svetnika Slovenskih krščanskih demokratov, zanima, kdaj bodo v Osnovni šoli Preserje pri Radomljah zgradili novih osem učilnic, ki bodo omogočile šoli takšne prostorske razmere, da se bo končno lahko pričelo z enozimskim poukom. Odgovor na to vprašanje še pričakujemo.

Vinko Okrsar, svetnik Slovenskih krščanskih demokratov, sprašuje županjo, kdaj bodo končno pričeli reševati problematiko Savske ceste v Domžalah, na katero je že večkrat opozarjal. Odgovori v obliki prenašanja odgovorov na občine na državo in obratno namreč ne prinašajo

Poslanski večer SKD v Jamarskem domu

Poslanskega večera na Jamarskem domu na Gorjuši, ki ga je 14. maja 1997 (tik po zaključku redakcije Slamnika) pripravil OO SKD Domžale, sta se udeležila predsednik SKD, g. Lojze Peterle in g. Vinko Demšar, oba poslanca Državnega zbora slovenskega parlamenta iz vrst Slovenskih krščanskih demokratov. (Foto Bogdan Osolin)

Gosta poslanskega večera, g. L. Peterle in g. V. Demšar, sta članom SKD iz občine Domžale spregovorila predvsem o perečih težavah v stranki po zadnjih volitvah v Državni zbor, dotaknila pa sta se tudi nekaterih pomembnih dnevnopolitičnih dogodkov v Sloveniji in po svetu. Živahen in polemičen pogovor so na večernem srečanju obogatila tudi vprašanja, pobude in kritična mnenja krščanskih demokratov iz vseh krajevnih odborov SKD v naši občini.

Regijsko srečanje vodstev LDS Domžal, Lukovice, Mengša in Moravč

15. maja 1997 smo se v Domžalah na regijskem srečanju sestali predstavniki občinskih odborov LDS iz Domžal, Lukovice, Mengša in Moravč. Na srečanju so bili prisotni tudi **Jože Lenič**, poslanec LDS v Državnem zboru RS, **Stana Stopar**, kandidatka LDS na lanskoletnih državno-zborskih volitvah v 10. volilnem okraju in **Ernest Mencinger**, regijski koordinator LDS za Ljubljansko območje. Ena od glavnih tem srečanja so bile priprave za letošnje volitve v Državni svet RS

ter delovanje svetniških skupin LDS v posameznih občinskih svetih. Poleg omenjenega smo

LDS
LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE

ocenili tudi rezultate lanskoletnih volitev v Državni zbor RS - po posameznih volilnih okrajih in voliščih. Z rezultati volitev

smo lahko zelo zadovoljni, saj je našemu kandidatu v 11. volilnem okraju - Jožetu Leniču z 29,29% glasov volilcev uspelo zasedeti poslanski sedež, kandidatki Stani Stopar pa je v 10. volilnem okraju s 27,71% glasov za izvolitev zmanjkalo manj kot 1% glasov. Stana Stopar in Jože Lenič sta se vsem prisotnim tudi osebno zahvalila za njihovo delo in podporo pri lanskoletni volilni kampanji.

LDS - Liberalna demokracija Slovenije
Občinski odbor Domžale

Kandidata LDS na volitvah 1996 Stana Stopar in Jože Lenič sta se prisotnim zahvalila za delo in podporo v okviru lanskoletne volilne kampanje.

Demokrati Slovenije: za reševanje problemov v lastnem okolju

Na svojem rednem mesečnem srečanju Demokrati Slovenije iz domžalske in kamniške občine so se navzoči člani ob nalogah, ki jih čakajo v zvezi z jesenskimi volitvami predsednika republike, posvetili predvsem nekaterim odprtim vprašanjem iz lastnega okolja. Svojemu predstavniku v občinskem svetu Občine Domžale so naročili, naj na seji občinskega sveta za-

stavi svetniško vprašanje v zvezi z zastojem del za dokončanje izgradnje kanalizacije v Depali vasi. Vaščane moti, da ena od obeh vaških ulic še vedno ni ponovno asfaltirana in da občina zahteva zelo visoke prispevke gospodinjstev, ki jih bo marsikatera hiša zelo težko zmogla. Želijo pa si seveda tudi zagotoviti za izgradnjo pločnikov in nadaljevanje urejanja naselja.

Navzoči člani so tudi podprli zamisel, da domžalska občina odstopi svoj lastni delež na prostori veterinarskega zavoda v Kamniku območni organizaciji Gorskke reševalne službe, v kateri aktivno sodelujejo tudi številni občani iz domžalske občine. Gorskka reševalna služba seveda sredstev za odkup prostorov nima in tudi ne za kakšno ekonomsko upravičljivo najemnino, prostore pa nedvomno potre-

buje za svojo opremo in tudi za normalno delovanje. Ker gre za dejavnost, ki je glede na veliko število nesreč v gorah in glede na humanitarno naravo GRS izjemnega pomena, so se člani DS dogovorili, da je potrebno v organih Občine Domžale na vsak način podpreti zamisel o brezplačnem prenosu lastniškega deleža občine na omenjenih prostorih na območno organizacijo GRS.

T. P.

Družabni izlet SDS Domžale

V nedeljo, 1. 6. 97, smo se odpeljali z avtobusom na izlet na družabno srečanje iz Domžal mimo Ljubljane, Turjaka do Rašice, rojstnega kraja Primoža Trubarja, in preko Ribnice do Kočevja. Z družabnim srečanjem članov SDS Domžale se je tako pričelo z realizacijo programa in zastavljenih nalog, ki jih je občinski odbor SDS Domžale sprejel na svoji letni konferenci vseh članov SDS za domžalsko območje.

Za družabno srečanje je poskrbel gospod Vinko Kvas kot vodič, saj je tudi predsednik odbora SDS Domžale za družabna srečanja članov. Vsi prijavljeni se niso mogli udeležiti izleta, ker je bil avtobus prepoln in bo potrebno v bodoče priskrbeti več avtobusov. Z nami je bil zelo družaben predsednik občinskega odbora SDS Domžale, gospod Roman Kurmanšek. Prav veselji pa smo bili, ko je na avtobus prišel nasmejani gospod dr. Miha Brejc - podpredsednik SDS Slovenije, s prijazno ženo gospo Dado.

Veselo razpoloženi člani in članice smo se med seboj v prijetnem razpoloženju spoznali, izmenjali misli z željo, da nam bi bilo vreme naklonjeno ter da bi nam to družabno srečanje na izletu us-

pelo. V Kočevju nas je lepo sprejel predsednik SDS Kočevja. Kmalu se nam je pridružil vodič, gospod Ivo Stanič, ki nas je vodil na vsej poti po kočevskih gozdovih.

Ob znamenito sklesanem spomeniku žrtvam smo postali in z zanimanjem prisluhnili g. vodiču ter le molče strmeli okrog sebe in stopali za njim po posvečenem in svetem zemljišču SPRAVE; kar so oznanjale bele table z napisi: **TIŠINA, sveti kraj!** Iz pripovedovanja g. Staniča smo izvedeli o njegovih raziskovanjih, o zločinskih grozotah na tem področju, kar je podrobno in zanimivo opisal v svoji knjigi: **V ČIGAVEM IMENU!** (Ive A. Stanič); to nam je tudi predstavil.

Zona nas je spreletavala, ko smo sli-

SDS

SocialDemokrati Slovenije

šali o zverinskem mučenju in psihičnem trpljenju žrtve, zvezanih po več skupaj. V zdaj SVETIH BREZNIH počiva na tisoče nedolžnih ljudi. Krvniki - **RABLJI** so z užitkom po maščevanju zaradi prejšnjih sporov z nemočnimi in zvezanimi žrtvami nečloveško in zverinsko ravнали. Pulili oči, rezali ušesa in ude...

Ob poslušanju teh grozot smo se zgrozili in nemo zrla na tla, kjer so gorele sveče v spomin na nedolžne žrtve v SVETIH BREZNIH. Globoko ganjeni smo samo strmeli in marsikomu je spolzela grenka solza po licih. Žalostni in potrti smo sedli v avtobus, potopljivi v grenke misli na vse doživeto v tem tihem in svetem šimem KOČEVSKEM GOZDU.

Krenili smo na pot, kjer je bilo TABORIŠČE KAZNJENCEV, o katerem pa nismo videli nobene sledi.

Marsikdo se je na vse doživeto spraševal: Ali je ČLOVEK, kot najvišje razvito in najbolj razumsko živo bitje, BIL RES VSEGA TEGA ZLA ZMOŽEN?

Ali je res človek človeku tako zelo krut RABELJ, kot je bil tu po vojni?

»Ali je res lahko ta ČLOVEK sledi zabrisal s tako kruto in prikrito uničevalno taktiko z namenom zaslepit naše in druge ljudi, si pridobiti oblast in zavladati ljudem, ne da bi ga za to pekla vest?«

Taka in podobna razmišljanja je v nas prekinilo toplo sonce, ki je skozi veje mogočnih kočevskih dreves nas končno le razvedrilo in nas pozdravilo. Spremljalo nas je do Kočevske Reke, do nekot zaprtega področja za šimi svet.

Tam je bil prelep pogled na nanovo zgrajeno cerkev svetega Janeza.

Tudi pogovor o Golenici nas je spravil v razmišljanje:

Kaj neki vse je skrito očem pod tistim REŠKIM hribom?

Z nadaljnjo vožnjo smo si razbremenili dušo in duha in prispeli do vznožja hriba, kjer stoji razvalina gradu in grofi-je KASTEL.

Pogumno smo se vzpenjali, razgledovali in spočili utrujene misli ter se previdno in srečno vrnili na avtobus. Napolnili smo se v gostišče **PRI GROFU**. Tu

nas je z veseljem in prijateljskim nasmehom sprejel g. Anton Krkovič, potomec grofije KASTEL. Zato njegovo gostišče krasi slika gradu in nosi tudi ime po grofiji njegovih prednikov.

Dobro okrepčani in delno spočiti smo se po nekaj veselo preživetih urah prijateljsko poslovili od g. KRKOVIČA in od vseh njegovih družinskih članov.

Zdaj pa smo že zelo sproščeno zadihali in v prijetnem razpoloženju je zadonel pesem v avtobusu. Do solz so nas nasmejali in zabavali v vici vicarji. Čas nam je bliskovito minil in morali smo se posloviti od našega novega prijatelja, vodiča g. Staniča, z obojestransko željo, da se z njim še večkrat srečamo in do- rečemo kakšno pametno ter ustvarimo še večje spoštovanje do krute preteklosti KOČEVSKEGA področja.

Tako bi s takimi in podobnimi družabnimi srečanji pomagali soustvarjati lepšo bodočnost vseh nas in tudi vsega slovenskega naroda.

Vsi si želimo še veliko podobnih, tako vsebinsko bogatih, družabnih srečanj!

AGICA KRIŽNAR

Kočevski gozdovi

Širni kočevski gozdovi
so kot nesluteni nemi grobovi.
Pa vendar vsemu svetu govorijo.
Pričajo le,
človek bil je od nekod,
hujski kot prava zverina,
premnogim postal krivična,
brezskena je le razvalina.

Le TIŠINA z belih tabel
nemo odseva,
v očeh mimoidočih pa v srcih od-
meva:
Tu počiva marsikdo,
ki še malo slutil ni,
da bo tu morilsko pokopan
in morda nikoli širnem
svetu znan.

Odsevi ...

»Počasi se voda bistri,« mi je oni dan dejala znanka, ki, kot sama pravi, prebere vse, kar je mogoče prebrati o razmerah v Sloveniji, ki ne izpusti nobenega Omizja, Argumenta ali TV konference. Da ima kar prav ta moja znanka, kažejo tako pretekli kot tudi sedanjí dogodki. Ko so namreč stranke slovenske pomladí lanske jesen, med volilno tekmo, javnost opozarjale, da stanje v državi ni takšno, kakršnega nam skuša prikazati Drnovšek, so mnogi samo zamahnili z roko, češ, vi samo kritizirate. Malo kasneje je ugledni londonski The Economist objavil primerjavo med kandidatki za članstvo v Evropski zvezi in Slovenijo postavil za Češko, iz eldesovskih krogov pa so hoteli razlagati, da takšne primerjave niso ustrezne in ne kažejo prave podobe. Kljub vsem vladnim zagotovilom, kako dobro da Slovenija stoji, smo ne dolgo zatem v več tujih časopisih lahko prebrali precej črne napovedi o gospodarskem razvoju Slovenije, vladajoča garnitura pa naenkrat ni dala več nobenega jasnega komentarja. Skratka, Drnovšek na opozorila tujine ni rekel ne bev ne mev. Kot v posmeh pa v naših medijih ni bilo razen samozavoljnega Drnovškovega nastopa in hvaljenja njegove politike nobenih znakov o slabšanju gospodarskega stanja. Na dokaj redke kritične zapise o naši situaciji pa je oblast odgovarjala, češ, v kateri državi pa nimajo težav.

Kmalu pa smo doživeli prvo streznitev. Pravim prvo, kajti po obnašanju Drnovška bo po vsej verjetnosti potrebna še kakšna. Kaj se je zgodilo? Počasni Drnovšek se je končno zavedel, da tujina ne misli o Sloveniji tako kot on, da se nam članstvo v Natu odmika, da je vse bolj negotovo tudi naše članstvo v Evropski zvezi v prvi skupini držav. V vladnih krogih je nastala panika in kot kure brez glave so tekali po svetovnih prestolnicah, seveda samo tja, kjer so jih sploh sprejeli. Izjave po vseh teh številnih obiskih so bile optimistične, čas pa je pokazal, da nas je oblast spet potegnila. Clinton je v običajnem diplomatskem jeziku povedal, da sicer ceni, kar je Slovenija doslej dosegla, vendar pa Slovenija še ni pripravljena za članstvo v Natu. S tem je dal jasno vedeti, da procesi demokratizacije v Sloveniji niso takšni kot v Češki, Poljski, Madžarski, da naš gospodarski položaj ni dober, da procesi privatizacije, denacionalizacije itd. potekajo počasneje kot v omenjenih državah, da v političnem pogledu ni prišlo do bistvenih sprememb, saj so na oblasti še vedno politične sile, ki so bile steber samoupravnega socializma.

Poleg naštetega pa se je zgodilo še nekaj hujšega. Nenadoma Slovenije ne omenjajo več skupaj z Madžarsko, Češko in Poljsko, ampak smo v »paketu« z Romunijo. Si predstavljate, kaj to pomeni? Romunija ima okrog 1600 ameriških dolarjev domačega bruto proizvoda na prebivalca, Slovenija pa okrog 11000 ameriških dolarjev. Če bo šlo tako naprej, nas bodo že jutri stlačili v balkanski lonec.

Da se nekaj resnega dogaja, kažejo tudi naši mediji. Če poslušate jutranje poslovne novice na radiu, ki temeljijo na Gospodarskem vestniku, lahko slišite prav zaskrbljujočo podobo našega gospodarstva. Notranja zadolženost je okrog 60 milijard dolarjev, število podjetij, ki so imela več kot pet dni blokiran ziro račun, se pravi, da niso mogla plačevati računov, ali po domače rečeno, da so brez denarja, skokovito narašča, industrija pa še naprej propada. Na nacionalni televiziji smo lahko videli in slišali, da je bila gospodarska rast leta 1994 5,3%, leto kasneje 4,1%, lani le 3,1%, danes pa gospodarski analitiki napovedujejo nov padec domačega bruto proizvoda. Letos se nam obeta tudi rekorden zunanjetrgovinski primanjkljaj, brezposelnost se ni zmanjšala, socialne razmere se zaostrujejo, ob tem pa vlada nima prave predstave, kaj bi bilo treba storiti. Vse to je namreč pred dnevi na TV rekel predstavnik Združene liste; ta je vedno podpirala Drnovška in tudi omogočila njegovo izvolitev za mandatarja. Drnovšek je na te besede tako nervozno reagiral, da mu je skoraj vzelo glas. V Delu smo lahko prebrali, da se je naš zunanjetrgovinski primanjkljaj v prvih štirih mesecih v primerjavi z enakim obdobjem lani povečal za 42% in tako znaša 424 milijonov dolarjev. Tolikšnega primanjkljaja Slovenija ni imela v celem letu 1993. Ali pa pogledjmo inflacijo. Drnovšek se kar naprej hvali s trdnim tolarem, toda letos maja smo dosegli že 60% lanske inflacije. Če sedaj že tisti, ki so bili vedno vdani ali vsaj lojalni Drnovšku, tako neusmiljeno kritizirajo Drnovškovo politiko, je jasno, da je stanje v državi slabo in marsikdo že opozarja na veliko podobnost z gospodarskimi gibanji v Jugoslaviji pred obdobjem tisočodstotne inflacije. Da to ni nič presenetljivega, bi gotovo rekli tisti z dobrim spominom, saj je bil Drnovšek član in predsednik predsedstva SFRJ, danes pa je le zvest člen sl. kontinuitete.

Vendar pa moramo slabemu gospodarskemu položaju države dodati tudi slabo vodeno zunanjo politiko ter nestabilne politične razmere, zato se res ne smemo čuditi, da nas Evropa takšnih, kot smo sedaj, ne želi v svojo družbo. Slabe gospodarske in politične razmere niso rezultat trenutka, ampak posledica petletne vladavine Drnovškove garniture. O zgodbi o uspehu pa niti vladna garnitura ne govori več.

V Sloveniji se premalo zavedamo, da nas tujina pozorno spremlja, da analizira naše gospodarske tokove, ukrepe vlade, dogajanja v politiki, razmerje in strukturo političnih sil in tako naprej. Da je to še kako res, se kaže med drugim tudi po tem, da Evropska zveza Sloveniji kot pogoj za polnopravno članstvo postavlja večje zahteve kot pa na primer Madžarski, Poljski, Češki in celo Romuniji. Za položaj, v katerem smo se znašli, pa ne smemo, tako kot srbski predsednik Milošević, kriviti tujine. Sami smo to žlobudro skuhal in najbrž jo bomo morali tudi sami pojesti.

Kar neprijetno mi je, ko moram spet pisati o tako slabih stvareh, in to ravno v tem mesecu, ko praznujemo Dan državnosti. Ob največjem slovenskem prazniku bi zelo rada kaj optimističnega napisala o moji domovini, a žal letos to še ni bilo mogoče. Pred seboj imam program državne proslave Dneva državnosti v Cankarjevem domu. Med drugim bo nastopila skupina Trinajsto prase? Kakršna oblast, takšna proslava...

DADA BREJC

EPIGRAM

Praznovanje
državnosti z
druge plati

Svobodni domovini
»za pozdrav«
komunisti
niso izobesili zastav.

FRANCE CERAR

AGICA KRIŽNAR

Odslej tudi Občina Domžale na internetu

<http://www.p-i.si/dom/domzale.htm>

Sodoben način komuniciranja in povezovanja med ljudmi zahteva uporabo sodobnih sredstev za komunikacije. Eden najsoodobnejših načinov je zanesljivo INTERNET - svetovno računalniško omrežje, ki ga po nekaterih ocenah uporablja vsaj 50 milijonov uporabnikov. Vsem tem uporabnikom, njihovo število pa iz dneva v dan skokovito narašča, je na voljo ogromna količina elektronskih podatkov o najrazličnejših temah. Izkoristijo jih lahko, če le imajo računalnik, modem in dostop do interneta.

Kaj vse lahko počnete prek interneta:

- izmenjujete sporočila in podatke z ljudmi po celem svetu;
- dobite najnovejše novice in informacije o vremenu, športu in zabavi;

- v svoj računalnik prekopirate programsko opremo (npr. igre, slike in programe);
- sodelujete v diskusijskih skupinah (npr. objavljate sporočila na oglasnih deskah in v novicah);
- pregledate turistični prospekt posameznega območja in naročite hotel;

- prelistate svoj najbolj priljubljen časopis;
- pregledate program prireditve v občini;
- pošljete elektronsko pošto svoji županji
- itd.

Odslej boste na INTERNETU našli tudi testno predstavitevno stran OBČINE DOMŽALE - v slovenskem in angleškem jeziku. Stran si lahko ogledate na naslovu

<http://www.p-i.si/dom/domzale.htm>.

Svoje pripombe, predloge in pobude nam posredujte prek elektronske pošte, vaše tehtne pripombe pa bomo skušali vključiti v naše strani.

Dobrodošli na INTERNETU -

<http://www.p-i.si/dom/domzale.htm>!

Nissan Almera za Janjo Zupan

Janja Zupan, privlačna mladenka in nekdanja Miss Slovenije, se je odločila, da bo njen novi avto Nissan Almera. Moda, elegantni avtomobili in lepa dekleta so bili vedno dobra kombinacija, zato smo se pri Nissanovem pooblaščenem prodajalcu in serviserju AVTOSERVIS PIŽEM iz Male Loke odločili, da Janji omogočimo nakup avtomobila po posebno ugodnih pogojih. V srebrni avtomobil

smo ji dodali tudi dodatno opremo, ki ji bo olajšala vožnjo.

Janja tako kot pred časom, ko je bila razglašena za najlepše dekle v Sloveniji, še vedno rada pleše in sodeluje na raznih prireditvah, vselej pa se postavi tudi ob Nissanove avtomobile.

Ključke novega avtomobila je pred Nissanovim avtosalonom v Domžalah svečano izročil direktor podjetja Pižem, gospod Rado Pižem.

Iščemo najstarejšo zavarovalno polico

V Zavarovalnici Triglav, d. d., Območna enota Ljubljana, so se odločili, da bodo priprave na bližajočo stoletnico zavarovalstva v Sloveniji začeli v sodelovanju z vsemi vami.

Kako?

Vabimo vas, da se vključite v razpis, s katerim želijo poiskati, popisati in kasneje javno predstaviti najstarejše zavarovalne police!

Brez dvoma Slovenci ne slovim brez osnove kot previdni, varčni dobri gospodarji svojega imetja!

Že pred skoraj sto leti se je razvila gospodarska veja, ki jo danes kot največja zavarovalnica v Sloveniji s ponosom razvija Zavarovalnica Triglav d.d.

Stare zavarovalne police vsekakor predstavljajo pomembno vez s časom, ko se je začel razvoj zavarovalstva, obenem pomenijo pomemben utrinek in pisani vir o življenju v tistem času. Zgodovinske in ekonomske posebnosti časa, ki jih bo nedvomno moč razbrati iz dokumentov, bodo podlaga za raziskovalni projekt, ki ga v Zavarovalnici Triglav že nekaj časa načrtujejo.

Zato bo prispevek Zavarovalnice Triglav k praznovanju častitljivega jubileja obeležen s celovito podobo razvoja te dejavnosti pri nas.

Razpis in natančne pogoje bomo objavili v naslednji številki. V razpisu bo poudarek na vseh vrstah starih zavarovalnih polic iz posameznih obdobij v preteklem stoletju.

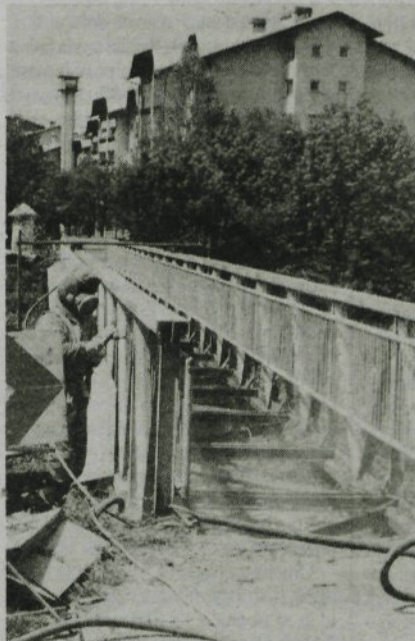
Morda je prav poletni čas, ko preurejate svoja stanovanja, podstrešja in brskate po babičinih lepo urejenih spominskih dokumentih, čas, ko se lahko skupaj vrnemo v obdobje, ko je zavarovalstvo na slovenskem začelo svojo pot.

Vaš trud in prizadevanje bosta vsekakor nagrajena, saj bo Zavarovalnica Triglav najstarejšo polico iz obdobja do konca druge svetovne vojne in najstarejšo polico svojih pravnih prednikov, kot tudi najstarejšo polico, izdano pod imenom Triglav, nagradila, v dogovoru z lastniki pa tudi z veseljem odkupila.

Ne prezrite razpisa na prodajnih mestih Zavarovalnice Triglav, d.d., Območne enote Ljubljana, objavljen pa bo tudi v naši naslednji številki!

Vreme je kot naročeno za nadaljevanje 2. faze gradnje kanalizacije v Depali vasi.

Peš brv čez Kamniško Bistrico, ki povezuje Zaboršt in sosednje kraje z Domžalami in je najvarnejša pot za številne šolarje, so v celoti sanirali. Opravili so kompletno peskanje obstoječe konstrukcije, ki je dobila tudi nov oplesk, montirana pa je bila tudi nova lesena konstrukcija s pohodnicami. Brv bo varnejša in lepša.

Tekst: Vera Vojska Foto: Primož Tonkli

ZA VAS SPREMLJAMO KOMUNALNE INVESTICIJE V NAŠI OBČINI

Tokrat največ Domžalam

Tokratni majski sprehod od investicije do investicije je bil kratek, saj se večina modernizacij, obnov in rekonstrukcij dogaja kar sredi našega me-

sta, kjer je promet zato precej upočasnen, različne zapore pa opozarjajo voznike, da bo vožnja po bolj urejenih cestah lažja in prijetnejša.

Preden se napotimo od ceste do ulice, pa še kratko sporočilo vsem, ki stanujejo ob ulicah, cestah, pričakujejo kanalizacijo ali javno razsvetljavo in vedo, da so ti komunalni objekti našli mesto v letošnjem proračunu. V kratkem namreč pristojne službe Občine Domžale nadaljujejo z rekonstrukcijo povezovalne ceste v Študi (v okviru zizidalnega načrta Jesenove in sosednjih ulic), v izvedbo gre 3. faza Šlandrove ulice v Radomljah, preplastili bodo pločnik ob Kamniški cesti v Preseerjah, nadaljevali pa tudi z deli pri izgradnji hodnika na cesti Ihan-Selo. Več o teh investicijah pa v prihodnjem SLAMNIKU.

Obnavlja se ena najbolj prometnih ulic v našem mestu Ul. Matije Tomca, ki je medtem že na novo asfaltirana.

V maju in juniju so potekala gradbena dela tudi na Slamnikarski ulici v Domžalah.

Pridni delavci podjetja Hidrotehnik hitijo »pokrivati« potok skozi Dob, kar bo omogočilo večjo prometno varnost, pa tudi lepši videz tega dela centra KS Dob.

Ekskluzivno za Slamnik

Nekaj članov Območnega združenja slovenskih častnikov Domžale in članov Območnega združenja veteranov za Slovenijo se je v okviru strokovne ekurzije, ki jo je za njih organiziralo Združenje slovenskih častnikov, ogledalo ameriško letalonosilko John F. Kennedy v Luki Koper.

Tekst: Bogdan Osolin
Foto: Marko Senica

PO DOLGIH LETIH ŽELJA, PRIČAKOVANJ IN PRIZADEVANJ

Novi prostori Mladinske knjige v Domžalah

Starejši Domžalčani in vsi, ki smo imeli kadarkoli opravka z nakupovanjem knjig, zvezkov in druge papirne galanterije, se najbrž še spominjamo knjigarne Naša knjiga, ki je pred več kot tremi desetletji domovala v Karantanski ulici. Za zgodovino povejmo, da so imeli v tednji knjigarni bogat knjižni fond, papirno galanterijo, bogato izbiro šolskih potrebščin, darilni program, dekorativne predmete, pisarniški material, ukvarjali pa so se tudi z mehanografijo.

V letu 1964 se je knjigarna preselila na Ljubljansko 83, kjer je kot Mladinska knjiga ostala vse do predkratkim, ko smo po dolgi letih želja, pričakovanj in prizadevanj 10. junija 1997 tudi v Domžalah dobili lepo, sodobno urejeno tr-

govino Mladinske knjige. Stara, sicer zelo prijetna trgovina, je bila zelo majhna, zato so se tako zaposleni kot kupci izredno razveselili selitve v bistveno večje prostore.

Na slovesnem odprtju novih prostorov, ki obsegajo 168 m² (dosedanji le 68 m²), se je zbralo veliko predstavnikov političnega in javnega življenja občine Domžale, vodstvo Mladinske knjige Trgovine, številni poslovni partnerji in sodelavci, predvsem pa so se nove trgovine razveselili zvesti kupci in prijatelji.

V kratkem kulturnem programu so zapeli bratje Pimat, z lepimi mislimi o poslanstvu tiskane besede pa je spregovoril g. Matjaž Brojan; ta je med drugim dejal: »Vse to, kar mi je dala, daje in mi bo še dajala knjiga, pomeni pomoč v mojem in vašem hotenju, da sem in si

boljši človek. Ker je tako, ker se mi je to razodelo neke iz ozadja, ne da bi me pri tem vodila zavest, te spoštujem in te imam rad, knjiga. Še dolgo bodi moj svet in srečno pribežališče!« Nato sta županja Cveta Zalokar Oražem ter direktor MK Trgovina g. Borut Gorjup po kratkih nagovorih z go. Vando Ručman, poslovodkinjo, odprla vrata v resnično lepo urejeno novo trgovino, ki z urejenostjo in pestrostjo ponudbe lepša tudi ta del Domžal.

Kot so že potrdili prvi obiskovalci, je nova trgovina pregledna, ponudba povečana, oprema pa funkcionalna, lepa in estetska. Več prostora pomeni tudi izboljšanje pogojev dela vseh zaposlenih, ki so s tem dobili priložnost za nove oblike trženja, organizacijo literarnih večerov, predstavitev novitet in drugih

možnosti za bogatitev življenja vseh, ki bomo obiskovali novo knjigarno.

Kot pravi ga. Vanda Ručman, pa je še posebej pomembno, da je trgovina praktično na isti lokaciji - saj ostajajo na Ljubljanski 83, tako da jih njihovi zvesti, pa tudi vsi novi kupci, zanesljivo takoj najdejo. Hkrati pa poudarja, da nova trgovina pomeni nov izziv, pa tudi nove obveznosti, več dela, pa tudi kvalitetnejšo ponudbo.

Domžale so torej končno dobile trgovino, ki si jo glede na število prebivalstva in gospodarsko razvitost zaslužimo. Hkrati s čestitkami vsem, ki so pripomogli k novi trgovini, še iskrena želja: Naj bo uspešna - za zaposlene in vse, ki bomo v njej kupovali, obiskovali prireditve ali kako drugače sodelovali z njo.

V.

Prejeli smo • Prejeli smo • Prejeli smo • Prejeli smo • Prejeli smo • Prejeli smo

Ko se narod svojih
korenin zave

V nekdanji Jugoslaviji so bili prene-kateri Slovenci najprej Jugoslovani in šele nato Slovenci, če so to sploh bili. Danes smo »samo« šele Slovenci, čeprav nekateri še niso povsem prerezali popkovine z Beogradom. Tudi svet je povečini vse jugoslovanske narode metal v en kos: vsi Jugoslovani so bili zanj predvsem komunisti ali vsaj komunistično navdahnjeni oziroma smo bili...

Moj pokojni oče je vedno rad ponavljal, da se počasi daleč pride in tako se tudi zdrava slovenska samozavest ne rodi čez noč in tudi dan državnosti kot praznik ne more roditi čudežev, zato bi bila nujno potrebna patriotska oziroma domovinska vzgoja, ki mora temeljiti najprej na domači vzgoji, šolska in cerkvena vzgoja pa bi pomenili nekakšno nadgradnjo.

Zelo radi govorimo o slovenski samostojnosti, smo pa še vedno ujeti v stare tire. Na kaj tu mislim? Če so nekateri župnijski upravitelji »posodili« župnišča za »civilni« šolski pouk, se tudi ne bi svet podrli, če bi šola »posodila« kakšen svoj prostor za maso... In iz tega delamo probleme, kakor da bi drugih, deset večjih, ne bilo. No, to tako mimogrede.

Kadar govorimo o slovenski samostojnosti, se najprej vprašamo, kdo je Slovenec ali kdo je bolj Slovenec. Naj odgovorim samo to, da smo prej postali Slovenci, kakor smo postali kristjani, čeprav je treba priznati, da je krščanstvo pomagalo, da smo Slovenci kot narod obstali, kar pa se ne pomeni, da je tisti, kdor je kristjan, bolj Slovenec, saj vendar ne obstaja za to posebna formula, kdo je bolj Slovenec. O, sancta simplicitas!

Vsekakor imamo ob dnevu državnosti lepo priložnost, da poglobimo svojo ljubezen do slovenstva, do slovenskega jezika, do lastne države, na katero moramo biti ponosni. Če namreč sami sebe ne bomo spoštovali in cenili, ne moremo tega pričakovati od drugih.

Ob dnevu državnosti naj najiskrenejše čestitke preglasijo omnipotentno Evropo.

IVAN KEPIC

Gradnja parkirnih
prostorov brez
ustrezne
dokumentacije na
mestnem zemljišču
v Lukovici

Kot vsi vemo, je pri novo nastali Občini Lukovica nastala velika težava zaradi parkirnih prostorov, ker občina za občane in svoje uslužbenke potrebuje ustrezno število parkirnih, teh pa si po dveh letih in pol še ni uspela zagotoviti. Že skoraj pred dvema letoma je bilo na seji Sveta KS Lukovica g. Tomažu Cerarju rečeno, naj glede na to, da je odgovoren za prostor in okolje, usposobi parkirne prostore na južni strani, na dvorišču zadružnega doma za potrebe občine Lukovica. Da je ta prostor, ki bi bil lahko koristno uporabljen, danes sramota za občino Lukovica, se lahko vsak prepiča. Po jarkih, ki so nastali, se zbira smrdljiva voda z dvorišč in strešnih zlebov, v njej ostaja tudi vsa nesnaga, ki jo mimoidoči odvržejo. S postavitvijo nekaj metrov odtočnih cevi in nekaj jaskov bi občina lahko rešila zadevo parkiranja. G. Cerarja so občani opozorili, naj ne dela jarkov v središču Lukovice, seveda pa so bila vsa dobrohotna opozorila bob ob steno. Danes pa gradi parkirne prostore na neprimernih mestih in s tem ogroža prometno varnost občanov. Eno takih mest je med hišo g. Luka Cerarja in spomenikom prve svetovne vojne.

Na tem delu je med cestničarji in skarp zelenjavne vrta tri metre prostora. Pešpot (oziroma pohodni tlakovi) je široka 1,20 m, cvetlična korita, katera so zaradi varnosti nujno potrebna, so široka 0,50 m, to je skupaj 1,70 m. Tako ostane še 1,30 m. Po pisnem tolmačenju g. Cerarja, refe-

renta za prostor in okolje, od roba cestišča (0,50 m) ne sme biti nič postavljeno, torej ostane še 0,80 m širine za parkirni prostor, kar pa je za te namene očitno premalo. Prejšnji Svet KS Lukovica je predlagal, da se parkirni prostor naredi, če je to izvedljivo. Vsek laik pa ve, da je to nemogoče, ne vem pa, kako da tak strokovnjak, kot je referent za prostor in okolje, tega ne ve, zato močno dvomim, da je sposoben za dela, ki jih opravlja. Tudi glede na to, da namerava graditi parkirne prostore brez ustrezne dokumentacije in za to potrošiti družbeno sredstva. Seveda bo za porabljeni denar verjetno dobil »žegen« gospoda župana, tako kot ga je dobil za črno gradnjo kanalizacije proti novemu naselju.

Seveda pa se izjave oziroma odgovori na vprašanja za tako delovanje glasijo, da je vse storjeno samo ZAKASNO. Tako imamo danes ZAKASNO s privolitvijo raznih komisij in celo občinske uprave v središču Lukovice preko 2.000 m² makadamskih površin, od koder se dviguje prah, strupi, prah od apna, cementa, strupenih umetnih gnojil, ki so zvoženi in zmetli v prah. Vse to smo prebivalci centra Lukovice »prijeli« z novo občino, izgubili pa že precej metrov težko plačnega asfalta. Na to smo že večkrat opozarjali g. župana in g. referenta za prostor in okolje ustno kakor tudi pisno. Ostalo pa je tako, kot bi pes lajal v luno.

Beremo tudi, da svetniki zahtevajo odstranitev cvetličnih korit, da bi tako pridobili parkirne prostore. Mislim, da je sedaj po tej obrazložitvi vsem jasno, da se parkirni prostori lahko pridobijo le, če se odpravi peš-pot.

Pa še to. Jeseni leta 1994, bilo je pred volitvami župana in občinskih svetnikov, sem v dvorani zadružnega doma v Lukovici postavil vprašanje, kje bo imela nova Občina parkirne prostore. Ugotavljam, da glede na današnje stanje odgovor takrat še neizvoljenih »lukovskih« svetnikov ni bil pravilen, moral bi se namreč glasiti: Kje neki: po bankinah, kjer so krajani sto in več let hodili v trgovine; po bankinah, kjer so soljarji vamo hodili v šolo; po bankinah, kjer so v komunistični vrmiki vamo hodili v cerkev, tam bomo mi parkirali, ko bomo zasedli svetniške stolčke.

JOŽE URBANIJA

Odprto pismo
Občinskemu svetu

Občinski svet je v proračunu za leto 1997 med drugim potrdil odkup zemljišča in projektno dokumentacijo za vrtec Dob. Te postavke v predlogu proračuna niti v drugi obravnavi še ni bilo. Bila pa je v osnutku plana preureditev OŠ Homec v vrtec, nato je bila kasneje v predlogu proračuna že izločena. Sprejem proračuna s postavko odkup zemljišča in projektno dokumentacijo za vrtec Dob se zdi nerazumljiv.

Občina je seznanjena s problematiko premajhnih zmogljivosti v vrtcih na območju občine. Že v lanskem letu - dne 7.6. 1996 - je 39 staršev iz območja KS Radomlje, Presej, Rova in Homec - Nožice glede na 10. člen Zakona o vrtcih podalo pisno zahtevo za odprtje novih kapacitet. 10. člen Zakona o vrtcih namreč določa: »Kadar v kraju bivanja ni vrtca, ki izvajajo javno službo oziroma vrtec nima prostih mest, starši pa izrazijo interes za vključitev v vrtec tolikšnega števila otrok, da bi se v skladu s standardi in normativi oblikoval en oddelček, je lokalna skupnost dolžna najkasneje v 30 dneh začeti postopek za zagotovitev dodatnih prostih mest v javnem vrtcu ali razpisati koncesijo.

Velik problem premajhnih zmogljivosti v vrtcu je za omenjene štiri KS izražen že več let. Za šol. leto 1997/98 je za vrtec Radomlje odklonjenih 92 otrok za primerjavo z odklonjenimi iz Doba - teh je namreč le 17.

Prav je, da bi se zgradil tudi vrtec v Dobu, kjer ga sploh ni. Seveda pa bi morali upoštevati prednost glede na trenutno izkazane potrebe in predvidene potrebe po letu 2002, ko naj bi se hipotetično končal problem premajhnih kapacitet v vrtcih v občini s prehodom ene generacije otrok v devetletno šolo.

Omenjena hipoteza za območje omenjenih starih krajevni skupnosti ne drži, zato je za področje KS Radomlje, Presej, Rova in Homec-Nožice potrebno poiskati trajno rešitev, t. j. prizidek k obstoječemu vrtcu Radomlje. Zemljišča za prizidek k vrt-

cu Radomlje ni potrebno odkupiti, ker na prizidek že čaka, prav tako pa je tudi za prizidek že namenjen del obstoječe gardeboe.

Svet krajevne skupnosti Radomlje
Predsednik:
ZLATKA LEVSTEK

Trzinci bi radi svojo
občino

Že na začetku leta je svet KS Trzin na pobudo številnih Trzincev po tehtnih in polemičnih razmislianjih sprejel sklep, da sproži postopek za ustanovitev lastne občine Trzin. Sklep o tem so poslali na domžalsko občino in hkrati vodstvo občine in občinskega sveta prosili za rešen pogovor o tem vprašanju.

Županja Cveta Zalokar Oražem je sicer obljubila, da bo skicala sestanek s Trzinci o tej problematiki, predsednik občinskega sveta, Miha Brejc, pa trzinske zahteve, kot kaže, ne jemlje resno in se o tem doslej s predstavniki Trzina ni želel pogovarjati, kaj šele, da bi problem uvrstil na dnevni red občinskega sveta. Prepričan je, da gre za neresno željo, da Trzinci ne izpolnjujejo pogojev za občino, v odgovor je le zahteval podrobnejše podatke o trzinski zahtevi.

Trzinci so za strokovno utemeljitev svoje zahteve potrebovali celo goro podatkov, vendar jim jih občinske službe, kljub prošnjam, niso posredovale. V vodstvu KS Trzin so si zato morali pomagati po daljši in napornejši poti. Podatke, ki so jih potrebovali, so morali izbrskati pri republiških organih in službah. Treba pa je zapisati, da so bili na državni ravni neprimerno bolj prijazni in uslužni kot v Domžalah.

Na svetu KS so sprva računali na korekten dogovor z občino in na pomoč tamkajšnjih organov, saj niso želeli spora, vendar so kasneje spreviedli, da na občino ne morejo računati, kar jih še utrjuje v prepričanju, da so se pravilno odločili za izdvojitev iz domžalske občine. Občino bodo obšli in se neposredno obrnili na državni zbor, kar tudi omogoča pravilnik za ustanavljanje novih občin. Do 15. junija so morali izdelati obsežen elaborat z vsemi podatki o Trzinu, od zgodovine, strukture prebivalstva, gospodarske moči krajevne skupnosti in do cele vrste drugih kazalcev. Ugotavljajo, da Trzin izpolnjuje praktično vse pogoje za lastno občino, razen števila prebivalstva in da bo trzinska občina, če bo ustanovljena, sodila med gospodarsko močnejše.

Na državnem zboru zdaj čaka na odločitev o ustanovitvi nove občine več kot 60 zahtev; to priča, da sedanja ureditev lokalne samouprave ni ustrezna. Trzinci upajo, da bo državni zbor podprl njihova prizadevanja in omogočil ponoven razpis referendumu za ustanovitev nove občine Trzin. V krajevnem vodstvu so odločeni, da bodo z osamosvojitveno dejavnostjo nadaljevali tudi v primeru, če na državni ravni v prvem poskusu ne bodo dobili podpore. Vse pa kaže, da se bodo tudi na republiki morali zamisliti nad sedanjo lokalno samoupravo, saj očitno ne ustreza željam in potrebam ljudi. Tudi sama domžalska občina ni zadovoljna s položajem, ki ga ima v sedanji ureditvi.

Preseneča pa ignorantski odnos vodstva občine do problemov v svojem okolju. Vzvišen, ignorantski odnos ne more pripeljati do pravih rešitev, tudi odgovor, ki so ga na KS Trzin poslali z občinskega sveta šele 11. 6. 1997 ni v prid reševanju problema, saj od Trzincev po birokratsko pikolovsko zahteva izpolnjevanje vseh podatkov, ki naj bi bili potrebni, da se kakšna problematika uvrsti na dnevni red občinskega sveta. Zanimaja nas, ali vse zadeva, ki jih uvrstijo na dnevni red občinskega sveta, res izpolnjujejo vse postavljene pogoje? Se zlasti zanimiva je zahteva o oceni finančnih posledic predloga, saj občinske službe prej niso želele posredovati potrebnih podatkov. Kaže, da nekaterim še vedno ni jasno, kaj naj bi bila demokracija. Njegovsko potiskanje glave v pesek in ignorantski odnos pa ne rešujeta problemov.

Včasih se je treba s slonokoščnega stolpa spustiti tudi na trda tla, prislusniti razlogom, argumentom raje, saj se drugače tudi lepi stolpi lahko podrojo zaradi slabih temeljev.

MIRO ŠTEBE

Zasvojeni?

Le s težavo bi začela dan brez opojno dišeče kave in prepričana sem, da nisem edina. Kaj je pomembnejše ob tem? Črna brozga, obred, branje dnevnih novic iz časopisa, prebujanje v nov dan... Preprosto, ne vem. Vem le, da je dan brez kave težko začeti. Sem torej zasvojen? Težko je priznati, pa vendarle je to zasvojenost mnogih Zemljanov.

Ampak kava je nedolžna droga, v primerjavi z alkoholom, tobakom, red bulom, ekstazijem, mamili, ki so na pohodu, da osvojijo svet. Ni težko narediti pravega koraka k zasvojenosti, žal pa temu najpogostejše sledi še drugi, tretji, deseti, stoti... In že si tam, kjer obstaja samo še en cilj, kako priti do droge. Niso več pomembna sredstva, ki si jih poslužuje zasvojenec, da doseže svoj edini cilj - drogo. To je mukotrpno tavanje med zavestjo in zasvojenostjo. Mnogo »prijateljev« ponuja roko na poti k zasvojenosti, le malokatera roka pa je ponujena za rešitev

iz nje. Problem svetovnih razsežnosti ni obšel niti naše male podeželske občine.

Vsak dan na cesti lahko sreča čudno gugajočo se osebo, strastnega kadilca, mladež, ki pogled vztrajno upira v tla... Vse to je dokaz, da je zasvojenost na pohodu, da to nismo odgovoreni in si zatislili oči pred resnico, ki vedno boli včasih bolj in drugič manj. Prvi, ki smo na ta problem glasno opozorili, smo bili tisti, ki se z mladimi, ki so najlažji plen zaslužkarskih zasvojevalcev, srečujemo vsak dan. OŠ Moravče je v sodelovanju s Komisijo za šolstvo pri Občini Moravče in priporočilom g. župana organizirala v mesecu maju roditeljski sestanek, ki sta ga vodili dve materi zasvojenih otrok in ustanoviteljici Društva za pomoč zasvojenim in njihovim svojem. Njihov telefon 061-132-10-55 vam je vedno na voljo. Na sestanek je bilo povabljenih približno 180 staršev učencev 6., 7. in 8. razreda. Sestanku je prisostvovalo le 31 staršev in 17 učiteljev. Voditeljici sta predvsem poudarjali pomembnost preprečevanja zasvojenosti, kar lahko storimo s pogovori o tem problemu, z budnim opazovanjem sprememb pri posamezniku in lastno osveščeno, ki jo lahko posredujemo. S posebno skrbjo in premišljeno sta odgovarjali na vprašanja prisotnih. Vsem udeležencem sta razdelili tudi tiskano gradivo o tem, na kaj je treba biti še posebej pozoren, kje poiskati pomoč v primeru, ko problem zasvojenosti ne obide vaše družine in tudi kako se s problemom spopasti. Nujno posebno naročilo pa je veljalo staršem, ki so edini otrokovi zaščitniki in tudi tisti, ki otroka lahko s svojo budnostjo obvarujejo pred okleptom zasvojenosti ali v primeru zasvojenosti rešijo. Torej starši, ne slepimo se, da se to ne more zgoditi prav našemu otroku, ampak že od malega gradimo otrokovo osebnost, se trudimo za njihovo zaupanje, pomagamo jim poiskati cilj, za doseg katerega se je vredno potruditi in jim predvsem namenimo veliko veliko časa, ki ga bomo kljub nenehnemu pehanju za materialnimi dobrinami namenili prav njim, ki so naša prihodnost in hkrati tudi najbolj različna skupina.

BERNARDA MAL

Nova splošna kolektivna pogodba

Po večmesečnih pogajanjih so predstavniki sindikatov in delodajalcev 9. junija letos podpisali novo splošno kolektivno pogodbo za gospodarstvo.

Pogodba določa pravice in dolžnosti delavcev in delodajalcev. Velja za vse delodajalce, ki opravljajo pridobitno gospodarsko dejavnost, in za vse delavce, zaposlene pri njih. Velja tudi za učence, dijake, vajence in študente na praksi. Ne velja pa za poslovalne delavce in delavce s posebnimi pooblastili.

Ne glede, da nova splošna kolektivna pogodba za gospodarske dejavnosti velja od 1. junija dalje, pa pravice delavcev temeljijo še vedno na kolektivnih pogodbah dejavnosti, ki določajo zneske izhodiščnih plač, osebnih prejemkov in povračil materialnih stroškov. Večina teh kolektivnih pogodb velja do 31. 8. 1997, nekatere pa še dlje, kot na primer: KP za kmetijstvo in živilsko industrijo in KP za črno in barvno metalurgijo, livarne, kovinsko in elektro industrijo.

Zato sklenitev nove Splošne kolektivne pogodbe za gospodarske dejavnosti in tarifne priloge k njej vpliva na zneske teh prejemkov le, če so ugodnejši v kolektivnih pogodbah dejavnosti.

Prilaganje dosedanjih pravic delavcev v posameznih podjetjih in družbah k določbam podpisane Splošne kolektivne pogodbe za gospodarske dejavnosti, dokler veljajo panožne kolektivne pogodbe, bi pomenilo kršitev pravic delavcev.

Minimalna plača

Po dogovoru podpisnikov socialnega sporazuma znaša minimalna plača od 1. 6. 1997 59150,00 tolarjev. Pod tem zneskom NE MORE biti obračunana in izplačana plača delavca za polni delovni čas, ne glede na rezultate, ki jih delavec dosega pri delu.

Zajamčena plača

od 1. 4. 1997 znaša 35.173,00 tolarjev.

Uporablja se SAMO ŠE za določanje pravic iz socialnih zavarovanj in za določanje najnižjih zneskov socialnih pomoči iz javnih sredstev.

Če se niste...

Če se niste uspeli rezervirati svojega kotička za letošnje družinsko dopustovanje, vas vabimo, da nas čimprej obiščite. Imamo še nekaj prostih počitniških kapacitet v kampih v Savudriji, Stella Marisu, Premanturi, Luciji in na Krku ter v garsonjeri v Bohinjski Bistrici. Podrobnejše informacije so vam na voljo na sedežu Območne organizacije ZSSS Domžale, Ljubljanska 70, tel. štev. 721-325, od 8. do 15. ure vsak dan.

J. ARNUŠ

Stavka delavcev na Slovenskih
železnica - borba za pravice delavcev

V preteklih mesecih so bili po prisotnosti v medijih na prvem mestu sindikati na Slovenskih železnica, ki so napovedali stavke eno za drugo, od enournih opozorilnih pa vse do 10-dnevne generalne stavke, ki je popolnoma ohromila železniški promet v Sloveniji. Kakšni so bili njihovi glavni razlogi za ta dejanja?

Kot je verjetno že splošno znano, so reprezentativni sindikati na Slovenskih železnica (teh je 5) sredi decembra 1996 leta pravčasno in v roku vložili predlog sprememb in dopolnitev tarifne priloge Kolektivne pogodbe za dejavnost železniškega prometa - tarifna priloga med drugim namreč določa višino izhodiščne plače, nadomestilo zneska za prehrano, višino regresa za letni dopust, če omenimo le nekatere najbolj poznane dele tarifne priloge. Njihova tarifna priloga se je iztekla 31. marca 1997 leta in do takrat naj bi se z delodajalcem pogajali o vsebini nove tarifne priloge. Sindikati so želeli doseči usklaiditev plač s stopnjo rasti inflacije (vemo, da je bila lanske letna stopnja inflacije 8,2% plače na SZ pa so narasle samo za 2% - ob tem dejstvu, da je bila stopnja produktivnosti v letu 1996 kar za 32% višja od leta 1992) ter izplačilo regresa v enaki višini, kot vsem drugim v Republiki Sloveniji (102.000 SIT bruto, lani je namreč Vlada RS izvedla iz Zakona o socialnem sporazumu za leto 1996 in so dobili samo okoli 70.000 SIT bruto regresa).

Delodajalec se na to ponudbo sindikata dolgo časa ni odzval. Po nekajmesečnem čakanju sta se le sešli obe pogajalski skupini. Na tem sestanku pa je delodajalska (vladna) pogajalska skupina seznanila sindikalne pogajalce, da od Vlade RS nima mandata za nadaljevanje pogajanj. Sledile so napovedi stavke, s katerimi so sindikati želeli

delodajalcu dopovedati, da se le morejo pričeti pogajati, kajti v nasprotnem primeru ne bo možno izplačilo plač na Slovenskih železnica.

Pričela se je medijska vojna. V javnosti so se pričele širiti govorice, čes da imajo železničarji že tako ali tako previsoke plače. Sindikati so seveda takoj posredovali podatke, iz katerih je bilo razvidno, da je izhodiščna plača na Slovenskih železnica daleč najnižja v Sloveniji. Ko pa so na plano prišli še podatki o tem, koliko zaslužijo nekateri vodilni kadri na Slovenskih železnica (direktor Marjan Rekar je tako prejel v mesecu marcu 1997 akontacijo plače višini 951.648,00 SIT bruto, njegov namestnik 749.648,00 SIT bruto itd.), je bila javnost takoj na strani stavkajočih železničarjev.

Po nekaj izvedenih opozorilnih stavkah se zadeva ni premaknila, zato so sindikati napovedali generalno, tokrat 10-dnevno stavko. Takrat pa se je zalomilo. Prišlo je namreč do dejanja, ki mu ni para v nobeni demokraciji državi. Delodajalec je namreč suspendiral centralni stavkovni odbor, ki je štel 5 članov (predsedniki vseh petih reprezentativnih sindikatov na SZ), jih odstranil iz družbe ter proti njim uvedel disciplinske postopke. S tem dejanjem je delodajalec (Vlada RS) verjetno želel doseči dvoje: 1. prekinitev stavkovnih aktivnosti, saj suspendirani delavci ne bi mogli več voditi stavkovnega odbora, in 2. dokazati delavcem na Slovenskih železnica in seveda javnosti, da so stavkovne zahteve sindikatov neupravičene in da bi sindikat tako ali drugače moral odstopiti od njih.

Sindikati pa so se odločili, da bodo razširili centralni stavkovni odbor. Razširili so ga z novimi osmimi člani, torej je tedaj skupno štel 13 članov. Tudi člani tako razširjenega centralnega stavkovnega odbora so od delodajal-

ca takoj prejeli suspenze, proti njim je bil tudi uveden disciplinski postopek. Sindikati so se ponovno odločili za razširitev centralnega stavkovnega odbora. Razširili so ga še z dodatnimi 65 ljudmi. Tudi ti so v nekaj urah prejeli suspenze (nekateri celo med svojim nočnim počitkom, ob 1. uri zjutraj ali še kasneje so jim ga šefi sekcij dostavljali na dom ter jim s tem kalili nočni mir in počitek ter jih po nepotrebnem vznemirjali). Tako je bilo v nekaj dneh suspendiranih 79 ljudi, oziroma povedano drugače - vsi predsedniki sindikatov na SZ, sindikalni zaupniki in predsedniki območnih odborov in avtonomnih sindikatov, člani Sveta delavcev SZ, dodatno (poleg teh 78) pa je bilo suspendiranih precej delavcev, ki so upoštevali navodila o načinu in poteku generalne stavke, ki jih je izdal centralni stavkovni odbor.

Po teh dobesedno norih potezih vlade oz. delodajalca se je zadeva hudo zapletla. Direktor SZ-ja je pozival delavce, naj se ne pridružijo pozivom sindikatov k stavki, saj ti niso več njihovi legitimni predstavniki. Člani sindikatov so seveda menili drugače in so se množično udeležili javnega članskega sestanka vseh 5 sindikatov na Slovenskih železnica. Tako so direktorju SZ-ja, Vladi RS in javnosti pokazali in dokazali, kdo je tisti, kateremu zaupajo, in kdo se dejansko bori za njihove pravice.

Stavka se je zaradi neupravičenosti vladne pogajalske skupine razmahnila v neslutene razsežnosti, zaradi nje je namreč nastajala velika gospodarska škoda. Vendar vlada kljub tej velikanski škodi ni hotela pristopiti k pogajanjem. Po nekajdnevni stavki, ko se je izkazalo, da bodo sindikati res »šli do konca«, če bo potrebno, se je vlada le sestala in pričela se se pogajanja. Sindikati so takoj, kot gesto dobre volje, zamrzili stavko. Zadeva se je pričela počasi umirjati, pogajanja so stekla in sindikati so dosegli točno tisto, za kar so se zavzemali še pred izvedbo stavk.

Stavko smo (in jo bomo še) občutili tudi Domžalčani, zato se domžalski delavci in člani sindikatov tudi iz te stavke lahko marsikaj naučijo. Mar je naša vlada na čelu z dr. Dmrovskom res potrebovala večmilijonsko škodo, da so se sploh začela pogajanja? Kaj je vlada dosegla s tem, ko se ni hotela pogajati z železniškimi sindikati, ko je sindikalnim funkcionarjem izročala suspenze? Mar ji ni jasno, da so pogajanja eno, enostranski dekreti in odločbe pa drugo? Je bila res tako neumna in je menila, da bo s suspenzi ustvarila neenotnost med železniškimi sindikati in njihovimi člani, mar je res mislila, da bo lahko končala stavko represivno? Ponovno se je izkazalo, da se je zmotila. Škoda, ki je nastala zaradi njene trmoglavosti, pa bo verjetno pripisala komu drugemu. Morebiti ponovno delavcem (ki že tako dostikrat nimajo dovolj denarja za vsakodnevno preživetje) - v obliki povečanja javnega dolga. A smo se, zato borili, bi lahko zapisali na koncu. Mislim, da ne. Vlada pod vodstvom dr. Dmrovške očitno ni tista, ki bi uredila naše želje, izbrane tudi pred približno 6 leti v bitki za osamosvojitve.

JANEZ STIBRIČ

Številni transparenti med večtisočglavo množico na javnem članskem sestanku sindikatov na Slovenskih železnica so jasno govorili, koga podpirajo člani sindikatov na SZ (foto: Janez Stibrič)

Prejeli smo • Prejeli smo

Tistim, ki držijo roko nad vrtci

Že dalj časa razmišljam, da bi bilo pametno napisati nekaj vrstic o naših vrtcih. Pa ne zato, ker pretirano upam na boljše čase - ampak zato, da si dam duška in mogoče spodbudim pristojne, da se bodo malo zmgicali.

Moj otrok je šel v vrtec, ko je bil star približno tri leta. Dobil je prijazno in strokovno usposobljeno vzgojiteljico in varuško. Vrta in ljudi v njem ni nikoli odklanjal, ampak je odhajal vanj z veseljem. Seveda sva bila z možem zelo zadovoljna. Minilo je šolsko leto in prišel je čas počitnic. Z možem sva uredila dopust tako, da bi lahko bil najin otrok doma dva meseca.

Oglasila sem se na upravi vrta in tam so mi (prvič) povedali, da je v Domžalah toliko otrok, ki čakajo na vstop v vrtec, da bi bilo nespametno otroka izpisovati. Kaj sem naredila? Otrok je bil dva meseca doma (ker naj bi čim več časa preživel s starši) in znesek na položnici je bil nižji za okoli 2.000 SIT (strošek za prehrano). Naslednje leto med počitnicami je bilo isto. Seveda sem šla spet na upravo v upanju, da se je v enem letu na tem področju kaj spremenilo.

Socialna delavka mi je (sicer prijazno) povedala, da ga lahko izpišem in da bo septembra mogoče kakšno prostost mesto v Trzinu. Spet sem veselo plačala dve položnici, od katerih so odšteli stroške prehrane. Res ne vem, kaj naj bi naredila drugače. Ali naj bi vsako jutro nosila otroka na avtobus? Pozimi, poleti, v snegu ali dežju? Med »nove« otroke in tovarišice? Tudi ljudje brez posebnih potreb domišljije boste lahko brez težav ugotovili, kako je bilo tretje leto med počitnicami. Tisti, ki so postavljali takšna pravila, so računali na starševska čustva in pametno presojo, da bodo naredili svojemu otroku dobro. V treh letih (to obdobje je zagotovo bistveno daljše) se ni premaknilo nič niti za milimeter. Najmanj 50.000 SIT sem plačala za to, da moj otrok ni »izpadel«. Za ta denar bi mu lahko omogočila prekleto dobre počitnice ali igranje. No, saj zaradi tega denarja nisimo bistveno bolj revni. Vesela sem, da je otrok kot mali šolar še vedno srečen s svojimi malimi prijatelji in tovarišici ima še vedno rad.

Mojega zadovoljstva ali nezadovoljstva z vrtečevsko politiko pa še ni konec. Imam še enega sina, ki bo avgusta star eno leto. Mesec dni po njegovem rojstvu sem poklicala na upravo in vprašala, če ga lahko že vpišem v vrtec za šolsko leto 1997/98. »Ja«, je rekla gospa na upravi: »Če se je le rodil, ga lahko vpišete«. Bila sem prepričana, da bo sprejet. Pa ni! Veste, kaj me je najbolj razjezilo? Odkar imam otroka, poslušam, da je v Domžalah premalo prostih mest v vrtcih. Koliko let je že tako? Letos so od 649 prošelj ugodno rešili samo 142 primerov. Kam bo šlo 500 otrok, za katere ni prostora? Ali sploh veste, da s takim brezbrzižjem dobesedno silite ljudi, da delajo na čmo? Ali sploh pomislite, da lahko privatna varuška računa, kolikor se ji zljubi? Kako naj zaupam svojega otroka nekemu, ki ga ne poznam? Kako mi bo povedal, če bo dobil po kosilu zličko zganja, da bi prej zaspal? Kaj, če jih bo dobil po ritki, ko bo v svoji nerodnosti polil sok iz kozarca? Mislite, da se to dogaja samo v filmih?

Poglejte, prosim, na obvestilo, kateri otroci imajo posebno prednost za sprejem v vrtec. Naj vam za informacijo prepisem vsaj tri: - otroci iz družin z ogrožujoče slabim socialno-ekonomskim stanjem, - otroci staršev dijakov, študentov, - otroci, katere je napotil v vrtec otroški psiholog zaradi ustrezne socializacije...

Dajte no! Če otrok živi v urejenem okolju, v primerno situirani družini in je deležen potrebne ljubezni in vzgoje, sploh ni dovolj »dober« za vrtec. Prav bi bilo, da poskrbite za vse otroke! Razumem, da je potrebno razvrščanje po nekaterih kriterijih. Ne razumem pa, da v teh ljubljenih Domžalah ni koga, ki bi udaril po mizi in povedal, da nujno potrebujemo prostore za organizirano varstvo otrok. Zmignajte se, no! Vem, da ne razmišljate o novem vrtcu, ker računate na leto 2002, ko bo obvezna devetletna osnovna šola. Takrat se bo število otrok v vrtcu zmanjšalo za celo generacijo. Sploh nočem razmišljati o tem, da bo spet moj otrok tisti, ki se bo stiskal v premajhnih kabinetih in preurejenih garderobah, ker ne bo dovolj denarja za ustrezno razširitev šolskih prostorov...

Kje in kdo so ljudje, ki pri ogromnem presežku otrok ne vidijo, da potrebujemo še en vrtec? Ali so to tisti, ki najbolj glasno vpijejo, naj imamo veliko otrok? Ne morem verjeti, da v Domžalah nimamo niti ene stavbe, ki bi se jo dalo preurediti v vrtec. Če o vsem tem že vrsto let razpravljate in cmokate - naredite končno nekaj dočlenega in tako zelo nujno potrebne ga.

VIKTORIJA URŠNIK

Domžale

Poletje na Miklošičevi od 1A do 1D

Mislím, da je sosesko projektiral g. Popovič in takratni Biro. Zanimajo me načrti za otroško igrišče. Gospodje so morali misliti tudi na posledice, ki so nastale pri tem, da je toliko mladih zaljubljenih ljudi dobilo stanovanje.

Leta 1975 je bilo na našem dvorišču parkiranih nekaj avtomobilov; otroci so imeli dovolj prostora za igre z žogo, za preskakovanje elastike, za ristanec, za lovljenje, skrivanje in še druge igre.

Kaj pa letos, dvaindvajset let kasneje? Avto pri avtu, otroci med avtomobili, plačujemo mestno zemljišče, zemljiško knjižni vpisi so še neurejeni, otroci brez igrišča in prostora na dvorišču, ki je prenatrpano parkirišče.

Kdaj bo Občina Domžale pripravila projekt za podzemna parkirišča, otrokom pa na strehi parkirišča prijetno igrišče? Kdo od gradbenih strokovnjakov na Upravni enoti Domžale nam stanovalcem na Miklošičevi ulici 1a do 1d pokaže, kako so pred cca. petindvajsetimi leti arhitekti zagotavljali varen prostor za igro predšolskim in šolskim otrokom?

Če niso pomislili na otroke takrat, potem pomislimo danes! Igrišče pri Osnovni šoli Domžale problema otrok naše soseske ne bo rešilo. Šolske počitnice bodo bolj muka kot veselje za naše otroke, zlasti za tiste, ki so večino dneva na asfaltu med avtomobili, saj za nam vsem znano igro z žogo »med dvema ognjem« nimajo več prostora.

Otroška igrišča nam je županja obljubljala, bo zagotovila le enega?

MICA KAVKA

PRISRČNA SLOVESNOST, KI SE NE POZABI!

Nejc dobi ime in botra

Zadnji dan maja je bil za Mušičeve in Smerajčeve iz Trzina in njihove najožje svojce, predvsem pa za Škofove, pa tudi našo županjo Cveto Zalokar Oražem nekaj posebnega. Bil je dan, ko je Nejc Škof dobil ime in sta ga. Barbara Smerajc in g. Franc Mušič postala njegova botra in se obvezala, da s prevzemom časti botrov prevzemata hkrati tudi nekatere dolžnosti do otroka, ki mu botrujeta. Poleg staršev, ki sta prva, da skrbita zanj, za njegovo pravilno vzgojo in rast, sta prav botra tista, ki imata dolžnost, da jima pri tej odgovorni nalogi pomagata.

Prisrčna slovesnost, ki je prisotni ne bodo pozabili, malega Nejca pa bodo nanjo spominjali poseben sklep ter album, v katerega boste njegova starša Franja in Jože Škof lepili njegove fotografije, je bila prva v novi občini Domžale. Poudarilo zanj je dal g. Franc Mušič, stari oče malega Nejca, ki je tako »krstil« že oba dosedanja vnuka in je bila njegova velika želja, da tudi njegov tretji vnuk slovesno dobi botra, katerih pomoč bo na Nejčevi življenjski poti izjemno

Županja Cveta Zalokar Oražem izroča ga. Franji Škof, mamici malega Nejca, ki jo radovedno opazuje iz naročja botra Franca Mušiča, ob katerem je botra Barbara Smerajc, spominski album.

dragocena, saj s svojima podpisoma potrjuje, da bosta v izjemnih primerih sprejela vzgojo, varstvo in skrb za varovanca do njegove polnoletnosti. Ker sedanja zakonodaja tega načina določitve imena in botrov ne zajema več, je prisrčna slovesnost opravila županja Cveta Zalokar Oražem, ki je med drugim delala, da je slovesnost, ki bo vsem polepšala dan, velik praznik družine Škof, saj se je odločila, da skupaj z vsemi prisotnimi svojemu sinu svečano podeli ime, hkrati pa mali Nejc slovesno dobiva tudi botra, ki tako prevzemata del skrbi za otroka.

Potem ko sta oba botra gospa Barbara Smerajc in g. Franc Mušič izjavila, da sta pripravljena skrbno spremljati razvoj svojega varovanca in pomagati staršem pri tem, da bo tudi z njuno ljubeznijo Nejc postal dober in pošten

član naše družbe, sta izajvo tudi slovesno podpisala. S tem sta sprejela eno izmed najlepših in najčastnejših nalog v njunem življenju in prepričani smo, da bo tudi Nejc znal ceniti njuno pripravljenost opravljati naloge, povezane s skrbjo zanj. Ob koncu je županja obema botroma iskreno čestitala in zaželela pri opravljanju te lepe naloge veliko veselja in notranje sreče, čestitala je tudi obema staršema, mali Nejc pa bo, ko se bo naučil brati, lahko prebral tudi njeno naslednjo željo:

Naj ti ime, ki ga danes dobivaš in te bo spremljalo v tvojem življenju, prinese veliko sreče, zdravja in ljubezni. Ob tem pa ne pozabi: da, kar daješ, se ti povrne! Daj ljubezen in nesebičnost in prejel boš ljubezen in nesebičnost!

SREDNJA ŠOLA DOMŽALE MED IZBRANIMI ZA SODELOVANJE V OKVIRU PHARE

Z roko v roki v Evropo

Srednja šola Domžale je bila med 57 podobnimi šolami, ki so se prijavile na natečaj PHARE, v okviru katerega je veliko možnosti tako za pridobitev finančnih sredstev za namensko izobraževanje ter, opremo za prenovno programov (Srednja šola Domžale je že dobila del opreme za elektro delavnico), še zlasti pomembna pa je priložnost za sodelovanje s podobnimi šolami iz različnih evropskih držav. Med izbranimi 16 šolami je bila tudi Srednja šola Domžale, ki je na natečaj prijavila svoje videnje in program nadaljnjega razvoja, še posebej pa sodelovanje v okviru izmenjave različnih šol.

Vključitve v program so se v Srednji šoli v Domžalah zelo razve-

selili in takoj pričeli z aktivnostmi za pripravo dobrodošlice predstavnikom njihove partnerske šole iz Londona - CORDWEINER COLLEGE. Šola, podobno kot naša, izobražuje za poklice, zaposljuje v usnjarsstvu (čevljarje, galanteriste, izdelovalce usnjenih oblačil in sedlarje) ter modne oblikovalce (oblikovanje oblačil in dodatkov) in ima dolgoletno tradicijo, odlikujejo pa jo tudi kvalitetni kadri, ki iz nje prihajajo po zaključku študija.

Prvo srečanje je bilo namenjeno predstavitvi angleškega šolskega sistema, sistema poklicnega izobraževanja v celotni državi, še posebej pa v Cordweiner College. Iz te predstavitve so naši solniki lahko potegnili kar precej vzporednic, pridobili pa tudi nekaj novih izkušenj,

Na sprejemu sta Srednja šola Domžale ter Cordweiner College iz Londona, podpisali partnersko pogodbo. Direktor angleške šole, g. Michael Leek je županji Občine Domžale, g. Cveto Zalokar Oražem, izročil spominsko darilo.

ki jih bodo s pridom uporabili pri razvoju njihove šole. Drugi del srečanja je bil namenjen obisku nekaterih obrtnih in podjetniških delavnic v naši občini, ogledali pa so si tudi druge najpomembnejše usnjarske »tovarne« v naši državi. Gostje so bili izredno presenečeni nad opremljenostjo naših malih in velikih obrtnih delavnic, nad kakovostjo in pestro izbiro ter ponudbo

usnjenih izdelkov, očarali pa so jih zlasti posamezni artikli, ki sledijo svetovnim modnim trendom. V razgovorih s posameznimi obrtniki in podjetniki jih je zanimal zlasti proizvodni proces, možnosti širitve posameznih obratov, organiziranost trgovske mreže ter možnosti sodelovanja. Zelo so bili presenečeni tudi nad dobro založenimi trgovinami in se čudili visokemu življenjskemu standardu v Sloveniji, saj so pričakovali bistveno drugačne razmere.

Osrednjo predstavitev partnerske šole in angleškega sistema poklicnega izobraževanja ter zanimivo srečanje z angleškimi kolegi je Srednja šola Domžale skupaj z vodstvom Glasbene šole Domžale pripravila v prostorih novega Kulturnega doma Domžale, katerega zunanost in notranost jih je očarala, navdušeni pa so bili tudi nad prisrčno dobrodošlico, ki so jim jo pripravili učenci Glasbene šole Domžale.

Za delegacijo iz Anglije ter predstavnike pristojnega ministrstva je sprejem pripravila tudi županja Cveta Zalokar Oražem; ta je na kratko spregovorila o Občini Domžale ter organiziranosti sistema vzgoje in izobraževanja v naši občini, hkrati pa obema partnerskima šolama, ki sta ob tej priložnosti slovesno podpisali partnersko pogodbo, zaželela uspešno sodelovanje. V imenu Srednje šole je pogodbo podpisala ravnateljica ga. Marijela Lebing, v imenu Cordweiner College iz Londona pa g. Michael Leek, ki je na kratko predstavil partnersko šolo ter se županji, ki mu je izročila spominsko darilo, zahvalil za sprejem.

V.

SPOROČILO in VABILO

ODBORA NEVLADNE POBUDE ZA ORGANIZACIJO IZVEDBE DODATNE STROKOVNE OCENE ZA ODLOČANJE O POTEKU KORIDORJA AVTOCESTE VZHODNO OD LJUBLJANE IN V OBČINI DOMŽALE

Vse člane odbora, podpornike, darovalce finančnih sredstev in zainteresirano javnost vabimo na zaključni sestanek v četrtek, dne 10. julija 1997 ob 20. uri v Knjižnico Domžale.

Sporočamo, da nismo uspeli pridobiti podpore in zbrati potrebnih finančnih sredstev za izvedbo dodatne strokovne ocene, ki bi potrdila, dopolnila ali ovrgla navedbe v študiji variant koridorjev avtoceste. Posebej naprošamo darovalce finančnih sredstev, da nam najkasneje do konca avgusta posredujejo dokazila o vplačilu, na osnovi katerih jim bomo vplačena sredstva vrnili. Zbran denar je v celoti ostal neuporabljen, ker smo delali prostovoljno in brezplačno. Denar bomo vrnili vsem znanim darovalcem. Prispevke neznanega izvora bomo namenili humanitarnim organizacijam. Od potrebnih najmanj 30.000 DEM smo zbrali naslednje prispevke: 130.000 SIT, 500 DEM, 3000 CHF.

Vsem, ki ste nas podpirali, se zahvaljujemo.

Na sestanku bomo podrobneje opisali naše delo in obudili zgodovino prizadevanj za strokovno vrednotenje in čim bolj objektivno primerjavo koridorjev, upoštevanje njihovih dolgoročnih prednosti in pomanjkljivosti glede človeka, promet, prostor, razvoj, okolje in nenazadnje tudi stroške. Za odbor Tomaž Štebe

60-letnica Ljudskega tabora nad Ihanom

V Športnem parku v Ihanu so 24. maja 1997 praznovali 60-letnico Ljudskega tabora, kjer so leta 1937 prvič priredili velik ljudskofrontni shod. Okoli tisoč zborovalcev z domžalsko-kamniškega območja in iz Ljubljane je izrazilo podporo skupnemu boju kmetov in delavcev, da si zgradijo »dom slovenski«. Protestirali so proti državnemu centralizmu in gospodarskemu izkoriščanju Slovenije ter podprli idejo o samostojni Sloveniji, ki je predolgo služila tujim gospodarjem, pa naj bodo to Dunaj, Rim ali Beograd. Na ihanskem zborovanju leta 1937 so se tudi že zavedali nevarnosti širitve fašizma in nacizma in ogroženosti slovenskega naroda.

Slavnostna govornika na Ljudskem shodu v Ihanu predsednika Krajevne skupnosti Ihan, Boštjana Lekana, in županjo, Cveto Zalokar Oražem, so obiskovalci toplo pozdravili in z dolgim aplavzom pokazali, kako pogrešajo tovrstna ljudska srečanja. Prireditelj je povezoval dramski igralec Boris

Kerč, v kulturnem programu so sodelovali: Godba Domžale, Združeni pevski zbori z zborovodjem Stanetom Habetom, pesnica Vanda Šega in recitator Janez Hafner. Turistično društvo Ihan je poskrbelo za narodne noše in odlični golaž ter jedi na žaru.

Krajevna skupnost Ihan je z zgle-

dno organizacijo pripomogla k dobremu počutju obiskovalcev, ansambel Nagelj pa za dobro voljo, ki je ni skazilo niti slabo vreme, saj so se obiskovalci pred dežjem zatekli pod velike šotore podjetja Induplati in nadaljevali z zabavo do poznih ur.

Kristina Brodnik

Ljudskega shoda v Ihanu se je udeležilo veliko narodnih noš.

Zahvala

Župnijska Karitas Domžale se pri-
srčno zahvaljuje vsem nastopajočim,
pokroviteljem, sponzorjem in vsem, ki
so na kakršen koli način pripomogli k
nadvse lepo uspelemu dobrodelne-
mu koncertu »SKUPAJ NA POTI«.

Svojo srečo doživimo le tedaj, ko
osrečujemo druge: ko jim pomagamo
v stiski; ko jim pomagamo najti živ-
ljenjski cilj; ko pripomoremo k temu,
da je na njihovem obrazu spet na-
smeh in v srcu mir.

Nihče nima pravice biti srečen
sam, srečo je treba vedno deliti, zla-
sti s tistimi, ki jo nimajo. Z osamljeni-
mi, zapuščenimi, odrinjenimi na rob
družbe, z vsemi, ki so lačni božje in
človeške ljubezni.

Bog naj bo vaš bogati plačnik!

ŽUPNIJSKA KARITAS DOMŽALE

Salezijanski inšpektor mag. dr. Sta-
nišlav Hočvar, častni pokrovitelj
dobrodelnega koncerta Skupaj na
poti. »Boscova misel o združenju
mladih je prestopila vse krajevne
in časovne meje. Ko zrem ta pro-
jekt Skala, mislim, da sanjam.«

Naši dobrotniki so:

Občina domžale • OOO
Domžale • Napredek Dom-
žale • LB Banka Domžale •
Medja Print • Grafika 2000 •
Nagelj d.o.o. • Arboretum
Volčji Potok • Emi JUS • Maj-
čev Dvor • CATV Impulz • Ra-
dio HIT • Radio Ognjišče •
glasilo Slamnik glasilo Meng-
šan • Košarkarski klub Dom-
žale • Mc Donalds • Lojze
Stražar • Unigraf • Matjaž Ju-
van (ozvočenje) • SAZAS •
Kokalj Avtoličarstvo • Franc
Nardin • Podjetniški center
Domžale • Sam d.o.o. • To-
ne Okršlar • Fermont d.o.o.
Janez Kosec • družina
Schwarzbartl • Aco Majhe-
nič • Homar & Co • Habat
d.o.o. • Galma d.o.o. • Albin
Laznik • Martina Erdani •
HANI • Helena Koncila •
Hranilno-kreditna sl. • Če-
snik • Simon Burja • Boštjan
Burja • gost. Burica

Del obiskovalcev na dobrodelnem koncertu Skupaj na poti - Bus veselja. Tudi ti si nekaj prispeval. »Prihod
na prireditev je nekaj, kar vzbuja spoštovanje. Visoko priznanje vam, ki ste podprli to plemenito pobudo dom-
žalskega Karitas in ustanove Skala« (nadškof dr. Franc Rode).

Foto Viljem Majhenič

SKUPAJ NA POTI V BESEDI IN SLIKI

Človek neskončno presega človeka

Župnijska Karitas Domžale je na praznik Sv. Rešnjega telesa in krvi v Dvorani komunalnega centra orga-
nizirala dobrodelni koncert z naslovom Skupaj na poti. Namen koncerta je bil zbrati čim več denarnih sred-
stev za dejavnost Karitas in projekt Bus veselja. V sliki in besedi vam predstavljamo nekaj utrinkov iz te skrbno
pripravljene dobrodelne prireditve.

Besedilo: ŠTEFAN ROZMAN, Foto: ROK MAJHENIČ

Izvajalci se predstavijo. Na Busu veselja je dovolj prostora za vse. Naš
skupni imenovalec je veselje in biti pripravljen priskočiti na pomoč.
»Današnji večer je nekaj posebnega in podprli smo ga zato, ker je ce-
na za svobodo odgovornost« (dr. Miha Brejc).

Ivica Šerfezi ljubi plave oči, vendar ni hotel izdati najbolj varovane
skrivnosti. Kasneje je le priznal, da je star trideset let plus »melveršto-
er.« In kakšen bo odziv obiskovalcev.

Obiskovalce dobrodelne prireditve sta s svojim glas-
benim nastopom navdušila tudi domačina - Marta
Zore in Boris Kopitar. (foto Vili Majhenič)

Vokalna skupina Korona. Vsak dan je lahko lep, le če
je Dan ljubezni. Ni zime za eskime, bi rekli ob drugi
pesmi, ki pravi: »Ne čakaj pomladi, ne čakaj na maj.«
Srce nič ne čaka dela tik'taka. »Le enega prijatelja
imaš, ki ti bo ostal zvest do groba, tvoja dobra dela.
Če te bodo vsi drugi prijatelji ob smrti zapustili, ta te
ne bo zapustil, on te bo varoval« (sv. Avgustin).

Domžalski rogisti so s skladbo Vesela družba naznanili začetek prire-
ditve. »Tam, kjer ni sočutja, ni modrosti. Tudi občina Domžale misli na
ljudi, ki potrebujejo pomoč. Upam, da bo Bus veselja kmalu začel vo-
ziti tudi po naših ulicah« (Cveta Zalokar-Oražem).

Župnijski otroški pevski zbor pod
vodstvom Lili Sever. »Sleheri člo-
vek in naj bi bil še tako pokvarjen,
čuti lepoto čistosti, ki odseva iz
nedolžnih otroških oči« (F. Bernik).

Slovenski metropolit in ljubljanski
nadškof dr. Franc Rode, častni po-
krovitelj dobrodelnega koncerta.
»Vsak pošten človek ceni razveje-
no pot, ki ga v tem kraju opravlja
Karitas. Pohvaliti je treba vaš vrtec
in vašo skrb za brezdomce.«

Ansambel Nagelj opeva lepote Slovenije. Svoje na-
vdušenje nad lepoto domovine delijo tudi z avditori-
jem. Slovenija odkod lepote tvoje? Tudi dobrodelnost
je ena od mnogoštevilnih lepote slovenske zemlje.

Skupina Skala za preventivno delo z mladimi je pod
vodstvom Bernarda Vindišar v igri in besedi prika-
zala, da Bus veselja združuje mlade, jih vzgaja in
jim daje zavetje pred raznovrstnim stranpotmi. Vče-
raj tuji, danes znanci, jutri prijatelji - saj potujemo
v avtobusu veselja. Pridi tudi ti!

Lepa nedelja na Krumperku

GORJUŠA - V začetku junija, točneje
8.6, je bila na Krumperku tekma za Pokal
Slovenije v preskakovanju ovir: prijeten,
ne prevroč dan, zagotovo najlepší parkur
pri nas, najboljši slovenski tekmovalci in
tam okoli 150 konjev. Gostitelj, Konjeniški
klub Krumperk, je bil uspešen tudi po te-
kmovalni plati - Sandi Smolnikar je bil
razglašen za najboljšega jahača turnirja,
ostali pa so se uvrščali takole:

V kategoriji A 1 (višina zaprek 1 meter)
je kar 27 tekmovalcev dobilo rozete, kar po-
meni, da so skakali brez napake, med njimi
Sandi Smolnikar (Insterburg, in Capiapo) in Ja-
nez Avšič (Walzer).

V kategoriji A 2 (višina ovir je 1,10 me-
tra) je prvo mesto zasedel Sandi Smolnikar
(Wild Willy KK Krumperk), drugo mesto je
prav tako zasedel Sandi Smolnikar (Gumi Be-

archen), tretji je bil Aleš Pevec (Felis Rhapso-
dy, KK Velenje). Od tekmovalcev s Krumper-
ka omenimo še tiste, ki so parkur odjahali brez
napake, po barazu pa so se uvrstili: na 11. me-
sto Sandi Smolnikar (Insterburg), 14. Janez
Krupak (Finezza-Kodak Gold) in 20. Janez
Avšič (Walzer).

V kategoriji L (višina ovir, 1,20 m: 1. Ma-
ja Laufer (Cordano, KK Piramida Maribor), 2.
Sandi Smolnikar (Brebene, KK Krumperk), 3.
Andrej Kučer (Felis Patricia, KK Gotovlje). Brez
napake je parkur odskakal tudi Tomaž Prevec
(al Dorina), ki je po barazu zasedel 10. mesto.
Sandi Smolnikar je v tej kategoriji nastopil še
dvakrat (Lucille in Angelico-Kodak Express),
vendar je podrl po eno oviro, tako da se ni
uvrstil v baraz.

V tekmi za pokal Slovenije za mladince
so se uvrstili na prva mesta: 1. Sabina Rajh
(Satelit, KK Piramida Maribor), 2. Maja Vohar

(Fiurfrretter, KK Grad Rakičan), 3. Matjaž
Krajnc (Lucky Bol, KK Slovenj Gradec). Med
domačini je bil najboljši Janez Krupak (Finez-
za-Kodak Gold) na 7. mesto.

V pokalni tekmi za člane - višina ovir je
bila 1,30 metra, v barazu 140 m - so se uvr-
stili: Maja Novak (Okser Grece, KK Velenje),
2. Andrej Kučer (Felis Patricia, KK Gotovlje), 3.
Lovro Blatnik (Saturn, KK Velenje). Krumper-
čani so imeli v tej tekmi nekoliko smole, uvrstili
pa so se: Tomaž Prevec (Al Dorina), na 8. me-
sto, Sandi Smolnikar (Feline Wary in Gonzo)
na 10. in 12., Gorazd Kušar (Sprite) pa na 13.
mesto.

Ob tej priložnosti bi se člani KK Krumperk
radi zahvalili tako glasilo Slamnik, ki je z ob-
javami prispevalo po svojih močeh, da je tur-
nir uspel in seveda vsem vam, ki ste se tekme
udeležili in ji s svojim navijanjem dali nepoza-
ben šarm.

Tomaž Prevec (Al Dorina - Krumperk)

Dekliška pevka skupina Sirene

16. maja 1994 se je na Homcu zbralo 13 mladih deklet. Skupno jim je bilo veselje do petja in veliko entuziazma. Mlada dekleta, entuziazem, veselje do petja in Petra Grkman, ta kombinacija je botrovala ustanovitvi dekliske pevke skupine SIRENE. Vse, kar ste kdaj želeli izvedeti o »Sirenah«, a ste pozabili vprašati, sta nam za Slamnik povedali ustanoviteljica skupine, umetniški vodja in zborovodkinja Siren PETRA GRKMAN, sicer absolventka ekonomske fakultete, ter predsednica pevke skupine LARA CAPUDER, študentka 3. letnika Pedagoške fakultete - obe iz Preserij pri Radomljah.

Dekliška pevka skupina Sirene že od začetka deluje v okviru Kulturnega društva »Jože Gostič« iz Homca. V prvem letu delovanja so se »Sirene« zbirale v župnijski kapeli na Homcu, zdaj pa imajo svoj prostor za vaje v stari homski soli. Deklet je trenutno 22, prihajajo pa iz Preserij, s Homca, z Nožic, Radomelj, z Rov, iz Domžal, Mengeške Loke, Krašnje, Podgorja, Stahovice in Postojne. Večina od njih so študentke in srednješolke. Najstarejša med njimi ima komaj 26 let, najmlajša pa jih šteje 16. Povprečna starost članic je 21 let. Od pričetka letošnjega leta pa z njimi sodeluje tudi mladi domžalski glasbeni umetnik TOMAŽ PIRNAT, sicer absolvent Akademije za glasbo, ki skrbi za glasbeno spremljavo, skupaj s Petro Grkman in Rokom Rakarjem iz Šmarce pa sodeluje pri priredbah pesmi za deklisko skupino.

Dekleta poleg slovenskih narodnih

in angleških pojejo tudi črnske duhovne pesmi; za te bi lahko rekli, da so njihova »specialiteta«. Za seboj imajo že približno 40 nastopov (med drugim so meseca maja letos v Ljubljani zapele tudi gospodu nadškofu dr. Rodetu), širši publiki pa so se predstavile na dveh zelo uspešnih samostojnih koncertih, ki sta bila 9. 5. 97 v Osnovni soli Preserij pri Radomljah in 16. 5. 97 v Osnovni soli Domžale. V letošnjem oktobru bodo koncert z istim programom ponovile v Ljubljani, Mariboru, Postojni in Kamniku - o točnem terminu in lokaciji boste bralci Slamnika še posebej obveščeni!

Letos v mesecu oktobru naj bi predvidoma izšla tudi njihova kaset; to bo v celoti sponzorirala založba Družina. Pri izvedbi tega projekta pa jim pomaga gospod Mitja Zupancič iz Radomelj. Kaseta dekleta že snemajo v Dream studiu KRT v Stranjah, producent pri kaseti pa je Tomaž Pirnat. Na kaseti boste lahko slišali slovenske in angleške božične pesmi, ter seveda črnske duhovne pesmi, ki Sirene spremljajo že od njihove ustanovitve.

Koncerta v Preserjah in Domžalah

Ni nas bilo malo, ki smo obiskali kar oba koncerta, saj je bil program in nastop Siren zares enkratno doživetje. Na obeh koncertih so morala dekleta po zaključku programa ob burnem in dolgotrajnem aplavzu občinstva zapeti še nekaj dodatnih pesmi. V okviru programa koncerta smo lahko uživali ob prijetnih melodijah in zvokih (kar nekaj je

bilo pesmi, ki si jih včasih nevede pozvžgavamo ali ob njih za trenutek pozabimo na vsakdanje skrbi). Tako smo v prvem sklopu lahko slišali štiri slovenske narodne pesmi - med njimi Škrjancček poje in Preljubi fantič moj, zatem je sledilo pet angleških pesmi, kot so: The sound of music, Ain't she sweet ter Bernsteinova America, ki je s svojo razgibanostjo razživila še tako čemernega poslušalca. V nadaljevanju smo lahko uživali v poslušanju štirih pesmi z mirovno vsebino, kot so: Klic dobrote, Naj ljubezen združi vse ljudi in Pridi, polepsaj mi ta dan, v zaključku koncerta pa so nas dekleta z odlično in temperamentno izvedbo črnskih duhovnih pesmi »skoraj spravila s stolov«.

Največ zaslug pri uspešni izvedbi obeh koncertov ima seveda umetniški vodja in zborovodkinja Siren PETRA GRKMAN, za odlično glasbeno spremljavo na koncertu pa so skrbeli: TOMAŽ PIRNAT - klaviature, FREDO HORVAT - bobni in MIHA LOGAR - bas kitara. Napovedovalca sta bila Marita Starbek in Andrej Fir.

Prav pa je, da omenimo še sponzorje, ki so finančno ali kako drugače podprli izvedbo obeh koncertov: ŽKO DOMŽALE, OBČINA DOMŽALE, ŠTUDENTSKISLERSVIS DOMŽALE, KOMUNALNO STANOVANJSKO PODJETJE DOMŽALE, KS PRESERJE, KS RADOMLJE, KS HOMEC-NOŽICE, MIRAN PEZDIRC iz Tums, SILVESTER GRČAR iz Kamnika, TESARSTVO ŽEKAR-Homec, CVETLIČARNA NAGELJ IZ ŠMARCE ter OŠ PRESERJE PRI RADOMLJAH in OŠ DOMŽALE.

MARTIN GROŠELJ

Članice dekliske pevke skupine SIRENE:

(prva vrsta od leve): Irena Golob, Erika Vidrgar, Lara Capuder, zborovodkinja Petra Grkman, Martina Ručigaj, Erika Dolinšek, Monika Rode, Mateja Geiser, Polona Pezdirc, Marta Urbanija, Helena Grilc, Karla Uršič, (druga vrsta od leve): Polona Gorše, Andreja Kosmatin, Petra Zamljen, Marta Loboda, Alenka Lavrič, Irena Urbanija, Petra Gregorič, Stanka Šarc, Barbara Brojan, Nataša Sorc. Foto: Andrej Hribar

REZULTATI NATEČAJA ZA NAJ FOTOGRAFIJO

Veliko lepih posnetkov

Na natečaj za najboljšo (najlepšo) fotografijo, ki ga je v okviru spomladanske razstave v Arboretumu Volčji potok izvedla Komisija za turizem Občine Domžale, so obiskovalci z različnih koncev Slovenije poslali zanimive fotografije. Največ je na njih seveda tulipanov in drugega cvetja iz Arboretuma, nekateri pa so znali v svoje fotografske objekte ujeti tudi druga spremljajoča dogajanja - zlasti v holandski vasi in stojnicah, ki so jih postavile sodelujoče občine.

Komisija za turizem se je odločila, da je najlepšo fotografijo s spomladanske cvetlične razstave v Arboretumu Volčji potok poslala ga. Marija Premru iz Ljubljane, Trubarjeva 81; za kolekcijo fotografij pa bomo OJ TA SLAMNIK poslali tudi v Trzin ge. Joži Pintar iz Makarjeve ulice 47.

Še posebej se je v natečaju izkazal g. Primož Hieng iz Kamnika, saj je Komisiji za turizem poslal vrsto čudovitih diapozitivov, v katere je zajel vsa območja občine Domžale. Tudi on bo za svoj trud prejel OJ TA SLAMNIK.

V.

Nagrajena fotografija ge. Marije Premru.

Otvoritev razstave likovnih del učencev likovne delavnice slikarke Vere Trstenjak - Jovičič

Udeleženci tokratne likovne delavnice so se gospe Veri Trstenjak Jovičič (prva z desne) zahvalili s priručno pismo zahvalo in šopkom.

V petek, 30. maja 1997 ob 18. uri so v vrtu in galeriji »Vera« na Prešernovi 9 v Domžalah z bogatim kulturnim programom odprli razstavo likovnih del učencev likovne delavnice, ki jo vodi akademska slikarka gospa Vera Trstenjak Jovičič. V kulturnem programu so sodelovale učence in učenci likovne delavnice z glasbenimi, plesnimi nastopi ter deklamacijo. Tokratna slikarska delavnica, ki je potekala od septembra 96 do konca maja 97, obiskovalo jo je okrog 50 mladih učencev in učencev, starih od 7 do 18. leta. Njihova dela so bila na ogled do 16. 6. 97.

V drugi polovici meseca julija in prvi polovici meseca avgusta letos pa gospa Trstenjakova načrtuje izvesti letošnje poletne enotedenske slikarske delavnice za mladino od 7 do 20. leta starosti. Vse dodatne informacije v zvezi s prijavi na enotedenske slikarske delavnice lahko dobite pri gospe Veri (tel. 712-783), - pokličete lahko ob delavnikih med 12. in 15. uro. Tekst in foto: MARTIN GROŠELJ

Slavnostna govornica Zlatka Levstek in napovedovalec Igor Lipovšek. Foto Mavrica Radomlje

Stoletnica radomeljske pošte

V sredo, 21. maja 1997, je bila v Radomljah kulturno-zgodovinska in turistična prireditve oziroma proslava ob stoletnici radomeljske pošte. Zbralo se je veliko Radomljanov in okoličanov, ki spadajo pod naše pošto območje. Slavnostna govornica sta bila direktor slovenskih pošt g. Alfonz Podgorelec in predsednica KS Radomlje g. Zlatka Levstek. Med izvajalci kulturnega programa so bili godba Domžale, MoPZ Radomlje in mladinski pevski zbor Svežina Radomlje. Več pesmi, vse so bile navezane na delo poštnih delavcev in uslužbencev, pa je recitala Marjana Prvinšek. Na prireditve so bili povabljeni predstavniki Občine Domžale, predsedniki domačih društev in krajevnih skupnosti, ki spadajo pod radomeljsko pošto ter vnuki in vnukinje prve radomeljske poštarice.

Glede starosti naše pošte smo Radomljani lahko kar ponosni, tako na svoj, že od nekdaj napreden kraj kot tudi na svoje prednike, ki so že pred sto leti ustanovili poštni urad, v katerem je bila redno zaposlena poštarica Marija Sedmak.

Za uvod je napovedovalec in poročevalec Igor Lipovšek med drugim omenil tudi tole: »Danes, v dobi mobilnih, televizije in računalniških omrežij, si verjetno sploh ne predstavljamo, kaj in koliko je pomenila kratka objava v tržaskem uradnem listu, da je 21. maja 1897 začel posloovati EIN-NEUES POSTAMT v Radomljah na Kamniškem. Zgodovina bi dejal, da je to majhen korak za iztekajočo se habsburško monarhijo in velik korak za Radomlje, ki so pošto dobile samo leto dni pozneje kot Ljubljana.

Proslava se je začela prav romantično. V sto let staro uniformo oblečen »postiljon« ali poštni sel je prihajal mimo številnih gledalcev. Ko je razjahal konja, je odvezal staro pošno vrečo, vzel iz nje veliko simbolično pismo in ga izročil radomeljski županji, Zlatki Levstek. Ona je nato rekla: »Pošto smo prejeli, dobili smo pismo in zdaj lahko začnemo. Po tem se je oglašil poštni rog in je z lepo melodijo vse prisotne v duhu in mislih prestavil za sto let nazaj v preteklost in zgodovino.

Slavnostni govornik je veliko povedal iz zgodovine pošte, med drugim: »...Na našem območju so pošte delovale že pred 1800 ali 2000 leti, na primer v okviru znamenite stare rimske organizacije Cursus publicus.« Pri tem je omenil stare rimske postojanke Celeia, Poetovio in Emona. Zgodovinski viri o pošti pa segajo še bolj nazaj. V njih so omenjeni Egipčani, Perzijci, Kitajci in drugi narodi, pozneje pa Grčija in rimski imperij. Prvi so že pred štirimi ali tremi tisočletji pr. Kr. razvijali sisteme prenašanja sporočil in vesti. Vladarji takratnih velikih držav so spoznali prednosti hitrih, rednih in zanesljivih obvestil ter sporočil, in to predvsem pri vladarskih in vojaških odločitvah.

Simbolična točka v programu je bila izpustitev 100 golobov. Naenkrat je v zrak sfrfotala cela jata. Golob je zanimiva živalca, saj jo poznamo kot ptico miru; še bolj pa kot goloba pismošojca. Ko so zleteli v nebo, so ponazorili tudi vesti, sporočila in novice, ki iz poštnih uradov vsak dan prihajajo med ljudi.

V Sloveniji je trenutno 555 poštnih enot in skupaj 1154 poštnih okenc; s tem smo približno na evropski ravni. Na naši pošti pa je danes pet uslužbenk in trije pismošojci. Poleg Radomelj pokriva pošto še enajst naselij, kar je okrog 5000 prebivalcev ali več kot 1600 gospodinjstev.

Gospa Zlatka Levstek je pred »praznično oblečeno« pošto pozdravila vse udeležence in med drugim dejala: »Še včeraj so bile Radomlje majhna vas pod Kamniškimi planinami, to je med Domžalami in Kamnikom. Iz zgodovinskih virov pa lahko ugotovimo, da so stale že

mного stoletij prej. To dokazuje srednjeveško obdobje. Na tem področju so grobišča, ki jih strokovnjaki uvrščajo v staroslovensko obdobje. Pisni viri Radomlje omenjajo že leta 1353, cerkev sv. Marjete v Radomljah leta 1391, trije oltarji v njej pa so omenjeni v listinah iz leta 1501. Ohranjene so tudi freske iz 15. in 17. stoletja.« Govornica je nanizala še več podatkov iz gospodarskega razvoja in omenila, da je že davnega leta 1404 v listinah omenjena vodna naprava na Bistrici, na Mlinščici pa mlini po letu 1600. Od leta 1800 naprej so omenjene žage.

Iz Radomelj izhaja tudi več zelo pomembnih ljudi. Eden od teh je pesnik in pripovednik Anton Koder; rodil se je 21. maja 1851. Po končani gimnaziji v Ljubljani

Jubilejna poštna ovojnica.

je postal poštni uradnik in služboval na raznih poštah. Zato ni naključje, da je svet KS Radomlje ob sprejetju statuta razglasil 21. maj za radomeljski krajevni praznik.

Levstkov je nato nanizala še nekaj iz radomeljske zgodovine in poudarila, da je bilo pomembno tudi leto 1969, ko so Radomlje dobile svojo župnijo. Potem je našela prizadevna in delavna radomeljska društva in jih pohvalila. Napovedala pa je, da bodo v novi veliki radomeljski stavbi banka, lekarna, knjižnica, nova pošta in še veliko drugega.

Za govornico je napovedovalec omenil, da bo jeseni v kulturnem domu razstava, posvečena stoletnici naše pošte. Pripravljena bo s pomočjo poštnega muzeja. Program sta z ubranim petjem obogatila oba pevka zbora, izredno zanimive pa so bile pesmi, ki jih je prebrala recitatorka; vse so bile navezane na življenje in delo pošte.

Da je bilo odprtje naše pošte za tiste čase pomemben dogodek, priča tudi članek v Slovenscu 26. maja 1897: Nov poštni urad v Radomljah pri Kamniku. Pošta je začela posloovati s pisemskimi, denarnimi in pošto-hranilniškimi zadevami. Pokrivala je radomeljsko, homsko in rovsko okolico, po letu 1920 pa še območje Volčjega Potoka. Za pismošojce so bili dolga leta kar naključni šolarji. Prvi redni pismošojca je bil Janez Marinkšek iz Dolenj, ki je pošto peš raznašal, in to od okrog leta 1930 naprej. Od leta 1938 je bil pismošojca Ivan Mrčun iz Radomelj, seveda že na kolesu. Danes pošto raznašajo z mopedi. Za Sedmakovo oziroma Potokarjevo je pošto leta 1933 prevzel Anton Ambrožič, v letu 1938 pa Pavla Blažević, potem Jerman, ki je bila leta 1944 ob Bistrici ubita. Od leta 1945 do 1969 je pošto vodila Vojka Bizjak, za njo pa do leta 1984 Marija Grašič. Potem sta se zvrstili še Tatjana Vavpetič in Valči Sodnik. Upravnica sedanje pošte je Inka Jerčič. Dolgoletni pismošojca v povojnem času je bila Mimi Uršič z Rov.

Po svoje je pri tem slavlju sodelovala tudi osnovna šola; v poštnem oknu je razstavila najboljše risbe učencev, vse pa ponazarjajo delo poštarjev.

Za konec so bili vsi nekdajni in zdajšnji poštni delavci in uslužbenci pohvaljeni in nagajeni z lepimi darili. Radomeljska pošta je od Krajevnih skupnosti dobila sliko akademskega slikarja Črta Freliha.

Za Radomlje je bila to lepa in bogata prireditve. Za to gre vsa pohvala članom odbora za proslavo. Pri teh moramo omeniti predsednico Zlatko Levstek, predsednika Turističnega društva Radomlje g. Igorja Kuzmicha. Da je proslava dobila zaokroženo zgodovinsko celoto, pa je posebej zaslužen g. Janez Cerar, ki je med drugim v Ivančni Gorici našel stari radomeljski poštni pečat; ta je bil uporabljen za jubilejno pošno ovojnico.

Po proslavi so se častni gostje, prireditelji in nastopajoči preselili čez cesto in na Špornovem dvorišču podaljšali prijetno slavlje.

FRANCE CERAR

Člani kluba Mavrica so slovesnost ob stoletnici Pošte posneli na video kaseto. Lahko jo naročite na naslov: FKVK Mavrica Radomlje ali pa po telefonu 727-971. Na razpolago so tudi fotografije.

»Postiljon« je prinesel pošto. Foto Mavrica Radomlje

NOVICE IZ OBČINE LUKOVICA

Sprejet proračun Občine Lukovica za leto '97

Na 26. seji občinskega sveta Občine Lukovica, ki je potekala 5. junija in jo je vodil podpredsednik, g. Andrej Burja, je bila ena glavnih točk dnevnega reda sprejem proračuna Občine Lukovica za leto 1997 in Odloka o proračunu Občine Lukovica za leto 1997, ki so ga člani sveta sprejemali v drugi obravnavi.

Vse pripombe, ki so v času 20-dnevne javne obravnave prispele na osnutek proračuna, je že predhodno obravnaval Odbor za pripravo planov, proračuna in financ in v največji možni meri upošteval želje in potrebe krajevnih skupnosti in drugih porabnikov proračuna, ki so posredovali svoje pripombe. Na seji so spremembe in dopolnitve odloka z amandmaji predlagali tudi župan, g. Anastazij Živko Burja, kot predlagatelj odloka in dva člana občinskega sveta; amandmaja, ki sta ga vložila g. župan in član sveta, g. Anton Žurej, sta bila sprejeta, medtem ko je bil predlagani amandma g. Petra Križnarja zavrnjen. Kljub temu so

predlog g. Križnarja upoštevali delno, in sicer tako, da bodo pri sprejemu rebalansa proračuna prednostno obravnavali predlagane investicije (izgradnja kanalizacije Prevalje-Imovica) ter predlog ge. Stanislave Stopar glede nujnih vzdrževalnih del na matični soli Brdo in v obeh podružničnih solah. Po sprejetju proračuna (ZA njegov sprejem je od skupaj 14 svetnikov glasovalo 13 članov sveta, 1 član pa ni glasoval) so prisotni čestitali pripravljalcu in predlagatelju proračuna g. županu in hkrati tudi odgovornemu za njegovo izvrševanje; kajti priznati moramo, da priprava proračuna v občini s tako skromnimi proračunskimi sredstvi ni enostavna naloga. Težko je dati prioriteten pomen kakšnemu področju, ker so na ta račun prikrajšani drugi porabniki proračuna; se težeje je vsa sredstva pravično razdeliti. Zato ima župan prav, ko zagovarja stališče, da lokalna skupnost ne more »nekje graditi gradov«, medtem ko ponekod občani nimajo niti najosnovnejših življenjskih dobrin, predvsem kar se tiče komu-

nalne opremljenosti, zato je potrebno gledati na razvoj in napredek občine kot celote.

Svetniki so obravnavali tudi predlog Občine Domžale glede uresničevanja ustanovitelskih pravic do vzgojnovarstvenega zavoda Domžale. Zaradi spreminjenega zakonodaje (Zakon o vrtcih in Zakon o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja, ki sta začela veljati v letu 1996) je namreč nujno potrebna uskladitev, predvsem zaradi sestave svetov zavoda, ki se jim je mandat že iztekkel. Ker Občina Lukovica vrtca nima, predlagani sklep pa je predvideval izvrševanje ustanovitelskih pravic po legi vrtcev, je Občina Lukovica že predhodno zahtevala, da se v sklep vnese tudi njena pravica do zagotovitve določenega števila mest za otroke iz naše občine. Tako ima sedaj Občina Lukovica zagotovljenih skupaj 70 mest v enotah na območju Občine Domžale.

Druge točke dnevnega reda, ki so jih člani sveta še obravnavali na tej seji: poročilo o finančni realizaciji spomeniško-varstvenih akcij v Občini Lukovica v preteklem letu, sprejem sklepa o soglasju k statutom krajevnih skupnosti Česnjice, Prevoje in Rafočce ter poročilo o poslovanju glasila Slamnik za leto 1996. M. S.

Kresni večer v Trnjava pred dnevom državnosti

(Nadaljevanje s prve strani)

Kresni ogenj je bil nato prenešen še na baklje, ki so obkrožale prizorišče. Kraški župnik je pel mase ob odličnem sodelovanju Pomladnega odmeva iz Logatca. Več kot 400 ljudi je spremljalo verski obred. Med njimi je bilo kar nekaj takih, ki ne spadajo med verujoče, vendar so bili prav tako pozorni spremljevalci dogajanja. Na stojnici Društva žena in deklet iz Lukovice in Krašnje so vabile mnoge dobrote. »Kakšna veselica pa je to?«, jih je nekaj vprašalo in ko so izvedeli, da bo tu le kulturni program, so odbrzeli drugam. Šentviški zvon, Lukovski moški zbor, Pomladni odmev, Svežina iz Radomelj, Sirene iz Homca, Kamniški koledniki, pa duet kitar Petra in Petra, Ladka s flavto in Emi s kitaro in glasom, har-

monikarji Mirko, Vida in Matej ter člani dramske skupine iz Lukovice so vsem željnim kulturne zabave lepšali večer. Krašenske žene so nam pokazale kakšnopletivo je slama, »oštir Furman« pa je skrbel za lačne in žejne. Tja do druge ure so se vrstile pesmi in beseda. Potem smo se počasi začeli razhajati. Le peščica nas je ostala ob kresnem ognju in čakala rojstvo novega dne.

Mnogo dobrih besed smo izmenjali in veliko je bilo toplih stikov rok. Izročilo kresne noči pravi, da se v tej noči vse podvoji. Verujemo izročilu in storimo vse, da se uresniči. Ogenj kresne noči naj nas greje in krepi v prijateljstvu in strpnosti, ter nas druži, dokler v naslednjem letu ne bomo prižgali novega, v neki drugi vasi, z novimi in starimi pesmimi na ustih in s prijateljstvom v srcu.

100-letnica KUD Zarja Prevoje in letni pevski koncert Šentviškega zvona

Da pesem naša ne zamre, so grla mlada zbrala se; dekleta, fantje Lukovce, Šentvida, do Blagovici.

S to oznako v verzih so se na letnem koncertu v letošnji pomladi, 24. maja, že osmič predstavili pevci in pevke mešanega pevskega zbora Šentviški zvon. Tokrat z gostom MePz Drenov Grič in v šentviški na novo prepleksani dvorani. Razveseljivo.

Letošnji sklepni koncert je imel poseben poudarek: proslavo 100-letnice KUD Zarja, častiljive dobe razvitega kulturnega delovanja, ki je ves čas zaznamovalo življenjski utrip na tem področju. Kronologija društva, njegovo razvejnost in še živeče tvorce je z vso vno mo, raziskal in prikazal predsednik zbora, neuničljivi Darko Stupica (tudi njegova družinska mizarska obrt je ena najstarejših in beleži 150-letnico).

Začetki pevskega društva »ZARJA« s sedezem na Brdu segajo v leto 1897. Ustanovitelji, hkrati pevovodja in kasnejše predsednik, France Marolt, je zbral dvajset pevcev iz brdske župnije; gojili so narodno in

umetno pesem. Pripravili so več javnih nastopov in koncertov. Toda komaj je Zarja začela, je leta 1901 z Brda odšel pevovodja France Marolt, zato je za nekaj časa pesem utihnila. Leto 1904 je prineslo veselo novico, da je pevsko društvo Zarja zopet oživel. V tem obdobju sta delovala moški in ženski zbor ter mešani zbor, ki ga je vodil Oskar Dev. Zaradi pogostega menjavanja zborovodij je leta 1930 od pevskega društva ostal samo še moški oktet, ki se je poimenoval po najraje peti pesmi »Pa se sliš' od Svetga Vida zvon«, Šentviški zvon. Prvi javni koncert je oktet priredil septembra 1934 pri Rusu v Šentvidu. V tem času se je prav tako uveljavil tudi kvintet: leta 1933 je nastopil tudi na radiu Ljubljana. Oktet in kvintet sta nastopala do leta 1940.

V decembru leta 1950 je bilo ustanovljeno kulturno umetniško društvo Zarja Prevoje. Tedaj je bila najbolj dejavna dramska skupina, ki je bila v letih 1954 do 1964 zelo uspešna. Po vrsti raznih vesoliger so člani v letu 1963/64 nastudirali Cankarjevo dramo Kralj na Betajnovi; doživela

je veliko uprizoritev. Igralec z »najdaljšim stažem«, g. Anton Dolenc, ki je na odru odigral že nešteto vlog od svojega 17. dalje, sedaj še vedno nastopa v dramski skupini v Lukovici.

Najvidnejši naslednik te organizirane dejavnosti je danes prav gotovo pevski zbor, ki nam »zvoni«, nas vabi, kliče in tudi pogumno pritkava večkrat v letu, nastopa pa tudi drugod, tako letos s štirimi božičnimi koncerti v različnih krajih. Spodbuda in številčnost obiskovalcev - ljubiteljev petja daje voljo in moč za vse ure dvakratnih tedenskih vaj pod vodstvom g. Karla Leskova.

Bil je lep in človeško tople večer. Take trenutke ustvarja samo pesem: vesela ali melanholična, domača ali umetniško močnejša in zahtevnejša tuja skladba. Repertoar se bogati in širi. Medsebojna srečanja, spoznavanja in druženja zborov so prava manifestacija. Priprava na dolenski Šentvid, na himno slovenske duše. Pesem sprošča vse napetosti, nasičenost dnevnih skrbi se umakne širini duha. Kako je pesem lahko vodnica v življenju posameznika, je dokazal g. Franc Bugar, saj je vse življenje z veseljem in zanosom prepeval pri različnih pevskih zbora. Ta večer je bil zanj nekaj posebnega - topel in prisrčen sprejem obiskovalcev naj mu da še veliko življenjskih moči.

35-letnica moškega pevskega zbora Janko Kersnik, letni koncert Šentviškega zvona, nastopi MoPz z Lipe s Trojan in solski mladinski zbori potrjujejo, da Črni graben kulturno živi in išče nov razmah. V njem najdejo mesto in izpopolnitev tudi mladi.

Izvedbe in organizacijo pa nosijo na svojih ramah posamezni navdušenci in razumevalci sponzorji. Hvala, hvala vam! V hitenju minevanja naših dni smo si vzeli trenutek za pesem, za razvedrilo, za lepoto.

Bil je en lep večer, naj bo jutri svetel dan! Pesem širi nam duha, za druženje nam volje da; poslušajte Šentviški zvon, naj var' je ga njegov patron. M. S.

Za obnovo Kersnikove graščine drugi EX tempore »Brdo '97«

Ob koncertu moškega pevskega zbora Janko Kersnik in letnim koncertom mešanega pevskega zbora Šentviški zvon, ki sta s pesmijo odprla program kulturnih prireditev jubilejnega leta 1997 je bil v soboto, 17. maja, v okviru likovnega projekta 2. Ex tempore »Brdo '97«. Likovni projekt akademskega slikarja Danijela Fuggerja pod okriljem Občine Lukovica letos, ob 145-letnici rojstva in 100-letnici smrti našega pisatelja Janka Kersnika, poteka pod naslovom »Kersnikovo Brdo«.

Enodnevnega slikarskega srečanja se je udeležilo 11 umetnikov, ki so na Brdo pri Lukovici prišli iz Slovenije, med njimi je bil tudi gost iz sosednje Avstrije. Tu so se v sončnem grajskem parku srečali: slikarji Danja Bajc iz Novega mesta in Ana Canjko iz Ljubljane, kiparka Stefanija Košir-Petrić iz Domžal in slikarji: Franz Berger iz Beljaka, Vojko Gasperut iz Kopra, Maks Menoni s Ptuj, Mario

Petrić iz Domžal, Jure Repenšek iz Mozirja, Franc Železnik iz Novega mesta ter avtor projekta Danijel Fugger iz Domžal in vsakodnevni portretist Brda z okolice, domači slikar, Drago Jerman. Umetnike so prijazno sprejeli pisateljevi sorodniki. Gostitelji srečanja in lastnik graščine, g. Franc Kersnik, je vse povabil k obloženju grajski mizi, kjer je prisotne pozdravil župan Občine Lukovica, g. Anastazij Živko Burja. Kraj Brdo z gradom in okolico ter pisatelja so izčrpano predstavila dekleta turističnega krožka OŠ Janko Kersnik. Pisateljski navdih, ki se vedno veje tod okoli, kot je v nagovoru kolegom slikarjem poudaril Danijel Fugger, so likovni umetniki prenašali na svoja platna in skicirali. Privabila jih je lesketajoča površina ribnika, ki se zliva z listi lokvanjev, šepet vrbovih vej in dotik pomladnih bilk, v vetru, v soncu razbeljeni kamen petstoletnega gradu z miti preteklih dni, ki buče med kostonji in odmeva v gabrovi aleji.

Umetniki so po svoje doživeli in interpretirali lepote Brda. Podoživite jih še vi in si v začetku septembra ogledite razstavo nastalih del, ki bo v prostori Kulturnega doma v Lukovici odprla tudi po osrednji proslavi jubilejnega leta 1997 - 6. septembra. Sledila bo akcijska prodaja umetniških del, ki jih udeleženci ex tempore podarjajo za obnovo gradu.

A. K.

Ob kamniti mizi grajskega parka na Brdu. (Foto: T. GOSTIČ)

Cesta na Korpe pri Blagovici

Končana je prva faza izgradnje ceste na Korpe; to je slavnostno odprl naš župan, gospod Burja dne 11. 6. 1997.

Ker nam je staro cesto na več odsekih odnesla voda oziroma zemeljski plaz, smo vaščani 14. 9. 1994 vložili prošnjo pri KS Blagovica za pridobitev projektne dokumentacije in izgradnjo ceste, ki je edina povezava s svetom za 11 hiš. Dne 23. 11. 94 smo vlogo napravili tudi pri takratni občini Domžale, ta pa se je izgovorila, da za nas ni več kompetentna oziroma da je problem sanacije plazu uvrščen v osnutek proračuna nove občine Lukovica za leto 1995. Pripravili smo odstopne izjave za cestišče in vaščani sami so zbrali sredstva za poravnava starih dolgov, ki jih je imelo Komunalno podjetje Domžale do enega izmed lastnikov zemljišča zaradi odvzema drugega zemljišča za raztežilnik vodovoda »Kamrica«. Ustanovili smo gradbeni odbor, ta se je približno 2 leti veliko ukvarjal s problemom ceste,

Dne 9. 04. 1995 je končno prišlo do sestanka z našim novim županom, g. Anastazijem Živkom Burjo; ta nam je zagotovil svojo pomoč. Danes smo veseli in ponosni, da imamo takšne ljudi med našimi politiki, ki so tudi mož-beseda in ne samo polni obljub med volilnimi kampanjami. Na osnovi skice gradbenega odbora, ogleda terena in potrebnih predhodnih pogodb je izdelana uradna projektna dokumentacija. Na osnovi te in odstopnih izjav lastnikov zemljišč bo lahko izveden zemljiškopravni vpis te ceste, katere doslej uradno sploh ni bilo. Dne 5. 11. 1995 je KS Blagovica potrdila delovanje gradbenega odbora in za prvo sanacijo odobrila 2.200.000 SIT. Vendar je do izvedbe ostala še dolga pot. Vaščani smo morali delno sami zbrati sredstva za utrditve spodnjega ustroja in odvodnjavanje, delno pa je stroške prevzela občina.

Pri organizaciji pripravnih del, projekta, zbiranja ponudb in izvedbi se je najbolj izkazal oddelek za komunalne

zadeve; ta je s svojimi bogatimi izkušnjami, neutrudno dejavnostjo in operativno sposobnostjo prispeval levji delež k izvedbi prve stopnje - to je ureditev odvodnjavanja na tej težavni trasi, drenaže in propustov, zemljskih del - izkopov, nasutij in utrditve - tako da je sedaj vse pripravljeno za bodoče asfaltiranje tega 1300 m dolgega cestišča.

Prvo stopnjo je izvajal zasebni podjetnik Marko Zupancič; ta je prav tako veliko prispeval s svojimi dolgoletnimi izkušnjami in praktičnim znanjem - poleg tega pa še sam upravlja stroje: od bagra in rovkopača, pa do razvažanja in nasipavanja s tovornjaki ter utrjevanja z vibro-valjarjem in izdelave betonskih jaskov.

Vaščani smo ne samo dobili končno nujno potreben dostop do svojih domov, temveč smo zdaj dobili tudi občutek, da nismo več odmrznjeni v pozabo »na koncu sveta«, ko smo dejansko bili večkrat povsem odrezani od sveta. Zdaj čutimo, da smo del no-

ve skupnosti, ki tudi stoji za nami in za svojo besedo in dolžnostmi, tako kot moramo tudi mi vsi plačevati davke in prispevke, ki so predpisani za vse enako.

Prosimo še, da bi omejili hitrost na 60 km/h vključno v zaseku Podsmrečje; to praktično predstavlja podaljšanje obstoječe omejitve v Blagovici za nekaj sto metrov, saj je sicer odcep na našo cesto smrtno nevaren - v tem pogledu se stanje, katerega smo že imeli, iz dneva v dan naraščajočim prometom slabša, divjakov pa ni možno drugače ukrotiti. Na navedenem območju so neposredno ob cesti stanovanjske stavbe, kjer hodijo otroci in drugi pešci.

Z ozirom na še vedno »zelo čmo mentaliteto« nekaterih ljudi iz Črnega grabna - saj so skoraj vsa ušesa lastnikov gozdov, kateri prav s težkimi transporti lesa (in kot nalašč, običajno po deževju) najbolj potrebujejo utrjevanje ceste, gluha za vsa prizadevanja v zvezi z nakazili samoprispevka na hranilno knjižico, ki smo jo v ta namen odprli - upamo, da nas bo občina podprla tudi pri izvedbi druge faze, to je asfaltiranja ceste v prihodnjem letu. J. ONIŠKO

Krajani ob Vrševniku

Krajani iz hiš ob Vrševniku in lastniki zemlje ob Vrševniku prosimo občino Lukovica, KS Prevoje in ministra g. Cirila Smrkolja, da uredite to območje, kot je drugje urejeno:

1. Da položijo asfalt na cesti ob Vrševniku, ki je občinska.
2. Da zaščitijo to področje pred povodnjo oz. pred poplavo.
3. Da naredijo most, ki se je pri Jamerjavem kozolcu in Cerarjevi nji-vi podrl, za peš pot in prehod čez Vrševnik.

Krajani okolice
V. C. B.

Prvi spominski pohod v Krašnji

Športno društvo Krašnja je bilo v sredini meseca maja prireditelj I. ŠRAUFOVEGA SPOMINSKEGA POHODA, dolg je bil približno 24 km in je potekal po obronkih lukoviške, deloma pa tudi kamniške občine. Pohodniki so za pot potrebovali kakšnih sedem ur hoda. Prireditelj je bila posvečena spominu na društvenega prijatelja, tragično preminulega slovenskega alpinista STANETA BELAKA-ŠRAUFA. Razdeljena je bila na tri organizacijske dneve in je uspela v vseh organizacijskih pogledih. Svojevrednost podviga je v spomin na prijatelja napravil spominski - invalid MIRKO LEBAR. Odločil se je in v treh dnevih etapah v spremstvu članov ŠD KRAŠNJA, njegove žene in svojcev pokojnega alpinista, pot prehodil po rokah, deloma pa tudi na vozičku. In vse to v samo dobrih štirinajstih urah. Na večer pred pohodom je bil v avli OŠ KRAŠNJA tudi izjemno lep dogodek. Krašensko KUD FRAN MASELJ-PODLIMBARSKI je namreč pripravilo razstavo o delu in življenju ŠRAUFA. Prisotnih je bilo veliko prijateljev in domala vsi najožji sorodniki vključno z njegovo mamo.

V kulturnem programu so nastopili KAMNIŠKI KOLEDNIKI, PLESNA SKUPINA OŠ KRAŠNJA pod vodstvom SAŠE KOSTEN-ZABRET, bralci veznega teksta-članici KUD MOJCA ŽAUBI in ROMANA MOČNIK. O velikem prijatelju pa so v kratkih razgovorih razmišljali: župan lukoviške občine g. ANASTAZIJ ŽIVKO BURJA, VERA BEGUŠ in MARIJAN ŠTRUKELJ. Razstava je bila nato odprta še skoraj deset dni in zanimanje obiskovalcev je bilo veliko.

V soboto, 12. maja, pa so že v zgodnjih jutranjih urah na spominski pohod krenili pohodniki. Bilo jih je 160 in so prišli iz mnogih slovenskih krajev. Posebno je potrebno pohvaliti kamniške planince, ki so prišli v zelo množičnem številu. Priključili pa so se jim tudi Belakova žena Jožica in hčerki Mojca ter Jelka.

Dan je bil izjemno lep, kot nalašč za prijetno druženje z naravo, navezovanje medsebojnih stikov ter razmišljanje o človeku - našem velikem prijatelju ŠRAUFU.

Vsi pohodniki so uspešno premagali pot in se še dolgo zadržali na sproščenem srečanju na cilju v Krašnji, kjer jim je eno uro koncertiral priljubljeni glasbenik-kantavtor ADI SMOLAR.

Tako je ŠD KRAŠNJA v sodelovanju z mnogimi sponzorji in drugimi sodelavci uresničilo svoje poslanstvo s spominom na dolgoletnega prijatelja, s katerim smo, kljub temu da nimamo z vrhunskim alpinizmom nič skupnega, preživeli zelo veliko prijetnih trenutkov, predvsem pa spoznali tiste dela sveta, ki jim rečemo najvišje gore in katerim so kos lahko le ljudje, kakšen je bil STANE BELAK-ŠRAUF.

Ob slovesu od prijatelja smo zapisali: »ČE SO SPOMINI UTEHA, NAJ V NAS ŽIVJO SE DOLGO.«

Verjamemo, da so. In med Krašnjani bodo nate, dragi prijatelji ŠRAUF, živeli še dolgo.

ZAHVALA

ŠD KRAŠNJA se najlepše zahvaljuje vsem sponzorjem in drugim sodelavcem za sodelovanje in organizacijsko pomoč.

Predvsem pa se želimo zahvaliti: OBČINAMA LUKOVICA IN KAMNIK, GLAVNIMA POKROVITELJEMA - PODJETIEMA PORENTA NAHRBTNIKI IZ SKOPIJE LOKE IN M&P BURJA IZ KRAŠNJE TER ŠPORTNI ZVEZI DOMŽALE.

ENAKO TUDI MOBILITU - GLAVNEMU POKROVITELJU RAZSTAVE IN DRUŽINI BELAK ZA RAZUMEVANJE IN VZORNO SODELOVANJE. MOBILIT SLOVENSKI OPERATER NMT & GSM

Župan si z ženo pokojnega alpinista ogleduje razstavo

Mirko Lebar - vztrajna tehnika hoje na rokah

ŠOLSKI KOTIČEK ŠOLSKI KOTIČEK ŠOLSKI KOTIČEK ŠOLSKI KOTIČEK

Sprehod po gozdovih Črnega grabna

Opis prehojene poti od zamisli do končnega cilja nekega projekta na podružnični šoli v Blagovici.

Težave, takšne in drugačne, spremembe v službi, v življenju nasploh. Zadržanost, previdnost pri ljudeh, tudi pri starih šoloobveznih otrocih.

Ena prvih novosti na razredni stopnji je bila uvedba treh ocenjevalnih obdobij. Otroci so bili z napovedanim preverjanjem znanja, zmanjšanim številom ocenjevalnih obdobij, z zapisom ocen v izkazne samo na koncu šolskega leta, delno razbremenjeni psihičnega pritiska, ki so posledica produkcijske narave izobraževanja.

Temu je sledila sprememba v uporabi didaktičnih metod, združevanje sorodnih vsebin. Integrirana učna oblika in projektna učna metoda sta učenca iz mimesa poslušalca spremenili v vedoželjnega iskalca novega znanja.

Od tu do oblikovanja ciljev projekta o gozdu je manjkalo pomemben člen, strokovni sodelavec. Vsebinsko projekta je s svojimi izčrpnimi odgovori na vprašanja otrok obogatil revirski gozdar, inženir Vinko Rojs. Pojasnil je marsikatero neznanko o gozdu, zbudil zanimanje otrok in pomagal oblikovati pravo stališče do gozda kot življenjsko pomembnega sestavnega dela narave.

V prejšnji številki Slamnika je pri članku S tiskovne konference prišlo do napake. Objavljeno je bilo, da bo osrednja prireditelj ob jubilejnim 6. oktobru, kar pa ne drži.

Osrednja slovesnost bo 6. septembra 1997 v grajskem parku na Brdu.

Naloge, ki z različnih kotov osvetljujejo dejstva, raziskujejo stanje dreves, njihovo starost, boleznijo, razširjenost posameznih vrst, načine predelave in obdelave lesa, so bile po vsebini razdeljene med učence posameznih razredov.

Praktično delo učencev je obsegalo neposredno opazovanje, anketiranje, intervjuje, preprosto statistično obdelavo zbranih podatkov (štetje, primerjanje, razvrščanje, grafični prikazi), do pisanja besedil z naravoslovno vsebino in doživljajsko - čustvenega prikaza gozda skozi besedo in risbo.

Na koncu je treba zbrano gradivo še urediti, grafično obdelati, dodati slikovni material, otroška likovna dela, sestaviti šolsko glasilo.

Grafično opremo besedil je uredila gospa Anica Urankar. Naslovnic in grafični prikaz zbranih podatkov so računalniško obdelali učenci računalniškega krožka OŠ »Janko Kersnik« Brdo pod mentorstvom gospe Damjane Vidmar. H končni podobi glasila Sprehod po gozdovih Črnega grabna sta znaten delež prispevali tudi gospa Stana Stopar in Melita Knez.

Tako je aprila po dveh letih potrditve delo zagledal beli dan končni cilj projekta o gozdu.

Vsem, ki so nam pri tem pomagali, se najlepše zahvaljujemo. Navdušenje otrok ob glasilu nam poglablja prepričanje:

ŠE BOMO DELALI NA TAK NAČIN!

G. K.

V naročju narave

O Volčjem Potoku smo koncem aprila in v maju slišali marsikaj lepega, pa smo se z učenci 1. razreda odpravili na ogled.

TULIPANI RDEČI, SO ZELO CVETEČI, MI SMO JIH GLEDAT ŠLI, DA BI SE ZABAVALI. (Ana, Sara)

Bilo je lepo sončno jutro, ko smo po drevoredu divjega kostanja stopali do table z načrtom parka. Pregledali smo ga in se kar lotili številnih potk, jezer, okrasnih dreves, grmovnic in cvetja.

Seveda so v tem času kraljevali tulipani vseh vrst in sort in otroci so se zlahka odločili za njim najlepšega. Svoje pisane barve so kazale anemone, pa potonke, kačniki, spominčice, azaleje, magnolije, japonski javorji, mačehe, encijan in druge rastline. Učence so navdušile zelce, race, ptice in druga perjad in bi najraje zakoračili k njim v vodo. Z vrha stopnic smo občudovali prelep pušpanov nasad in mojstrstvo vrtnarjev pri oblikovanju in zasajanju gred. V vodnjak želja, kakor smo mu rekli, smo za srečo spustili kovance in se slikali.

Postali smo lačni in si privoščili dobro malico od doma in se posladkali s sladoledom. Lahko smo nadaljevali, pa ne dolgo, saj nas je preganjal čas in si razvalin v gozdu na hribu nismo utegnili pogledati. Bolj je bilo pomembno preizkusiti tobogan, gugalnice in ponjave za skakanje.

Nazaj grede smo bežno opazili vrtnarijo, koder rastline zagledajo toplo sonce. Ustavili smo se v prodajalni,

kjer smo opravili manjši nakup rož. Pri nakupu so bili učenci spretni, pomagale pa so tudi naše štiri mame, ki so nas ves čas spremljale.

V šoli smo o Volčjem Potoku sestavili plakat. Spomnili smo se živali, rastlin, lepega vedenja, najlepši del parka smo narisali.

Tina Omahna: Polzek gre snubit

In kaj je bil cilj našega naravoslovnega dne? Po vsej verjetnosti si otroci niso zapomnili vseh imen rastlin, ki so jih ta dan slišali. Občutili pa so lahko lepoto in pestrost narave, in če so vsaj enkrat vzklili: »Glej, kako lepo!« je bil namen dosežen. Opazovali so opozorilne table in se po njih ravnavali, spoznali so park kot življenjski prostor, namen parka in način poseganja človeka v naravo.

Na potkah po Arboretumu smo srečevali mlajše in starejše učence in vsak je opazoval svojo starostno primeren. Prav je, da se pogosto vračamo k naravi in se tako počasi bogatimo.

MARIJA ARH OŠ BLAGOVICA

Obiskali smo šampiona Primoža Peterko

Le kdo si ne bi želel stisniti roke in neposredno čestitati junaku smučarskih skokov in poletov - PRIMOŽU PETERKI?

Verjamem, da vsi. A ta sreča je doletela le manjšo »delegacijo« našega društva, ki smo jo sestavljali: učitelj telesne vzgoje na naši šoli Mitja Beguš, fotograf France Pervinšek, predsednik društva Marjan Štrukelj in deset mladih športnikov in športnic iz društvene namiznoteniške sekcije z letošnjo regijsko prvaknjo med učenkami 1. - 2. razreda Metko Rode na čelu. Bil je torek, 29. aprila, ko smo bili s starši in Primožem dogovorjeni za obisk okoli 19. ure. Še preden smo startali izpred OŠ, je moral Mitja zamenjati prebodo kolo šolskega kombija, kar v silnem deževju ni bilo nič kaj prijetno opravilo. Takoj zatem pa v smer Prikenice pri Moravčah.

Bili smo zelo točni in se najprej na dvorišču hiše pozdravili s starimi starši in nato še s Primoževimi starši. Hip za tem pa še z njim. Primož je kazal znake zadovoljstva, a vseeno ni mogel prikriti velike utrujenosti, ki jo je povzročila nedavna sezona, še posebno pa trenutno učenje za soferski izpit ter mnoge obveznosti, ki so ga takoj po praznikih že čakale v šoli v Kranju.

V imenu društva, šole in vseh krajanov KS Krašnja smo mu iskreno čestitali za fantastične uspehe, ki jih prav vsi dobro poznamo. Metki Rode je pripadla čast, da je Primožu izročila skromno spominsko darilo. Sledilo je fotografiranje, zbiranje avtogramov in Primožev poklon vsem mladim, njegove osebnostne fotografije. To so bili trenutki, ki bodo vsem nam, še posebno pa najmlajšim, za dolgo ostali v spominu.

Izmenjali smo še nekaj besed, nato se je Primož poslovil. Žal, je že naslednji dan imel soferski izpit in nato zelo kmalu tudi veliko obveznosti v šoli.

Njegov oče Tone dobro ve, kaj je radovednost mladih src in velikih ock. Kmalu prinese cel kup Primožev in

Uroševe tekmovalne opreme; ta je bila z ogledom in dotiki še posebno zanimiva reč.

Ni bilo težko ugotoviti, da je vsa oprema na zemlji kar velika, če jo primerjamo s trenutkom, ko Primož ali Uroš in

Pri Primožu doma

Ugasnilo je plemenito srce mame in rejnice Marije Pestotnik

Po hudi in dolgoletni bolezni nas je 19. maja 1997 za vedno zapustila rejnica Marija Pestotnik iz Čepelj pri Lukovici. Zadnjih pet let je preživela v Domu upokojencev v Kamniku. Konec leta pa bi praznovala 78. rojstni dan.

Rojena je bila v Preserjah pri Zlatem Polju, v trdri kmečki družini z desetimi otroki. Kmetija je bila velika, zato otrok niso radi pošiljali v šolo, saj je bilo dovolj dela doma. Bila je najstarejša dekle in je morala paziti mlajše brate in sestro. Njena velika želja je bila, da bi postala medicinska sestra, vendar se ji to ni uresničilo. Kljub temu pa je svojo dobroto in skrb za druge razdajala vse svoje življenje za tiste, ki so pri njej našli drugi dom. Tetica je imela v oskrbi kar 44 varovancev. Nekateri so bili v reji krajši čas, nas sedem pa je imela enajst let, od tega kar šest otrok šoloobveznih. To obdobje je bilo za njo s sestro najlepše obdobje v otroštvu, saj smo bili kot ena sama velika družina, kjer nismo pogre-

šali ljubezni, toplino, razigranega otroškega smeha in razumevanja. Srečni smo bili pri skupnih igrah in petju, za kar nam je bila tetica še posebej hvaležna, saj je lepi pesmi vedno rada priložila. Sama skromna in delavna, je tudi nam, otrokom, vcepila skromnost in delavnost ter nam s tem dala bogato popotnico v življenje.

Rejništvo se je začelo pri Pestotnikovih že pred drugo svetovno vojno, ko je njen mož Franc nekega dne prinesel domov punčko, ki je nihče drug ni maral. V Čepeljah je ostala nekaj let. Rejnica Marija je sama rodila štiri sinove. Ki je najmlajši sin, star komaj pet let, na operaciji umrl, je družina za njim zelo zalovala. Zato so leta 1951 začeli s pravim rejništvom, ki je trajalo do leta 1982, ko je tetico prvič zadela možganska kap. Bila je poklicna rejnica in si je s tem delom zaslužila tudi pokojnino.

Marija Pestotnik je svoje delo opravljala z velikim srcem do otrok in rhladih mamic. Za to je bila večkrat odlikovana. Pri vzgoji je bila dosledna in ni delala razlik med otroki. Več je dala na lepo besedo

vsil ostali »orli« z njo letijo visoko nad hrbtom skalalnic ali še bolje - letalnici. Prijazna mami Ivanka že skuha kavo in jo na dvorišče »primaha« tudi s steklenico domačega žganja. Mitja je vozil, France te domače pijače, kot vem, ne pije, otrokom je tako ali tako prepovedana, zato sem na vse uspehe v imenu nas vseh z očetom Tonetom nazdravil kar sam.

Ob slovesu so nas navdajali prijetni občutki in spoznanja. To kratko, a prijetno druženje z družino Peterka nam pač ne dovoljuje drugega, kot to, da smo jim za ta prirčen sprejem in razumevanje zelo hvaležni.

Želje, ki so enake nam vsem..., o njih pa seveda ni potrebno posebej razmišljati. Pa jih vseeno zapišimo. Srečno, Primož, tudi v naslednji tekmovalni sezoni. Enako srečno in uspešno ti želimo tudi delo v šoli in previdnost za volanom! Za lepe skupne trenutke pa vsem skupaj še enkrat najlepša hvala!

M. ŠTRUKELJ

kot na kazen, čeprav je morala včasih nastopiti tudi bolj strogo. V svoj dom je sprejela tudi 28 mamic z dojenčki, ki po porodu niso imele strehe nad glavo. Sprejela jih je kot svoje hčere in jim pomagala pri negi otrok.

Še veliko lepih spominov imamo na našo tetico Marijo, tako smo jo namreč ljubkovalno klicali vsi varovanci, ona pa je bila ponosna na naše male in velike uspehe. Njena največja želja je bila, da bi si vsak od nas pridobil poklic in si ustvaril svojo pravo družino. To ji je v večini tudi uspelo. Za vse to pa smo ji vsi skupaj zelo hvaležni in za vedno bo ostala v naših srcih in srcih naših družin. Veliko je na svetu dobrih mam, za nas pa je bila tetica še veliko več kot mama.

V imenu varovancev - sestrí BREDA in BRANKA

Gorjača graja - Gorjača graja - Gorjača graja - Gorjača

Na Lukovskih straneh se bo odslej pojavljala GORJAČA. Ta bo grajala, opozarjala pa tudi hvalila. Ob nastanku »Gorjače« se obračam na vas, lukovski občani. Če veste za neprijetnosti, ki naj jih Gorjača graja ali nanje opozarja, za stvari, ki so vredne pohvale, prosim, da se obrnete na uredništvo lukovskih strani.

PS.: Rokovnjac pred Staro pošto še vedno stoji in nič ne kaže, da ga bodo pristojni iz turističnega društva umaknili ali celo zamenjali.

Samosvoje urejanje prostora v središču Lukovice

Nekdo, ki je vzel urejanje prometa po središču Lukovice v svoje roke, kdo ve s kakšnimi namenom, je postavil cvetlična korita tesno ob prometno cesto. S tem se je ogroženost pešcev, tu hodijo predvsem šolski otroci, resno povečala! Kot nazorno kazeta fotografiji, morajo otroci sedaj hoditi po sredini ceste. Čigav je javni prostor v Lukovici?

Še en razlog več za čimprejšnje načrtno urejanje Lukovice.

Odgovorne pa prosimo, da odstranijo življenjsko nevarna betonska korita, in to takoj!

PIHALNA GODBA LUKOVICA

vabi vse zainteresirane na USTANOVNI ZBOR V SREDO, 9. JULIJA, OB 20.30 v sejni sobi Občine Lukovica

N V I C E

MORAVSKE DOLINE

OBČINA MORAVČE

Iz dela občinske uprave

Na področju komunalnih zadev je te dni bilo največ dela v zvezi z realizacijo proračuna. Opravljeni so bili razgovori s predsedniki gradbenih odborov, pripravljeni popisi del v okviru razpoložljivih sredstev in razpis za izbiro izvajalcev za rekonstrukcije z asfaltiranjem občinskih cest, ki bo objavljen v Uradnem listu RS, ko določa nova zakonodaja. Takoj po izbiri izvajalcev bomo pričeli z deli.

Strokovna delavca na tem področju sta aktivno vključena tudi v dogovarjanje v zvezi s ponovnim onesnaženjem pitne vode v Dešnu. Prav tako prednostna naloga je pomoč Telekomu in LD 2000 pri pridobivanju manjkajoče dokumentacije za izdajo gradbenega dovoljenja za izgradnjo krajevnega telefonskega omrežja. Pripravljen je bila obsežna dokumentacija in oddana prijava na razpis za dodelitev nepovratnih sredstev iz repu-

bliškega proračuna za investicije na področju komunale (kanalizacija, vodovod).

Oddelek za družbene dejavnosti je izvedel postopek za dodelitev solidarnostnih stanovanj, trije prosilci, ki so se uvrstili na prednostno listo, bodo stanovanja prevzeli te dni.

Finančno-računovodska služba že izplačuje obrestovano razliko med zneskoma 138.000 in 107.000 SIT, kolikor znaša nova cena telefonskega priključka. Prav tako pripravljajo položnice za plačilo zadnjega obroka za telefonske naročnike. Vsi nakazovanje dotacij društvom, izpolnjuje številne vprašalnike s posameznih ministrstev v zvezi z zagotavljanjem porabe občin za letošnje in prihodnje leto.

Delavec režijskega obrata ima veliko dela s čiščenjem centra Moravč, ki ga onesnažujejo različni prekomerno obloženi tovornjaki, ki se jim vsipa material po cesti ali pločniku, namesto v koših za smeti. Zadnji nalivi so krivi za obilico dela na makadamskih cestah (čiščenje muld, zasipanje jam itd.). Tekoče poteka tudi vzdrževalno delo po opravljenem remontu na čistilnih napravah, veliko je dela tudi v Kulturnem domu, ki so ga zadnje mesece »vzeli za svojoega« različni izvajalci in organizatorji prireditvev, s katerimi razveseljujejo obiskovalce.

S. V.

Mesečno poročilo o izgradnji telefonskega omrežja v občini Moravče

Do 10. junija je bilo podpisanih 583 pogodb med občino in občani. Priključenih je bilo že 70 novih števil (kjer so po podatkih Telekoma obstajale tehnične možnosti). Vsi podpisniki pogodb bodo dobili v vrednost kopijo pogodbe med Občino Moravče in Telekomom. Vsi tisti, ki so preplačali priključek (138.000 SIT), bodo razliko (revaloriziran znesek do 107.000 SIT) dobili vrnjeno do konca meseca julija.

Do 10. junija je bilo zbranih 52.803.000 SIT sredstev iz naslova sofinanciranja krajanov. Pred pričetkom del mora Telekom pridobiti gradbeno dovoljenje na Upravni enoti Domžale. Upamo, da bo to v najkrajšem času.

MATJAŽ KOČAR, župan

POROČILO S 33. SEJE OBČINSKEGA SVETA

Kako do odlokov?

33. seja Občinskega sveta je potekala v dveh nadaljevanjih 11. 6. in 18. 6. 1997 ter je zajemala 12 točk dnevnega reda. V prvem delu so svetniki obravnavali 5 točk, ostale pa v nadaljevanju seje 18. 6. 1997. Največ pozornosti so namenili 5. in 6. točki dnevnega reda, ki zajemata obravnavo in sprejem grba in zastave občine Moravče ter obravnavo koridorja za novo obvoznico Moravč. To se je zaznamovalo tudi kanček nezaupanja delu občinske uprave s strani nekaterih svetnikov.

Prvi dve točki dnevnega reda, ki sta formalne narave, sta bili obravnavani in sprejeti brez večjih pripomb. V zapisniku so bili upoštevani manjši popravki.

Svetniki so obravnavali poročilo o poslovanju Komunalno stanovanjskega podjetja Domžale za leto 1996 in plan poslovanja v letu 1997. KSP Domžale je poslovalo uspešno z dejanskim dobičkom v višini 41.692,00 SIT, čeprav sta enoti vodovod in kanalizacija imeli izgubo v višini 4.531,00 SIT (vodovod) in 1.899,00 SIT (kanalizacija). Svetniki so se strinjali s predlogom nadzornega odbora, da se nastala izguba krije iz dobička enote javna higiena. V planu za prihodnje leto je planiran skupni prihodek KSP Domžale 942.488.000 SIT, odhodki naj bi po planu znašali 899.281.000 SIT. Na območju občine Moravče je na javnem delu vodooskrbe planiran v letu 1997 priključek vodovodnega sistema Ples in dokončanje izgradnje vodovoda Limbarska Gora.

Na prostorsko ureditev občine Moravče se je nanašala tudi 6. točka dnevnega reda, ki je zajemala koridor nove obvoznice Moravč. V mesecu

maju je bila s strani sedmih svetnikov in strokovnjakov na terenu pregledana nova možna trasa, ki jo je predlagal svetnik Miro Capuder. Ta trasa naj bi potekala južneje od Moravč po manj kvalitetnem močvirnem svetu. Po mnenju strokovnjakov trasa ni primerna zaradi občutno višjih stroškov, ki bi pomenili predvsem ureditev javnega prometa (avtobusna postaja), priključki in odcepi z obvoznice in ne nazadnje bi tranzitni turisti potovali mimo naselja Moravč, kar bi pomenilo manjši dohodek iz naslova turizma, ki naj bi postala ena izmed vodilnih gospodarskih panog v občini. Tako je koridor ostal bližje stari trasi. Priprava dokumentacije za izgradnjo pa ni mogoča, saj še vedno niso bila sprejeta dopolnila k Srednjeročnemu družbenemu planu, prostorski del, v katerem bi sedanje območje 1. km2. kmetijske cone lahko bilo s soglasjem Ministrstva za okolje in prostor razporejeno v območje zazidljivosti. Tako pridobljene gradbene parcele med naseljem in obvoznico naj bi po izračunih zadoščale za širitev naselja naslednjih 50 let.

S področjem komunalne ureditve so se svetniki spopadli še v 7. točki, kjer so obravnavali Predlog odloka o merilih in kriterijih za nove priključke in povečanje kapacitete obstoječih priključkov na vodovodno in kanalizacijsko omrežje. Po dolgi razpravi, v kateri so opozarjali predvsem na možnost pobiranja pristojbin od lastnikov počitniških hiš na območju občine Moravče in višino pristojbin, so predlog odloka sprejeli.

Bolj naklonjeni so bili svetniki Predlogu sklepa o uresničevanju ustanovitelskih pravic do VVZ Domžale, ki so ga soglasno sprejeli.

Prav tako so sprejeli sklep o infor-

maciji o sklenitvi pogodbe o plačilu rente za škodo KS Dob, ki izhaja iz lokacije sanitarne deponije na Močilniku.

Soglasno so sprejeli tudi sklep o po- višanju cene oskrbe za zelo prizadete učence OŠ s prilagojenim programom Roje.

Svetniki so bili obveščeni o prizadevanjih za gradnjo telefonskega omrežja, ki se trenutno še ne gradi, ker Telekom še pridobiva gradbeno dovoljenje.

Na seji Občinskega sveta je bil sprejet grb in zastava občine Moravče.

Z dnevnega reda je bila umaknjena 8. točka dnevnega reda Ponovna obravnavna osnutka Odloka o plačilu povračila za čezmerno uporabo lokalnih in krajevnih cest v občini Moravče zaradi službene odsotnosti župana, ki je bil predlagatelj tega odloka in se nanaša predvsem na povračilo ekološke rente s strani podjetja Termit. Župan je zahteval ponovno uvrstitev na dnevni red.

Sejo so svetniki zaključili s pobudami in vprašanji. Svetnik M. Strmljan je poročal o nepitni vodi iz vodovoda Dešen in se zanimal, kdaj lahko pričakujejo boljšo vodo. Svetnika K. Svetlina je zanimalo, zakaj se je prireditveni prostor za prireditve ob dnevu državnosti prestavil z osrednjega trga k gasilnemu domu. Odgovoril mu je M. Brodar, ki je pojasnil, da je nova lokacija varnejša, stroški pa znatno nižji. Nezaupnica delu občinske uprave svetnika K. Svetlina je bila zavrnjena s strani tajnice občinske uprave, S. Vraz, ki je poudarila, da ima vsakdo možnost pritožbe na njihovo delo, vendar naj bodo te konkretne in utemeljene. Svetnik R. Serianz pa je opomnil na to, da je pred vzhodom v občinskih prostorih prav na pobudo svetnikov bil nameščen nabiralnik namenjen zbiranju pritožb in pohval delu občinske uprave ter predlagal, da se takšni spori rešujejo posamezno in ne na sejah sveta. Svoja vprašanja glede dela občinske uprave lahko posredujete županu tudi vi, spoštovani občani, kajti nabiralnik, ki že dva meseca sameva brez dela, je namenjen tudi vam.

MAL

Praznovanje dneva državnosti

(Nadaljevanje s prve strani)

V drugem delu, ki je privabil na prizorišče praznovanja pri gasilskem domu v Moravčah predvsem mlade in mlade po srcu, je bil nastop popularne glasbene skupine

ROK'N' BAND. Menim, da je bila to prefinjena poteza organizatorjev, Kulturnega doma in Občine Moravče, da bi na predvečer praznika združili staro in mlado, zato so se ravnali po načelu: vsakemu nekaj. Tretji del praznovanja je potekal v znamenju družabnega večera v organizaciji PGD Moravče. Prostor so uredili člani TD Moravče. Šesto leto smo praznovali praznik dneva državnosti. Minilo je šest let pričakovanj in evforije ob razglasitvi samostojne države Republike Slovenije. Praznik smo praznovali dostojno, a na žalost je bilo med obiskovalci opaziti tudi marsikakšen zaskrbljen in potrtn obraz matere, očeta, fanta, dekleta, starca, ki je kljub doti, ki je nima milijonarka (delovne roke), izgubil zaupanje lastni državi, ker nima zaposlitve, ker se peha z birokratskimi mlini ali... Bomo mi, volilci, ki smo država in si sami izbiramo vodstvo na novih volitvah znova podlegli vplivom predvolilne kampanije in svoj glas, ki je še kako pomemben, izpričali kar tako, brez pomisleka ali pa sploh ne, da bomo potem spet lahko pljuvali v lastno skledo?

MAL

Trideset let OŠ Jurija Vege

Sedanjam učencem Osnovne šole Jurija Vege Moravče se zdi njihova šola že kar stara, saj letos praznuje 30. obletnico. Njihovi starši pa se z veseljem spominjajo trenutkov, ko so pomagali pri gradnji te šole in ko so prvič zagledali velike svetle učilnice novega dvonadstropnega hrama učnosti. Verjetno je marsikdo v tistem trenutku vsaj za nekaj časa začutil željo po marljivejšem učenju.

V tednu od 2. do 5. junija 1997 je potekal teden dejavnosti ob tej visoki obletnici. Predvideni koncert šolskega pevskega zbora na gradu Tuštanj z naslovom Če ljubiš glasbo, ne boš nikoli nesrečen, je bil zaradi slabega vremena preložen za en teden, sicer so se pa vse predvidene dejavnosti odvijale po napovedanem programu. V torek, 3. 6. je bila v Kulturnem domu zaključna prireditev predšolske stopnje, v sredo na šolskem dvorišču športno popoldne in tiskovna konferenca s Primožem Peterko, na kateri so sodelovali učenci novinarskih krožkov iz sosednjih OŠ. Osrednja slovesnost je bila v četrtek, 5. junija. Skoraj v vseh učilnicah šole so si obiskovalci lahko ogledali različne razstave likovnih del, aplikacij, zvezkov, učil, tehničnih izdelkov, zbirk, projektov, rož in še marsičesa zanimivega. Samo avtorji razstav, to so učitelji skupaj z učenci, vedo, koliko dela je bilo vloženega v pripravo posameznih razstav in delavnic. Obiskovalci smo v dveh urah, ki sta bili na razpolago za ogled, opazili le majhen delček vsega, kajti hiteli smo na osrednjo proslavo, ki je bila v telovadnici šole.

Slovesnost se je pričela s prihodom Moravske godbe pod vodstvom Mira Capudra. Prireditelj je vodila gospa Bernarda Mal, ki je bila tudi avtorica scenarija. Gostje so bili med drugimi župan Matjaž Kočar, svetovalec Zavoda za šolstvo, predstojnik OE Ljubljana g. Igor Lipovšek in ga. Darja Intihar, upokojeni in nekdanji učitelji šole, nekdanji učenci, starši ter krajan. Ravnateljica Eva Karažija se je zahvalila svojemu predhodniku, gospodu Maksu Zajcu, ki je vodil ves potek

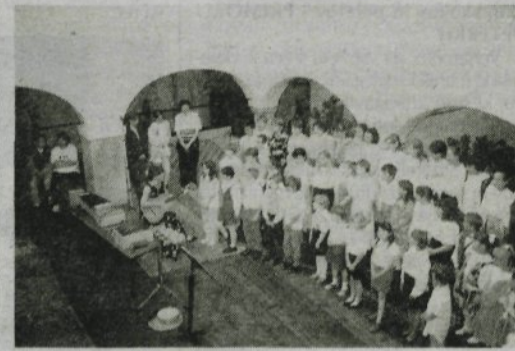
Osrednja proslava v šolski telovadnici

Na tiskovni konferenci

Utrinki iz razstave

Koncert šolskih zborov v atriju gradu Tuštanj z zborovodkinjo Mojco Malovrh

gradnje nove šole in je bil do upokojitve tudi njen ravnatelj, za njegovo delo in zasluge. Prisrčen je bil tudi intervju z vodjo predšolske stopnje, gospo Mijo Zibelnik, vodjo šole na Vrhopolju, gospo Francko Pačnik, ravnateljico Evo Karažija ter z upokojenim upravljavcem šole v Pečah, gospodom Cirilom Merčunom. Nekdo so učitelja imenovali učenci, spoštovali so ga tako učenci kot njihovi starši in je bil ugledna osebnost v kraju. Dandanes učitelj sicer ne uživa ne pri učencih in ne pri drugih takega ugleda, včasih celo nasprotno, pa vendar, kdor se je z veseljem odločil za ta poklic in ima otroke rad, bi ga ponovno izbral, je bilo razbrati iz tega intervjuja.

V kulturnem programu so nastopili nekdanji in sedanji učenci šole. Tako smo videli kratek odlomek iz igre Učenjak, ki jo je uprizorilo KID Limbar, gospod Peter Pirnat pa je zapel nekaj pesmi. Zgodovino šole sta v obliki pogovora predstavila učenca Ida Kos in Blaž Slapar, ki sta narodno nošo izbrskala kar iz babičine skrinje. Mladi rod sedanjih učencev se je predstavil z modernimi plesi in telovadnimi vajami ter pantomimo V soli. Besede so res odveč, saj vsebino že zdavnaj poznamo, četudi je od tega minilo že trideset let ali več. Izšla je še posebna številka šolskega glasila Vegov rod, ki poleg drugih člankov o šoli prinaša tudi seznam 30 generacij učencev, ki so končali šolanje v tej stavbi.

Ob tem jubileju lahko sedanjemu in prihodnjim rodovom šolarjev zaželimo, da bi radi zahajali v to učilno zidano, ki daje znanje tistim, ki ga hočejo sprejeti. Želimo jim tudi veliko modrih učiteljev. Moder učitelj pa je tisti, ki ne daje samo iz svoje modrosti, ampak tudi iz svoje ljubeznivosti. In če je resnično moder, učenecem ne vsiljuje svoje modrosti, ampak jih vodi k pragu njihovega lastnega duha. In potem se Moravski dolini ni treba bati za svojo prihodnost in prihodnost mladega rodu.

MILKA NOVAK

Nageljni za nabornike

11. junija je bil v dvorani Kulturnega doma Moravče nabor za 48 mladih fantov, ki bodo v naslednjih letih odšli na služenje vojaškega roka.

Dekleta so mladim nabornikom pripela nageljne in zapela je har-

monika, predstavniki Ministrstva za obrambo so fantom predstavili njihovo bodoče delo v enotah slovenske vojske, pozdravil jih je tudi župan Občine Moravče. Po opravljenih obveznostih je mlade nabornike čakal tudi prigizek.

DRUŠTVO PODEŽELSKJE MLADINE

Predstavimo se

V soboto, 7. junija, smo imeli sestanek, na katerem je bila glavna točka dnevnega reda priprava na kmečki praznik v Moravčah. Letos bo to že devetnajsti po vrsti. Verjetno pa vam je manj poznano naše društvo, brez katerega teh praznikov ne bi bilo.

Obstajamo že 20 let. Sprva kot Aktiv mladih zadržnikov, sedaj pa že nekaj let kot Društvo podeželske mladine Moravč. Trenutno imamo okoli 40 članov, večino iz okolice Moravč. Vanj se večinoma vključujejo v najstniških letih in ga na žalost potem, ko si ustvarijo družino, zapustijo.

Sedanjí predsednik, Igor Vidergar, je deseti po vrsti. Društvo vodi že eno leto. Verjetno se vsi strinjate, da je voditi skupino mladih zelo naporno, kar pa mu s precej truda uspeva.

Kaj pa samo delovanje društva? Poleg organizacije kmečkega praznika, ki nas polno zaposli za več kot tri mesece letno, se udeležujemo tudi drugih prireditev in razstav naše občine. Ena izmed njih je vsakoletno tekmovanje o kmetijstvu, pri katerem je poleg uvrstitve pomembno tudi znanje ter veščine, ki si jih pridobijo tako tekmovalci kot njihovi navijači. Vsi člani se verjetno najbolj veselimo vsakoletne ekskurzije, ki jo organiziramo s pomočjo zasluga na kmečkem prazniku. Na zadnji ekskurziji smo spoznali Prekmurje: Ptuj, Mursko Soboto, mlin na Muri in lončarstvo.

Naj zaključim s povabilom vsem Moravčanom, ki bi radi še kaj več storili za ohranitev podeželja, da se nam pridružijo.

PETRA JEMEC

Tudi sami zmoremo!

Tako kot v skoraj vsaki vasi ali ulici, smo si tudi v Vegovi od št. 31-36 zaželeli asfalt. Zavzeli smo se in že v letu 1996 dali vlogo na Občino Moravče za sofinanciranje. Žal nismo bili uslišani. Kljub temu smo v letošnjem letu pristo-

pili k izgradnji. Pobrli smo sredstva v višini 138.000 SIT na vsako hišo in sklenili pogodbo s Cestnim podjetjem Ljubljana in danes se že vozimo po novem asfaltu. Upamo, da smo s tem prispevali delež k lepšemu videzu Moravč.

Cesto je ob navzočnosti vseh z ulice predal svojemu namenu najstarejši stanovalec ulice Jože Prebil. V največje veselje pa je otrokom, ki se vozijo z rolerji.

E. GOTAR

GRAD TUŠTANJ PRI MORAVČAH
GRAJSKI KULTURNI VEČERI 1997

Z lajnarjem na razstavo in koncert

Drugi grajski kulturni večer se je v atriju tuštanjskega gradu odvijal 29. junija 1997. Zaznamovala sta ga dva prvovrstna kulturna dogodka: razstava likovnih del ga. Leonida Goropevšek Kočar in Händlov oratorij Mesija v izvedbi zbora Consortium musicum, Slovenskega komornega orkestra in solistov Olge Gracelj, Veronike Fink, Marjana Trčka, Marka Finka ter dirigenta Mirka Cudermana.

Zadnja junjska in prva poletna nedelja je bila kulturno obarvana za vse, ki so si dušnega eliksirja iskali v prijetnem hladu tuštanjskega gradu. Le-ta ni ponujal le hladu, saj je v svečani preobleki s čudovitimi, skoraj pozabljenimi zvoki lajne, že zgodaj popoldne privabljal obiskovalce, ki so imeli tukaj kaj videti.

V eni izmed kletí je ga. Leonida G. Kočar postavila na ogled razstavo likovnih del z naslovom Bil je papir... Že prostor, ki je kazal poduhovljeno umetnost, je bil domiselno urejen. Na belo popleskanih stenah je bilo razstavljenih 15 del, naslikanih na beli podlagi s črnim, belim in rdečim tušem. Eno delo je bilo na črni podlagi. K popolnosti razstavljenega, kar kaže na avtorično arhitekturo natančnost, je gotovo pripomogel vonj otave, razstresene po tleh in predmeti davne preteklosti. V duhu preteklosti je bil tudi polklicni igralec in lajnar Rastko Tepina. Gospe Leonidi velja vsa pohvala, kar je v otvoritvenem nagovoru se posebej poudaril Tomaž Bole, in ostaja ji naročilo, naj se znova in znova predstavlja z deli, ki jih ji narekuje ustvarjalna moč njenega jaza.

Če ste to nedeljo zamudili razstavo, imate novo priložnost 3. avgusta, ko bo enaka razstava postavljena v enakem ambientu.

S prvim mrakom pa se je začel drugi umetniški vrhunec. V popolni pričakovanju tišini je lastnik gradu in vodja projekta Peter Pimat, nagovoril tokrat res veliko množico obiskovalcev, ki so jo sestavljali redki domačini, povabljeni gostje in obiskovalci od drugod. V nagovoru se je zahvalil pokrovitelju

Občine Moravč in županu Matjažu Kočarju ter sponzorjem Cestnemu podjetju Ljubljana, Napredku iz Domžal in SANING-u Kranj. Potem sta sledili dve uri popolne predanosti glasbi, ki so jo čutili tako nastopajoči kot obiskovalci. Brez velikih naporov, tako se je zdelo poslušalcem, je mogočno zadonela tudi Aleuja, najbolj znana pesem iz tega oratorija. Cvet, izročen v zahvalo in bučen aplavz, sta bila pokazatelj velikega navdušenja in uspeha.

Tako je za nami prvovrstni kulturni dogodek, ki bo ostal v spominu prav vsem obiskovalcem, med katerimi so bile tudi znani in družbeno pomembni ljudje.

Pridružite se nam na naslednjih grajskih večerih v tej in prihodnjih sezonah!

MAL

GRAJSKI
KULTURNI VEČERI 1997
NASLEDNJI KONCERTI

27. julij 1997 ob 20. uri

KOMORNI KONCERT

Komorni orkester
MENDELSSOHN STRINGS
Na sporedu dela Mozarta
in Brahmsa

2. avgust 1997 ob 20. uri:

SOLISTIČNI KONCERT

Na sporedu slovenski
samospjevi, operne arije in
odlomki iz znanih musiclov
Sodelujejo:Pija BRODNIK - sopran
Dragica KOVAČIČ - alt
Nataša VALANT - klavir

6. september 1997 ob 20. uri

KONCERT

LJUBLJANSKEGA

OKTETA

Informacije

in predprodaja vstopnic

(061) 731-121 - Pimat

(061) 731-035 - občina Moravč

- Golfurist Domžale

Grad TUŠTANJ pri Moravčah

Ex tempore

Osnovna šola Jurija Vege Moravč je organizirala Ex tempore ob 30-letnici šole. OŠ Rodica in mentorica Breda Podbevšek, OŠ Vencija Perka Domžale in Maria Lavrač, OŠ Domžale in Estela Podgoršek, OŠ Roje in Marjanca Bogataj.

Delavci OŠ Jurija Vege Moravč želimo vsem našim učencem in njihovim staršem prijetne in sproščujoče počitnice, ki jih vamo in zdravo preživite, da se boste jeseni polni energije in zdravlja veselo vrnili v šolske klopi.

Moravčani v letu 1997
znova na Rogatcu

PD MORAVČE

Zakaj nam nagajate?

Planinsko društvo Moravč je eno izmed najmlajših v Planinski zvezi Slovenije, saj delujemo šele četrto leto. Kljub temu je naše delovanje plodno in vsestransko. V marsičem smo lahko zgled nekaterim društvom, ki se lahko pohvalijo z mnogo daljšim stažem na področju planinske dejavnosti.

Od 12 ustanovnih članov smo v nekaj letih prarastli v društvo z nad 500 člani - število članstva pa se vedno narašča.

Malo PD Slovenije se lahko pohvali s tako bogato dejavnostjo in pestrostjo delovanja kot naše: številni izleti, delo z mladimi, izobraževanje članov, skrbna urejenost planinskih poti, ki smo jih prevzeli v svoje oskrbovanje, so naši dosežki.

Da bi popestrili svoje delo in pripomogli k razvoju turizma v naši dolini, smo se odločili, da speljemo našo planinsko pot, ki bo omogočila tudi drugim, ne le našim občanom, varen in predvsem zanimiv obisk naše lepe doline.

Prepričani smo, da smo pravilno ravnali! V začetku tega leta odprta Moravška planinska pot je dobro obiskana. Na kontrolnih točkah je bilo v tem kratkem času, kar je pot odprta, že preko 100 in več obiskovalcev. To izpričujejo vpisne knjige na kontrolnih točkah. Verjetno obiskovalci niso šli ne žepi pa tudi ne lačni mimo. Torej tudi kak tolarček pade v zep.

Pa vendar naše delo nekaterim ni povšeči. Da je temu res tako, dokazujeta sneta potokaza v Moravčah za smer Senjčice - Limbarska gora in Gaberje Limbarska gora. Odstranjena sta bila pred 1. majem. G. Novak je dovolil njihovo namestitve!

Obveščeni smo bili tudi s strani obiskovalcev iz PD Litija, da je nekdo skrbno odstranil markacije na delu poti z Vrhopolja proti Konfinu in to ne na svoji parceli, temveč na parceli g. S., ki pa nam je dovolil markirati našo pot po svojem zemljišču. Zato smo trdno prepričani, da g. S. oznak ni uničil. »Dragi neznanec«, ki pa ste kljub vsemu naš znanec, če se kaj podobnega ponovno pripeti, vas bomo javno razkrinkali. Mislimo, da vam to ne bo prijetno in ne v ponos! Preveč je bilo dela in stroškov, da smo pot uredili. Ne bomo je pustili uničiti!

Markijski odsek PD Moravč

Izbrani turistični
spominki Moravč

Komisija za izbiro turističnega spominka, ki jo je sestavljalo šest članov, je določila vrstni red turističnih spominkov, ki jih je 10 predlagateljev poslalo na razpis, objavljen v Slamniku.

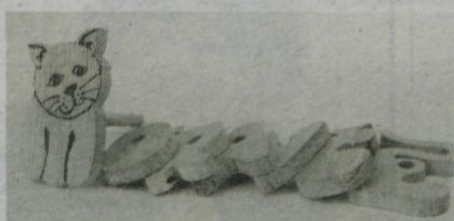
Prvo nagrado je komisija namenila spominku mucek, narejenemu iz lesenih črk, ki sestavljajo besedo Moravč, avtorja Braneta Riharja iz Domžal. Komisija je bila navdušena nad uporabnostjo izdelka, ki je otroška igrača.

Drugonagradjeni so trije izdelki - vaze oz. steklenice, izdelane v tehniki slikanja na steklo, avtorice Sonje Jančar iz Dešna.

Tretji nagradi sta podeljeni dve in sicer: Antoniji Camara iz Domžal za tri mucke: harmonikarja,

smučarja in obesek ter Branki Bizjan iz Dešna za ročna dela - vezene prtičke z motivi iz Moravč, izdelane v tehniki in materialu narodnih vezenin.

Poleg nagrajenih izdelkov so predlagatelji poslali še: leseni cepec, mlinsko kolo, lesen zapah oz. ključavnic, smuči in cepin, dve košarici z muckom in fotografijo izdelkov iz lesa brez izdelkov, ki jih ko-

Prva nagrada za turistični spominek Moravč.

misija ni mogla upoštevati, ker ni ustrezal razpisnim pogojem. Upam, da bodo tudi vam izbrani spominki všeč.

MAL

Srečanje upokojencev
kolesarjev

Društvo upokojencev Moravč (kolesarska sekcija) vsako leto po programu s sosednjimi društví pripravi srečanje kolesarjev. Letošnje je bilo v četrtek, 5. junija, v dopoldanskih urah v gostilni Kavka v Moravčah. Udeležilo se ga je 125 upokojencev iz desetih društev in petih novih občin: Domžale, Dol - BERICHOV, Lukovica, Komenda, Kamnik, Menges, Moravč, Motnik, Bukovica - Šinkov Turn in Vir pri Domžalah.

Navzoče je pozdravil predsednik DU Moravč Franc Novak in jim zaželel dobrodošlico v času bivanja v moravški občini in med prijatelji - upokojenci. Zatem je prevzel besedo predsednik komisije za šport in rekreacijo Jože Novak, ki se je zahvalil za tolikšno udeležbo.

Besedo je imel tudi Ladislav Očepek, domačin, ki je prisotnim pripovedoval o zgodovini edinega še ohranjenega gradu v Moravški dolini - gradu Tuštanj. Zanimivo je razpredal o našem smučarskem asu Primožu iz Prikmice. Potem nas je zabavala še Franca Štefan s pripovedovanjem šal. Tako je naše triurno druženje hitro minilo, poslovi smo se od prijateljskih upokojencev kolesarjev. Razšli smo se s povabilom na naslednje, 13. srečanje kolesarjev v mesecu juniju prihodnje leto. Pripominjam, da so taka srečanja in druženja koristna, postala so že tradicionalna, ne samo v Moravčah, temveč tudi v drugih društvih.

JOŽE NOVAK

Dan športa in pesmi

Na pobudo Turističnega društva je bil v Moravčah v soboto dan športa in pesmi. Ta dan so potekale športne in glasbene prireditve.

Že teden dni prej so se zbrala društva, gostinci in posamezniki iz Moravč na sestanku ter se dogovorili o sodelovanju na tej prireditvi. Društva so prevzela organizacijo turnirjev, tekmovanj, gostinsko ponudbo ter sodelovanje pri snemanju glasbene oddaje Karaoke.

Pripravili so naslednje športne aktivnosti: turnir v malem nogometu, balinanje, tenis, planinski pohod, smučarske skoke in lokostrelstvo.

V petek 20. 6. se je popoldan začel turnir v malem nogometu. Na igrišču za šolo se je pomerilo 8 ekip. Tekmovanje v igranju malega nogometa se je nadaljevalo še v soboto dopoldan.

V soboto 21. 6. so s tekmovanji začeli tudi balinarji. Pri gostilni Kavka so tekmovali 4 ekipe. Na tenis igrišču pri Kvadlu in na igrišču Alojza Cerarja se je kar 18 tenisačev preizkusilo v boju za najvišje mesto.

Ob 15. uri se je začelo lokostrelstvo na prostoru za osnovno šolo. V tarče je z lokom streljalo okoli 30 mlajših in starejših tekmovalcev.

Na planinski pohod se je okoli 17 ure podalo nekaj planincev. Njihov cilj je bila Limbarska gora. Tudi smučarski skakalci so se preizkusili na domačih skakalnicah. Na 8 m in 15 m skakalnici so tekmovali mlajši in starejši skakalci.

Športne aktivnosti so trajale do 18. ure. Ob tej uri so godbeniki iz Moravč začeli tudi zabavni in glasbeni del prireditve. Zaigrali so nekaj poskočnih skladb. Sledil je uradni del prireditve. Predsednica Turističnega društva ga. Pustotnik in župan g. Kočar sta pozdravila vse prisotne, spregovorila nekaj besed o namenu prireditve in nato skupaj s predsednikom športnih prireditev g. Janežičem podelila pokale, priznanja in nagrade najboljšim športnikom.

Do 21. ure so se vsi zbrani lahko zavrteli ob zvokih ansambla M + M iz Celja in se okrepčali z dobro hrano in pijačo.

PA BREZ ZAMERE

Kje Moravč je začetek, nam »ta bla« pove.

Vse v redu in prav, da le del Partizancev ne bi zunaj ostal.

Se Vegovemu rodu na svet je mudilo, zato je tudi napak ne hote nekaj porodilo.

Je cesta na Trzno postala gradbišče, prvi semafor v dolini kras vozišče.

Krajanom ob njem sivijo lasje, si cesto urejeno nazaj ze.

Glasbena prireditev Karaoke se je začela ob 21. uri. Snemanje te glasbene oddaje je privabilo v Moravč kar veliko obiskovalcev, ki so prišli navijati in spodbujati svoje pevce.

Avdicija za najboljšega pevca je bila že v torek, 17. 6. v Kulturnem domu. V četrtek so kljub slabemu vremenu uspeli posneti propagandni film o Moravški dolini, ki so ga med snemanjem glasbene oddaje tudi predvajali.

Voditelj oddaje Davor Božić in Alice Camara sta vodila kar tri oddaje. Prisotni gledalci so navijali za svoje pevce in poskrbeli za prijetno vzdušje. Med prireditvijo je prišel na oder tudi naš smučarski šampion Primož Peterka in podelil tudi vse prisotne.

Snemanje Karaoke se je zavleklo daleč v noč. Šele okoli 1.30 se je snemanje končalo. Nekateri obiskovalci so odšli domov, nekaj pa jih je ostalo in so se ob zvokih ansambla veselo zavrteli.

Prireditev je že za nami. Organizatorji menijo, da je lepo uspela. Zahvaljujejo se vsem, ki so prireditev pomagali pripraviti in jo voditi, vsem tekmovalcem v športnih aktivnostih in vsem pevcem. Zmagali so najboljši, najuspešnejši in seveda tudi tisti, ki se jim je ta dan nasmešnila sreča.

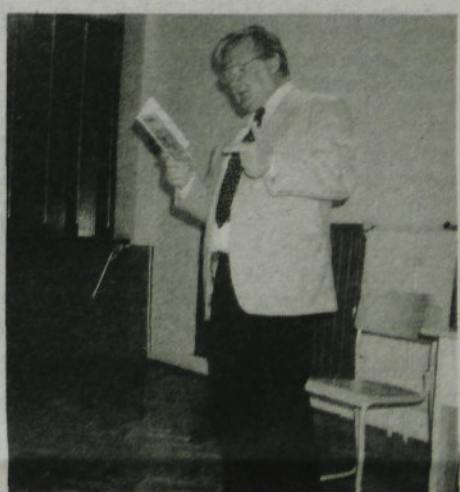
BOJANA DORIČ

Zaključek bralne značke

Gost letošnjega zaključka bralne značke za predmetno stopnjo je bil znani politik, pisatelj itd., itd. Tone Partlič.

Marsikdo bi pomislil, zakaj ste vabili politika, čes politiki so »brezveze«. Toda kdor tako misli, se je krepko zmotil, kajti g. Partlič je zelo zabaven mož, mlad po srcu in govori kot dež.

Povedal nam je marsikaj lepega in zabavnega iz svojega otroštva, omenil je tudi, kako se je »poročil« s sosedovo deklico Verico, ko mu je bilo 10 let. (Poiči od smeha!) Prebral nam je tudi poglavje iz svoje knjige Slišal sem travo rasti; in še mnogo drugega. Preživeli smo sijajno, kot pravimo fool cool uro.

Tone Partlič se nam je z branjem še bolj priljubil.

Foto: Mojiceja Podgoršek

Zato vsi, ki ne veste, koga bi povabili na zaključek bralne značke, vam priporočamo Toneta Partliča. Vse ne bralne značkarje pa pozivamo, naj takoj sedaj dobijo obilo bralnih skomin za počitniško branje ter se nam v novem šolskem letu pridružijo. Aja še to! Slišala sem »ta male« šušljati, da je njih ob enaki priložnosti obiskal Kaličopko. Naša knjižničarka ima pač »cool« stil!

Bralni značkarji ANA BONIČ, 6.C

ŠTEFKA KLOBUČIČ ZB

OŠ J. Vege Moravč

Limbar na reviji odraslih
pevskih zborov Gorenjske

Gostitelj letošnje Revije odraslih pevskih zborov Gorenjske je bila Zveza kulturnih organizacij Radovljica. Na to srečanje so bili povabljeni izbrani zbori z območnih revij pevskih zborov. Domžale z okolico je letos zastopal Mešani komorni zbor Limbar iz Moravč.

V soboto, 7. junija 1997, so v Linhartovi dvorani v Radovljici zapeli naslednji zbori: MPZ Blejski odmev (Marjeta Jan), MKZ Limbar Moravč (Elizabeta Kunavar), KPZ Loka iz Skofje Loke (Janez Jocič), CPZ Ignacij Hladnik Tržič (Vito Primožič), MPZ Mavrica Srednja vas (Lojze Kolar), ŽPZ Miko Škoberne Jesenice (Primož Kerštanj) ter KZ De profundis Kranj (Branka Potočnik). Slednja dva sta letos dobitnika srebrne oz. zlate plakate na reviji pevskih zborov v Mariboru.

Program je izvirno povezovala Alenka Bole Vrabec, ki je ob zboru predstavila še kraj, iz katerega zbor prihaja. Z Valvazorjevo Slavo Vojvodine Kranjske nas je popeljala v različne konce Kranjske ter obudila dogodke in običaje iz preteklosti. Moravskim pevcem je na odru kar rahlo zastajal dih, ko so poslušali zgodbo o tem, kako so na Moravskem ubili nekega duhovnika, nato pa se krvavo legendo o sv. Valentinu in Pelegrinu na Limbarski gori. Zbor Limbar pa je predstavil Moravč v prijetnejši podobi in ubrano zapel tri pesmi: Da sem jaz ptičica, Nočoj pa oh nočoj ter Ribce po Murjici pljavajo.

Srečanje je spremljal dirigent, prof. Igor Svara, ki je zborovodjem po končanem programu podal tudi strokovno mnenje o izvajanju vsakega posameznega zbora. V solidni konkurenci zborov s precej daljšo tradicijo je pohvalil zdrav zvok MKZ Limbar, ki naj ga nadgrajuje z delom v prihodnosti. Vsi zbori so prejeli tudi priznanje za sodelovanje na pevskem srečanju Gorenjske.

Ob tem uspešnem nastopu čestitamo pevcem in pevkam Limbarja ter zborovodkinji Elizabeti Kunavar. Sredi junija pa odhaja MKZ Limbar na gostovanje v Stuttgart, kjer bo prepeval našim zdomcem, ki se zbirajo v slovenskem društvu. Sodeloval bo tudi pri slovenski in nemški sv. maši. Tako lahko upamo, da bo glas o dobrih pevcih iz Moravske doline ponesel tudi preko slovenskih meja.

MILKA NOVAK

Pogovor z radomeljsko županjo Zlatko Levstek

Radomlje so med redkimi slovenskim kraji, ki imajo za predsednika krajevne skupnosti žensko. Naši predsednici dipl. inž. Zlatko Levstek pa rečemo kar radomeljska županja. Še bolj edinstveno pri nas pa je to, da govorimo o oblasti. Svetniki namreč samo svetujejo, kako razporediti in gospodariti s tistim, kar pade z »bogatinove mize«, republiške ali občinske. To so prave drobtinice. Zato bi bilo mogoče umestno, da bi našim svetnikom rekli kar DROBTINICARJI (ljudje, ki se morajo zadovoljiti z drobtinami).

Ker novi svet deluje že leto dni, je prav, da go. županjo povprašamo, kako gre kaj z uradovanjem in vsem, kar spada zraven. Še bolj prav pa je, da jo v zvezi s tem predstavimo bralcem Slamnika, in to kljub temu, da je kot pesnica slovenski javnosti že dobro poznana. Piše predvsem za otroke. Njene zbirke pesmi so izšle pri založbi DAN v Ljubljani, nekaj pa jih je izdala tudi v samozaložbi. Več njenih pesmi je bilo že objavljenih tudi v našem časopisu.

Spoštovana gospa Zlatka Levstek, že leto dni vodite Krajevno skupnost Radomlje. Prosim vas za nekaj predstavitev podatkov. Od kod ste doma in od kdaj prebivate v Radomljah?

Rojena sem bila v Mariboru, mladost sem preživela v Ljubljani, Radomljanka pa sem postala leta 1983.

Iz kakšne družine izhajate? Zraven pa še kaj iz otroških spominov.

Mojega očeta, otorinolaringologa dr. Voglarja so iz Maribora premestili v vojaško bolnico Mladiko, ko mi je bilo komaj štiri leta. Tako sta se starša ob splošnem pomanjkanju po vojni znašla še sredi novega okolja s štirimi hčerkami, peto se je rodila kasneje, že v Ljubljani. Oče je služil, mama, izsolana učiteljica, pa se je posvetila čakanju v vrstah na živila in vzgoji razposajenih deklic. Kljub težkim časom smo bili velika, srečna družina.

Zlatka kot učenka, dijakinja, brucka in studentka. Ste se radi učili, dosti brali in se v šolah dobro počutili?

Že v osnovno šolo v Šiški, kjer smo stanovali v dvosobnem stanovanju, sem hodila z velikim veseljem, željna znanja in pisanja. Vsa leta sem bila odličnjakinja, ob zaključkih leta obdarjena s knjigo za učni uspeh. Nižjo gimnazijo sem obiskovala v centru, v bivši nunski šoli na Kongresnem trgu, višjo gimnazijo pa za Bežigradom. Maturirala sem leta 1963 s temo iz kemije, saj sem se tudi vpisala na Fakulteto za naravoslovje in tehnologijo, smer kemijska tehnologija. Ker sem se rada učila, sem po štirih letih in pol uspešno končala študij. Mislim, da so to bila moja najlepša leta, brez skrbi in problemov, vedno v družbi dobrih prijateljev in seveda knjige. Takrat sem, mislim, prebrala vse knjige v knjižnici Bežigrad, veliko iz Delavske knjižnice, občasno pa sem si kaj izposodila tudi v Mestni knjižnici v Ljubljani, predvsem romane in leposlovje.

Kje sta se našla s fantom oziroma zdajšnjim soprogom g. Marjanom? Kaj je bilo tisto, kar vaju je in vaju še danes najbolj veže?

Ko sem bila brucka na fakulteti, smo imeli na vajah iz anorganske kemije demonstratorje, študente iz tretjih letnikov. Tako je bil moj demonstrator Marjan, s katerim sva se zaljubila na prvi, drugi in vse nadaljnje pogleda. Postala sva in ostala neolčljiva. Kaj naju veže? Ljubezen, glasba, narava, skupno ustvarjanje družina, domovanje, družba.

Kje je bil vaš prvi dom in kje sta se zaposlila? Imata tri otroke. Žena, mati, delavka in javna delavka, to je dokaj naporno. Vam je bil v letih, ko so bili otroci še majhni, poleg soproga še kdo v pomoč?

Po poroki sva živela pri močevi mami v Ljubljani, v dvosobnem najemnem stanovanju. Mož je delal na Institutu Jožef Stefan, jaz v Iskr. Seveda nama je njegova mama pri varovanju otrok veliko pomagala, sicer pa sva bila mlada, in takrat se lahko toliko naredi.

Kaj, prosim, delate, kje in kaj je vaša redna zaposlitev?

Sem vodja obrata Zlatame Aurodent v Ljubljani, kjer rafiniramo in predelujemo plemenite kovine, zlato, paladij in srebro, izdelujemo dentalne zlitine, srebrne žice in lote za elektroindustrijo ter polproizvode za zlatarstvo. V naši prodajalni prodajamo, zamenjujemo in odkupujemo. Ker nas je zaposlenih zelo malo, poleg vodenja opravljam tudi analize zlata in srebra.

Torej v letu 1983 je vaša družina prišla v Radomlje, v novo hišo. Kakšni so bili prvi vtisi in kako ste s sosedi začeli navezovati stike? Se vam zde Radomljani res precej obrnjeni vase in kar malo zadržani?

Za zidavo v Radomljah sva se odločila, ker se je sprostila parcela ob najinih prijateljih Lampičih in smo si želeli postati sosedje. Z drugimi pa smo se spoznavali postopoma, saj so bili v naši ulici vsi priseljeni. Z domačini pa se spoznavamo še vedno, vseh sploh še ne poznam. Radomljani so seveda obrnjeni vase in zadržani, saj smo taki pravzaprav vsi Slovenci, dokler se ne znajdemo sredi dogajanja, potem pa se nam samo od sebe odpre.

Prizadevni in navdušeni ljudje si poleg redne zaposlitve najdejo tudi »konjičke« oziroma delo v prostem času. Nekateri do društvenega dela poleg veselja čutijo kar nekakšno dolžnost. Tudi vi ste kot semensko zrno padli v to silo z društvi posejana radomeljska tla. Turistično društvo je v zadnjih letih tudi v vašo pomočjo med najbolj pridnimi in delavnimi. Kakšno vidite sami?

Ja res je. V TD me je pritegnil predsednik, g. Igor Kuzmič, da bi o turističnem delovanju kaj napisala v Slamniki. In tako se je začelo. Skozi delo v društvu sem se spoznala z ljudmi in aktivnostmi in bilo mi je všeč. Mislim, da je TD Radomlje v občini Domžale poleg Ihtanskega najbolj aktivno. Člani upravnega odbora se lotimo začrtanih nalog s

takšno vneto, da jih vedno tudi uspešno izpeljemo. V lanskem letu je bilo to gotovo ocenjevanje najlepše ocvetelene hiše, letos pa smo ob 100-letnici pošte že izdali novo razglednico Radomelj in zgibanko s turističnimi zanimivostmi.

Radomljani vas že poznajo, da ste v TD med zelo delavnimi. Ali so tudi vaš soprog in otroci navdušeni za društveno delovanje?

Moj mož poje zadnjih nekaj mesecev pri MoPZ Radomlje, sin in ena hči sta mi že »odletela« v Ljubljano, najmlajša pa obiskuje šole tretji letnik srednje zdravstvene šole. So pa sprejeli dejstvo, da sem manj doma.

Da vi že imate radomeljsko domovinsko pravico, dokazuje tudi to, da ste bili predlagani in izvoljeni za svetnico, svetniki pa so vas med seboj izbrali za predsednico KS Radomlje. Bi si sami to radomljanstvo kako drugače opisali?

Ko so me prosili za pristopno izjavo za kandidata za volitve v svet, se mi je kar dobro zdelo, da me imajo že za toliko tukajšnja. Na moje veliko presenečenje pa sem bila izmed 18 kandidatov izvoljena med sedem članov sveta. Največje priznanje in zaupanje v mojo pripadnost Radomljanom in Radomljam pa mi je izkazalo drugih šest članov sveta, ki so me soglasno izvolili za predsednico. Zame nova obveza in preizkušnja.

Ali vas zahtevno delo pri županovanju kaj zelo breemni? Saj vzame tudi veliko časa. Sta zaradi tega obremenjeni redna zaposlitev in družina?

Dokler se človek takšne funkcije ne loti, se sploh ne zaveda, kaj vse se skriva pod nazivom predsednik sveta KS. Od planiranja porabe skromnih sredstev, sestankov, urejanja sprotnih zadev, sodelovanja pri investicijah z občinskimi službami in kraji, upravljanja KD in pokopališča, do urejanja zelenic in kraja, sodelovanja z društvi, pripravljanih prireditev itd. Trudim se, da zaposlitev ne trpi, ostaja pa res zelo malo časa za urejanje domovanja. Z možem se na srečo voziva skupaj v Ljubljano v službo in med potjo urejajeva družinske zadeve. Ob sobotah se po navadi odpraviva na kakšno sredogorje, ob nedeljah pa si delo doma razdeliva.

Kdaj pa si najdete čas, da pišete pesmi? Je to počasno in premišljeno ustvarjanje, ali so bolj »izbruhni«? Bralci vas hvalijo, da imate odlične misli. Jih zapišete takrat, ko imate čas, ali pa mogoče sproti?

Za pisanje pesmi ne potrebujem časa, samo z mislimi se odselim v svoj poseben svet, prislunem, če kaj lebdi v prostoru, ujamem in zapišem. Sproti. Misli, stih, to pride samo, ne glede na čas in prostor. Moram pa priznati, da veliko pesmi napišem tudi ponoči. Ne zaspi, dokler nisem z napisanim tudi zadovoljna.

Kaj pa sodelovanje in povezava KS Radomlje z občino in županjo ter občinskimi upravnimi organi; ali dobro deluje? Ali nazadnje zmeraj najdete nekakšen skupni jezik?

Sodelovanje med našo KS in občino, občinskimi upravnimi organi in županjo, go. Cvetko Zalokar Orazem, bi označila kot zgledno. Večjih problemov sploh ni, vedno najdemo skupni jezik. Mislim le, da so Domžale kot mesto v prednosti pred drugimi kraji, da pa sem tudi sama došle še premalo sodelovala pri načrtovanju in izpolnjevanju želja in potreb Radomljanov. To je bilo pač šele leto priživanja.

Kakšno pa je sodelovanje s sosednjimi krajevnimi skupnostmi?

S sosednjimi KS kakšnega posebnega sodelovanja ni, vsaka ima pač svoje potrebe. Sodelovali smo le pri pripravi osnutka financiranja in sprejemanju statuta in pa seveda pri pripravi praznovanja 100-letnice pošte. S KS Presejere smo sodelovali še pri večanju varnosti otrok v prometu okoli šole, s KS Rova pa pripravljamo referendum za priključitev dela krajanov iz KS Radomlje v KS Rova.

Ali si predstavljate, da bi bil v bližnji prihodnosti v Radomljah sedež občine? Ali bi bilo to za nas in okoliške kraje smotno, ekonomično, koristno, perspektivno in napredno?

Težko. Saj smo pred dvema letoma imeli referendum, na katerem se kraji Radomelj niso izrekli za samostojno občino. Ob dobrem sodelovanju z občino Domžale in vsemi upravnimi in infrastrukturnimi službami mislim, da majhna občina ne bi bila ekonomična, niti koristna, niti potrebna. Seveda, če pa odnosi z občino ne bodo na nivoju, če investicijski tolar ne bo od besed postajal dejanje, če se bodo razvijale le Domžale - Radomlje, Presejere, Homec in Rova pa ne, potem v perspektivi najbrž ne bo druge možnosti, kot postaviti se na lastne noge.

Ali v Radomljah kaj pogrešate, je kaj izredno zamujenega ali kaj posebno manjka? Ali imate kakšno vestransko vizijo razvoja Radomelj in okolice?

Glede na sprejeti urbanistični načrt, ko se bo v centru Radomelj lahko zgradil poslovno-stanovanjski objekt, kjer bodo lahko tudi manjkajoče: lekarna, banka, knjižnica, vrtec in še kakšna obrtna delavnica, mislim, da ničesar bistvenega ne pogrešamo. Rada bi, da se še naprej razvijata podjetništvo in obrtništvo, seveda z ustreznimi infrastrukturno, da se čim hitreje uredi novo vodovodno omrežje z dobro pitno vodo s Kolovca in da se širi okolju prijazen turizem. Da bodo Radomlje lep, urejen, čist, prijazen in gostoljuben kraj pod Kamniškimi planinami.

Gospa Zlatka Levstek, hvala za pogovor.
FRANCE CERAR

DIA FESTIVAL - RADOMLJE '97

Praznik ljubiteljske fotografije

V Radomljah smo bili 9. maja letos priče lepemu kulturnemu dogodku. V dvorani kulturnega doma smo uživali ob gledanju najbolj uspelih barvnih diapozitivov, kar jih ta hip premore ljubiteljska fotografska scena v Sloveniji. Festival, ki se zadnjih nekaj let na pomlad odvija v petih krajih na Gorenjskem (v Bohinju, Kranju, Škofji Loki, Radovljici in v Radomljah), pravi velika ljubiteljska fotografija. Pet festivalov v enem, bi lahko rekli.

Ista dela številnih avtorjev potujejo od ene do druge predstavitve in se na »ogled postavijo« v petih mestih, petim strogim selektorjem, mojstrom fotografije, ki iz množice prijavljenih del ločijo zmo od plev in naredijo izbor za prikazovanje. Diapozitiv izbere več selektorjev v izbor za več prikazovanj v več krajih, zato zares izstopa po kakovosti iz množice, kajti pri tem sistemu izbora in ocenjevanja ni tako imenovane »kuhinje«. Morebitna nagrada ali diploma pa seveda avtorja še bolj pripraviča o nesporni kvaliteti njegovih del.

AGILITY

Petega julija za Šumberkom psi iz petih držav

Agility je zanimiv šport s psi, s katerimi se pri nas in po svetu ukvarja vse več lastnikov psov, privablja pa tudi vedno več gledalcev na tekme, kjer psi skupaj z lastniki premagujejo ovire v parkurju in tekmujejo za čimboljši čas. Kinološko društvo Domžale že tri leta zapored uspešno organizira tekme za državno prvenstvo Slovenije v agilityju. V soboto, 5. julija, pa bo na stadionu društva v Domžalah za Šumberkom velika mednarodna tekma, na kateri bo nastopilo več kot 100 tekmovalcev iz petih evropskih držav.

Tekmo, ki bo štela tudi za pridobitev mednarodnega naslova CACAg, bo sodil ugledni mednarodni sodnik Helge Nielsen iz Danske (letos bo sodil tudi na svetovnem prvenstvu v Danskem).

Tekmovanje se bo začelo ob 8.30 in bo trajalo do zgodnjih popoldanskih ur. Svečani zaključek s podelitvijo pokalov in nagrad najboljšim tekmovalcem bo predvidoma ob 17. uri. Društvo pripravlja tudi zanimiv celodnevni program in družabno srečanje - kinološki dan, ki bosta prijetno popestrila tekmovanje. Častna pokroviteljica tekmovanja bo domžalska županja Cvetka Zalokar Orazem. Sašo Novak

Za letošnji festival se je natečaja udeležilo 146 avtorjev iz 126 klubov, društev, šolskih foto krožkov ter samostojnih avtorjev iz vse Slovenije ter nekaj rojakov iz zamejstva (iz italijanske Gorice) s skupno 1064 barvnimi diapozitivi. Razpisani sta bili dve temi: CORE in PROSTA TEMA.

»Radomeljski selektor, mojster fotografije Oskar Dolenc iz Ljubljane, je za prvo predstavitev, festival v Radomljah, izbral v prvi temi (Core) 67, v prosti temi pa 105 diapozitivov. Najuspešnejši so bili avtorji iz Foto kluba Nova Gorica, saj so »pobrali« dve drugi in eno tretjo nagrado ter dve diplomi. Dokaj uspešni so bili člani škofjeloškega foto kluba »Anton Azbe« ter avtorji iz Maribora, Cerkna, itd. Prese-

Najuspešnejši avtor v Radomljah je bil KLEMEN MOJŠKERC iz Dobrunj pri Ljubljani. Domov je odnesel obe prvi nagradi.

MARUŠA MURN

Objava rezultatov javnega žrebanja nagradnega kviza:

Napredek trgovina d. d. iz Domžal je ob svoji 45-letnici pripravila nagradni kviz za svoje kupce. Nagradni kupon je bil objavljen tudi v glasilu Slamnik. Javno žrebanje nagradnih kuponov je bilo 17. maja ob 11. uri, pod nadzorom komisije v sestavi: domžalska županja Cvetka Zalokar Orazem, g. Milan Flerin, g. Janez Jeglič, g. Peter Primožič in Zoran Bičarin. Sreča se je nasmešnila naslednjim reševalcem nagradnega kviza:

1. nagrada: avtomobil Volkswagen Polo limuzina

MIHAELA URANKAR
Snovik 24
Laze v Tuhinju

2. nagrada: barvni TV sprejemnik

JANEZ NAROB
Bolkova 43
Radomlje

3. nagrada: pralni stroj

JOŽICA PAKIŽ
Nova vas 60
Rakek

Vsem udeležencem nagradnega kviza, ki tokrat niste imeli sreče, se zahvaljujemo za sodelovanje, obenem vam želimo več sreče v prihodnjih Napredkovih akcijah in veliko prijetnih trenutkov pri nakupih v Napredkovih trgovinah.

Prvo sedemdnevno okrevanje domžalskih diabetikov v Strunjanu

V času od 20. do 27. aprila je Društvo sladkornih bolnikov Domžale za svoje člane in spremljevalce organiziralo prvo termalno okrevanje v enem najlepših slovenskih zdravilišč. Skupaj s Krkinim zdraviliščem v Strunjanu smo poleg skrbno organiziranega odnosa v prijetni družbi vključili predavanja o sladkorni bolezni, o zdravi prehrani in praktično šolo kuhanja za diabetike.

Organizacijski odbor društva je poskrbel za organizacijo, za koordinacijo dela z osebjem zdravilišča, za vsakodnevno jutranje merjenje krvnega sladkorja in krvnega pritiska. Imeli smo svoj klubski prostor in pred vodom tudi svojo oglasno desko, kjer smo okrevance sproti obveščali o predvidenih dejavnostih za naslednji dan. Skupina je bila številna, saj nas je bilo 55. Od tega je bilo 9 diabetikov z inzulinso terapijo, 22 s tabletami, 9 z dieto in 15 spremljevalcev (zakonskih partnerjev).

Poleg jutranje telovadbe, plavanja, pohodov smo obiskali istrsko vasico Krkavce, kjer smo se po degustaciji vin in prsta veselili v hotel. Deležni smo bili predstavitve izdelkov podjetij VITALIS, JOVILAND ter ZALOKER & ZALOKER, katerega predstavnica mag. Mili Žumer nam je pregledala tudi zdravstveno stanje stopal. S pohodom v Portorož smo obiskali avditorij in novo cerkev, ogledali pa

smo si tudi kulturne znamenitosti Pirana. Na željo nekaterih gostov hotela smo jim izmerili krvni sladkor in pritisek. Na omenjeni pregled in obisk so prišli celo vaščani Strunjana. Obiskal nas je predsednik Zveze društev diabetikov Slovenije, gospod Jože Snoj. Radovednim poslušalcem je pripovedoval, kako naj si pri urejanju boleznih diabetik pomaga tudi sam.

Bili smo zelo homogena skupina in s spoznanjem, da so Domžalčani navkljub boleznim zelo prijetni in zabavni ljudje, so polni novih vtisov izrazili željo za čimprejše podobno snidenje. Domov smo prinesli nove kuharske recepte, saj smo s pomočjo Janje in Željke veliko kuhali. Izobraževalni, re-

kreacijski, kulturni in družabni program je bil uresničen s pomočjo ga. Mirjam Beden, g. Jožeta Marenče in višje med. sestre, vodje patronažne službe ZD Domžale ga. Vide Čeh. V pomoč so nam bili tudi recepti dr. Brede Kokalj-Limbek. Vsem najlepša hvala za aktivno sodelovanje.

V avli Zdravstvenega doma Domžale so predstavljeni programi, fotografije in celo nekateri pisni utrinki, ki ponazarjajo naše delo in zadovoljstvo v lepem obmorskem kraju. Pri blagajničarki ga. M. Beden lahko naročite na ogled postavljene fotografije.

ANICA KVAS
Društvo diabetikov Domžale

Jutranje meritev krvnega sladkorja in pritiska (foto Anica Kvas)

Vivat Gallus

XXVII. MEDNARODNI POLETNI FESTIVAL KOMORNE GLASBE
Domžale - Kamnik - Ljubljana - Lukovica - Mengeš - Moravče
IMAGO SLOVENIAE - PODOBA SLOVENIJE

BAROČNA CERKVA SV. MOHORJA IN
FORTUNATA V GROBLJAH

XXVII. mednarodni poletni festival Vivat Gallus

Mednarodni poletni festival komorne glasbe Vivat Gallus je sledil tradiciji festivala, zato je bil otvoritveni koncert prav tam, kjer je bil festival pred skoraj tridesetimi leti spočet in kjer ostaja njegovo srce tudi vnaprej.

Baročna cerkva sv. Mohorja in Fortunata v Grobljah je 12. junija znova odprla svoja vrata in v svoje slikovito in nadvse akustično ozračje sprejela Orchestra di Padova e del Veneto iz Italije z dirigentom Antonom Natutom, številni poslušalci pa smo se zlasti toplo pozdravili mlado pianistko, varovanko Ustanove Gallus, Anjo German. Pred začetkom uvodnega koncerta smo prisluhnili tudi kratkemu nagovoru g. Tomaža Boleta, direktorja festivala, ki ga je odprl g. Ciril Smrkolj, predsednik sveta Vivat Gallus.

Festival se je nadaljeval z nastopom Evropskega koncertnega tria; ta se je predstavil z Baročnimi sonatami in Malimi oblikami francoske glasbe 19. in 20. stoletja (20. junij 1997), v torek, 24. junija 1997 pa so v baročni cerkvi nastopili domačini Komorni orkester Domžale-Kamnik s solistoma Markom Zupanom - violina in Jerkom Novakom - kitara pod vodstvom dirigenta Aleksandra Spasiča. Junjski cikel letošnjega XXVII. mednarodnega poletnega festivala komorne glasbe, katere častni pokrovitelj je Milan Kučan, predsednik Republike Slovenije, pa je zaključil Romantic Trio iz Moskve.

Naj vas v Groblje povabimo tudi v juliju, in sicer:

10. julij 1997 - Marina Horak - klavir

24. julij 1997 - Ana Pucar-Jerič - sopran
in Maris Skuja - klavir Latvija.

DOBRODOŠLI!

IZ ZAKLADNICE PREGOVOROV

»Dobri prijatelji so kot strune na violini...«

Pregovori so visoka šola psihologije. Nadvse tenkočutno in pronicljivo razkrivajo nagibe človeških src tudi takrat, ko gre za pristno ali zlagano prijateljstvo.

Najprej povprašajmo ljudsko modrost o tem, kdo je lažni prijatelj. Njegovi glavni napaki sta dvoličnost in koristoljublje:

Lažni prijatelj ima v ustih med, v srcu pa žolč.

Lažni prijatelj je tisti, ki spre-daj boža, zadaj pa praska.

Lažni prijatelji tečejo z zajci in lovijo s psi.

Lažni prijatelj je slabši (nevarnejši) od znanega sovražnika.

Lažni prijatelj je kot senca: spremlja te samo, dokler sije sonce.

Komur se smeji sreča, mu ne manjka prijateljev.

Niso vsi, ki se ti smehljajo, tvoji prijatelji.

Nekatera prijateljstva so podobna tistemu med lisico in ko-košmi ali med mačkom in slanino.

Kdor varčuje s svojim in se gosti s svojim, ni moj prijatelj.

Bogatin nikoli ne ve, kdo je njegov prijatelj (ker ga obdajajo mnogi prilizovalci).

Pri neiskrenih prijateljih se največkrat omenja koristoljublje. Tako ima naslednji pregovor celo vrsto duhovitih različic:

Prijateljstvo sveta traja toliko časa, dokler se ne izprazni sod; / dokler so polni bokali; / dokler se je in pije; / dokler se kadi iz kuhinje; / dokler je miza obložena in mošnja polna.

Turški pregovor vse to povzema in morda kar preveč čmogleto ugotavlja:

Kdor išče pravega prijatelja, naj gre na pokopališče.

Pregovori opozarjajo na to, da prijateljstvo ni samoumevno, ampak

je dar, ki ga lahko napravimo. Kakor o vseh blagoslovih tega življenja velja tudi tu:

Prijatelja spoznaš šele, ko ga izgubiš.

Najhitreje izgubimo prijatelje, če se postavimo za razsodnika med njimi, če jim posojamo ali pa če jih užalimo:

Kdor razsoja med dvema prijateljem, bo enega izgubil.

Če posojaš, boš izgubil dvoje: denar in prijatelja.

Prijatelja izgubiš, ko mu posodiš denar.

Če prijatelju nerad kaj daš, si izgubil prijatelja in darilo.

Užaljen prijatelj je za vedno izgubljen.

Izgubljeno prijateljstvo je pridobljeno sovražstvo.

Za konec le še nekaj ljudskih navetov, kako ohraniti prijatelje:

Prijateljstvo je rastlina, ki jo je treba pogosto zalivati.

Da si pridobiš prijatelja, je dovolj kozarček vina, da ga ohraniš, ne zadostuje cel sod.

Kdor hoče ohraniti prijatelja, mora upoštevati troje: v navzočnosti naj ga časti, v odsotnosti hvali, v potrebah naj mu pomaga.

Eden od zakonov prijateljstva je, da ne sme biti nadležno.

Kratki obiski podaljšujejo (ohranjajo) prijateljstvo.

Dobri prijatelji so kot strune na violini - ne smeš jih preveč napenjati.

S prijatelji pij in jej, a z njimi ne sklepaj pogodb.

Prijateljeva čast ti mora biti dragocenejša kot tvoja lastna čast.

Napak prijateljev ne smeš razkrivati, moraš pa jih poznati.

O prijatelju govori samo dobro, o sovražniku pa molči.

BOGDAN DOLENC

Od leve: Sivec, Mihelič, urednik MK Vasja Cerar.

NOVA KNJIGA PISATELJA IVANA SIVCA

Sivčev literarni izlet v svet avtomobilizma - formula smrti

V kontinuiranih prizadevanjih na področju mladinske literature želi že uveljavljeni pisatelj iz Mengša Ivan Sivec ustvariti zbirko svojih knjig, kjer se tematsko usmerja na področje športa oz. v njegove posamezne panoge. Medtem, ko je dve knjigi v založbi Mladinske knjige in zbirki KNJIGOŽER že namenil SMUČANJU IN SKAKALNEMU ŠPORTU, se v pričujoči knjigi spušča v svet avtomobilizma in v njegovo najbolj razvpito panogo - Formulo 1. V izmišljeni, a možni zgodbi, celo z našimi dejavniki v njenem središču, dogaja se na dirkališču v Monzi, se Sivec loteva spletka in njihovega ozadja v napeti in različnih zapletih polni pustolovščini.

Osrednjo vlogo, nekakšno DEUS EX MACHINA vlogo je namenil novinarju Urošu Poljansku, našemu znancu že iz prejšnjih knjig. Z njegovo pomočjo Sivec zapleta in razpleta zanimivo, v slehernem trenutku napeto zgodbo do srečnega konca...

Predstavitve te svoje, pravkar izšle knjige je Sivec pripravil v rodnem Mengšu 28. 5. 1997 v sklopu prireditve meneskega OBČINSKEGA PRAZNIKA. Knjigi je namenil nenavadno promocijo, za katero si je zamislil, da bo potekala kot ena od dirk formule 1. In da bo nenavadnost še večja, ta navidezna dirka je potekala nič več in nič manj, kot na novem dirkališču formule-1 okrog Gobavice v Mengšu. Na startu te nenavadne dirke so se ob številnih gledalcih znašli tudi tekmovalci: ob avtorju Ivanu Sivcu se urednik založbe Mladinska knjiga Vasja Cerar in avtomobilistični strokovnjak Niko Mihelič. Prav Mihelič je poslušalcem, ko se je po startu dirka v dveipolumem trajanju prevešala proti cilju, nanizal toliko zanimivosti, da smo poslušalci res odnesli množico vtisov o športu, ki smo mu

bili ob knjigi posredno sredi dogajanja.

V zabavnem sporedu, ki je na »dirki« tudi potekal, je z glasbo Slavka Avsenika ml. sodelovala dvojica mladih pevk »DUO M4M«. Pevki Mirjam Beranek in Maja Lešnik sta s popevkami in zabavno glasbo, kot jo že poznamo, dodobra v prijetnem glasbenem vtisu razgibali večer avtomobilizma, novic iz tega športa in polepšali prireditve - predstavitev še ene zanimive knjige. Te Sivec v svoji produkciji nepričakovano hitro zmoro pošiljati med mlade, takih zgodb željne bralce...

M. B.

**Uredništvo
glasila Slamnik
obvešča vse
bralce, da lahko
oddajo svoje
prispevke
najkasneje do
10. dne v
mesecu.**

**Organizatorje
raznih prireditev
pa prosimo, da
nam do
navedenega
datuma
sporočijo datum,
kraj in čas
prireditve.**

POHVALITE, POGRAJAJTE,
DAJTE SVOJ PREDLOG!

Pokličite 080-19-00

TURISTIČNA ZVEZA SLOVENIJE je skupaj s TELEKOM Slovenije pred pričetkom letošnje turistične sezone uvedla BREZPLAČNI TURISTIČNI TELEFON, na katerega sprejema pohvale, pritožbe, graje, pa tudi predloge in pobude, kar vse naj bi prispevalo, da bi bili turisti v naši deželi še bolj zadovoljni.

BZO

Zato vabimo vse, ki na svojih vsakdanjih poteh, pa naj bo to v naši občini ali širšem okolju, opazite karkoli, na kar bi bilo potrebno posebej opozoriti turistične delavce in vse, ki skrbijo za turistični utrip v Sloveniji, da pokličete 080-19-00!

Vaše predloge, pobude, graje in pohvale, ki so povezani s turističnim utripom v naši občini, pa sprejema Komisija za turizem Občine Domžale.

Nove knjige v domžalski Knjižnici

Meseca maja smo v domžalski Knjižnici vpisali 328 novih naslovov knjig, videokaset, avdiokaset in revij. Ker se že bližamo letošnji normi nakupa knjižnega in neknjižnega gradiva, upamo, da nas bodo naši financerji razumeli in nam pomagali z dodatno finančno injekcijo, saj bomo morali v nasprotnem primeru število posameznih izvodov bistveno zmanjšati, nekatere knjige pa celo črtati iz nakupa.

Splošno področje je od preteklega meseca bogatejše za knjigo Borisa Muzeviča **Pozabljeni svetovi**, ki predstavlja svet in ljudi, ki jih ni več.

Na področju filozofije in psihologije smo vpisali tri dela Antona Trstenjaka, in sicer **Filozofske spise, Psihologijo barv in Zgodovino filozofije**. Predstavljena dela bodo zanimala vse bralce, ki jih zanima Trstenjakovo delo.

Na področju filozofije smo vpisali tudi delo Giannija Vattima **Konec moderne**, ki predstavlja moderno, postmoderno, modernizem in postmodernizem, nihilizem in estetiko ter filozofa Nietzscheja in Heideggerja.

Psihologija je med številnimi novimi deli pridobila knjigo Ivana G. Burnella **Moč pozitivnega delovanja: 12 strategij za prevzem vaje in usode v poslovnem in zasebnem življenju**. Burnell predstavlja pozitivno misljenje, življenjske uspehe, psihotehniko in osebni razvoj.

Na področju verstva in bogoslovja smo vpisali delo Nikolaja Kuzanskega **O božjem pogledu**. Knjiga opisuje delo in poglede na življenje krščanskega filozofa iz 15. stoletja.

Sociologija je bogatejša za deli Thomasa Luckmanna **Nevidna religija** in Irene Weber **Kultura potepanja**, ki govori o turizmu, antropologiji in etnografiji.

Politika je maja pridobila več novih knjig, med njimi iskano delo Alija H. Žerdina **Generalni brez kape: čas Odbora za varstvo človekovih pravic** in študijsko gradivo **Znanost o mednarodnih odnosih Vlada Benka**, v katerem avtor razpravlja o teoriji mednarodnih odnosov ter znanji in svetovni politiki. Na področju ekonomskih znanosti smo vpisali učbenik Francija Časa **Analiza konkurenčnih prednosti: vplivi strateških izzivov**

Daljnega vzhoda na preoblikovanje podjetij. Učbenik bo zanimal vse, ki jih zanima podjetništvo, ne le študente, saj govori o strategiji in reorganizaciji podjetij, razvojnih strategijah, tehnološkemu razvoju, prestrukturiranju, inovacijah in ekonomski analizi.

Pravo in javna uprava sta pretekli mesec pridobila delo Alojza Bostiča **Etika upravnega dela**, ki opisuje poklicno etiko in javno ter državno upravo, upravne organe, upravni postopek, nadzor in medosebne odnose.

Na področju vzgoje in izobraževanja smo vpisali več zanimivih del za otroke in mladino, za odrasle pa bo še posebej zanimiva knjiga Josefa W. Seiferta **Vizualizacija, prezentacija, moderacija**, ki predstavlja sestanke, seminarje, srečanja in njihovo vodenje ter medosebne komunikacije in poslovno komuniciranje.

Ekologija je pridobila vedno aktualno delo **Topla greda: podnebne spremembe, ki jih povzroča človek Matjaža Ravnika**; to bo primerno branje posebej za tiste bralce, ki jih skrbi usoda Zemlje.

Biologija je bogatejša za knjigo Nade Praprotnik **Alpski botanični vrt Juliana v Trentu**, ki je hkrati vodnik po tem delu Slovenije in opisuje alpske rastline. Knjiga je opremljena z barvnimi fotografijami.

Medicina je pridobila knjigo Billyja Glisana **50 načinov lajšanja bolečin v hrbtenici**; zanimiva bo za vse, ki imajo težave z njo. Nova je tudi knjiga Boba Owana **Ozdravitev neozdravljivega**, ki govori o aidsu in naravnem ozdravljenju.

Na področju računalništva smo poleg nekaj novih knjig o internetu vpisali tudi priročnik Petra Hribarja **Prvi koraki v svet računalništva**; opisuje osebne računalnike, operacijske sisteme in računalniške programe.

Gospodinjstvo je bogatejše za delo Lea Codaccia **Naravne dišave moje dobre kuhinje**; govori o zeliščih, začimbah, dišavnicah in njihovi uporabi v kuhinji. V knjigi so opisani tudi kuharski recepti.

Področje vodenja in organizacije poslovanja podjetij je pridobilo knjigo Andreja Dvoršaka

Postati & ostati podjetnik: priročnik za vse, ki sanjajo o podjetništvu, a ne vedo, kako sanje uresničiti. Priročnik opisuje zasebna podjetja in njihovo poslovanje ter marketing in management.

Vpisali smo tudi delo Braneta Grubana **Pristop k odnosom z javnostmi**, ki opisuje odnose z javnostmi, množične komunikacije in množične medije, poslovno komuniciranje, avdiovizualna sredstva in tehnike javnega obveščanja. Na tem področju je zanimiva tudi knjiga **Management v turizmu**, ki opisuje marketing in management v turizmu, planiranje in promocijo turizma, vsebuje pa tudi nekatere statistične podatke.

Arhitektura je pridobila delo Ivana Jakiča **Vsi slovenski gradovi: leksikon slovenske grajske zapsušine**. Knjiga je opremljena z vrstnimi lokacijami in zemljevidi objektov ter številnimi barvnimi fotografijami.

Področje družabne zabave in plesa je bogatejše za priročnik Curta Sachsa **Svetovna zgodovina plesa**; opisuje celotno plesno zgodovino in plese skozi čas.

Biografije so pridobile več novih del, med njimi delo **Prešeren v upodobitvah**, z uvodnimi mislimi in pojasnili Janeza Mušiča. Knjiga predstavlja portrete Franceta Prešerna ter slovensko slikarstvo in kiparstvo.

Maja smo na področju zgodovine vpisali knjigo Eve Holz **Ljubljanski kongres 1821** in monografijo o **Novem mestu**.

V knjižnici imamo tudi veliko drugega zanimivega branja, ki vas bo pritegnilo in vam krajšalo počitniške dni. Priporočamo vam, da si gradivo za dopuste čimprej zagotovite, saj je poleti knjižnica kar precej opustošena, čeprav smo prepričani, da bomo skupaj vseeno našli knjige, ki vas zanimajo.

Knjižnica bo julija in avgusta odprta popoldan v ponedeljek, sredo in četrtek, in sicer od 13. do 19. ure, dopoldan pa v torek in petek od 7. do 13. ure. Ob sobotah bo knjižnica zaprta. Vse dodatne informacije o našem delu dobite v Knjižnici Domžale med uradnimi urami, za nekaterimi pa lahko pobrsate tudi na internetu.

NOVO NOVO v Napredku

salon keramike in kopalniške opreme

v zgornji etaži trgovine **KOVINAR**,
Ljubljanska 71, Domžale
telefon: 061/ 71 92 50, 71 92 55

KERAMIKA: Gorenje, Ragno, Girardi,
Panaria (Jean Franco Ferré), Cisa, Cerdisa

KOPALNIŠKA OPREMA: Gorenje, Kolpa,
Dolomiti

**Vse za opremo in
preureditev vašega doma**

salon pohištva

Ljubljanska 81, Domžale
telefon: 061/ 71 83 46, 71 83 48

Velika izbira kakovostnega pohištva domačih
in tujih proizvajalcev.
Ekskluzivna prodaja nemškega pohištva
Hülsta, ki izraža individualne vrednote in
največjo obrtniško spretnost.

trgovina z gradbenim materialom Kurivo

Masljeva 4, Domžale
telefon: 061/ 71 92 70

Gradbeni material, stavbno pohištvo,
strešna kritina Bramac, vrtno mreže
Bekaert, laminati, tlakovci.
NOVO - Suntop - valovita kritina.

Napovedujemo zanimivo zgodbo o usodi zaprte domžalske cerkve. Znale ključne osebe v neverjetni zgodbi, ki jo je napisalo resnično življenje, bodo kmalu spregovorile. Še nekaj časa bodo sv. maše v Dvorani komunalnega centra. Za pokušino samo nekaj »zgodovinskih« fotografij.

Bogdan Osolin
Foto: Janez Stibrič

Sprava je vir novega življenja

Stara ljudska modrost pravi, da je edini resnični zmagovalac tisti, ki odpušta in oprošča! Ne vem, kako pogosto se v naših družinah še slišijo besedice »Oprosti«, »Je že dobro«, »Nič ne de«? Pomislimo, kdaj smo jih zadnjič iskreno izrekli možu, ženi, otroku, sodelavcu, sosedu. Ali so otroci kdaj priče osrečujočemu trenutku sprave, odpustajočemu objemu ali stisku rok med staršema, med starši in otroki, med sosedbi? Ob molitvi očenaša si moramo kristjani vedno izpraševati vst: Ko prosim odpustanja, ali tudi sam odpustam?

Sprava je ena najtežjih in obenem najbolj osrečujočih človeških dejanj. Zdi se, da je sprava tudi ena od velikih tem pri nas in v Evropi ob koncu tega tisočletja.

Zadnji teden junija (22.-29. 6.) poteka v avstrijskem Gradcu veliko ekumensko zborovanje, posvečeno razmišljanju o »spravi, ki je božji dar in vir novega življenja«. Udeležujejo se ga tudi odposlanci katoliške, evangeličanske in srbske pravoslavne Cerkve v Sloveniji. Gre za drugo

evropsko vsekrščansko srečanje. Prvo je bilo v Baslu v Švici okoli binokosti leta 1989. Takrat so se prvič po stoletjih ločenosti zbrali odposlanci krščanskih Cerkva v Evropi k molitvi, bogoslužju in posvetovanju.

Evropa in Slovenija potrebujejo spravo

Od leta 1989 se je v Evropi marsikaj zgodilo. Nekaj mesecev kasneje je padla železna zavesa, ki je štiri desetletja delila Evropo. Čez celino je zavela prava »pomlad narodov«. Preobrat se je sicer zgodil brez velikih žrtve, toda kmalu zatem smo bili na Balkanu priče neslutnemu izbruhu sovražstva, ki je tisoče stalo življenj, stotisoče pa poginilo v begu. Stotisoče pa poginilo v begu. Stotisoče pa poginilo v begu. Stotisoče pa poginilo v begu.

Slike nasilja pa so v zadnjih letih prihajale tudi z drugih koncev Evrope, zlasti iz Čečenije in severne Irse. Našo celino zaznamujejo nadalje množična brezposelnost, rastoče nasilje med mladimi, uničevanje okolja in gospodarska neenakost. Sedanje razcepjenosti izhajajo iz dolge zgodovine sovražstva, krivičnosti in zatiranja. Med narodi in skupinami se živijo sovražne podobe o drugih. Vsi skupaj smo žrtve nesrečne zgodovine naših narodov.

Tudi zgodovina krščanskih Cerkva je obremenjena z verskimi vojnami, preganjanji in obtoževanji. »Vsi smo si nakopali krivdo«, je rekel Janez Pavel II., ko je ob lanskem obisku v Nemčiji govoril o obdobju reformacije. Čeprav smo kristjani v tem stoletju v ekumenskem gibanju našli pot drug do drugega in skupen jezik, še vedno nismo povsem edini in spravljeni med seboj. Tudi v odnosu do judovskega ljudstva so si krščanske Cerkve skozi dolgo zgodovino nakopale krivdo.

Vse to so razlogi, zakaj kristjani na zborovanju v Gradcu razmišljamo o spravi. Evropa namreč potrebuje pristno in globoko segajočo spravo. Drugače bodo ostala jalova vsa prizadevanja za gospodarsko in politično enotnost. Kristjani smo dolžni storiti vse, kar moremo, da bi se to stoletje, ki je bilo polno grozovitih vojn, končalo v miru in pravičnosti in da bi se v tem duhu začelo tudi novo tisočletje.

Sprava je božji dar

Téma sprave je v zadnjih letih živo navzoča tudi v slovenskem prostoru. Naša domovina je zaznamovana z globokimi delitvami, spori in krivicami; neraziskane in neopravljene ostajajo mnoge krivice preteklosti, obenem pa nastajajo nove. Desetletja zamolčane žrtve ostajajo še naprej zamolčane in nepriznane. Prizadevanje za spravo je zastalo, ker ni spoznanja, priznanja in obžalovanja. Za maloštevilni narod pa je ravno vprašanje sprave vprašanje prihodnosti in preživetja. To nam je kot v oporo zapisal pokojni profesor Anton Trstenjak.

Kristjani smo prepričani, da sprava

va ni najprej naše, človeško, ampak je božje delo in božji dar. Njene najgloblje korenine so v Jezusu Kristusu. On je s svojo smrtjo za vse ljudi podrl in še vedno podira pregrade sovražstva. On je naš mir. Zdi se, kakor da njegove na križu razširjene roke spet povezujejo in spravljajo Boga s človekom. Kot Bog in človek je z eno roko segel do človeka, z drugo pa do Boga in med njima obnovil prelomljeno prijateljstvo. Z naukom o odpustanju in z zgledom je dal ljudem možnost, da napravijo konec maščevanju in nesrečnemu ponavljanju nasilja. V njegovem križu je bil prekinjen usodni mehanizem sovražstva in nasilja. Njegov Sveti Duh pa je energija sprave, moč za to, da odpustamo in sovražnike spreminjamo v prijatelje.

Sprava je vir novega življenja

Vodo te sprave moramo speljati na polja, ki sta jih opustošila sovražstvo in nezaupanje. Mnogokje se to že dogaja. Spomnimo na številna dejanja sprave, ki so zacelila rane sporov in omogočila novo skupno življenje med narodi, sosedbi ali v družini. Veliko dejanje je bila pravna slovesnost v Rogu, prav tako pobuda tistih, ki se zbirajo ob lipi sprave. Sprava je vir novega življenja, duševne in duhovne ozdravitve in pomladitve v nas samih in okoli nas. Vsako dejanje odpustanja in sprave prenavlja in duhovno pomlaja ta svet in posameznega človeka.

Govoriti smemo tudi o spravi z naravo, ki ji je nezmerno človekovo izkoriščanje prizadelo veliko škodo. Hiši življenja, v kateri bi vsi lahko živeli, grozi propad zaradi zlorab in porabništva. Bogati zahodni svet živi na račun tretjega sveta in na račun prihodnjih rodov. Ali imamo pravico živeti v izobilju, ko se najsiromašnejšim kratijo osnovne pravice?

»Prepeljimo se na drugo stran«

Jezus je ob neki priliki rekel učencem, ko so stali ob Genezareškem jezeru: »Prepeljimo se na drugo stran«. Te besede lahko razumemo tudi kot povabilo k spravi. Ali ni pogoj zanjo ravno v tem, da »se prepeljemo na drugo stran«; da enkrat zapustimo svoje okope in se približamo drugi strani, se odpravimo na drugi breg, k sočloveku, ki se nam včasih zdi tako daleč. Vzvivimo se vanj in pogledimo enkrat, kakšne so stvari z njegovega zornega kota, z njegovega brega.

Odrinimo k nasprotni obali, napravimo prvi korak sprave in prvi ponudimo roko. Pregovor pravi, da Bog podaja svojo roko tistemu, ki jo poda svojemu sovražniku. Podajmo se vedno znova na to naporno in blagoslovljeno plovbo do sočloveka, do brata, ki ima morda kaj proti nam ali imamo mi kaj proti njemu. Odpustajmo in sprejemajmo odpustanje, tako bomo našli mir in ga izžarevali tudi v ta ranjeni in razklani svet.

BOGDAN DOLENC

Obnovljena kapelica v Depali vasi

V nedeljo, 1. junija ob treh popoldne, je bila pri obnovljeni kapelici v Depali vasi prijetna slovesnost. Zbralo se je veliko vaščanov, najbrž ni bilo hiše, ki ni bila zastopana, tu je bila tudi množica Domžalčanov in od drugod. Pozornost sta najprej zbudili velika množica ljudi in nastop domžalske godbe. Ob zaključku obnovitvenih del je domačin msgr. dr. Anton Štrukelj s sodelovanjem domžalskega župnika Antona Perciča in kaplana Mitja Leskovača kapelico blagoslovil.

Vasko kapelico Srca Jezusovega, ki je bila že dolgo potrebna obnove, sta dala na svoje stroške obnoviti najbližja sosedra Mira in Jože Kolar. Napravljena je bila nova streha iz bakrene

pločevine, nova hrastova vrata in zasteklitev, popravljen je bil omet, tudi okolica je lepo urejena. Od prvotne poslikave, bila je najbrž Mrčunova, sta ostali samo dve sliki na notranji strani, na vzhodni sv. Francisek in zahodni sv. Terezija. Zunanje zidne slike, sv. Jožefa na vzhodni strani, Marije Brezmadežne na zahodni in sv. Florijana na hrbtini strani je leta 1995 na novo naslikal Jože Tönig. V kapelici s kvadratno osnovo 270x270 centimetrov je 150 centimetrov visok lesen kip Srca Jezusovega, ki ga je izdelal domžalski rezbar in podobar Karol Hrovat.

Kužno znamenje v Depali vas še čaka na obnovo

Obnovljeno znamenje prijetno deluje na domačine in tujce, ki dan za dnem potujejo tod mimo, zlasti pa bogati in poživlja ta del Depale vasi.

Dr. Anton Štrukelj je v kratkem nagovoru na slovesnosti povedal, da je bilo znamenje postavljeno leta 1909. Franc Bernik je v knjigi Zgodovina fare Dom-

Obnovljena vaška kapelica v Depali vasi

Živeti v zvestobi

Prikrat je cerkev sv. Martina v Dobu drugo nedeljo v juniju napolnilo 74 povabljenih zakonskih parov dobske župnije, ki v tem letu praznujejo okrogli jubilej zakonske zvestobe. Med povabljenimi pari so bili tudi štirje letošnji zlatoporočenci, zakonska para Prosenc in Vodlan. Pred Bogom in

navzočimi sorodniki in drugimi verniki so vsi letošnji jubilarji med sv. mašo, ki jo je daroval domači župnik g. Vlado Pečnik, vnovič potrdili in obnovili medsebojno zvestobo. Za vse navzoče, predvsem pa mlade, je bil župnijski dogodek velika spodbuda, da tudi danes zmorejo zakonci po zakramentu sv. zakona dovoljevati Bogu, da stopi v njihov ljubezenski prostor kot tretji, ki plemeniti njihovo ljubezen in daje moč pri ohranjanju vezi v njihovi zakonsko-družinski skupnosti. (Foto: Rok Majhenič)

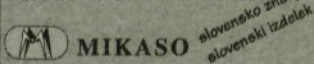
žale zapisal, da si je za postavitev kapelice najbolj prizadeval takratni župan Občine Depala vas Janez Dimc. Slovesno so jo blagoslovili 6. junija 1910. Občino Depala vas so pozneje pridružili Občini Domžale, tako je to znamenje zadnji spomin na nekdanjo samostojnost in občino Depala vas.

Depala vas ima še eno znamenito znamenje. Na severni strani vasi, nekaj deset metrov od glavne ceste, stoji na samem, nekdanj pa je bilo to več kozolec, lepo slopno zidano znamenje, ki je tako po ustnem izročilu kot po obliki kužno. Tudi to zgodovinsko znamenje je potrebno popraviti. Morda se bo tudi za to znamenje našel kakšen dobrotnik ali pa morda soseda Depala vas.

Omenili smo že, da je pri slovesni blagoslovitvi sodelovala vsa Depala vas. Ob zaključku slovesnosti pri kapelici je predstavnik Depale vasi vse povabil na pečenega vola, ki so ga pripravili v Hrstju. Tako je tja z domžalsko godbo na čelu odšla večina prisotnih. Srečanje na tej družabni prireditvi je bilo prav prirčno, imeli smo dovolj časa za klepet s sosedbi, znanci in prijatelji. Bilo je lepo.

Stražar

PROTIVLOMNA VRATA

novograditelj
ne hitite z nakupi vrat,
dokler ne spoznate našega izdelka!

Dr. Franc Rode, (prvi mašnik z leve) domžalski župnik prof. Matija Tomc in kranjski župnik Franc Blaj ob pogrebu Helene Oberwalder v Domžalah, 12. 1. 1972

27. mednarodni poletni festival komorne glasbe

V torek, 10. junija 1997 je bila ob 12. uri v prostorih sejne sobe Zavoda za zdravstveno zavarovanje v Ljubljani novinarska konferenca ob začetku 27. mednarodnega poletnega festivala komorne glasbe. Organizator tega festivala je koncertna agencija Gallus Carniolus.

Na tiskovni konferenci je direktor koncertne agencije Gallus Carniolus, g. Tomaž Bole, predstavil program letošnjega, tokrat že 27. festivala komorne glasbe. Pri tem je poudaril, da bo približno polovica koncertov potekala tudi v sklopu meseca kulture v Ljubljani. Festival se je pričel 12. junija ob 20. uri v baročni cerkvi Sv. Mohorja in Fortunata v Grobljah; kjer je kot solistka nastopila tudi mlada Anja German, varovanka ustanove Gallus. Nekaj izmed 17. koncertov bo poleg izvedbe na že znanih in uveljavljenih lokacijah (že omenjena grobeljska cerkev, grad Tustanj, cerkev v Loki pri Mengšu) potekalo tudi na povsem novih prizoriščih (npr. dvorana oz. atrij podjetja Hermes SoftLab, cerkev v Komendi, velika dvorana Zavoda za zdravstveno zavarovanje v Ljubljani).

Anja German, solistka uvodnega koncerta, in Gal Faganel, mladi glasbenik leta 1996 v Sloveniji, ki sta oba sodelovala na tej tiskovni konferenci, sta dejala, da se nadejata dobrega obiska koncertov. Predvsem seveda zaradi izredno akustičnih lokacij ter izbora interpretacij komorne glasbe.

Tomaž Bole je v nadaljevanju tiskovne konference povedal, da se povečuje tudi delež tujih obiskovalcev na tovrstnih koncertih v Sloveniji, največ seveda iz sosednjih držav. Televizija Slovenija bo letos snemala 3 koncerte (poleg uvodnega še 17. julija v Ljubljani ter 26. julija v gradu Tustanju).

Izvajalci letošnjih komornih koncertov so torej sami znani in priznani glasbeniki (Komorni orkester Padova, Komorni orkester Domžale-Kamnik, Romantic trio iz Moskve, Massimo Scattolin iz Italije, Komorni orkester Mendelssohn Strings iz Madžarske, naša mlada Anja German in Gal Faganel, če jih naštejemo le nekaj) zaradi tega vsem ljubiteljem tovrstne glasbe ne bo težko plačati 2.000 tolarjev vstopnine za otvoritveni in zadnji koncert, za ostale pa bo potrebno odšteti 1.500

Gal Faganel, mladi glasbenik leta 1996 v Sloveniji.

Mlada in nadarjena glasbenica Anja German.

tolarjev. Letošnja cena vstopnic je zaradi večjega števila sponzorjev torej cenejša od lanskih, upokojeanci, dijaki in študenti pa imajo enoten popust, zanje je cena vstopnice samo 1.000 tolarjev. V poletnih mesecih boste torej na svoj račun lahko prišli tudi ljubitelji komorne glasbe, zato nikar ne zamudite te enkratne prilike.

Tekst in foto: JANEZ STIBRIČ

Violinist Primož Novšak poučeval v zasebni glasbeni šoli PARNAS

Zasebna glasbena šola Parnas je v maju organizirala tri-dnevni tečaj za mlade violiniste; potekal je na sedežu pod-

jetja v Prelogu pri Domžalah. Na razpis so se prijavili mladi violinisti nižjih in srednjih glasbenih šol iz Kranja, Ljubljane, Nove Gorice, Radovljice, Slovenske Bistrice in Vrhnike. Tečaj je vodil priznani slovenski violinist, koncertant in pedagog prof. Primož Novšak, ki je študiral violino pri priznanih violinskih pedagogih prof. Igorju Ozimu, Maxu Rostalu in Henryku Szeryngu.

V svoji bogati karieri je prejel številne nagrade na tekmovanjih v Kölnu, Pragi in Colmarju, kar mu je odprlo vrata na pomembne evropske koncertne odre, koncertiral pa je tudi v severni Afriki, Rusiji, Združenih državah Amerike, Japonski ter na festivalih v Helsinkih, Schwetzingenu in Chimayu. Kot solist je sodeloval z znanimi dirigenti, kot so: Kondrašin, Kletzki, Atzmon, Walberg in drugi. V Švici je bil koncertni mojster v Baselskem simfoničnem orkestru,

Baselskem komornem orkestru in Züricher Collegium Musicum, sedaj je koncertni mojster orkestra Tonhalle v Zürichu, v zadnjem letu pa je pogosto kot gost koncertni mojster orkestra Slovenske filharmonije na pomembnih koncertih v tujini in v Sloveniji. Bil je profesor za komorno glasbo na državni konservatoriju v Kölnu, tokrat pa je ljubeznivo sprejel povabilo zasebne glasbene šole iz Domžal, da bi svoje bogato znanje in izkušnje prenesel tudi našim mladim violinistom. Tako je bilo mladim mogoče spoznati ne samo velikega umetnika (kar že samo po sebi pomeni veliko spodbudo), pač pa predvsem spoznati tiste skrivnosti v tehniki igranja ter podoživljanja glasbe, ki jo zna predstaviti tudi najmlajšim prav Primož Novšak. Pri urah so bili prisotni tudi pedagogi, večina učenec pa je sledila tudi uram drugih učencev. To so bile velike in dragocene izkušnje vsem mladim, ki so izrazili željo po podobnih »učnih urah«. Odločitev zasebne glasbene šole Parnas je prav gotovo izredno dragocena in vredna največje pozornosti. To je usmeritev, ki jo je to podjetje že sprejelo za svojo stalno nalogo in kar težko že pričakujemo novih presenečenj.

Podjetje Parnas bo letos organiziralo že 6. mednarodno poletno violončelistično šolo, ki bo potekala od 31. julija do 9. avgusta v Škofji Loki. Vodili jo bosta profesorici Susanne Basler iz Švice in Zdenka Kristl Marinič, ki tudi sicer vodi podjetje Parnas. Ta poletna šola se je tako močno uveljavila, da je že brez večjega razpisa povsem zasedena z mladimi slušatelji iz tujine in Slovenije. m.m.

LAKOTNIK
DOMŽALE

* obžagovanje
polomljenih dreves
* obrezovanje
živih mej
* obrezovanje
okrasnega drevja in
grmičevja

Mobitel.: 041/664 615

Moški pevski zbor Radomlje

Lepo je, da ima naša majhna Slovenija 10 zborov pod pokroviteljstvom območnih obrtnih zbornic in Obrtne zveze Slovenije. Še bolj prijetno pa je, da se ti ljubitelji lepe pesmi vsako leto srečajo in skupaj zapojejo zase in za vse, ki v srcu dobro mislijo.

Letos je organizacijo že 15. revije obrtnih pevskih zborov prevzela Območna obrtna zbornica Lenart, »prestonica« Slovencev, kjer sladka bera s prisojnih vinogradov rada razveže jezik v zveneč napev. Z izborom treh pesmi iz ljudskega izročila ali zborovske domače umetne pesmi so nastopili moški in mešani pevski zbori iz Slovenske Bistrice, Dravograda, s Ptuj, iz Maribora, Rus, Kranja, Škofje Loke, Notranjske,

Lenarta in Radomelj. Vsi zbori so se izkazali z izredno ubranostjo in enovitostjo, še posebej pa je izstopal mladi Škofjeloški oktet, popestren z violino in kitaro. Naši radomeljski pevci so odlično zapeli Dve utvi, Gustava Ipavca, Pod noč, Antona Svetka, najbolj pa je navdušila Tja gor bi rad, Pavla Kernjaka, s solistom Andrejem Šrajem. Zborovodja, gospod Vinko Jager, zasluži pohvalo, saj je skozi vso sezono nastopov obdržal visok nivo kvalitete in dovolj izenačenosti v barvah glasov. Na koncu je zadonela pesem Če prideš v gor'co k nam iz grl vseh sodelujočih pevcev in še Slovenec sem, na posebno željo predsednika Obrtne zbornice Slovenije, gospoda Miha Graha.

Prireditelji so se izkazali tudi z izdajo biltena o svojem kraju in podatki o nastopajočih, za druženje po prireditvi pa so poskrbeli s sminim golažem, jedmi na žaru, pijačo ter priku-pnim programom. Pod šotorom ob zvokih narodnega ansambla in dežnih kapel smo lahko tudi zaplesali. Vsak udeleženec je že tri ure po koncertu prejel veliko fotografijo svojega nastopa in še drobno pozornost, robček s slovenskim motivom. Organizacija je bila res brezhibna.

Prihodnje leto je na vrsti Območna obrtna zbornica Domžale, da organizira 16. srečanje obrtnih zborov, in mislim, da bi bilo prav, če bi se to dogodilo v Radomljah.

Sončen pozdrav iz Radomelj
ZLATKA LEVSTEK

MPZ Radomlje, nastop na reviji Lenart '97

Kristjanova obzorja

Nova knjižna vrsta z obetajočim in zahtevnim naslovom Kristjanova obzorja je bila leta 1985 novost v slovenskem medijskem in Cerkenem prostoru. Osnovna naloga teh knjižic je bila širiti kristjanovo obzorje, odgovarjati na temeljna življenjska in etična vprašanja. Glavna skrb pa je bogastvo in razsežnost krščanske resnice.

Te osnovne smernice so kmalu prerasle tisti program, - v začetku je šlo za nacionalni program - ki so si ga slovenski ustanovitelji Kristjanovih obzorij zamislili. Tu ne gre toliko za tuje avtorje kot za domače teološke misli. Priključitev veliki družini mednarodnih katoliških revij, ki jih družijo program »Communio«, kaže na strokovnost in temeljitost slovenske teološke misli.

Že ime »Communio« kaže na skupnost ljudi - kardinal Joseph Ratzinger

pravi, da ta izraz kaže na »Božje ljudstvo« - in daje reviji svojo usmeritev. Pri programu »Communio« ne gre za bravuro, pač pa za krščanski pogum,

da se izpostavimo. Tu je v tistem najglobljem temelju zajeta Jezusova misel o kamnu spotike.

ŠTEFAN ROZMAN

IVAN LOŽAR Aljažev stolp

V ponos Slovencev boš vedno trdno stal, vsem nevihtam in strelam kljuboval, tako trdni bodimo tudi mi, za Slovenijo boriti se pripravljeni.

Ko v jutru sonce se nam smehlja in slovenska zastava na stolpu plapolja, vriska v radosti vsako srce, če je zaljubljeno v naše gore.

Župnik Aljaž vso čast naj ima, ker postavil je stolp ta in Nemcem dokazal močno, da tu Slovenci bivamo.

Fotografija ob tebi, stoletnik, vsakemu v lep spomin naj bo, da je korajžno osvojil to najvišjo in najlepšo slovensko goro.

Mednarodna »čajanka« z uglednimi damami

Sončnega torkovega opoldneva 27. 5. 97 so se pri akademski slikarki Veri Trstenjakovi srečale članice organizacije »Sila«, v katero so vključene soproge in družinske članice tujih diplomatov in ekonomskih predstavnikov v Sloveniji, ter Slovenke - soproge naših diplomatov v tujini. Organizacija »Sila« je med drugim znana tudi po organizaciji vsakoletnega »bazarja«, kjer članice predstavljajo svoje dežele in prodajajo najrazličnejše značilne izdelke iz držav, od koder prihajajo. Ves izkupicek prireditve namenijo za razne dobrodelne in humanitarne namene. Častna pokroviteljica organizacije »Sila« je soproga slovenskega predsednika gospa Štefka Kučan.

Na idejo srečanj oziroma »čajan-ko« je prišla gospa Debora Vrosh, soproga ameriškega vojaškega atašeeja v Sloveniji. Gospa Vrosh že nekaj časa obiskuje slikarsko šolo gospe Trstenjakove, pred časom pa je 16 mladih učencev slikarstva z gospo Trstenjakovo obiskalo družino Vrosh v njihovi rezidenci v Ljubljani.

Gospa Trstenjakova je članicam »Sile« v okviru njihovih srečanj že večkrat predavala o umetnosti, kar

nekaj od njih pa se že navdušuje za vključitev v eno njenih slikarskih šol. Čajanke pri gospe Trstenjakovi so se poleg gospe Vroshove iz ZDA udeležile še članice »Sile« iz Avstrije, Italije, Nemčije, Nizozemske, Poljske,

Turčije, Velike Britanije in Slovenije. Dogovorile so se, da se v prelepem ambientu razstavišča gospe Trstenjakove v Domžalah predvidoma zopet srečajo septembra letos.

Tekst in foto: MARTIN GROŠELJ

Ugledne gospe - članice organizacije »Sila« so sklenile, da se v prijetnem okolju razstavišča gospe Trstenjakove v septembru letos zopet srečajo.

parnas
d.o.o.
domžale

zasebna glasbena šola

za šolsko leto 1997/98
vabimo k vpisu v
naslednje oddelke:

- glasbene urice za otroke od 5. do 7. leta
- violončelo
- klavir
- flauta in blokflauta
- električne klaviature
- kitara

vpis:

v četrtek, 10. julija, od 17. do 19. ure
v petek, 11. julija, od 17. do 19. ure
v soboto, 12. julija, od 10. do 12. ure

na sedežu podjetja
PARNAS, d.o.o.
Prelog, Kružna pot 18,
Domžale,
informacije po telefonu:
724-275
(Zdenka Kristl Marinič)

OSNOVNA ŠOLA PRESERJE PRI RADOMLJAH

Zaključek
projekta »Človek«

Šolsko leto se v veselje vseh nagiba h koncu. To je čas, ko starši z zanimanjem opazujejo rezultate dela svojih otrok. Učenci in mentorji radomelske osnovne šole so nam svoje celotno delo predstavili na prireditvi ob zaključku projekta »Človek«, ki je potekal skozi celo šolsko leto.

Prireditve so nam pripravili vsi - od najmlajših do najstarejših osnovnošolcev. Prisluhnili smo otroško iskričim ugotovitvam o tem, kaj je človek, kaj njegova umetnost in kako otroci v teh pojmihi vidijo sebe. Strmle smo poslušali zrela

razmišljanja starejših o njih samih ter o svetu odraslih, v katerem pogrešajo toplino in prezirajo pehanje za denar. Pri povedi je spremljala nežna klasična glasba, na ekranih pa smo gledali posnetke risb in slik, ki so jih učenci pripravljali v likovnem delu projekta. Naši osnovnošolci postajajo res pravi mojstri izražanja v slikah, besedi in glasbi. Predstavo so popestrili tudi prisrčni nastopi mlajše in starejše plesno-ritmične skupine, pevskega zbora, nekaterih pianistov, posebno pa nas je očaral tudi nastop dua flavt.

Starši smo bili ob bogatem programu

in razstavi likovnih in kiparskih del veseli in ponosni. Tudi zaključne besede nove ravnateljice šole ge. Ane Nuše Kern nas utrjujejo v prijetnem spoznanju, da šola postaja vse boljša. Predstavitelj projekta je bila hkrati tudi odgovor na vprašanje, ki smo si ga nostalgčno zastavili na enem od preteklih sestankov Sveta staršev: le zakaj ni več zaključnih ploslav, na katerih smo včasih lahko nastopali in pokazali, kaj vse se dogaja poleg šole in pouka...

Seveda se vsi globoko zavedamo, da dosežkov otrok ne bi bilo brez prizadevnega dela postržovalnih mentorjev. Zato se jim starši toplo zahvaljujemo. Dolžni smo jim to zahvalo, ki je žal le moralna: finančne jim naša družba še vedno ne da toliko, kot bi si jo zaslužili glede na kakovost in zahtevnost dela z mladimi.

**Predsednica Sveta staršev
OŠ Preserje pri Radomljah
HELENA KREGAR**

Vrtec je prostor, kjer se
prepletajo življenja
otrok, njihovih družin in
otrokovih vzgojiteljic

Zakaj tak naslov? Zato, ker naša oblast, državna ali občinska, po mojih dolgoletnih delovnih izkušnjah pojmuje vrtec kot nekaj, kar se lahko prestavlja, zapira, odpira, tako kot »avto«! Vendar vrtec ni avto, je živ organizem, ki obstaja že stoletja in ima svoje značilne zakonitosti, ki pa jih naša oblast nikakor ne sprejme ali pa jih, dokler sodu ne počti dno, noče čutiti. Že francoski mislec Robespierre pa kasneje znani pedagog Piguet sta ugotovila, da se sposobnosti predšolskega otroka razvijajo zelo hitro in ob pravilnem pedagoškem vodenju tudi kvalitativno, moderni strokovnjaki s področja predšolske pedagogike njuno delo dopolnjujejo in nadgrajujejo ter razvijajo.

Družina nudi otroku prvo socialno materno okolje, v njegovem prednatelnem obdobju. Sodelovanje družine in vrta, ko otrok vanj vstopi, omogoča otroku kvalitativno predšolsko obdobje, iz katerega bo črpal energijo za šolsko delo in kasnejše življenje. Otrok prevzema družinske vzorce; starši smo na svoje otroke čustveno navezani, so naši najboljši in najboljšči sončki. Žal temu ni vedno tako; vzgojiteljica hitro opazi, kje bo moral otrok zagristi v »skrofuljanko« in težavo ob pomoči strokovnjakov odpraviti. Vzgojiteljice v naših vrtcih znajo otrokovo težavo predstaviti staršem tako, da ne prizadenejo čustev staršev, hkrati pa profesionalno popeljejo otroka in starše do potrebnega strokovnjaka, ki pomaga težavo odpraviti še pred vstopom v šolo. Večina staršev prislusne navsetu vzgojiteljice in otroka odpeljejo k njemu potrebnemu terapevtu. Koli-

kor terapevt presodi, da bo potrebna tudi pomoč otrokove vzgojiteljice, jo vedno v proces tudi vključijo, vzgojiteljica pa to nalogo vedno brez obotavljanja sprejme.

In kaj se v naših vrtcih dogaja sedaj? Vse zaposlene smo z veseljem sprejele težko pričakovane novosti, objavljene v novem »šolskem zakonu«, ki je pričel veljati lani v mesecu marcu. Zakon določa zmanjšanje števila otrok v oddelku, hkrati pa zahteva povečano število zaposlenih, ki skrbijo za otroke. Sama sem si ob branju zakona mislila: »Od kod bo denar?«

Moja tiha misel postaja vedno bolj glasna. »Denarja ni,« pravijo na občini in v državi. Prostor v vrtcih tudi ni, starši so ogorčeni, oskrbnine po novem pravilniku za nekatere starše povsem nejasne, tako da grozijo s tožbami, ministrtvo za šolstvo pa pošilja občinam dopise o nezaposlovanju, rekoč, da za to ni dovolj denarja.

V vrtcu računamo ekonomsko ceno, v katero je vključeno vse, kar otrok v vrtcu potrebuje, vključno z osebnim dohodkom zaposlenih. In kaj sedaj? Manj otrok in več zaposlenih, od kod denar zanje? In če ne bo dodatno zaposlenih ljudi, tako kot zakon zahteva, kdo bo odgovarjal, če pride, Bog me obvaruj, do najhujšega?

Pred leti, ko je bil še tripartitni občinski parlament, njegov predsednik pa g. Jože Lenič in župan g. Schwarzbartel, so gospodje drastično znižali število zaposlenih na oddelke na minimalno še dovoljeno stopnjo zaposlovanja, na kateri smo še danes. Po zagotovitvi sekretariata za družbene dejavnosti je bila to edina reši-

tev, da se VVZ Domžale reši rdečih števil.

In rešili smo se jih. Toda na čigav račun? Vam povem? Zelo kruto, na račun otrok in vzgojiteljic. Pa vrtec se kar dela, poreče kdo od svetnikov, ki je bil takrat tudi član občinskega parlamenta. Res je, vrtec kar lepo dela, vedno več dela, zaposlene se vsaka po svoje trudimo, da v našo ustanovo privabimo čim več staršev naših otrok, saj vemo, da je za otroka najboljše, če je stik vzgojiteljica, otrok, starši čim bolj naraven in pristen.

Znana predšolska psihologinja, ga. Slavica Toličič, nam je študentkam na Pedagoški fakulteti povedala, da Evropa postavlja poklic vzgojiteljice takoj za zdravnikom. Kaj pa pri nas?

Dobro, da imamo vzgojiteljice pozitivno samopodobo in v zalogi neizmerno količino energije, ki je obnavlja sama ne vem od kje, da delujemo čustveno in profesionalno, kadar je to potrebno. Delovno dobo imamo prav tako dolgo kot ljudje v drugih poklicih, zaslužiti si moramo penzijo, starši pa si glede na izsledke raziskave, objavljene v našem strokovnem glasilu, želijo imeti samo mlade vzgojiteljice. Torej kam in kako? Kar nekaj let bom se hodila v vrtec, krepko čez petdeset let bom stara, saj sem šla precej pozno v službo, kajti takrat, ko sem imela svoje malčke v Domžalah, tudi ni bilo mogoče dobiti mesta v vrtcu, bila sem tudi brez službe. Kako se zgodovina ponavlja!

Tako, dragi starši, niste samo vi v težavah, v težavah smo tudi vzgojitelji vaših otrok, finančni vzgojaj »oskrbnin« so po drugih občinah veliko bolj humano resili; gospe in gospodje svetniki, na vas in na županiji je, kako se bo vzgojnovarstveni klopčič v občinah Domžale, Mengeš, Lukovica in Moravce odmotaval. Se bo našel kdo, ki ga je dovolj v hlačah, da bo klopčič presekal?

Pred nami je prihodnost, zdrav rod mladih Slovencev. Kaj je za svetnike v vseh starih občinah pomembnejše: zdravo otroštvo najmlajših občanov ali asfaltirani kilometri cest po občinah.

Meni so najpomembnejši OTROCI.

MICA KAVKA

Šola v naravi
v Ankaranu

Po dežju posije sonce

Ta pregovor je veljal za vse udeležence šole v naravi 4. razreda OŠ Vencija Perka iz Domžal. Letošnja skupina je bila po številu udeležencev največja do sedaj. Skupaj s spremljevalci jih je bilo 132.

V deževnem in oblačnem dnevu so se s tremi avtobusi pripeljali v Ankaran in se nastanili v počitniške domove - bungalove. Popoldne ni bilo primerno za kopanje, zato so odšli na daljši sprehod do Val-dolte. Učenci so bili precej razposajeni in tudi ponoči dolgo niso zaspali.

Drugi dan se je začel bolje. Izza oblakov je sem in tja pokukalo sonce. Dopoldan so opravili preizkus plavanja v manjšem bazenu. Med učenci je bilo kar nekaj takih, ki niso znali plavati ali pa zelo slabo. Popoldan so bili učenci že razporejeni v plavalne skupine. Plavalci so odšli na olimpijski bazen, drugi pa so ostali v hotelskem bazenu. Dnevi so postajali iz dneva v dan toplejši. Tudi voda v morju je dosegla 20 stopinj in nekateri so že plavali v njem. Vsako jutro so učence zbudili dežur-

ni učitelj. Peljali so jih na jutranjo telovadbo. Po telovadbi so učenci pospravili sobe, saj so jih vsak dan pregledovali higieniki, zdravnica in vodja šole v naravi.

Takoj po jutranjem zboru so imeli učenci pouk v naravi. Pogovarjali so se o Primorju, posebnostih morja, o rastlinah in živalih v morju in ob njem.

Večeri so bili najbolj zanimivi. Vsak večer je bilo kaj novega. Na spoznavnem večeru so se učenci izkazali v plesu, deklamacijah, petju in skečih. Vsem po vrsti je bilo potrebno močno zaploskati. Na četrtkov večer jih je obiskal čarovnik. Ostale dni so se peljali z ladjo, plesali so v discu, ob obali so se igrali športne in družabne igre.

Na zaključnem večeru so imeli uč-

telji plavanja prijetno dolžnost, saj so podelili vsem 114 učencem pohvale in priznanja. Vodja šole v naravi, Ljuba Sitar, pa je razdelila učencem pohvale za najlepše urejene sobe, teh je bilo kar 17.

Za vse zdravstvene težave je poskrbel dr. Ažmanova. Vsak, ki je prišel k njej, je bil toplo sprejet in težave, pa čeprav samo domotožje, so hitro minile.

Da je bivanje v naravi minilo brez neizkušenosti, delovno, zabavno in vamo, so poskrbeli vsi spremljevalci učencev.

Vsem bodo ostali v spominu prijetni dnevi, manj prijeten pa bo spomin na noči, ki so vse po vrsti minile v glasnem tonu drugih obiskovalcev letovišča in domačinov.

BOJANA DORIČ

V vrtčevskem piskrčku vse manj mest in pred
piskrčkom vse več otrok, ki trkajo na vrata

Čeprav ima Vzgojnovarstveni zavod Domžale tako kot Mojca Pokrajčulja rad naselje v hiški, v letošnjem letu ne more sprejeti 507 otrok, ki se trkajo na vrata. Vrsta čakajočih se bo vlekla tja do leta 2002, če občina kot ustanovitelj vrtcev ne bo postavila vsaj kakšnega »časnega piskrčka« za dobo petih let. Predvidevamo namreč, da se bo z odhodom cele generacije eno leto mlajših otrok v novo devetletno osnovno šolo leta 2002 umiril problem premajhnih zmogljivosti v vrtcih. Problem se bo takrat umiril za pretežno vse krajevne skupnosti in občini razen za krajevne skupnosti Radomlje, Preserje, Homec, Rova.

Problem prevelikega povpraševanja po vključitvi otrok v vrtec glede na razpoložljiva mesta se je v domžalski občini ponovno pojavil v letu 1994. Takrat je moral vrtec odkloniti 55 otrok, v letu 1995 205 otrok, v letu 1996 355 otrok in v letošnjem letu 507 otrok. Od leta 1994 torej opažamo postopno povečano povpraševanje. Na žalost temu ni vzrok povečana nataliteta, kot bi morala kdo z veseljem pomisliti. Predvidevamo, da je povečano povpraševanje povezano s povečanimi potrebami staršev zaradi njihove zaposlenosti. Pred letom 1994 je bilo namreč tudi za vrtec domažalske občine nekajletno obdobje zelo številnih izpisov otrok iz vrtcev zaradi vala brezposelnosti. Tak so imeli domžalski vrtec vsaj nekaj let zadostno število mest. Po letu 1994 se najbrž formalna brezposelnost ni dosti znižala, pač pa se je močno povečala neformalna zaposlenost, i. »delo na črno«. Naša regija gleda brezposelnost seveda ni primerljiva z npr. mariborsko ali celjsko brezposelnostjo, vendar je večina staršev, ki so uradno nezaposleni, neuradno zaposlenih in prav tako potrebujejo vključitev otrok v vrtec. Na akutno situacijo v letošnjem letu vplivata še dva dejstva: - časna izguba mest v vrtcu Količevo zaradi novogrdnjav - časna izguba mest v vrtcu Količevo bo zares časna, saj okus. Časna izguba mest vrtcu Količevo predvideva že v začetku leta 1998. Zmogljivost novega vrtca bo 83 mest za otroke, četrtu leta 1998. Zmogljivost novega vrtca bo 83 mest za otroke, stare od enega leta do vstopa v šolo. Ob sprostih mestih v vrtcu Količevo se bodo vanj vrnili časno premešeni otroci v vrtec Vir in Rodico. Tako se bodo obenem delno sprostila mesta na Viru za en oddelček od 1-2 let starih otrok in 10 mest na Rodici za otroke stare od 3-6 let. V vrtcu Radomlje, kamor bo tudi premešeni precej otrok iz vrtca Količevo, predvidevamo, da se mesta ne bodo sprostila, saj so vsi premešeni otroci z bivališčem v KS

Radomlje, Preserje in Homec in bodo želeli ostati v vrtcu Radomlje. V novem vrtcu Količevo pa bo ostalo še 50 mest za čakajoče iz KS Vir.

Začetek novega šolskega leta je bilo med odklonjenimi otroki za vrtec sorazmerno glede na velikost KS največ odklonjenih za vrtec Vir - 76 otrok in vrtec Radomlje - 92 otrok. Iz že omenjene informacije o novem vrtcu Količevo je lahko razbrati, da bodo problem vrtci otrok rešili že med šolskim letom. Izjemno pereč problem neustreznih zmogljivosti pa se kaže za območje KS Radomlje, Preserje, Homec-Nožice in Rova. Za te KS se problem premajhnih zmogljivosti ne bo končal leta 2002 z uvedbo devetletne osnovne šole. Za to območje bi bilo torej nujno zagotoviti nove zmogljivosti kot trajno in ne le časno rešitev. Za ostala območja občine pa bi bilo smiselno iskati časne rešitve - npr. razpis koncesij ali časna odprtja oddelkov v prostorih, kjer se lahko spreminja namembnost (blokova gradnja).

Ob odločanju o sprejemu otrok so upoštevali kriterije, določene z Zakonom o vrtcih, s statutom VVZ Domžale, sprejete od sveta zavoda in dogovor novonastalih občin bivše občine Domžale o pripadajočih mestih občini Lukovica. Tako so imeli za sol. l. 97/98 prednost pri sprejemu v rtec:

- otroci s stalnim bivališčem v občini Domžale ali v novonastalih občinah bivše občine Domžale,
 - otroci obredno zaposlenih staršev,
 - otroci, ki dopolnijo eno leto starosti do 1. 11. 1997.
- Še posebno prednost pa so imeli:
- otroci iz občine Lukovica (V okviru dogovora novonastalih občin bivše občine Domžale v zvezi z delitveno bilanco občini Lukovica, ki nima svojega vrtca, v vrtcih občine Domžale pripada 70 mest.),
 - otroci, ki jim je bilo odloženo obiskovanje pouka v prvem razredu osnovne šole,
 - otroci iz družin z ogrožujoče slabim socialno-ekonomskim stanjem,
 - otroci iz družin s 3 ali več otroki,
 - otroci staršev dijakov, študentov,
 - otroci iz enoroditeljskih družin,
 - vzgojno ogroženi otroci - sprejem na pobudo Centra za socialno delo,
 - otroci, ki jih je napotil otroški psiholog zaradi ustrezne socializacije,
 - otroci, za katere so se iz lanskega leta ostale neresene priporočbe zaradi nesprejetja v vrtec.

Poleg zgoraj omenjenih prednostnih kriterijev so upoštevale tudi datum oddane prošnje. Nekatere prošnje so namreč stare že dve leti. Vsaka prošnja je bila uvrščena na predlagani prioriteten vrstni red posamezne starostne skupine za posamezni vrtec. Tako je bilo izdelanih 35 prioriteten vrstnih redov po zgoraj navedenih kriterijih. Od 644 prošnje za sprejem je bilo rešenih le 142. Poudariti je treba, da je od 644 prošnje 450 prošnje sodilo v kategorijo prednostnih in posebno prednostnih in da za nekaj vrtec nismo mogli rešiti niti ene posebno prednostne prošnje.

Na obvestila VVZ o zavrnitvi otrok se je pritožilo 120 staršev. Del pritožb bi lahko rešili pozitivno, večina pa bo morala še po-

čakati. Nekaj novih mest bo namreč nastalo z osipom letos sprejetih. Nekateri otroci, ki smo jih sprejeli in so čakali na mesto že eno ali dve leti, so bili pripravljeni poiskati si vrtec zunaj naše občine ali pa so našli ustrezno privatno varstvo. Če so z dosežanim varstvom zadovoljni, mesto v vrtcu letos prepuščajo drugim. Nekaj dodatnih prostih mest bo nastalo tudi z izpisi otrok, katerih starši menijo, da je vrtec zanje predrag, in nekaj mest z izpisi otrok, za katere so se starši in šole naknadno odločili, da jih sprejmejo v osnovno šolo. Vseh dodatnih mest bo približno 30. Naslednja prosta mesta pa naj bi nastala, ko naj bi Ministrstvo za šolstvo in šport odobrilo moratorij na izvajanje Zakona o vrtcih in dopustilo več otrok v oddelkih, za kar je prosila Občina Domžale. Pri reševanju pritožb bodo upoštevali prvotno določeno mesto na prednostnem vrstnem redu in novozakazana dejstva in okoliščine. Neresene pritožbe bodo uvrstili na določen prednostni vrstni red čakajočih za posamezne vrtece oz. starostne skupine in jih reševali v primeru novonastalih prostih mest.

Iz pritožb, ki so jih vložili starši na odklonitev sprejema otrok v vrtec, je moč razbrati 4 sklope vprašanj, ki starše najbolj žulijo:

1. Za vrtece naj bi bili starši in stari starši dolga leta plačevali samoprispevke, sedaj pa ne dode mesta v vrtcu. Po vedati moramo, da je bil od 11 vrtcev, ki so v sklopu VVZ Domžale, iz samoprispevka zgrajen le vrtec Gobica v Mengšu. Starši pozabljajo, da prispevke za otroško varstvo plačujemo vsi državljani, ne glede, kje živimo. Če se preselimo, enakopravno izkoristimo dobrine v novem kraju, za katere smo prispevali v starem kraju.

2. Kako vrtec lahko sprejema otroke, ki imajo doma stare mame?

Že pred 10. leti VVZ Domžale pri sprejemu otrok ni več uporabljal kriterija možnost varstva s pomočjo starih staršev. Vsak od staršev, ki vložijo prošnjo za sprejem, namreč meni, da nima možnosti pomoči starih staršev pri varstvu otrok. Nekateri stari starši so še zaposleni, veliko jih živi preveč oddaljeno od vnukov, precej jih je slabšega zdravstvenega stanja, nekateri se z varstvom ne žele ukvarjati, v nekaterih primerih pa starši ne žele, da bi otroka varovali stari starši kljub njihovi pripravljenosti. Opazamo, da se vedno bolj pogloblja odtujenost med dvema generacijama - mladi starši žele biti končno neodvisni, stari starši se čutijo včasih nesposobni glede na velike zahteve mladih staršev. Zelo pogosto se dogaja, da imajo stari starši že dovolj dela z varstvom zunaj vrtčevskega časa, saj je delovni umik mladih staršev vedno daljši. Včasih pa naletijo tudi na primere, ko starši rečejo: »Veste, naša babi bi sicer zelo rada varovala otroka, ampak midva z možem meniva, da otrok v življenju ne bo uspešen, če se v vrtec ne bo vključil takoj po končanem porodniškem dopustu.« Take izjave kažejo na močno pretirano storičnostno naravnost staršev, katero v večji meri opazamo v nekaj zadnjih letih. Takim staršem vrtec svetuje, naj vendar pustijo otroka pri babi do tretjega leta. Otrok v najzgodnejši dobi namreč potrebuje veliko individualne pozornosti - občutka varnosti, ki je temelj za zdravo osebnost. Normativ, ki jih je prinesla nova zakonodaja, se zato v največji meri znižuje prav za najmlajše. Približno pri treh letih pa se za otroke odpre veliko možnosti za njegov socialni raz-

voj. Otrok v skupini dobi priljubljenost, da različno izraža svojo osebnost, jo uveljavlja in bogati v skupini, spoznava zakonitosti v odnosih med posameznikom in družbo in izostruje zaznavanje dogajanja v skupini. Ne smemo pa pozabiti, da so zakonitosti duševnega razvoja otroka take, da ima otrokova družina neprecenljivo vlogo pri spodbujanju zdrave rasti otrokove osebnosti. Ker otroci, vključeni v vrtec, v njih preživijo pretežno del dneva, le ti pomenijo poleg varstva tudi pomoč pri razvoju otroka in dopolnjevanje vzgoje otroka v družini. Poudariti je torej treba, da vrtec na eni strani ni samo varstveni zavod, kot si ga nekateri napačno predstavljajo. Na drugi strani pa je tudi zmotno mišljenje tistih staršev, ki menijo, da v vrtec pripeljejo otroka in ti ga tam vzgojijo, ker sam za vzgojanje nimajo časa.

3. Kako so lahko v vrtcu otroci staršev, ki niso redno zaposleni? Zakaj jih vrtec ne izključi?

Vrtec ne sprejema otrok nezaposlenih staršev. Res pa je, da že vključenih otrok, ki imajo nezaposlene starše, ne izpisuje. Otroci so bili sprejeti v vrtec, ko so bili starši še zaposleni. Zakonske možnosti vrtcu omogočajo izpise le zaradi neplačevanja oskrbnin. Poudariti pa je treba, da je večina formalno nezaposlenih staršev dejansko zaposlenih. Torej je problem neke druge - najbrž v sistemu zaposlovanja.

4. Če nimam »razsuste familije«, v vrtec sploh ne morem biti sprejet. Ali naj se z možem ločiva, bova potem dobila mesto za najinega otroka v vrtcu?

Mnogi starši imajo zmotno prepričanje, da je veliko enoroditeljskih družin in da so le v glavnem imele prednost. Enoroditeljske so le tiste družine, kjer eden od staršev dejansko živi sam z otrokom. Veliko je namreč zunajzakonskih skupnosti in dopolnjenih družin - v primeru, da se eden od staršev ponovno poroči ali ustvari novo življenjsko skupnost. Vse te oblike družin ne štejemo pod enoroditeljske, temveč se pri sprejemu otrok izenčujejo z običajnimi zakonskimi skupnostmi. Med tistimi otroki, ki so pri sprejemu imeli posebno prednost, enoroditeljske družine lahko preštejemo na prste. Več otrok, ki so bili v kategoriji s posebno prednostjo, je iz družin s 3 ali več otroki, otroci, ki imajo starše dijakke, študente; otroci, za katere je bila neresena pritožba za sprejem še iz lanskega leta in predvsem otroci iz občine Lukovica. Ker je imel VVZ Domžale doslej iz občine Lukovica le 29 otrok, je moral sprejeti vse otroke, za katere so starši prosili v letošnjem letu in še ni napolnil 70, kolikor jim jih pripada.

VVZ Zakon o vrtcih zavezuje, da v prvi vrsti sprejema otroke s slabšim socialno-ekonomskim stanjem. Ljudje z nižjimi dohodki si namreč ne morejo privoščiti dragih privatnih oblik vzgoje in varstva. Omenjeni zakon na drugi strani sicer tudi priznava zeleno luč privatni iniciativi, iz katere naj bi se rodili privatni nadstandardni vrtec, seveda za starše, ki bodo lahko prispevali več. Pričakovana razcveta privatne iniciative pa zdaj ni.

Na prehodu smo torej: na prehodu na devetletno šolo, na prehodu k razcvetu privatne pobude za odprtje vrtcev in na prehodu k zmanjšanemu številu otrok po skupinah v vrtcih. Da prehod ne bi bil preveč boleč, si najbrž vsi želimo, da bi vsaj časno pristavila še kak piskrček občini, ki bi vzel pod streho otroke, ki so se ali se bodo rodili do leta 2002.

Otroke, stare nad 3 leta, ki jih imate starše v primernih domačih in privatnih varstvih in si žele družbe vrstnikov in zanimivih dejavnosti, vabimo v naše vrtece v popoldanskem času, dokler ne dobe mesta tudi v dopoldanskem času. Vrtci imajo za te otroke pestro ponudbo dejavnosti: cibabonave urice, delavnice in tečajje, program za otroke, ki potrebujejo več, letovanja, izlete ipd.

MIJA JERMAN
socialna delavka VVZ Domžale

Črt, Samo in Mica so v dom na Krku pripeljali otroški živ-zav

Kuhar Mirko nam je pripravljaj dobre za naše želodčke

Dom na Krku je napolnil otroški vrišč

Prvi teden junija 1997, ponedeljek, dež ob 7. uri zjutraj. Sedemindvajset pogumnih staršev iz vrtcev Žabica, Sonček, Gobica in Urša je oddalo svoje otroke Jani, Petri, Mojci in Mici, Samotu in Črtu in prijaznemu Frenku iz Moravč, ki nas je s svojim avtobusom varno pripeljal na Krk in domov.

Po dežju je v terek posijalo sonce in pogumnim sijalo ves teden. Preizkusili smo Krk, kuharja Mirka in podjetje Leštan in Leštan. Nismo se zmotili. Bilo nam je prelepo. Samo in Črt, naša stara športna znanca, sta prepričala tudi najbolj boječe otroke, da je

voda nekaj prijetnega, novega, zanimivega. Kaj vse lahko počneš v njej, ko jo »udomačiš«!

To je bilo letovanje, živeti z naravo, plavati v čistem morju, uživati v lepih sprehodih, tekmovali v športnih igrah, voziti se s čolnom, uživati na večernem pikniku, nepozabni teden za vse, ki smo bili skupaj.

Odravljati plavalno nepismenost je za otroka prav tako pomembno kot naučiti se brati in pisati, sploh pa sedaj, ko ima že skoraj vsaka hiša svoj bazen; biti varen v vodi, ki ni človeški življenjski element, je posebna danost, ki jo starši poklonijo svojim ot-

rokom.

Opazovala sem življenje v moško/ženskem kolektivu; kako ugodni vplivi na otroke, Črta so imeli otroci kar za »ata Črta«, Samo, nežnejši, pa je bil izbran učitelj plavanja nekaterih naših malčkov. Pa od Samota k Črtu in nazaj. »Plavam, plavam!« so kričali otroci, ko so po dolgem prigrizanju le upoštevali navodila in posnemali zgled, ki sta ga pokazala že »naša Črt in Samo«.

Upam le, da nas bosta tudi prihodnje poletje povabila s seboj.

MICA KAVKA

VSE KAR ŠE NISTE VEDELI, PA BI ŽELELI IZVEDETI

O predšolski vzgoji v naši občini

Z ustanovitvijo novih občin v letu 1995 in z uveljavitvijo Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja v marcu 1996 je v javnih vrtcih prislo in se prihaja do številnih reorganizacij. O cenah programov, prispevkih staršev, prostorskih težavah in še o marsičem sem se pogovarjala z županjo Cveto Zalokar Oražem, go. Ireno Gričar, načelnico Oddelka za družbene dejavnosti, in go. Mileno Peterka, direktorico Vzgojno varstvenega zavoda Domžale, skupaj smo skušale najti odgovor na vprašanja, ki jih postavljajo zlasti starši.

Namen nove zakonodaje je, da ohrani dosedanja obseg in kakovost predšolske vzgoje ter omogoči nadaljnji razvoj mreže kakovostnih javnih vrtcev, ki bodo dostopni vsem otrokom. Vrtci bodo tudi v prihodnje zagotavljali ustrezno okolje in razmere za varno in zdravo otroštvo ter za razvoj njihovih individualnih sposobnosti. Nova zakonodaja pa je prinesla tudi nov sistem plačil staršev (Pravilnik o plačilih staršev za programe v vrtcih - Uradni list RS, št. 44, z dne 9. 8. 1996), ki določa spremenjeno razmerje med prispevki staršev (doslej do 55% cene programa - od 85%) in prispevkom proračuna. To za našo občino pomeni, da je bil najvišji prispevek staršev do 1. 9. 1996 2119,50 SIT, po novem pa je 34.043,00 SIT.

Glede obračuna prispevkov staršev je vrtec na osnovi odločbe občin o določitvi plačilnih razredov zaračunal prispevek od cene programov. Do tedaj so namreč starši nekaj blizu 1400 otrok plačevali le akontacije, in sicer v višini dotedanjega plačila (otroci, vpisani v vrtce pred 1. 9. 1996), drugi pa v višini 40% cene programa. Obvestila oz. odločbe, izdane na podlagi vloge za znižano plačilo, ki so jih starši vložili do 31. 10. 1996, so ti dobivali postopoma, najkasneje v aprilu 1997, saj pravilnik o plačilih staršev za prehodno obdobje ne določa roka, v katerem naj bi vloge rešili. Pravilnik pa v prihodnjih določbah določa postopek prehoda od dosedanjih plačil, tj. plačil, določenih pred 1. 9. 1996, na plačila, določena z obvestilom ali odločbo občin, v primeru, da bi bila plačila določena več kot za 10% višja ali nižja od dosedanjega plačila. Postopnost je bila tako uveljavljena na način, da se s 1. 9. 1996 plačilo za enak program spremenilo za 10%, s 1. 3. 1997 največ za nadaljnjih 10%, s 1. 9. 1997 največ za nadaljnjih 10% in s 1. 3. 1998 za morebitno razliko.

Omenjena določila pa ne veljajo za starše, ki razpolagajo s premoženjem (d.o.o., sp. ipd) ter za starše, ki so plačila oproščeni na podlagi določil samoupravnega sporazuma o uresničevanju socialnovarstvenih pravic, ne veljajo pa tudi za starše, ki sploh niso vložili vloge za znižano plačilo. Tem je vrtce od 1. 3. 1997 začel zaračunavati polno plačilo t. j. 85% cene programa. Starši ste bili na oddajo vloge pravočasno in večkrat obveščeni, kljub temu pa je poračunana akontacija od 1. 9. 1996 do 28. 2. 1997 marsikatero starša močno presenetila, vrtce pa je skušal pomagati z možnostjo odplačila v več obrokih. Najbolj pa so bili presenečeni starši, ki razpolagajo s premoženjem, saj tem ni omogočen postopen prehod. To velja tudi za starše, ki znižanega plačila niso uveljavljali.

Na očitke nekaterih staršev o tem, da so domžalski vrtci med najdražjimi v Sloveniji, mi sogovornice postrežejo z naslednjimi podatki: cene programov v vrtcih na dan 1. 2. 1997:

I. starost v Domžalah 36.919, povprečje v Sloveniji 36.081 (maksimalna cena 47.600, minimalna 22.800),

II. starost Domžale 27813, povprečje 29.554, maksimalna cena 36.582, minimalna 20.200,

Vse to kaže, da je cena programov predšolskega varstva v naši občini nekeje v povprečju, nikakor pa ne med najvišjimi v Sloveniji.

O prostorskem problemu je SLAMNIK že pisal, o njem smo lahko prebrali tudi v Pismih bralcev. Vsi vemo, da je problem pereč že vrsto let, saj so bili v preteklem letu sprejeti v vrtce 304 otroci, odklonjenih pa je bilo kar 355 otrok. Problema doslej obči-

Vrtci, cene programov, prispevki staršev, olajšave, cene v Sloveniji, prostorske težave, vzroki, kako naprej.

na skoraj ni reševala, saj razen vrtca Dominik Savio KARITAS ni bilo zgrajenega nobenega novega vzgojnovarstvenega objekta, niti ni bil nobeden od obstoječih vrtcev deležen razširitve. Hkrati pa je prav v letu 1996 pokazal še velik problem Vrtca Količevo, saj je montažni objekt, zgrajen pred več kot 30 leti, zaradi starosti dotrajan in ga je treba podreti ter zgraditi novega.

V novi lokalni samoupravi se je občina vseskozi zavedala problematične situacije in jo skušala čimprej rešiti. Tako so bila zagotovljena sredstva za razširitev vrtca Karitas (dva oddelka), v letu 1997 so v proračunu sredstva za začetek adaptacije Vrtca Količevo, naročeni so projekti za nekatere druge vrtce, delno pa bo problem rešen tudi s tremi oddelki za predšolsko varstvo in vzgojo, načrtovanimi v okviru nove osnovne šole Dragomelj. Potekajo tudi pogovori o nakupu prostorov za potrebe predšolske vzgoje v nekaterih novih poslovnih stanovanjskih objektih (novogradnja poslovno-stanovanjskega objekta v Radomljah).

Z razdelitvijo nekdanje skupne občine Domžale na štiri nove občine pa se je pojavil še problem Občine Lukovica, ki nima nobenih kapacitet za varstvo in vzgojo predšolskih otrok, zato je bil med novonastalimi občinami sprejet dogovor, da ima občina Lukovica glede na to, da nima svojega vrtca v VVZ Domžale rezerviranih 70 mest. Od 1. 9. 1997 bo tako v VVZ Domžale vključenih 58 otrok iz Občine Lukovica.

Precej vroče je bilo na občini že 26. maja, ko je več kot 500 družin prejelo sklepe o odklonitvi sprejemov otrok v vrtce, saj je bilo v Občini Domžale letos vloženih 649 prošelj za sprejem v vrtce, sprejeti pa je bilo mogoče le 142 otrok. Vzroki tako majhnega števila sprejetih otrok so naslednji: začasne premestitve otrok iz vrtca Količevo v okoliške vrtce zaradi adaptacije Vrtca Količevo, realizacije 63. člena Zakona o vrtcih, ki določa postopno zniževanje števila otrok v oddelkih, kar s 1. 9. 1997 v oddelkih prvega starostnega obdobja pomeni zmanjšanje števila vključenih otrok na 14, v oddelkih 2. starostnega obdobja pa največ 24 otrok. Na tak način VVZ Domžale izgublja 108 mest, kar predstavlja 5 oddelčni vrtce. Ker se v skupinah otrok 2 do 3 let v skladu z zakonom najobčutneje zmanjšuje število otrok, zaradi specifične starostne strukture otrok v nekaterih vrtcih VVZ Domžale že v letu 1997 zni-

žuje število otrok v teh oddelkih za tretjino.

Tako veliko število odklonjenih otrok je pri starših povzročilo veliko negodovanje in ogorčenosti, ki so ju izražali s telefonskimi klici, obiski na občini in grožnjami ter pritiski. Žal trenutno brezuspešno, saj občina skoraj nima možnosti za povečanje števila otrok v vrtcih.

Takoj po prvih informacijah o številu odklonjenih otrok se je županja Cveta Zalokar Oražem obrnila na g. Slavka Gabra, ministra za šolstvo in šport ter druge pristojne službe ministrstva, z zahtevo po takojšnjem ukrepanju, ki bi vsaj delno omililo problem velikega števila odklonjenih otrok.

V svoji zahtevi je županja opozorila na realizacijo 63. člena Zakona o vrtcih, v katerem je določeno postopno zniževanje števila otrok v oddelkih vrtcev. To določilo pomeni kakovostni premik v vzgojnega vidika, prinaša pa tudi druge, zlasti finančne posledice, za katere v zakonodaji ni planiranih rešitev. Znižanje normativov bo s 1. 9. 1997 prineslo povečanje cene programa, kar bo povzročilo velike probleme pri starših. Prav tako pa to pomeni dodatno finančno breme za občino. Po naših informacijah zakonodajalec in ministrstvo ne predvidevata dodatnih sredstev v okviru zagotovljene porabe za pokrivanje novonastalih obremenitev; ob nezagotavljanju finančnih sredstev občinam v ta namen in s tem neupoštevanjem zakonskih določil tega člena ne bo mogoče uresničiti.

Prav tako zakonodajalec ni upošteval potrebnih sredstev za povečanje kapacitet v okoljih, kjer je prostorska problematika v vrtcih pereča. Zakon je bil res sprejet v preteklem letu, vendar ni omogočil postopnosti pri prehodu na nove normative, čeprav so pripravljali vedeli, da prostorskih zmogljivosti ni mogoče povečati v tako kratkem obdobju, poleg tega pa Ministrstvo za šolstvo in šport investicijam s področja predšolske vzgoje namenja le minimalna sredstva (okoli 150 mio SIT letno).

V Občini Domžale trenutno s težavo zagotavljam sredstva za vzdrževanje že obstoječih objektov, ob tem da se nam nekateri objekti praktično rušijo pred očmi (montažne gradnje, stare preko 30 let), pristojno ministrstvo pa se še ni izjasnilo, ali bo in v kakšni višini prispevalo npr. sredstva za novogradnjo Vrtca Količevo.

S problematiko smo že večkrat seznanili vse pristojne na ministrstvu, poudarjajo moje sogovornice, vendar povratne informacije ni bilo, zato občina v sedanjih alarmantni situaciji zahteva, da ministrstvo sproži spremembe 63. člena Zakona o vrtcih po hitrem postopku v smislu podaljšanja roka za uveljavitev novih normativov v okoljih, kjer se pojavljajo najhujši problemi.

Hkrati je županja pristojne službe tudi pozvala, da do sprejetja morebitnih popravkov zakonodaje Občini Domžale izda pisno soglasje za odobritev podaljšanja roka vsaj za dve šolski leti, da bi se Občina lahko prilagodila rigoroznemu zmanjševanju normativov, ki jih iz objektivnih razlogov v občini ne bo mogoče upoštevati. V tem primeru bi lahko dodatno sprejeli okoli 150 otrok, kar bi pomenilo bistveno omilitev nastalega problema. O odgovoru oz. nadaljnjih ukrepih Občine Domžale pa v prihodnji številki.

V. V.

Projekt »Zlati sonček«

Bliza se konec šolskega leta in s tem zaključek raznoraznih projektov, ki so potekali po vrtcih. V enoti »Urša« smo se odločili, da bomo projekt »Zlati sonček« svečano zaključili s sedaj že tradicionalnim krosom. Tekmovali so vsi otroci, ki sodelujejo v projektu. Ta projekt je zaživel v letošnjem šolskem letu kot nadaljevanje pred leti popularne »Športne značke«. Spodbujal naj bi družine, da bi živele bolj

športno, predvsem pa naj bi spodbujal že najmlajše, da bi se ti navzeli takega življenja in ga vnašali v svoj normalni dnevni ritem tudi, ko bodo večji.

Ena od fotografij je nastala ob preizkusu »pretnosti« vožnje s kolesom. To je ena od nalog, ki naj bi jo obvladal

šestletni otrok, če želi prejeti medaljo »Zlatega sončka«.

Druga fotografija je nastala na tekmovalnem mladim nadobudnežev na krosu. Vsem, ki so uspeli priteči do cilja, čestitaj!

DARKA BITENC
pomočnica ravnateljice
VVZ Domžale

Pomladni družinski izlet

Letošnji je bil že sedmi družinski izlet. Otroci, starši in zaposlene v vrtcu Čebelica, smo se v so-

boto, 17. 5., zbrali pred našim vrtcem in se z avti odpeljali preko Trojan do Prvin. Tam smo pustili avte in se z okusno malico v naravnih ter velikih volje odpravili do našega cilja, Čemšenjske planine. Otroci, polni energije in gibanja, so se brez težav vzpenjali in hiteli k cilju. Tudi starši niso zaostajali za njimi. Pohvale vredno!

Kmalu smo prispeli, le čas v prijetni družbi je tako hitro minil in že smo imeli prelep razgled po Zasavju. Takoj po prvih vtisih lepe pokrajine je bila na vrsti malica. Ko smo se okrepčali, naklepčali, smo bili pripravljeni in razpoloženi za športne aktivnosti. Naši očki in med njimi tudi ena mamica so igrali nogomet, ostali pa druge igre z žogo. Edina skrb je bila, da nam zoge ne uidejo v dolino.

Po krajšem počitku smo preizkušali svoje moči v vlečenju vrvi. Otroci so se pomerili med seboj, drugi pa smo

glasno navijali. Vsi so bili zmagovalci! Pri odraslih je bilo malo težje. Obe strani sta se trudili in bili nepopustljivi. Vendar je bila ena močnejša, pri zamenjavi pa potem druga. Pa saj ni važno, kdo je močnejši. Pomembni so dobra volja, veselje, smeh, ki so nas spremljali tudi pri igri s paroma, ki sta tekmovala z zvezanimi nogami.

Sobotno dopoldne se je prevesilo v popoldne in počasi smo se začeli vračati. Da ne pozabimo, še gasilska slika za spomin!

Tisti, ki se nam ni mudilo in smo čutili pomanjkanje sladkorja in krvi, smo se posladkali še s krofi, otroci pa s sladoledom.

Minila je lepa sobota v prijetni družbi in veselem razpoloženju. Starši, hvala v imenu kolektiva Čebelica in vaših otrok, saj sta jim sreča in zadovoljstvo žarela na obrazih.

VZG. JELKA KOKALJ
vrtce Čebelica

Veselo na Krumperk

V lepem pomladanskem dnevu se je skupina otrok iz vrtca Urša odpravila na Krumperk. Želeli so dokazati, kaj zmorejo in veselo so puščali za sabo prehojeno pot. Veselili so se sonca, cvetja, ptic... in med petjem ter klepetanjem niti opazili niso, da se bližajo cilju. Zagledali so se v stari grad, ki je takoj prebudil njihovo domišljijo. Ogledali so si konjarnico in ogovarjali konje, ki so radovedno zrl iz svojega »stanovanja«. Ob igri in počitku po naporni hoji je dopoldan prehitro minil in že se je bilo treba vrniti v vrtce. Zadovoljni in polni lepih vtisov so se vračali po že znani poti in nihče, prav nihče ni maral priznati, da je utrujen.

MARTA GOSTIČ

Marinkini mali šolarji v cvetličnem raju na stičišču Domžal in Kamnika v ARBORETUMU. VVZ Urša Domžale

Delo Zveze prijateljev mladine Domžale

V zadnjih dveh mesecih je bila dejavnost Zveze prijateljev mladine Domžale usmerjena na več področij. Tako smo organizirali gledališko predstavo v Trzinu za domžalske otroke od 5. do 8. razreda. Predstavo so si ogledali tisti učenci, ki so prebrali določene knjige in osvojili bralno značko.

Učenci 1. do 4. razreda pa so si ogledali predstavo dveh klovnov v Majčevem dvoru. Pri najemu dvorane nam je priskočil na pomoč g. Pavle Pevec.

Pri dveh predstavah je Zveza prijateljev mladine Domžale plačala vstopnino in prevoz za 2400 otrok.

V mesecu juniju smo poskrbeli za zaključek male šole in obdarili otroke s skromno puščico. Pri nabavi so nam priskočili na pomoč ZAVAROVALNIKA TRIGLAV in ga. Ivica Gonjavec ter TOKO LINE in ga. Andreja Volf-Strehar. V imenu 530 malih šolarjev se obema najlepše zahvaljujemo.

10. 6. 1997 smo končali s prijavami za letovanje otrok na Krku, v mesecu maju pa organizacija RK na Debelem Rtiču.

Letos je bilo prijav iz vseh štirih občin zelo veliko, zato smo ugodili tistim staršem, ki so do roka oddali prijavnice in poravnali obveznosti. Tako gre po ugodni ceni na Debeli Rtič 150 otrok, na otok Krk pa v 1. izmen 75 otrok, v drugo pa 72 otrok.

Otrokom, ki gredo z nami, in tistim, ki bodo letovali po svoje, želimo prijetne počitnice.

MARIKA HELER, predsednica Zveze prijateljev mladine Domžale

Skrb za okolje

Tudi »Metuljčki« iz vrtca Urša smo sodelovali v akciji »Drvo obljub materi Zemlji« - akcija okoljskega osveščanja ter pridno razmišljali, kaj bi dobrega naredili za naše okolje in za nas. Razmišljanje nas je privedlo do obljub, ki so preproste in hkrati za nas velike. Zavedamo se, da je obljube treba izpolnjevati.

In kaj smo storili? Izrezali smo velik brezov list, sestavili smo ga iz majhnih lističev papirja. Nanj smo med drugim zapisali obljubo, da bomo pridno pobirali smeti.

Za naš trud smo bili nagrajeni s pohvalo ter povabljeni na razstavo v Parlament.

Naš list obljub pa bo krasil »drvo obljub« skupaj z drugimi listi, ki so prišli iz vseh koncev Slovenije.

MARTA GOSTIČ

ZLATKA LEVSTEK

Dve pesmi

Slamnat klobuk
in palica lesena,
ponosno nosi zrela leta
proti bregu svojega življenja,
človek.

Črni kruh se me ne more preobjesti.
Trikotne želje ostajajo okrogle.
Čebele so nabrale premo medu.
Življenje bi moralo biti slajše.

ZAKLJUČEK AKCIJE

Za čiste zobe ob zdravi prehrani

Stomatološka sekcija Slovenskega zdravniškega društva je že pred trinajstimi leti pričela z akcijo ZA ČISTE ZOBÉ OB ZDRAVI PREHRANI, s katero želi izboljšati ustno zdravje osnovnošolskih otrok. V ta namen tudi v okviru Zdravstvenega doma Domžale organizirajo tekmovanja otrok nižje stopnje osnovnih šol ter šol s prilagojenim programom, ki so ga v nekaterih šolah potegnili kar v višje razrede, kar je po mnenju dr. stom. spec. Marije Grošelj, pedontologinje, ki je spregovorila na zaključni prireditvi akcije, še posebej pohvalno. Poudarila je, da je pri zdravstveni vzgoji izredno pomembno, da preventivne akcije nadaljujejo, jih dopolnjujejo in analizirajo, predvsem pa naučijo in vzgojijo ljudi, da bodo znali skrbeti za lastno zdravje. Le osveščen in vzgojen posameznik bo odgovoren za lastno zdravje, kar je ključ za napredek ustnega zdravja. Zdrava in negovana usta pa olajšajo komuniciranje, spodbujajo zdravje, blaginjo in samozavest.

Na prireditvi smo izvedeli, da zobozdravniki z razsvetljevanjem začnejo že pri materah nosečnicah, nadaljujejo s polletnimi, triletnimi otroki in malimi šolarji, učenci 1., 3., 5. in 7. razredov pa na posebnih sistematskih pregledih poslušajo pre-

davanja, poleg njih pa jim zalivajo fisure, pišejo želeje, sanirajo zobovje in otroke v primeru potreb pošiljajo ortodontom. Kljub prizadevanjem je področje prosvete in preventive med srednješolci nekaj slabše.

Na zaključni prireditvi, ki jo je izredno prijetno vodil dr. Tomaž Mušič, so povedali, da je bilo v tekmovanju zajetih 2.747 otrok iz občin Domžale, Mengeš, Lukovica in Moravče. Preventivni sestrski testirata po šolah ustno higieno ter poučujeta posameznike o vzrokih gnilobe in boleznih zobovja. Pred podelitvijo priznanj, ki so jo popestrili tudi z iskanjem dobrih zobnih krtačk in vprašanji iz znanja o borbi proti kariesu, se je dr. Grošljeva iskreno zahvalila vsem šolskim pedagogom, mladinskim zobozdravnikom, ortodontom, preventivnim sestram in sponzorjem prireditve za njihov prispevek.

Najbolje so se v tekmovanju odrezale naslednje šole: prvo mesto sta si z istim številom točk razdelila 4. b OŠ Domžale - razredničarka Zdenka Brojan in 3. d OŠ Mengeš - razredničarka Marija Korošec; tretje in četrto mesto pa le s točko manj 4. b OŠ Presej pri Radomljah - razredničarka Janka Jerman; 4. d OŠ Ihan - razredničarka Nataša

Pogostitev učencev, ki najbolje skrbijo za svoje zobe, je bila prava demonstracija zdrave prehrane.

Kovačič; 6. a OŠ Jurij Vega Moravče - razredničarka Bernarda Mal. Sledijo: 4. a OŠ Janko Kersnik Brdo (r.: Janez Jarc), 3. r OŠ Blagovica (Marjanca Erjavec), 4. b OŠ Trzin (Mateja Pelc), 1. in 2. r OŠ Krašnja (Kara Šinkovec) ter 4. b OŠ Jurij Vega Moravče (Francka Požar).

Najboljšim osemnajstim razredom, ki so jih s svojim plesom nagradili plesalci OŠ Krašnja, so podelili praktične nagrade, vsi učenci pa so bili ob koncu prijetne slovesnosti pogoščeni s pravo zdravo prehrano.

V.

PROGRAM ZA PREPREČEVANJE POŠKODB V CESTNEM PROMETU V OBČINAH DOMŽALE, LUKOVICA, MORAVČE IN MENGEŠ

Kaj vedo o prometu predšolski otroci

V okviru Programa za preprečevanje nezgod v cestnem prometu v občinah Domžale, Lukovica, Moravče in Mengeš je Institut za varovanje zdravja pred nekaj leti izvedel raziskavo o znanju, stališčih in ravnanju prebivalcev v prometu. Anketirali smo predšolske in šolske otroke, voznike, pešce in prometne policiste. Tokrat bomo predstavili ugotovitve raziskave med predšolskimi otroki. Anketiranih je bilo 148 otrok, starih 4, 5 in 6 let, ki so obiskovali vrtce v Domžalah, Mengšu in Ihanu. Pri anketiranju so nam pomagale vzgojiteljice iz omenjenih vrtcev.

Otroke smo najprej vprašali, kdo so udeleženci v prometu. Otroci so na vprašanje največkrat odgovorili tako, da so udeležence nasteli. Najpogostejše so omenili motorna vozila oziroma voznike motornih vozil, pešce, kolesarje. Starejši otroci so pogostejše kot mlajši zaznali udeležence kot žive osebe (avtomobilist, motorist, kolesar itd.). Razlike smo ugotovili tudi glede poimenovanja pešcev. Medtem ko je bila večina štiriletnikov zelo konkretna in navajala mame, očete, otroke itd., pa so šestletniki zelo pogosto uporabili izraz ljudje ali pa kar že pešci.

Večina otrok je vedela, da za promet skrbi prometni policist. Nekoliko slabše pa so se odrezali, ko je bilo treba poimenoovati površino ob cesti, kjer hodijo pešci. Odgovori otrok se niso razlikovali

glede na njihovo starost ali spol, temveč na območje, kjer so otroci obiskovali otroški vrtce. V tem času v Ihanu ob cesti še ni bilo pločnika, zato so otroci iz Ihanu povedali, da je treba hoditi za krajem, ob levem robu, pri travici itd.

Samo nekaj več kot polovica otrok je vedela, kje lahko prečkamo cesto.

Približno 80% otrok je odgovorilo na vprašanje, kaj je semafor. Njihove odgovore smo razvrstili v štiri kategorije: opisni odgovori, semafor - prometni znak, funkcije semaforja in lokacija semaforja. Največ je bilo opisnih odgovorov (to so lučke; lučke prižiga; to je taka stanga; notri so lučke; ko je na vrhu rdeča, potem rumena, pa zelena itd.), nato odgovorov, s katerimi so otroci opredelili funkcijo semaforja (taka lučka, če avto pride, da se ustavi, ko je rdeča; da gremo čez cesto; malo se čaka, potem greš čez; za usmerjanje prometa itd.). Nekaj manj je bilo odgovorov v kategorijah semafor - prometni znak (znak z lučmi itd.) ter lokacija semaforja (stoji ob pločniku, na križišču itd.). Pri šestletnih otrocih so prevladovali odgovori, ki smo jih uvrstili med funkcije semaforja, pri mlajših (4 in 5 let) pa opisni odgovori.

Barve na semaforju pozna 95% šestletnikov, približno 66% petletnikov in 48% štiriletnikov.

Družine skoraj vseh otrok so imele osebni avto (93%). Zanimalo nas je tudi, kje otroci med vožnjo sedijo. Da med vožnjo z avtomobilom sedijo

spredaj, je odgovorilo 12 otrok. Vemo, kako zelo nevarno je to, poleg tega pa je tudi prepovedano. Do svojega 12. leta starosti mora otrok sedeti v posebnem varnostnem sedelu, ki je pritrjen na zadnji sedež v avtomobilu oziroma na posebni podlogi - jahaču in pritrjen z običajnim varnostnim pasom, dokler ne preraste otroškega varnostnega sedela. Izjema so le dojenčki, ki jih od rojstva do približno 9. meseca starosti lahko vozimo v posebnem varnostnem sedelu, pritrjenem na sovoznikov sedež. Varnostni sedež mora biti v takem primeru obrnjen v nasprotno smer od smeri vožnje.

Želeli smo tudi izvedeti, kje se anketirani otroci najpogosteje igrajo. Približno 60% otrok se najpogosteje igra zunaj. Med njimi je bilo največ takih, ki se igrajo na igrišču, vrtu ali travniku. S stališča prometne varnosti so zaskrbljujoči predvsem odgovori 27 otrok, ki so izjavili, da se običajno igrajo na dvorišču, pri bloku, na ulici in pločniku.

Rezultati raziskave so nam bili v veliko pomoč pri oblikovanju preventivnega programa, namenjenega predšolskim otrokom. O preventivnem programu in akcijah, ki smo jih izvedli oziroma jih še načrtujemo, pa bomo pisali v naslednji številki.

SONJA BORŠTNAR

KAJ VEŠ O PROMETU?

Za še več varnosti na naših cestah

Prizadevanja za večjo prometno varnost, predvsem pa za preventivno dejavnost v osnovnih šolah, so po krajšem premoru ponovno začeli. Z oblikovanjem in začetkom dela nove Komisije za varnost in vzgojo v cestnem prometu v okviru Občine Domžale, ki jo vodi g. Bojan Arh, so se nadaljevale aktivnosti, ki so jih šole ob pomoči nekdanjega sveta že izvajale, skušajo pa najti tudi nove oblike, ki bi v vsa prizadevanja za še več varnosti na naših cestah pritegnile veliko osnovnošolcev.

Znanje in ravnanje osnovnošolcev, pešcev, kolesarjev, pa tudi motoristov, je najpomembnejše pri njihovi vsakodnevni udeležbi v prometu. Najbolje se ta znanja kažejo v tekmovanjih, ki imajo v naši občini zelo lepo tradicijo, že pred šestimi leti pa so jih pričeli v okviru Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Republike Slovenije.

Letošnji gostitelj tekmovanja Kaj veš o prometu? je bila Osnovna šola Vencija Perka Domžale. Tu je Komisija za vzgojo v cestnem prometu 16. maja 1997 pripravila medobčinsko tekmovanje; tega so se udeležile ekipe osnovnih šol: Vencija Perka, Rodica, Mengeš, Dob, Domžale, Trzin in Moravče in se pomerile v naslednjih kategorijah: kolesarji - posebej učenci 5. in 6. razredov, posebej učenci 7 in 8. razredov ter učenci posamezniki - vozniki koles z motorjem. Komisiji so pri izvedbi akcije pomagali strokovni sodelavci Izpitnega centra, inštruktorji avtošol, policisti Policijske postaje Domžale ter drugi, ki so korektno izvedli tekmovanje. To je bilo sestavljeno iz pisnih testov, v katerih so učenci pokazali svoja znanja o cestno prometnih predpisih in znakih ter obnašanju v prometu; znanju vožnje na poligonu, še posebej zanimiva pa je bila vožnja po mestnih ulicah.

Pregled rezultatov je pokazal, da je bilo kar precej učencev, ki so popolnoma pravilno odgovori-

li na pisni test, tudi vožnja na poligonu večini ni povzročala težav, pač pa je bilo kar nekaj napak pri vožnji po mestnih ulicah. Tekmovalci so pokazali dobro pripravljenost, tudi treme ni bilo prav veliko, saj so že pred odhodom na tekmovanje vsaj malo povadili tudi na posameznih šolah, kjer to področje spremljajo mentorji za prometno vzgojo.

Eden izmed njih je tudi g. Friderik Majhenič, ki to področje pokriva že vrsto let na Osnovni šoli Vencija Perka Domžale. Zelo uspešno, bi lahko rekli, saj so bili učenci te šole med najuspešnejši, g. Majhenič pa o teh tekmovanjih pravi, da prijetno doživlja tekmovanja in doseženi uspehi budijo željo, da bi Komisija za vzgojo v cestnem prometu tudi v prihodnje uspešno nadaljevala z delom in s tem zagotavljala nemerljiv prispevek k boljšemu počutju in večji varnosti vseh generacij tako v njihovem delovnem in življenjskem okolju kot v prometu.

FOTO: E.M.

JERNEJ BREGAR IN BLAŽ ZIDANŠEK

Najboljšim je skupaj s predsednikom Komisije, g. Bojanom Arhom, čestitala ter podelila pisna priznanja in lepe praktične nagrade tudi županja Cveta Zalokar Oražem; poudarila je pomembnost dobre usposobljenosti mladih za njihovo sodelovanje v prometu.

Najboljši v tekmovanju Kaj veš o prometu?

med učenci 5. in 6. razredov je zmagal Miha Grčar, OŠ Vencija Perka Domžale, pred Matejem Hribarjem, OŠ Mengeš, tretje mesto pa je osvojil Vito Anžič z OŠ Rodica; ekipno je zmagala Osnovna šola Vencija Perka Domžale, pred OŠ Mengeš ter Osnovno šolo Rodica;

med učenci 7 in 8. razredov je bil najboljši Blaž Zidanšek iz OŠ Vencija Perka Domžale, drugo mesto je zasedel Marko Grašiček iz OŠ Mengeš, tretji pa je bil Domen Gasperin iz OŠ Vencija Perka Domžale; ekipno je zmagala OŠ Vencija Perka Domžale pred OŠ Mengeš in OŠ Moravče;

med »motoristi« je bil najboljši Jernej Bregar, pred Juretom Doklom ter Juretom Počkom iz OŠ Domžale.

Zmagovalca Blaž Zidanšek ter Jernej Bregar sta se pod vodstvom g. Friderika Majheniča udeležila državnega tekmovanja, ki je bilo letos organizirano v Tolminu. Najboljše se je odrezal Blaž Zidanšek, saj je osvojil odlično četrto mesto in le za dve točki zaostal za zmagovalci. Tekmovalec Jernej Bregar pa je moral zaradi smole na eni izmed ovir v spretnosti vožnji uvrstitve med najboljše prepustiti drugim tekmovalcem, o svojih vtisih iz Tolmina pa je povedal: v Tolminu je bilo zelo prijetno. Malo me je zmedel poligon, ki je bil zelo zahtevno postavljen, od tod tudi moja smola na eni izmed ovir. Izpit za kolo z motorjem imam že pol leta, mladim kolesarjem in motoristom pa svetujem, da vozijo previdno in ne pretiravajo s hitrostjo.

Tak je tudi naš nasvet. Zato mladi in manj ter bolj mladi: vozite previdno!

V.

Dobrodošli na Veliki planini!

Velika planina s svojimi naravnimi lepotami vas vabi, da jo obiščete tudi letošnje poletje. Vedno ste dobrodošli tudi v Domžalskem domu na Mali planini, ki je stalno odprt in redno obiskovan. Oskrbnika Metka in Stane Sušnik priporočata dobro hrano in pijačo, veliko prijetnih uric med zelenjem in dobro počutje v domu, kjer lahko preživite tudi dopust.

Pokličite 0609/647-523 ali na tel. štev. 061/713-523.

Hribi so nikoli končana zgodba o ljudeh in naravi

Sonce so obljubljali za zadnji majsko soboto. In nekoliko vetra. V popoldanskih urah pa »razvoj kopaste oblačnosti«, vendar brez padavin. Toda, ker je naša deželica pač taka, da nemalokrat na začetku Domžal sonce sije, na koncu Ljubljanske ceste pa že »dežek gre«, smo poleg vetrovke vtaknili v nahrbtnik še dežnik. Dandanes namreč ob slabem vremenu planinci ne ostajajo doma, ampak kar gremo na svoja planinska romanja.

»V tem primeru,« piše mladinski vodnik Borut Perošija v knjižici GREMO SKUPAJ V HRIBE (izdal jo je Mladinski odsek, PD Domžale), »čili prilagodimo razmeram: namesto, da bi šli na vrh, gremo samo do tople zakurjene kočice; če je hoja po gozdu, se odpravimo z dežniki; če je izbrana tura se vedno pretežka, se odpeljemo do kakšne znamenitosti, muzeja... Če smo mokri, se preoblečemo, saj imamo suhe stvari s seboj. Kdor jih nima, dobi novo izkušnjo, saj mu majico posodimo vodniki. Le tako se počasi navadimo, da slabega vremena ni. Navadimo se opazovati vreme in naravo. In tako počasi postajamo ljudje z optimizmom in vedrim izrazom na licih.«

In smo se torej, optimistično nasmejani, z vedrino ter pričakovanji v obeh, v pravi planinski opremi z dobrimi planinskimi čevlji na nogah (kot je bilo zapisano na prijavnici za izlet), zbrali za blagovnico VELE, so prešli in se še z dodatno opremo v velikih nahrbtnikih (te so si naložili vodja Milan Jazbec ter mladinska vodnika Maja Peterka in Rajko Mežnarič), v srednjih (te so si optali mladinci Jernej, Špela in dva Žiga) ter v manjših, prikupnih nahrbtnikih za nežnejša ramena triindvajset šolarjev, »zložili« v ravno prav velik avtobus in se odpeljali... tja, na rob Trnovske planote, kjer ima v Macjem kotu pod vasjo Predmeja »burja mlade«.

Do Cola je Milan pustil zaspance, da so se ujeli kosček pretrganih sanj (za pohod v hribe je treba pač zgodaj vstati), od tu naprej se je začela »učna ura planinske šole v naravi«: skozi Trnovski gozd, ki je prepoln naravnih znamenitosti - globel smrekova draga s toplotnim in rastlinskim obratom, redko rastlinje, naravno okno Otlica (»Prva črka prvotnega imena Votlica se je polagoma izgubila, ime Otlica pa se je ohranilo za naravni most in bližnjo vas.« P. Skoberne, STO NARAV-

NIH ZNAMENITOSTI SLOVENIJE) - nas pelje avtobus; ob njegovem planistem kraškem robu, ki strmo pada v Vipavsko dolino, pa nas bodo vodile naše noge. Oči sledijo ozki asfaltni cesti, zvižajo se med travniki in vasmami z raztresenimi hišami: Gozd, Kovk in Otlica, ušesa poslušajo zgodbe, ki jih prebira Milan iz knjige Dušice Kunaver SLOVENSKA DEŽELA V PRIPOVEDKI IN PODOBI. In glej, avtobus kar naenkrat obstane na koncu razpotegnjenega gorske vasi - Predmeje. Izstopimo.

»Vse naokrog se širi kraški svet s skromnimi njivicami, med njimi čepe v zavetnih legah posamezne hiše. Ime kraja je nastalo iz besede »meja«, kot domačini imenujejo gozd. Predmeja je torej kraj pred gozdom. Za Predmejo je namreč obsežni Trnovski gozd.« (J. Dobrnik, VODNIK PO TRANSVERZALI KURIRJEV IN VEZISTOV)

Veter se je z upogibajočih se dreves spustil med našo skupino. Hladen je radovedni burjasti potepin. Kot da je na svoji poti raziskoval votline podzemne ledenice pod vasjo. In nagajiv je, burjaček: iz otroških rok vleče vetrovke, preizkuša trdnost kap na glavah. Milanu pa trga besede iz ust. A vendar ne preslišimo razlage o spomeniku češkemu gozdarju in izumitelju ladijskega vijaka, Jožefu Ressleru, ki je pripravil prve načrte za pogozditev Čavna in Gore, trasiral pa je tudi več cest v Trnovskem gozdu. Kolesarski prijatelj mi je pravil da je čudovito speljana cesta iz Slokarjev na Predmejo.

Pisana vrsta nas je: prvošolci Aljoša, Miha in Tine (imajo najkrajše noge in morajo zato narediti več korakov po isti poti, ki jo večji šolarji z daljšimi koraki hitreje prehajajo) za vodnikom Milanom; Maje se drži dekle Eva, Ana, Janja in najbrž tudi kakšen fant (preveč je bilo za en dan neznanih kuštravih glav, da bi si mogla zapomniti vsa imena); tudi Rajko ni izpuštil iz oči svojo četo planincev; mladinci pa kot zadnja straža stopijo s ceste na »Pot po robu«. Živahno se je vila »dvainšestdesetnoga« majhnih in velikih stopal po preprogasto topli travi pašnikov, mimo kamnitih zidov, širila pljuča v dišečem redkem gozdu, plezala čez žicnate električne pastirje ali se prerivala skozi zakoličene prehode med njimi (redke so lese, kot jih poznamo s Karavanskih ali Kamniških planin), se tihotapila mimo pasoce se živine sumljivo radovednih pogledov, si požvižgavala s ptici, občudovala cvetje (pred mesecem dni je moralo biti tu vse rumeno od cvetočega avriklja) in si privoščila prvi počitek že pred Sinjim vrhom. Seveda, zjutraj ni bilo časa za zajtrk, zdaj pa lakota prede mreže po želodčkih. Čez slabe pol ure so noge spet poskočne, ušesa in oči odprte od radovednosti.

Končno na skali zaželen napis: Okno. Spustimo se navzdol, do roba 20 metrov visokega in 15 metrov širokega skalnatega oboka. In Kako so Votličani prišli do svojega okna?

»To je bilo še v tistih časih, ko sta Kristus in sveti Peter hodila po svetu. Tako gresta neki dan dol po Deželi in se ustavita tam nekje prek Čavna. Se usedeta v hlad v vodi, da se malo odahmeta, in se pomenkujeta...« je Milan potegnil iz nahrbtnika znano knjižico pripovedi in v tišini prebiral zgod-

bo s tem naslovom. Ko se skozi vedno umito okno oziraš na Ajdovščino in druge vasice Vipavske doline s polkrožnim koščkom modrega neba nad njimi, se začutiš nekako povezan s čarobnostjo ljudske domišljije. Ob njej se suhopamo sliši znanstvena resnica: okno Otlica je posledica živahnega geološkega delovanja.

In spet si zadelamo nahrbtnike na ramena, znova vzamemo pot pod noge po prijetni, še vedno razgledni stezi »Po robu«. Na razpotju se loči-

Po robu Trnovskega gozda

mo od nje. Še zadnji klanci - podplati udarijo ob trd asfalt in - Sinji vrh. 1001 m. Pri turistični domaćiji počitek in malica (kar je še ostalo v nahrbtnikih), vmes razgledovanje navzdol in čez grice do morja ter ogled etnografske sobe.

Hribi niso samo steze, gozd, pašniki, skale in vrhovi, pomislim. Niti niso samo hoja, samotna ali s prijatelji. Hribi so nikoli končana zgodba o ljudeh in naravi, o njunem bitju in sožitju.

HELENA GIACOMELLI

Vse več potreb po gorskih vodnikih

Za naše gore velja, da so sorazmerno varne in včasih že kar preveč preprežene z dobro vzdrževanimi in markiranimi potmi. Vendar nas črne kronike občasno vseeno opozarjajo, da hoja po njih le ni brez nevarnosti. Reševalci ob tem omenjajo, da se precej povečujejo tudi apetiti naših ljudi, saj se ne zadovoljujejo več le s pohodi po nadelanih poteh. Vse več je takih, ki si želijo še kaj več - takih, ki hočejo pustolovščin po brezpotju, ki želijo še kaj preplezati, se spustiti s smučmi z vrha kake gore, da o tistih, ki razmišljajo o spustih z vrhov s padali, zmagaji, kolesi, ali po deročih vodah s kajaki in drugimi plovili, ne govorimo. Vse več pa je tudi takih, ki želijo odkrivati še nove gorske svetove, daljine gorske verige in spoznavati čare trekingov in odpravarstva.

Časi množičnega socialističnega planinstva, ko smo podirali rekorde v številu udeležencev na kakem izletu, so minili. Ljudje postajajo vse bolj sladokusci, ki želijo spoznati tudi čar bivačenja pod milim nebom ali spoznavati naravo v vsej prvobitnosti.

Spremenila se je tudi vodniška organizacija

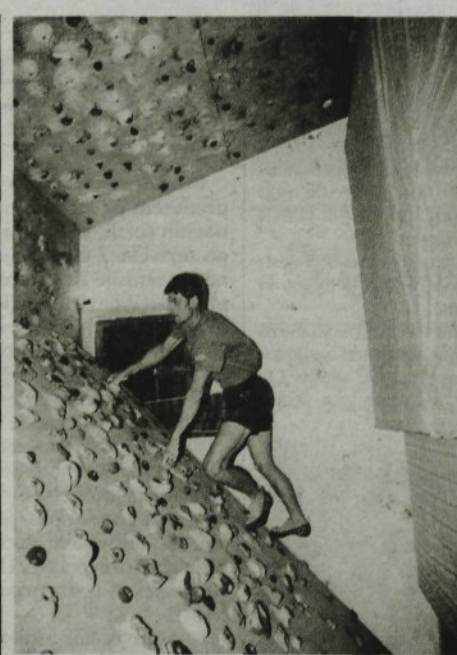
Ni čudno, da se v zadnjem času povečuje povpraševanje po uslugah gorskih vodnikov, saj so le ti usposobljeni za vodenje ljudi po zahtevnejših vrhovih in poteh. Spremenila se je tudi vodniška organizacija, saj so se včasih kar vsi po vrsti, ki so že kdaj videli vrh ali bili na Triglavu, počutili usposobljene za vodenje po gorah. Ni čudno, da je prihajalo do nesreč naših planincev na Mont Blancu ali drugih zahtevnih vrhovih v Centralnih Alpah.

Po novem je točno določeno, kakšno turo lahko vodi posamezen vodnik. Najvišja stopnja vodnikov na lestvi vodniškega izobraževanja so gorski vodniki. Teh je v Sloveniji nekaj nad 50, ker pa imamo hkrati nekaj manj kot 200 planinskih društev, je jasno, da gorskih vodnikov primanjkuje, še zlasti zato, ker ti lahko vodijo tudi druge stranke, ki niso v planinski organizaciji.

V Domžalah je nekaj izkušenih planinskih vodnikov, gorskih vodnikov pa po naših podatkih razen Janeza Azmana in Staneta Klemenca, ki zdaj živi v Ljubljani, ni. Vse pa kaže, da se jima bo kmalu pridružil še naš znani alpinist Janez Jeglič.

Stroga merila za kandidate

Janez, ki ga vsi poznamo po odličnih uspehih v svetovnih gorstvih, je lani opravil sprejemne izpite za šolanje za gorskega vodnika. Pred strogo vodniško komisijo, v kateri

Janez Jeglič na svoji umetni steni za plezanje med treningom

so bili opazovalci tudi iz drugih alpskih dežel, so morali kandidati, ki so izpolnjevali vse zahtevane pogoje, na Črnem Kalu preplezati po dve plezalni smeri, naslednji dan pa so morali pokazati svoje sposobnosti in znanje še med vzponom na Mojstrovko in tujem smučanjem z njenega vrha. Janezu je še z nekaterimi kandidati uspelo premagati prvo oviro, nato pa se je začelo triletno šolanje, med katerim morajo kandidati za vodnike opraviti več tečajev, skupnih tur in izpopolnjevanj. Na ledeniku pod štiristočakom Ortlerjem so morali opraviti ledeniški tečaj, na območju Gross Venedigerja so vadili tehniko tumege smučanja in plezanja v kopnih skalah, na Komni so en teden trenirali zimsko tehniko, v stenah nad Vrščem in v še nekaterih drugih stenah pa so vadili vodniško tehniko v kopni skali.

Vodniki morajo biti kos vsem razmeram

Bodoči vodniki morajo dobro obvladati gibanje po go-

PRED ODHODOM NA GASILSKO OLIMPIADO Za pokal KS Dob

V pripravi na odhod na letošnjo gasilsko olimpiado so prizadevni člani Prostovoljnega gasilskega društva Dob pripravili tradicionalno gasilsko tekmovanje za pokal Krajevne skupnosti Dob. Tekmovanja, ki se je odvijalo na športnih terenih ob Osnovni šoli Dob, se je udeležilo 26 moških in 8 ženskih ekip iz vse Slovenije; pokazale so zelo dobro pripravljenost.

Prijetno vreme je ob mnogih gasilskih desetinah privabilo številne gledalce, ki so spodbujali zlasti domače, zaposkali pa tudi uspešnim drugim ekipam, ki že vrsto let prihajajo v Dob. Večina vaj je bila izvedena brez napak, izredno hitro in učinkovito, s čimer so vse štafete pokazale veliko uigranosti in dobro pripravljenost, kar je bilo vidno tudi pri končnih razvrstitvah, saj so bile razlike med najboljšimi ekipami zelo majhne.

Na razglasitvi rezultatov so poleg vseh udeležencev tekmovanja za Pokal KS Doba sodelovali tudi g. Aleksander Rihtar, častni predsednik, Marjan Slatnar, predsednik Občinske gasilske zveze Domžale, ter g. Pavle Cerar, predsednik Sveta Krajevne skupnosti Dob. Oba sta v pozdravnih govorih čestitala najboljšim, hkrati pa poudarila, da so prav vse ekipe prikazale izredno dobro pripravljenost, ki obeta le-

darja, gospa Zdenka nas je nadišavila v parfumeriji, obiskali smo pošto, banko, fotokopirnico.

Seveda pa so za dečke še vedno najbolj zanimivi avtomobili. Zato smo se pogovarjali tudi o poklicih, ki so povezani z njimi. Da pa bi bolj spoznali delo avtočarja in avtokleparja, smo obiskali delavnico Kokalj. Ogledali smo si delavnice, orodje in pripomočke in bili smo v čisto pravi »peči«, kjer barvajo avtomobile. Videli smo tudi mesalnico barv in se pred odhodom ohladili s sladoledom.

In kaj, mislite, bodo po poklicu naši dečki, ko odrastejo? Avtočarji, seveda! Toliko o poklicih sedaj, drugo leto, ko bodo mali šolarji, pa seveda nova spoznanja in zanimivosti.

Vzg. JELKA KOKALJ

pe uspehe tudi na gasilski olimpiadi, kamor ob dobski odhaja še nekaj ekip z naše okolice. Posebej pristočno so vsi udeleženci pozdravili tudi dobske goste, vedno dobrodošlo gasilsko desetino iz prijateljskega Hagenbrunn, ki so tekmovali zunanaj konkurence.

Med ženskami desetinami so bila najboljša dekleta iz PGD Šinkov turn, pred PGD Loka 2 ter PGD Begunje. Med moškimi desetinami je zmagovalo PGD Štekljavec pred PGD Šmartno na Pohorju; to je imelo sicer enako število točk kot prvouvrščeni, so pa boljše opravili drugo vajo. Tretje in četrto mesto sta zasedli domači ekipi, zelo dobro pa se je uvrstila tudi ekipa PGD Rova, bila je šesta. Tako je velik pokal KS Dob ponovno odšel v Štekljavec, za goste iz Hagenbrunn pa so domačini pripravili spominski pokal.

Tradicionalno tekmovanje za Pokal KS Dob je popolnoma uspelo in, kot je poudaril g. Pavle Orehek, predsednik dobskega društva, tudi pomagalo, da bodo dobski gasilci dobro pripravljeni odšli na gasilsko olimpiado. Ob tej priložnosti se je ob koncu razglasitve rezultatov, kateremu je sledilo družabno srečanje, zahvalil vsem sponzorjem, ki so s svojimi prispevki pomagali, da Dobljani dobro pripravljeni odhajajo na Dansko. Srečno! V.

rah v poletnih razmerah, v snegu in ledu, znajti se morajo v kopnih in poledenelih stenah, obvladati morajo reševanje s helikopterjem in klasično... Biti morajo strokovnjaki za celo vrsto spretnosti in znanj, na primer za orientacijo, poznati pa morajo tudi psihologijo in vedeti, kako spodbujati in motivirati kliente. Janez je doslej opravil vse zahtevane preizkuse in kot kaže, mu bo uspelo opraviti tudi končne izpite.

Pravi, da je vodništvo povsem novo poglavje v njegovem gorniškem življenju: »To je nekaj čisto drugega. Kot alpinist sem mogel preplazati dosti več in zahtevnejših smeri kot moji sedanjí učitelji, vendar me ti učijo tudi stvari, ki jih doslej nisem poznal. Nisem na primer vedel dosti stvari s področja psihologije vodenja. Počutim se, kot bi se na primer počutila Mateja Svet, če bi morala na fakulteto za šport. Osvojila je že celo vrsto kolajn in laskavih naslovov, ve, kako se da hitro smučati, mogče pa ne ve, kako druge učiti smučanja. Dobro poznam težave plezanja in kako jih premagati, naučiti pa se moram, kako pripraviti kliente, da bodo te težave premagali in da jih bom varno pripeljal na cilj.

Rad bi tudi poudaril, da gre pri nas za drugo generacijo gorskih vodnikov. Prejšnja generacija je morala izpolnjevati zahteve, ki jih je postavljala naša slovenska vodniška organizacija, zdaj pa želimo naše vodnike včlaniti v mednarodno gorsko vodniško organizacijo, zato so merila prilagojena njihovim normam. Naše izpite in izpopolnjevanje nadzorujejo tudi vodniki iz drugih dežel.«

Janez ima v ognju še več želez

Janez pa ima hkrati še druge načrte. Jeseni se namera udeležiti odprave na Himalajo, kjer naj bi v 2.200 m visoki ledeni steni Everestovega soseda Nuptseja preplezal prvenstveno smer, hkrati pa želi opraviti tudi izpite za gorskega reševalca, kjer je še vedno pripravnik. Izpita za reševalca se ni opravi, ker je bil vedno, ko so bili tečaj in izpiti, na odpravi. Zdaj je zaposlen v športni četi slovenske vojske, kjer ga največkrat potrebujejo kot demonstratorja in za pomoč pri usposabljanju elitnih vojaških oddelkov, ki prihajajo na urjenje v naše hribe, hkrati pa na občinski ravni vodi tudi enoto civilne zaščite za gorsko tehniko. Enota se usposablja za delovanje v goratih predelih, usposobljena pa je tudi za reševanje in pomoč v višjih stavbah in tam, kjer lahko pride do veljave gorniškega znanja. Če povemo, da Janez ob tem še zida hišo in je dober očka, potem je jasno, da mora čas, ki mu je na voljo, izkoristiti do skrajnosti premišljeno.

MIRO ŠTEBE

VREDNI SPOMINA

Lojze Mav (1898-1977)

Lojze Mav se je rodil 21. junija 1898 v Grobljah pri Domžalah. Gimnazijo je dokončal v Škofovih zavodih v Šentvidu nad Ljubljano. Tam je dobil osnovne glasbene nauke. Poleg petja se je učil še violino, klavir, harmonij, klarinet in čelo. Bogoslovje je študiral na Teološki fakulteti v Ljubljani in bil leta 1924 posvečen za duhovnika. Po novi maši je stopil k lazaristom. Nekaj let je kot misijonar deloval pri sv. Jožefu nad Celjem. Leta 1930 so ga predstojniki poslali v Beograd, na Čukarico. Ljudje se ga spominjajo kot dobrega pridigarja, vnetega spovednika, pevcem pa bo ostal v spominu kot priljubljen komponist.

Vse Mavovo pastoralno delo bo pri ljudeh slo kmalu v pozabo. Po-

zabile se bodo njegove pridige in govori, ki jih je sestavljal z njemu značilno preprostostjo in razumljivostjo. Za vedno bodo zakrite osebnosti izpovedi, ki jih je imel s številnimi ljudmi. V zgodovini slovenskega naroda pa bo Lojze Mav ostal zapisan kot skladatelj in komponist.

Lojze Mav ni imel nikakršne posebne formalne glasbene izobrazbe. Vse, kar je skomponiral, je sad njegovega izrednega talenta. V Mavovem glasbenem opusu ni najti kakšne izvirnosti. Med njegovimi skladbami, ki jih je skomponiral na začetku svoje glasbene poti, in tistimi, ki stojijo na koncu, ni bistvene razlike. Vse je podobno, tehnični in slogovni prijemi. Njegovo ustvarjalno dejavnost odlikuje izpovedna neposrednost, doživljajska pristnost in slovenski melos. To pa so

vrednote, ki v cerkveni glasbi pomenijo več kot hladen akademizem in formalna popolnost skladb. Take skladbe človeka ne pustijo neprizadetega.

Mav je znal zajeti vsebino vsake dobe bogoslužnega leta. Zveličar pri di k nam na svet (adventni čas) Božična noč, Svetonočna blagovest (božični čas), Svete Jezusove rane, Na Oljski gori je Gospod, Zemlja in nebo vzdihujeta (postni čas), Jezus premagavec groba, Raduj se, Kraljica nebeška, Vstajenje Jezusa praznujemo, Zapoj veselo o kristjan, Zveličar je iz groba vstal (velikonočni čas).

Skomponiral je kar sedem latinskih maš in sedem Requiemov. Tu velja omeniti njegovo Pastoralno mašo, v kateri je zbral najlepše nappeve, kar jih premorejo slovenske božične pesmi ter jih povezal v skladno celoto. Prav v tej maši se kaže Mavova glasbeno-ustvarjalna izvirnost. Med njegove najlepše stvaritve pa spadajo Marijine pesmi. Izdal je kar celo vrsto teh zbirk: Vzdihi po Mariji (14 Marijinih pesmi), Roži Mariji (15 Marijinih pesmi), Mati objokanih, Tebi Brezmadežna, za tvoje leto, Ave, sijajna zornica, Pozdravljena, zemlje ti blagoslov, V nazareški hišici, O mati čistega srca, Marija, stvarjenja si dika zares, Ko sveto jutro, Bodi nam pozdravljena, V dušo mi sije, V tvojo hvalo, Priprošnjica.

Poleg Marijinih zbirk je Mav izdal še nekaj zbirk obhajalnih pesmi (Blazena jutra) in evharističnih pesmi (Ave Jezus, Bodi češčeno Rešnje telo, Dobri Jezus, Evharističnemu kralju, Moli zemlja in opevaj, O kam, Gospod, Pesem, slovesno dvigni se, Pred tabo kletim, Tiho moli cerkev vsa). Uglasbil je tudi vrsto priložnostnih pesmi, ki so izšle v drugih zbirkah. Veliko pa je tudi takih pesmi, ki niso nikjer objavljene in ne nosijo njegovega imena.

Značilnost Mavovega komponiranja je njegova ljudskost. Že takrat, ko je še živel, so nekatere njegove pesmi postale ljudske. V njih se kaže Mavovo izredno čisto čustvo do Marije, ki preko glasbe prehaja na pevca. Naj omenim samo: Marija, mati moja, Mati moja, venec plemen, Lucke gorijo in pesem, na katero je bil najbolj ponosen, Dajte hribi in doline. »To skladbo sem napisal še kot študent teologije. Ko sem nekega dopoldneva prišel od predavanja že ob desetih dopoldne, sem na podstrešju pri lazaristih pesem najprej zapel, potem zapisal in zvečer jo je zbor že znal zapeti.« Ščasoma pa je ta pesem postala ljudska. Takšna glasbena pot kaže samo na eno. Mavove pesmi so skladatelja preživele in med našim rodom bodo živele tudi takrat, ko bo spomin na skladatelja popolnoma ugasnil.

»Melodije so mu kar privrele iz srca, zato bi lahko rekli, da je komponiral bolj s srcem kot z glavom« (Tomc).

Š. R.

**Uredništvo
glasila Slamnik
obvešča vse
bralce, da lahko
oddajo svoje
prispevke
najkasneje do
10. dne v
meseču.**

**Organizatorje
raznih prireditvev
pa prosimo, da
nam do
navedenega
datuma
sporočijo datum,
kraj in čas
prireditve.**

svojima dvema hčerkama, Minči in Vido: že leta 1908 je gospe Merharjevi umrl star oče Martin Vever, leta 1916 sestra Anči, pet let kasneje stara mama Marija, leta 1931 oče Gustav in naslednje leto se brat Gustl. Tako je na ramena takrat 25-letne gospe Merharjeve in njene 64-letne mame Vere padla vsa odgovornost za vodenje Slaparjevega posestva in gostilne, ker starejša hčerka Minči se je odločila za postarski poklic in je kot pogodbeno poštna upravnica vodila pošto v Lukovici od leta 1929 do 1945.

Gospa Vida Merhar je po končani osnovni šoli odšla v Ljubljano in tam končala trgovsko šolo. Po končanem šolanju se je vrnila na svoj dom in se posvetila domači gostilni. Postala je gostilničarka z dušo in telesom, svoje delo je opravljal z ljubeznijo in še danes se rada spominja časov, ko so začeli prihajati prvi letoviščarji, ne samo iz Slovenije, ampak tudi iz drugih delov predvojne kraljevine Jugoslavije. Žal je bila gospa Merharjeva tudi zadnja gostilničarka v nekdanjem daleč naokoli znani Slaparjevi gostilni.

Slaparjeva Vida je postala gospa Merhar leta 1937. Svojegega moža, Milana Merharja, znanega učitelja in slikarja - samouka, je spoznala leta 1935 in dve leti kasneje sta sklenila v šišenski cerkvi Sv. Franciška v Ljubljani zakonsko zvezo, ki je trajala več kot pol stoletja.

Kaj je do svojega moža čutila, mi je med enim od pogovorov povedala z enim stavkom: Med skupnim življenjem je spoznala, da njen mož Milan ni bil lep samo po svoji zunanosti, ampak tudi po svoji notranosti.

Po poroki sta zakonca Merhar živel v Lukovici. Tu se jima je rodila leta 1938 hčerka Marjeta. Že takoj po poroki sta pričela graditi hišo v Domžalah; vanjo se je družina Merhar preselila leto dni pred začetkom 2. svetovne vojne in v tej hiši živi gospa Merhar še danes.

Kljub temu da gospa Vida Merhar sploh ni želela, da bi o njeni devetdesetletnici kaj napisal za bralce »Slamnika«, pa moram napisati še naslednje: v življenju še nisem srečal tako čile devetdesetletne gospe in tako prijetne sogovornice. Če se s kom pogovarja, ne mara slepomišenja in rada reče bobu bob. Bolj kot vse dobrane tega sveta ceni poštenost, ne prenaša pa krivice in samohvale.

Gospa Vida Merhar, ostanite tudi v bodoče takšni, kakršni ste bili v svojih dosedanjih devetdesetih letih življenja! Želim si, da bi vas lahko obiskal takrat, ko boste praznovali svojo stoletnico, seveda, če jo bom sam dočakal. Da jo boste dočakali vi, pa ne dvomim in vam to iz vsega srca želim. **JANEZ KRAMAR**

90 let g. Vide Merhar

9. junija letos je gospa Vida Merhar iz Kersnikove ulice v Domžalah praznovala svoj 90. rojstni dan. Domžalčani jo poznajo kot vdovo dolgoletnega domžalskega učitelja in slikarja Milana Merharja, v Lukovici, kjer je bila rojena in preživela tudi svojo mladost, pa kot Slaparjevo Vido.

Mama gospe Merharjeve je bila Franciška Ksaverija Vever, vendar je pod tem imenom ni nihče poznal, saj so jo vsi klicali »gospa Vera« ali »gospa Vera«. Vera Vever, hči znane lukovskega posestnika in gostilničarja Martina Veverja - Slaparja, je odrasčala v hiši, kjer je bila že od davnega gostilna. Zaslovela je še zlasti v času, ko je pri Slaparju gospodaril Martin Vever. V tej gostilni se je v času, ko je odrasčala mati gospe Merharjeve, Vera Vever, zbirala lukovska inteligenca na čelu s pisateljem Jankom Kersnikom. Gospa Merharjeva še hrani spominsko knjigo svoje matere Vere, v katero je Janko Kersnik zapisal 25. 8. 1890 naslednje verze:

VERA hudoje se,
VERICA smeje,
VERČEK edini pa,
srca ogreje.

Leta 1891 se je Vera Vever poročila z višjim železniškim uradnikom Gustavom Vidicem in za poldrugo desetletje zapustila rodno Lukovico. Šele leta 1905 se je vrnila na svoj dom v Lukovici, ker je že ostareli oče Martin ostal sam s svojo ženo Marijo, staro mamo gospe Merharjeve in ni več zmožeg voditi ne ravno majhne kmetije in dobro obiskane gostilne. Tako se je Vera Vidic s svojim možem in tremi otroki - sinom in dvema hčerkama - vrnila v Lukovico in tu 9. junija 1907 rodila svojega zadnjega otroka, danes devetdesetletno Vido.

Malo več sem napisal o mami gospe Merharjeve, ker mama gospe Merharjeve svoji hčerki Vidi ni bila samo najboljša mama, ampak tudi najboljša prijateljica.

Gospa Vida Merhar je v Lukovici preživela svojih prvih 33 let življenja. Usoda je tako hotela, da je leta 1932 Vera Vidic ostala sama s

BIVŠI DOMŽALSKI KAPLAN - DIPLOMAT

Ivan Jurkovič- svetovalec v državnem tajništvu

Leta 1976 je bil Ivan Jurkovič imenovan za domžalskega kaplana. Mnogi se ga spominjajo kot odličnega pridigarja in prijetnega spovednika. Za vsakega je imel pripravljeno spodbudno besedo. Posebno mladim je ostal v lepem spominu. Pod njegovim vodstvom je verouk postal dopolnilni pouk. K temu pouku so prihajali vsi, tudi tisti, ki se jim še sanjalo ni, kaj pomeni verouk. Ob tekoči katekizemski snovi je odgovarjal na številna vprašanja iz fizike, kemije, matematike in tudi na moralna vprašanja.

S tako obsežnim splošnim znanjem nam je dal vedeti, da duhovnik ni samo tisti, ki se znajde v teologiji, ampak se od njega zahteva nekaj več. Mladim je bil tovariš, prijatelj in vodnik. Pripravljen je bil odgovoriti vsakemu, ki ga je poslušal. Ob njem si začutil, da je na delu Bog. Zanos, s katerim je govoril, ni bil človeški, ampak Božji. Ivan je bil ves potopljen v Boga.

Ivana Jurkoviča je 15. avgusta 1980 takratni škof poslal študirat v Rim na papeško diplomatsko šolo. Študij je končal z odliko (summa cum laude) in zagovorom doktorske disertacije.

Prvo diplomatsko službeno mesto je Ivan zasedel v Seulu v Južni Koreji. Bil je tajnik nunciature. Po nekaj letih je odšel v Mehiko in od tam v Moskvo. Papež Janez Pavel II. je 1. maja letos Ivana imenoval za prvega svetnika nunciature - Consiliarium nuntiaturae primae classis. S tem imenovanjem je msrg. Jurkovič dosegel vsa uradna napredovanja, povezana z diplomatsko službo pri Svetem sedežu. Msrg. dr. Ivanu Jurkoviču čestitam ob imenovanju in mu želim, da naprej obilo uspeha in Božjega blagoslova.

ŠTEFAN ROZMAN

Slika je podobna tebi

Svetilka tvojega telesa je oko. Kadar je tvoje oko zdravo, je svetlo tudi vse tvoje telo, če pa je bolno, je tudi tvoje telo v temi. Lk 11,34

»Na otvoritvi razstave Likovnega društva Petra Lobode, ki je bila sredi maja, sem začutil, koliko ljudi je v temi. Vedno bolj se mi dozdeva, da smo na osamljenem otoku: Magdalena, Asta, Ida, Nevenka, Danica, Marjana in midva z Jožetom,« komentira odziv na razstavo Danijel Fugger, akademski slikar in mentor društva.

»Pa vendar nam je vsem v pravo veselje ustvarjati, žareti in se vklapljati v skupno luč ustvarjanja skozi vse leto po letnih časih. Pozimi se ukvarjamo z likovno teorijo. Pročujemo pravilnost risanja globine, perspektive, študiramo kompozicijo, ravnotežje slike in se poglobljamo v mešanje barv. Spomladi vse prenesemo na platno ali risalni list, jeseni pa nas bogastvo barv, ki nam jih narava ponuja, prevzame do zadnjega diha.«

V čem je razlika med vašim društvom in drugimi širom po Sloveniji?

Veliko društev ima svoj stil in svoje prepoznavanje. Mi v šoli likovnega ustvarjanja dopuščamo, da se posameznik individualno razvija. Ne posiljujem s svojimi mnenji in videnji. Res je, da velikokrat komu slika ne gre in ne gre. Včasih je potrebna samo pikica in s slikanjem lahko nadaljuje. Blokada je premaknjena. Domišljija in občutja imajo pristo pot. Vendar pa takoj prepoznam dela naših članov društva. Začutim jih.

Kaj lahko rečete za dela ge. Magdalene Kriznar?

Zanimajo jo akvareli. Pravi, da so lahko tako sanjski. Gozd, hribi, travniki se ne morejo skriti pred njenim čopičem. Med potjo iz Kranja, kjer prebiva, v naše društvo v Domžale se mnogokrat ustavi in skicira motive. V naravo začuti in doživi, obsu- ta. Njegovi vtisi in barvami narave.

Po čem bi prepoznali dela ge. Aste Perko-Stante?

Ljubi pokončne motive. Prevladujejo cerkve, kozolci, graščine. Arhitektura preteklih obdobij jo je zelo prevzela. Njene slike govorijo.

Ime ge. Ide Rebula se že dolgo pojavlja na likovnem področju.

Skoraj bo že stiri desetletja, odkar sem izvedel za njeno likovno nadarjenost. Želel sem jo spoznati in jo spodbuditi k njenemu ustvarjanju. To mi je tudi zelo dobro uspe-

lo. Prvi dve njeni deli sta že pred letom 1960 viseli na stenah občinskega poslopja v Domžalah. Od takrat je postala že prava boemska realitka. Veliko se posveča slikanju starih zidov, ki dajo slutiti svojo preteklost, kot rada pripomi.

Dela ge. Nevenke Semeja se mi zdijo, kot bi gledala pokrajino...

Čuti se izredna navezanost na naravo. Vendar to ni fotografija. V sliki je njeno občutje, čutenje do narave. Tudi konji so njena ljubezen.

Ostali sta nam še dve članici, ga. Danica Smrdel in ga. Marjana Tavčar.

Gospa Danica je sprva risala zelo dekorativno. Vedno pogosteje najde tudi pot do narave, od ktere tudi rada pobegne v svoj svet do-

ob tolikih barvah, ki slikarju napolnijo obe roki z delom. Tudi takšna raznolikost opazovanja je dobrodošla za rast nas vseh.

Je lahko slikanje tudi zabavno?

Mnogi pripetljaji nas spravljajo v smeh. Ko se sredi poti postaviš s svojim stojalom, bo na tej poti zagotovo stekel gost promet. Na kmečkem dvorišču morajo naši umetniki zelo paziti na svoje barve, saj kaj kmalu postanejo menu za domače kokoske. Mnogokrat nam pomagajo pri slikanju tudi manjše živali, kot recimo mušice. Slike so jim tako všeč, da nočejo več stran. Posebno veselje je slikati krave. Navadno se približajo in kot da bi pozirale. So pač radovedne in samo-krave.

življanja slike. Vesel sem te njene pristnosti. Sicer pa ima rada močne kontraste. Njene barve so žive: rdeča, vijolična, črna, rumena...

Gospa Tavčarjeva je bila sprva pravi simpatizer teme. Tako je pač čutila. V njenih delih so bila le majhna svetla urbana dela. Njena barvna skala je sedaj že precej svetlejša. Prihaja k luči in uspešno barva temo s svetlimi toni. Včasih se nagajivo pokaže visoki horizont na sliki (malo neba).

Pristala sva pri edinem moškem, ki vam pomaga na samotnem otoku vzpostaviti ravnotežje med spoloma.

Naš lože je sicer kipar, vendar ga je slikarstvo že prevzelo. Ob določenih situacijah se opazi, da imamo med seboj nekoga, ki vidi in doživlja malo drugače kot mi, bolj platično. Ko smo v Arboretumu iskali ustrezne motive za slikanje, sem takoj začutil njegovo drugačnost. Bila je to anatomija suhega drevesa

Vsa stvar lahko postane skoraj neverjetna in brezizhodna. Pokojni Tonček Ravnikar je nekoč slikal zelo staro hišo. Ko se je po kosilu vrnil k sliki, je ugotovil, da je ne more nadaljevati, saj se je hiša medtem podrla.

Člani društva so redni udeleženci na Ex-tempor.

Za to priložnost nam posredujejo želene motive. Potem gremo na teren in ustvarjamo. Žal je vedno manj ljudi na terenu in tako tudi komunikacije. Veliko jih ustvarja kar v zaprtih prostorih. Mi želimo v naravi čutiti in izliti svoja čustva. Sicer pa se tudi redno dobivamo v šoli likovnega ustvarjanja vsak ponedeljek na OŠ Domžale.

Še naprej vam želim veliko uspehov in na svidenje naslednjo pomlad na 25. obletnici društva.

DARINKA GRUM

5. tradicionalni gorski tek slovenske vojske

Območno poveljstvo Slovenske vojske Domžale je tudi letos v začetku junija organiziralo tradicionalno odprto prvenstvo SV v gorskem teku. Tekmovanje se izvaja kot spomin na dogodke v juniju leta 1991. Kakor prejšnja tekmovanja je tudi letošnje potekalo s pomočjo Kolesarskega kluba Kamnik, Gorskih reševalcev in Planinskega društva Kamnik. Športne zveze Domžale ter mnogih drugih, predvsem pa generalnega pokrovitelja prireditve Induplati trade.

Tekmovanja so se udeležili tudi predstavniki Avstrijske vojske, kar je rezultat sodelovanja med 5. pokrajinskim poveljstvom Ljubljana in poveljstvom iz Dunaja. Vsakomur, ki se vsaj ljubiteljsko ukvarja s planinarjenjem, povedo veliko rezultati blizu ure, ki so ga dosegli najboljši posamezniki na progi med Piknik centrom »Pri Jurju« ter kočjo na Kamniškem sedlu v dolžini 10,3 km ter premagano višino blizu 1200 m. Seveda so morali tekmovalci in tekmovalke premagati tudi pot v dolino, ki pa ni veljala kot rezultat. Naj nastejemo le najboljše v posameznih kategorijah, čeprav so bili

Podpolkovnik Gert Kasser iz Dunaja pozdravlja udeležence na sprejemu v Kamniški Bistrici

zmagovalci vsi, ki jim je v limitnem času uspelo premagati to naporno pot. Vsi so tudi prejeli posebno medaljo. Najboljši pa so bili: MATAK Robi, KOLMAN Miran, LOTRIČ Rajko, JAVNIK Gregor, LEBAN Vilijan, DANGL Werner, ZUPANČIČ Marjan, ROGELJ Jože, PODVRŠNIK Martina, PRIJATELJ Matej, TROBEC Marija in GRM Olga. Ekipno so bili najboljši vojaki na služenju v MNZ, pred solo za častnike vojnih enot in 760. artilerijskem batalijonom.

Priznanja najboljšim, plaketo gorskega tekača so podelili predstavniki GŠSV polkovnik Bojan Končan, po-

veljnik 5. pokrajinskega poveljstva brigadir Marjan Balant ter poveljnik 55. Območnega poveljstva SV Domžale podpolkovnik Dominik Gmek, ki je najbolj zaslužnim za dolgoletno sodelovanje pri pripravi in organizaciji podelil tudi zahvale Območnega poveljstva SV Domžale.

OB DNEVU IZGNANCEV

Obisk nekdanjih zbirnih taborišč

Blizu sto članov Društva izgnancev Domžale se je ob 7. juniju - Dnevu slovenskih izgnancev - udeležilo celodnevne slovesnosti, ki so bile pripravljene v okviru ljubljanske koordinacije društev, kamor spada tudi domžalsko društvo.

Skoraj iz vsakega kraja, od koder so bili pred več kot petdesetimi leti izseljeni prebivalci nekdanje Občine Domžale, je prišel kdo, da obudi spomine na zbirni taborišči Škofovi zavodi Šentvid in grad Goricane, od koder je bilo v letih od 1941-1945 v različna nemška taborišča odpeljanih več tisoč Slovencev. Pridružilo pa se nam je tudi veliko nekdanjih izgnancev iz Posavja, ki so po vojni našli svoj dom na našem območju.

Naša prva postaja so bili lepo obnovljeni Škofovi zavodi, v katerih je danes gimnazija; v njej se šola več kot 600 srednješolcev, za del od njih so v okviru nekdanjih zavodov uredili tudi prijetno urejen internat. Po pozdravu g. Franca Matka, predsednika ljubljanske koordinacije društev izgnancev, je na kratko spregovoril predstavnik sedanjega zavoda. Povedal je, da je bilo v to poslopje že 7. junija 1941 v Srbijo odpeljanih prvih 552 izgnancev, med njimi kar nekaj prav z območja nekdanje občine Domžale, skupaj pa je bilo iz teh poslopij v različna taborišča odpeljanih več kot 2300 izgnancev v prvih transportih in blizu 2000 v marcu 1942. Predstavil je kratko zgodovino zgradbe

s starimi starši. V majhnih sobah v Goricanah so ležali na golih tleh, pokritih le z vrečami, polnimi listja in uši, ki so bile njihove zveste spremljevalke. Ob slabi hrani in strogi disciplini so ostajali teden, dva, nekateri tudi dlje, nato pa so jih v spremstvu nemških vojakov odpeljali na železniško postajo v Medvode, od koder so tiri vodili v Nemčijo, kjer so nekateri ostajali kar več let. Prav dobro so se spominjali, kako so se na železniški postaji v Medvodah od njih poslavljali domačini in kako so jim fantje zapeli Oj, zdaj gremo, oj, zdaj gremo. Tekle so solze in odhod je spremljal strah, misli na dom in velike želje po vrnitvi, največkrat na požgane domove. Želje so se nekaterim izpolnile šele čez leta. Spomini so oživeli... Kljub veselemu razpoloženju in srečnim obrazom so v spomin na več tisoč izgnancev, ki se niso nikoli vrnili domov, pritekale solze.

Naša naslednja postaja je bila Rašica, prva slovenska požgana vas, kjer so prav ob tej priložnosti odkrili na gasilskem domu spominsko ploščo v spomin vsem slovenskim izgnancem. Po priložnostnem kulturnem programu smo se Domžalčani po kosilu odpeljali v Mostec, kjer je bila osrednja slovenska prireditev ob Dnevu izgnancev. Vse prisotne je nagovoril g. Vlado Deržić, predsednik slovenskega društva izgnancev; ta je zlasti pozval vse prisotne službe, da čimprej rešijo več tisoč vložnih zahtevkov izgnancev, ki že več kot pet desetletij čakajo na

Izgnanci pred vhodom v grad Goricane.

in povabil prisotne, da smo si ogledali obnovljena poslopja. Najbolj radovedni so si ogledali tudi kapelo, v kateri je bil prav pred letom dni tudi papež. Od tu smo se z avtobusi napotili v Goricane, drugi zbirni center za izgnance z našega območja in kar precej tistih, ki so jih v letih 1942 in 1943 od tu odpeljali v taborišča v Nemčiji, je bilo z nami. Kljub temu da dvorec obnavljajo, so ga tokrat odprli in nekdanji izgnanci, tedaj največkrat otroci, so po dolgih desetletjih stopali v temne sobe in se spominjali težkih dni, preživetih v Goricanah. Največ jih je prišlo z materami ali

moralno in materialno odškodnino. Opozoril je na počasnost pri realizaciji že sprejete zakonodaje in na še večje zavlačevanje pri sprejemanju novih zakonov, ki naj bi uredili tudi področje vojne odškodnine. Oglasili so se tudi drugi izgnanci, udeleženci smo prisluhnili tudi dvema poslancema v Državnem zboru Republike Slovenije, ki sta obljubila vso pomoč.

Kratkemu kulturnem programu je sledilo prisrčno družabno srečanje, ki ga je večina izgnancev izkoristila za obujanje spominov z nekdanjimi sotrpini iz različnih taborišč.

29. MAJ - PRAZNIK MENGEŠKE OBČINE

Dva tedna kulturnih in športnih prireditev

V mengeški občini že drugo leto praznujejo občinski praznik na dan, ko se je v Mengšu l. 1830 rodil pisatelj in etnolog Janez Trdina. Na predvečer obletnice njegovega rojstva je bila ob njegovem spomeniku na Trdinovem trgu posebna spominska slovesnost. Kulturne in športne prireditve v okviru praznika pa so se vrstile kar dva tedna. Osrednji dogodek je bila Slavnostna seja občinskega sveta 29. maja v Kulturnem domu Menges, na kateri so bila prvič podeljena Priznanja Občine Menges.

Spominska slovesnost ob spomeniku Janezu Trdini se je pričela s pose-

bej za praznik pripravljenimi fanfarami Primoža Kosca Pozdrav prazniku. Mengeski pisatelj, pisec besedil in novinar, Ivan Sivec, pa se je v svojem govoru vprašal, kaj občanom pomeni Janez Trdina danes in kakšna je njegova dediščina. Ugotovil je, da bo morala prav ta praznik prispevati k temu, da bo Trdinova dediščina še bolj zaživela. Predstavniki Občinskega sveta so nato k spomeniku Janeza Trdine položili spominski venec.

Na dan občinskega praznika je bila v Kulturnem domu Menges slavnostna seja občinskega sveta. Na njej je med drugim občanom za praznik čestital mengeški župan, Janez Per. V svojem govoru se je dotaknil zgodovine, sedanosti, pa tudi prihodnosti mengeške občine. Njen razvoj je šel od trga z razvijajočo se okolico do današnje občine, ki se je po njegovih besedah tudi v preteklem letu polepšala, posodobila in bila v vseh pogledih uspešna, v to smer pa se bo razvijala tudi naprej.

Na slavnostni seji so bila letos prvič podeljena tudi Priznanja Občine Menges, najvišja priznanja občine za dosežke, ki imajo pomen za razvoj občine v gospodarskem, kulturnem, športnem, humanitarnem in drugih splošno koristnih področjih delovanja v ožji in širši skupnosti. Podelili so kar tri zlata, štiri srebrna in eno bronasto priznanje ter štiri Značke Občine Menges.

Zlata priznanja so prejeli: Gasilsko

društvo Menges, Mengeska godba, in Osnovna šola Menges, srebrna so odšla v roke Partizana Menges, Lovske družine Menges, Turističnega društva Menges in Mešanega pevskega zbora Svoboda. Bronasto občinsko priznanje pa je prejelo Kulturno društvo Franca Jelovska. Monika Kambič, Špela Burgar, Peter Janežič in Aleš Goršek so dobili Znak Občine Menges. Podeljeno pa je bilo tudi priznanje Štaba civilne zaščite Republike Slovenije, ki ga je prejel Janez Koncili, član prostovoljnega gasilskega društva Topole.

V Mengšu je od 15. do 17. maja potekalo tudi drugo slikarsko srečanje, tega se je udeležilo preko trideset likovnikov, med njimi osem akademskih slikarjev in dva likovna pedagoga. Ustvarjali so v Mengšu in na Gobjavi, nastalo pa je prejel 60 likovnih stvaritev. Tudi ti umetniki so svojevrstno zaznamovali praznik mengeške občine v svojih delih.

Praznik pa so ovekovečili tudi vse druge prireditve društev, obeh vrtcev, osnovne šole in seveda tudi same Občine Menges, kajti na njem so sodelovali prav vsi, in to je svojevrsten dokaz, da se mengeška občina razvija tudi v smislu povezanosti njenih občanov v okviru pripadnosti isti občini. Drugo leto lahko torej pričakujemo, da bo praznik mengeške občine še bolj pester, vesel in zanimiv.

URŠA BLEJC

Spominska pot vojne za Slovenijo

V sklopu jesenskih aktivnosti Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo obveščamo vse svoje člane in zainteresirane občane, da bomo v septembru organizirali pohod, imenovan »Spominska pot vojne za Slovenijo« na našem območju.

Ta bo potekala na območju vseh štirih občin - v treh etapah, v skupni dolžini cca 76 km.

Na najpomembnejših lokacijah, ra-

jonih, točkah bodo udeležencem pohodov spregovorili udeleženi častniki, vojaki in drugi sodelujoči, ki bodo predstavili natančen in verodostojen opis poteka tistih dogodkov, ki so zaznamovali kraj in lokacijo z dogajanjem, ki je bilo v času junjsko-juljske vojne za Slovenijo v let 1991 na našem območju pomembno.

Vsi pohodniki po Spominski poti vojne za Slovenijo bodo po zaključku vseh etap in spominskih točk prejeli spominsko priznanje za opravljeno dejanje.

Podrobnejši načrt in potek posameznih etap in prijav bo objavljen v občinskem glasilu »Slamnik«.

Izvršni odbor
ZVVS Domžale

AKADEMSKI SLIKAR DANIJEL FUGGER (3)

S prijatelji bom Domžalam dal nekaj dobrega

Jesenski meseci v drugem razredu gimnazije so hitro minevali. Iztekalo se je prvo polletje pouka in z njim tudi leto 1940. Prestopili smo v novo leto 1941. Se slišim očetov glas, ko je rekel: »Fantje, vojna bo.« Vse nas je spreletel neki strah. Tudi mamin obraz je bil zaskrbljen, ko nas je pogledala. Okoli nje nas je stalo pet fantov.

Bolj ko se je blizala pomlad, bolj se je med ljudmi čutil nemir. Slišali smo dnevna poročila, kako Nemci premagujejo evropske države in jih zasedajo. Neki Čeh, ki je tisti čas imel predavanje v Domžalah, je rekel: »Nemci so zasedli nas in na vrsti ste zdaj vi.«

In tako je tudi bilo. V gimnaziji se je začelo mrzlično spravevanje vseh predmetov. Blizal se je mesec april. Povsod se je že govorilo o vojni.

Na cvetno nedeljo se je to tudi zgodilo. Nemci so prekorčili naše meje. Začela se je vojna.

Ko smo se pripeljali s Kamničanom v Ljubljano, smo vsak dan slišali po ulicah zelo glasne zvončnike z vojaškimi marši. Bučno in turobno je odmevala ta godba od stavb. Ljubljana in z njo vsa Slovenija je bila na pragu štiriletnih svetovne vojne.

Na Veliki petek 1941 so nemška letala štuke bombardirala radijsko postajo v Domžalah.

V gimnaziji smo že aprila dobili predčasno šolska spričevala. Zaključil sem drugi razred.

Italijani so zasedli Ljubljano, Nemci pa Domžale. Reka Sava je bila meja. Savski most v Črnučah je bil zaprt.

III. državna gimnazija v Ljubljani je postala nedosegljiva. Začela se je okupacija Slovenije.

Jeseni smo se morali vpisati v prvi razred nemške meščanske šole. (Hauptschule), ki je stala zraven znane Kebrove gostilne v Domžalah. (To šolo so pred leti podrli in zdaj stojijo tam stanovanjski bloki).

Ves pouk je bil v nemškem jeziku. Učili so nas samo nemški učitelji in učiteljice.

Tretjega septembra 1941 so Nemci ustrelili pod Šumberkom deset talcev. Z dvorišča na Savski cesti 7 smo pretreseni slišali odmeve strelav nekako ob sedmih zjutraj.

Mojega devetnajstletnega brata Zorislava so julija 1941 gestapovci aretirali v Dravogradu. Po enem mesecu mučenja je bil prepeljan v zloglasne Begunje in marca 1942 likvidiran.

Minevala so strašna vojna leta. Prave mladosti nisem imel. Živel sem v strahu in grozi.

Na skriti radijski detektor na slušalko smo poslušali radio London in Glas Amerike.

Nikdar ne bom pozabil, ko smo 1944. leta ujeli novico, da se je začela invazija ameriško-angelskih čet v Evropo in to na francoski obali. Letel sem pod strešja s to novico k našemu očetu v kuhinjo in za trenutek smo bili vsi srečni. Toda težki časi so morali še preteči, da je napočil tisti deveti maj 1945.

Če se spominim nazaj na nemško šolo in na pouk v njej, se vedno spominjam učitelja za risanje. Pisal se je Oberrauter. On je že takoj v prvem razredu meščanske šole opazil, da sem rad in veliko risal. Učitelj je bil odličen akvarelist. Ponudil mi je nešteto prilik, da sem risal v sobi njegovega kabineta veliko dopoldnevov. Še več. V mojem razredu je razglašil eno šolsko klop za učence - umetnike, po nemško »Kunstlerbank«.

V njej smo stalno sedeli učenci, ki smo dobro risali: Bonur Turk iz Lukovice, Jože Gostinčar iz Doba, Štefka Koširjeva (zdaj Štefka Petrič), akademski kiparka iz Stoba in jaz. Spominim se, da me je učitelj risanja velikokrat, ko bi jaz moral pisati šolsko matematično nalogo, poklical v svoj kabinet in sem skozi okno risal naravo.

Kakor so bila vojna leta težka in grozljiva, sem jih jaz doživljal kot bolehen fant, z barvami in čopiči. Saj sem vsa leta v šoli in posebno doma samo risal in barval in svet barve me je očaral in osvojil.

Mama me je enkrat vprašala, kaj bom, ko bom velik. Odgovoril sem ji: »Slikar.« Odgovorila mi je: »Slikarji so skoraj vedno lačni.« »Bom pa še jaz«, sem ji odgovoril.

JURE BERLOT
(se nadaljuje)

kami igranja, je bilo treba poiskati besedilo. Največ težav je bilo prav s tem, saj besedil z veliko nastopajočimi v naših knjižnicah skoraj ni najti. Zelo težko pa je tudi odkloniti mlade navdušence in jim reči: »Žal, zate ni vloge...«.

Pa sem našla ustrezno besedilo in vseh 16 učencev je dobilo vloge. Kasneje sta se nam pridružila še dva, ki smo ju potrebovali predvsem za čimboljšo tehnično izvedbo (sprememba scene, glasba, luč).

Vsi skupaj smo se pošteno zagrizli v delo in konec aprila staršem in dru-

dno, kadar smo ga potrebovali in bil z nami, če smo ga za to prosili. Vse- li smo, da v Dobu živijo ljudje, ki so nesebično pripravljeni pomagali šolski mladini na njihovi poti v odraslost.

Mojji igralci in jaz, ki sem jih pri tem vodila, pa smo veseli, da nam je uspelo postaviti na oder dokaj obsežno predstavo o osmošolcih in njihovih prigodah na končnem izletu. Hkrati pa nas je vseh 19 bogatejših za številne spomine o nastajanju naše prve gledališke predstave.

HELENA GREGORIČ

CHARLYJEVA TETA V POLETNEM GLEDALIŠČU NA STUDENCU

KOMEDIJA
THOMASA BRANDONA

Kulturno društvo Miran Jarc Škocjan vabi na komedijo Charlyjeva teta, ki bo v petek, 25., soboto, 26., in nedeljo, 27. julija ob 21. uri.

Prodaja vstopnic na običajnih prodajnih mestih.

NAJ VSI LJUDJE
VSE ZVEDORadio GEOSS -
FM 89,7 Mhz

S 1. junijem 1997 je iz središča Slovenije začela oddajati program nova radijska postaja RADIO GEOSS, ki oddaja na frekven-
ci FM 89,7 MHz in pokriva tudi območje vseh treh občin: Domžale, Lukovica in Moravče.

Ker bi v svoj informativni program radi pridobili čimveč kratkih lokalnih informacij, vabijo vse **neprofitne** organizacije, društva, naključna združenja, ljubiteljske ter druge skupine in posameznike, da RADIU GEOSS pošljete **KRATKA SPOROČILA O SVOJEM DELU, AKTIVNOSTIH, SVOJIH NASTOPIH**, veseli bodo **POVABIL, OBVESTIL, OBJAV** in drugih informacij, ki jih bodo ustvarjalci programa posredovali najširšemu krogu poslušalcev v osrednji Sloveniji.

Pričakujejo vas na telefex 883-740 oz. na naslovu Radio Geoss, p. p. 78, 1270 LITIJA.

Dobrodošli na valovih Radia GEOSS!

NAJVEČJI
KULTURNI
DOGODEK
V OBČINI
DOMŽALE
PETEK, 18.
JULIJA 1997
NA STUDENCU

OPERETA JOHANNA STRAUSSA

CIGAN
BARON

Vstopnice si lahko
zagotovite:

Zveza kulturnih
organizacij DOMŽALE
tel.: 061 712-768

Zveza kulturnih
organizacij KAMNIK
tel.: 061 831 612

Blagajna CANKARJEVEGA
DOMA Ljubljana
tel.: 061 222 815

Blagajna OPERE Ljubljana

Sindikati v podjetjih

NAPREDEK
VELEBLAGOVNICA
tel.: 061 721 531

in dve uri pred pričetkom
predstave do zasedbe
sedežev.

Maja Badovinac
in Alenka Kordež
studentki 2. letnika
komunikologije

Anketa lokalnega časopisa

Eden največjih problemov pri ustvarjanju lokalnega časopisa ali kateregakoli časopisa sploh je narediti časopis, ki bo bralcem všeč, ki bo zadovoljil njihove zelo različne potrebe, okuse in želje. Odločili smo se, da sestavimo anketo, v kateri bi bilo mogoče ugotoviti, ali uredništvo Slamnika pri pripravi časopisa upošteva značilnosti, kot so: publiciteta, periodičnost, univerzalnost, aktualnost, ažurnost oziroma to, kako časopis ocenjujejo bralci.

V anketi sva najprej povprašali anketirance po spolu, njihovi starosti in okolju, v katerem živijo. Anketiranci so bili iz občin Domžale, Lukovica in Moravče, odgovarjalo pa je bistveno več žensk kot moških; ti so sodelovanje večinoma zavrnili, češ da ga ne

berejo. Največ anketirancev je bilo iz okolice mesta, v povprečju pa sodijo v starostni razred od 20 do 40 let.

Ugotovitve ankete so pokazale, da večina ljudi (anketirancev) ve, od kje izvira ime Slamnik, menijo, da je njegova estetska podoba boljša kot pred leti. Čeprav izhaja Slamnik enkrat mesečno, so bralci s tem večinoma zadovoljni, nekateri pa celo menijo, da bi moral časopis izhajati vsaj dvakrat mesečno. Največ občanov meni, da se premalo piše o problematiki prometne gneče in očitnem pomanjkanju parkirnih prostorov v občini. Za petino vprašanih namenja uredništvo Slamnika premalo pozornosti ob predstavljanju turizma in turističnih prireditev na območju vseh treh občin. Anketiranci bi radi, da bi se kaj pisalo tudi o pregledih investicijskih naložb, o pogovoru z občani, o socialni

problematiki, o ekologiji, predvsem pa pogrešajo razvedrilo, zanimivosti, križanke, humor.

Ko sva delali zbirk rezultatov, sva ugotovili, da bi morali določena vprašanja še dodati, druga pa bolje zastaviti. Anketirancem nisva na primer postavili vprašanja, s katerim bi lahko ugotovili, ali jim lokalni časopis kot vir informacij zadošča.

V anketi pa bi lahko vključili tudi vprašanje, s katerim bi bralce povprašali, kako po njihovem mnenju stopnja komercialnosti časopisa (reklamni oglasi) vpliva na njegovo kakovost.

Kljub tem pomanjkljivostim meniva, da sva z delom dosegli določene rezultate.

Čisto na koncu pa bi se radi zahvalili vsem, ki so sodelovali pri najini anketi.

SPOL	MOŠKI (32,5%)	ŽENSKE (67,5%)
OKOLJE, V KATEREM ŽIVITE	MESTO (56,7%)	OKOLICA MESTA (43,3%)
STAROSTNI RAZRED	LETA	ODSTOTKI
	10 - 19	6,7%
	20 - 29	35,8%
	30 - 39	26,6%
	40 - 49	19,2%
	50 - 59	7,5%
	60 - 69	1,7%
	70 - in več	2,5%

Ali morda veste, od kje izvira ime Slamnik?
DA (86,7%) NE (13,3%)

Mislite, da je današnja podoba Slamnika boljša kot pred leti?
DA (50%) NE (19,2%) NE VEM (30,8%)

Kaj menite o enkratni mesečni izdaji Slamnika?

1 - sem zadovoljen (54,2%)
2 - moral bi izhajati vsaj dvakrat mesečno (25,8%)
3 - izhajati bi moral enkrat na dva meseca (10%)
4 - drugo (10%)

Katere od spodaj navedenih tem oziroma področij se vam zdijo pomembno obravnavane in zastopane? Možnih je več odgovorov.

1 - kultura, znanost, šolstvo občine Domžale (13,8%) N= 188
2 - razvoj in gospodarstvo občine (12,2%)
3 - delo zupanje in občinskega sveta (9%)
4 - občinski šport (10,6%)
5 - predstavitev turizma v občini Domžale in njeni okolici (20,7%)
6 - problematika prometne gneče in pomanjkanje parkirnih prostorov (25,5%)
7 - drugo (8,2%)

Ali imate občutek, da je časopis Slamnik izrazilo (eno)strankarsko usmerjen?
DA (31,7%) NE (41,7%) NE VEM (26,6%)

Vzorec ankete; poleg vprašanj so v odstotkih izraženi odgovori. Vseh anketiranih je bilo 120 ljudi (n=120).

POLETNO GLEDALIŠČE STUDENEC

Važno je imenovati
se Ernest

Kulturno društvo Miran Jarc Škocjan pri Domžalah in Prešernovo gledališče Kranj sta nas v soboto, 21. junija 1997, povabila v Poletno gledališče Studenec, da bi se skupaj z njima nasmejali ob komediji **Važno je imenovati se Ernest**, saj je to ena izmed številnih uspešnic kranjskega gledališča.

V gledališkem listu smo lahko prebrali, da je to hudomušna predstava, zaigrana z užitkom, ki ga je publika tudi v poletnem gledališču delila z igralci: Slavkom Cerjakom, Borutom Veselkom, Tinetom Omanom, Matjažem Višnjajem, Pavlom Rakovcem, Marijo Benko, Bernardom Oman, Darjo Reichman in Ivanko Mežanovo. Ti so v režiji Dušana Mlakarja skupaj z dramaturgom Matijem Logarjem in scenografom Jožetom Logarjem (sceno je potrebno posebej pohvaliti) ustvarili tekočo predstavo, ki ni le zabavala, temveč tudi učila. Polno poletno gledališče je tako lahko slisalo, da je zelo pomembno, kako ti je ime. Ob Ernestu sta obe glavni junakinji čutili vibracije, ki jih obe pravi imeni njunih snubcev niti po naključju nista povzročali. Zvedeli smo za seznam za možitev godnih

moških, pri čemer je zelo pomembna tudi hišna številka bodočega ženina, ki je (ali pa ni) v modi. Nasmejali smo se ob ugotovitvah, da poročen moški ni zanimiv za nikogar - morda za svojo ženo - ampak avtor komedije Oscar Wilde nam je sporočil, da navadno tudi za ženo ne več, in da je zakon srečen v troje - dva nista nič, kdo bi si mislil. Igralci so nas naučili stopnjevati dobro kot krasno in čudovito in nas iz mesta odpeljali na podeželje do srečnega konca - kjer vsak, razen »ženitne posredovalke«, dobi svoj par, tudi oba sluga - drug drugega. Najbolj pa smo si zapomnili, da moralno prepričanje največkrat ne pripomore k sreči in zdravju; in če še niste vedeli, si zapomnite še tole: vse ženske so v starosti podobne svojim materam, in to je njihova tragedija, moški pa ne, in to je njihova tragedija.

Nasha sreča pa je bila, da smo ob koncu prijetnega večera glasno zaploskali igralcem, pa tudi Kulturnemu društvu Miran Jarc Škocjan, ki vselej ve, kako razveseliti obiskovalce, saj bodo v letošnji sezoni lahko še velikokrat zaploskali v Poletnem gledališču Studenec.

V.

Foto: Vili Majhenič

Uredništvo glasila Slamnik obvešča vse bralce, da lahko oddajo svoje prispevke najkasneje do 10. dne v mesecu.

Organizatorje raznih prireditev pa prosimo, da nam do navedenega datuma sporočijo datum, kraj in čas prireditve.

KOVINOTEHNA

OPREMA MENGEŠ TEL. 061/737-006
TEHNIKA MENGEŠ TEL. 061/737-147

AKCIJA

POLETNI BUM

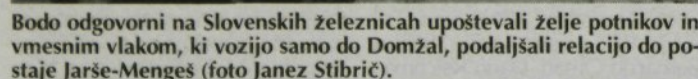
1. ELEKTRIČNA ROTACIJSKA KOSILNICA GUTBROD PRO - EN 32	12.830,00 SIT
2. MOTORNA KOSILNICA GUTBROD 51 - S	26.990,00 SIT
3. MOTORNA KOSILNICA GUTBROD ECO - B S KOŠARO	37.990,00 SIT
4. BARVNI TV GRUNDIG 37 - 071	39.900,00 SIT
5. BARVNI TV GRUNDIG 37 - 731 S TELETEKSTOM	43.900,00 SIT
6. KOLESA ROG - DAKOTA moški in ženski	32.990,00 SIT

• Cene veljajo do prodaje zalog!

• 10% POPUST ZA VSE TV APARATE V ČASU KOŠARKARSKEGA PRVENSTVA

• Ugodna prodaja na 5 in 7 čekov

NEMOŽOČE je MOŽOČE

1. junija je pričel veljati nov vozni red voženj vlakov na progah Slovenskih železnic, ki bo veljal do 23. maja 1998. leta. Nekaj sprememb je nastalo tudi na relaciji Ljubljana-Kamnik-Graben in obratno ter Ljubljana-Domžale in obratno. Nova pa je tudi cena nekaterih enotnih vozovnic, ki veljajo na omenjenih vlakih ter na avtobusih podjetja KAM BUS iz Kamnika. Vlaki pa (na žalost) še vedno ne bodo vozili ob sobotah, nedeljah in praznikih.

Cena kombiniranih vozovnic (za kamničana in oziroma pravilneje ali avtobus podjetja KAM BUS na relacijah med Ljubljano in Kamnikom) se ni spremenila in v vseh relacijah. Tako ostaja enaka cena med postajama Ljubljana-Črnuče (70 SIT) ter vozovnice med eno posamezno postajo (90 SIT). Potniki pa bodo po novi ceni potovali na relaciji Ljubljana-Domžale in obratno, za katero bodo sedaj odšteli 170 SIT (prej 160 SIT), za vožnjo od Ljubljane do Kamnika ali obratno pa nova cena znaša 230 SIT (prej 220 SIT). Drajše so tudi mesečne vozovnice, ki so se na najdaljši razdalji za dijake in študente podražile za 200 SIT, za delavce pa za 330 SIT na mesec.

iz Ljubljane bo po novem voznem redu peljalo do postaje Kamnik-Graben 17 vlakov, iz obratne smeri pa 19 vlakov. Vozni red je spremenjen pri odhodih vlakov iz Ljubljane oz. Kamnika v dopoldanskem času. Po novem bodo tudi dopoldan odhodi vlakov iz Ljubljane 15 minut čez polno uro (prej točno ob uri), enako velja tudi za odhode iz Kamnika.

Poleg teh vlakov pa bo peljalo nekaj tako imenovanih vmesnih vlakov, ki bodo vozili samo do Domžal. Teh je 7 v smeri iz Ljubljane proti Domžalam, ravno toliko pa se jih tudi vrača iz Domžal nazaj v Ljubljano. Pri teh vlakih je ena neprijetna in ena prijetna posebnost. Neprijetna je ta, da ti vmesni vlaki med šolskimi počitnicami ne bodo vozili. No, nekateri bodo, saj je Odbor za urejanje primestnega potniškega prometa občin Domžale, Mengeš, Lukovica, Moravče in Kamnik, katerega predsednik je dr. Marko Starbek, posredoval pri pristojni službi za organizacijo potniškega prometa Slovenskih železnic in dosegel, da bodo trije vmesni vlaki le vozili (odhodi iz Ljubljane so ob 7.15, 14.38 in 15. uri in 38 minut, povratki iz Domžal v Ljubljano pa so ob 7.52, 15.13 in ob 16. uri in 13 minut). Prijetna novica pa je pri tistem vlaku, ki bo imel sedaj (poskusno) podaljšano relacijo. Namesto v Domžalah bo imel svojo končno postajo na postaji Jarše-Mengeš. Tako bo iz Ljubljane krenil ob 5.31, na postajo v Jarše-Mengeš bo prišel ob 5.59 uri zjutraj. Ob 6.37 uri se bo nato vračal proti Ljubljani, kamor bo prišel ob 7.07 uri. Veliko potnikov, s katerimi sem se pogovarjal o teh novostih, upa, da bodo vsem vmesnim vlakom podaljšali relacije do postaje Jarše-Mengeš (s tem bi namreč pokrili ogromno zaledje potnikov, ki se vozijo z vlaki iz naselij Rodica, Jarše, Vir, Presejer, Radomlje in Mengeš) ter da bodo vsi ti vmesni vlaki vozili tudi med šolskimi počitnicami. Bo vodstvo Slovenskih železnic znalo prisluhniti željam potnikov?

JANEZ STIBRIČ

Mama pravi sinu:

- Janez, očka ti je za božič kupil bobnen, jaz ti pa dam tale žepni nož. Ali si morda že pogledal, kaj je v notranjosti bobna?

- Gospa, ta krema vas bo pomladi-
la vsaj za dvajset let.

- Potem je pa že ne bom vzela, saj nočem izgubiti pokoinine!

- Kako to, da te niso sprejeli v moštvo vaterpola?

- Motilo jih je, ker ne znam plavati!

- Vesno sem včeraj malo prijel za zadnjico, pa me je klofnila.

- Res? Jaz sem pa slišal, da te je kar dvakrat.

- Ja, drugič me je zato, ker sem se ji opravičil in obljubil, da tega ne bom več storil.

Gospodinja se huduje nad podna-
jemnico:

- Obiskov vašega fanta sredi noči
imam že dovolj!

- Baraba! Nisem vedela, da hodi tudi k vam.

Mateja: Moj mož je po dvajsetih letih nehal kaditi.

Jožica: Za to moraš pa imeti močno voljo.

Mateja: Saj dobro veš, da jo imam!

Če bi si komunizem izmislili znanstveniki, bi najprej naredili poskus z mišmi.

V Domžalah imamo klub Joga v vsakdanjem življenju. Uči nas, kako si pomagamo v različnih življenjskih okoliščinah, pomaga k dobremu zdravju, povečuje sposobnost koncentracije, razvija samozavest, pomaga doseči notranjo harmonijo.

Člani domžalskega kluba smo od 30. maja do 1. junija preživeli izredno prijeten konec tedna v Poreču. Skupaj z okoli 900 udeleženci iz različnih krajev Slovenije, Hrvaske, Italije, Avstrije in Madžarske smo se udeležili seminarja; tega je vodil učitelj joge Paramhans Svami Mahesvarananda - Svamiji. Svamiji se je rodil leta 1945 v Radžasthanu - Indija, od leta 1972 pa živi v Evropi. Že kot otrok je svoje življenje posvetil jogi. Na podlagi izkušenj je povezal spoznanja znanosti in zahodne medicine s tisočletji staro tradicijo joge in razvil poseben sistem joge, prilagojen miselnosti, potrebam in načinu življenja sodobnega človeka ter ga poimenoval Joga v vsakdanjem življenju.

Program seminarja je bil izredno bogat. Začenjal se je že ob petih zjutraj in trajal vse do enajstih zvečer. Seveda smo imeli tudi premore ter izre-

dno okusne in pestre vegetarijanske obroke.

Program je bil sestavljen iz jogijskih vaj - telesnih, dihalnih, sprostitvenih in meditacije ter Svamijevih predavanj.

Razpoloženje je bilo izredno prijetno, polno miru in energije, kot da bi se čas ustavil. Po drugi strani pa je bilo tako polno različnih vtisov, kot da je preteklo veliko časa.

Joga je beseda, ki jo pogosto slišimo v medijih. Čeprav smo o njej vsi že slišali, pa vemo o njej le malo. Joga je znanost o telesu, duhu in duši. Njen namen je spoznati resnico o sebi, življenju v svetu, v katerem živimo.

Današnji čas, nam prinaša zelo nezdrav način življenja, saj je vedno bolj odjuten od naravnega. Med ljudmi prihaja do vedno večjih konfliktov in psihične napetosti. Zaradi psihične napetosti, nepravilne prehrane in pre-malo gibanja nastajajo tudi različne sodobne bolezni.

Vsak človek pa bi rad živel v ravno-vesju s seboj in okolico, to je pa tudi pogoj za srečno in zdravo življenje.

Pri doseganju tega namena nam lahko pomaga sistem Joga v vsakdanjem življenju s sklopom štirih vrst vaj:

no oživljajo, povečujejo odpornost proti boleznim in stresom, poboljšujejo gibljivost hrbtenice ter pomagajo doseči telesno in duševno ravnovesje.

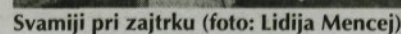
2. Dihalne vaje nas učijo pravilnega dihanja, odpravljajo slabe navade površnega in plitvega dihanja, sproščajo in uravnovešajo naš energijski sistem.

3. Vaje za sproščanje odpravljajo napetosti in stres, povečujejo samoza-vest, poboljšajo sposobnost koncentracije, povečujejo delovne sposobno-

sti in prinašajo notranji mir.

4. Vaje meditacije omogočajo osvoboditev od slabih navad, pomagajo pri razvoju pozitivnih lastnosti, razumevanju, strpnosti, ljubezni in odpuščanja, vodijo do spoznanja samega sebe preko sprejemanja sebe in samorazvoja.

Če vas joga zanima, ste prišrčno vabljeni k vpisu v naš domžalski klub; ta bo z delom pričel v jesenskem času.

LIDIJA MENCEJ IN
MARIJA KONCILIA

Smer: LJUBLJANA-KAMNIK-GRABEN

VLAK																								
POSTAJA	☒	☒	☒	☒	☒	☒	☒	☒	☒	☒	☒	☒	☒	☒	☒	☒	☒	☒	☒	☒	☒	☒	☒	
LJUBLJANA	4.42	5.31	5.56	6.45	7.15	8.15	8.38	9.15	10.15	11.15	12.15	12.38	13.15	13.38	14.15	14.38	15.15	15.38	16.15	17.15	18.15	19.15	20.15	21.15
Brinje	4.47	5.36	6.02	6.50	7.20	8.20	8.43	9.20	10.20	11.20	12.20	12.43	13.20	13.43	14.20	14.43	15.20	15.43	16.20	17.20	18.20	19.20	20.20	21.20
Ljubljana-Ježica	4.49	5.38	6.03	6.52	7.22	8.22	8.45	9.22	10.22	11.22	12.22	12.45	13.22	13.45	14.22	14.45	15.22	15.45	16.22	17.22	18.22	19.22	20.22	21.22
Črnuče	4.54	5.41	6.08	6.56	7.25	8.27	8.51	9.27	10.27	11.27	12.27	12.51	13.27	13.51	14.27	14.51	15.27	15.51	16.27	17.27	18.27	19.27	20.27	21.27
Trzin-Mlake	5.00	5.47	6.41	7.02	7.31	8.33	8.56	9.33	10.33	11.33	12.33	12.56	13.33	13.56	14.33	14.56	15.33	15.56	16.33	17.33	18.33	19.33	20.33	21.33
Trzin	5.02	5.49	6.16	7.04	7.32	8.34	8.58	9.34	10.34	11.34	12.34	12.58	13.34	13.58	14.34	14.58	15.34	15.58	16.34	17.34	18.34	19.34	20.34	21.34
DOMŽALE	5.07	5.55	6.20	7.12	7.36	8.38	9.02	9.38	10.38	11.38	12.38	13.02	13.38	14.02	14.38	15.02	15.38	16.02	16.38	17.38	18.38	19.38	20.38	21.38
Rodica	5.09	5.57	6.22	7.14		8.40		9.40	10.40	11.40	12.40		13.40		14.40		15.40		16.40	17.40	18.40	19.40	20.40	21.40
Jarše-Mengeš	5.13	5.59	6.26	7.18		8.44		9.44	10.44	11.44	12.44		13.44		14.44		15.44		16.44	17.44	18.44	19.44	20.44	21.44
Homec	5.16		6.29	7.21		8.47		9.47	10.47	11.47	12.47		13.47		14.47		15.47		16.47	17.47	18.47	19.47	20.47	21.47
Šmarca	5.19		6.32	7.24		8.50		9.50	10.50	11.50	12.50		13.50		14.50		15.50		16.50	17.50	18.50	19.50	20.50	21.50
Bakovnik	5.20		6.33	7.25		8.51		9.51	10.51	11.51	12.51		13.51		14.51		15.51		16.51	17.51	18.51	19.51	20.51	21.51
KAMNIK	5.38		6.38	7.30		8.56		9.56	10.56	11.56	12.56		13.56		14.56		15.56		16.56	17.56	18.56	19.56	20.56	21.56
Kamnik mesto	5.40		6.40	7.33		8.58		9.58	10.58	11.58	12.58		13.58		14.58		15.58		16.58	17.58	18.58	19.58	20.58	21.58
KAMNIK-GRABEN	5.41		6.42	7.34		9.00		10.00	11.00	12.00	13.00		14.00		15.00		16.00		17.00	18.00	19.00	20.00	21.00	22.00

Smer: KAMNIK-GRABEN-LJUBLJANA

VIAČASĀS	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100				
VIAČASĀS	4.43	5.33	5.57	6.49	8.15	9.15	10.15	11.15	12.15	13.15	14.15	15.15	16.15	17.15	18.15	19.15	20.15	21.15	22.15	23.15	24.15	25.15	26.15	27.15	28.15	29.15	30.15	31.15	32.15	33.15	34.15	35.15	36.15	37.15	38.15	39.15	40.15	41.15	42.15	43.15	44.15	45.15	46.15	47.15	48.15	49.15	50.15	51.15	52.15	53.15	54.15	55.15	56.15	57.15	58.15	59.15	60.15	61.15	62.15	63.15	64.15	65.15	66.15	67.15	68.15	69.15	70.15	71.15	72.15	73.15	74.15	75.15	76.15	77.15	78.15	79.15	80.15	81.15	82.15	83.15	84.15	85.15	86.15	87.15	88.15	89.15	90.15	91.15	92.15	93.15	94.15	95.15	96.15	97.15	98.15	99.15	100.15							
KAMNIK-GABEN	4.44	5.34	5.58	6.51	8.16	9.16	10.16	11.16	12.16	13.16	14.16	15.16	16.16	17.16	18.16	19.16	20.16	21.16	22.16	23.16	24.16	25.16	26.16	27.16	28.16	29.16	30.16	31.16	32.16	33.16	34.16	35.16	36.16	37.16	38.16	39.16	40.16	41.16	42.16	43.16	44.16	45.16	46.16	47.16	48.16	49.16	50.16	51.16	52.16	53.16	54.16	55.16	56.16	57.16	58.16	59.16	60.16	61.16	62.16	63.16	64.16	65.16	66.16	67.16	68.16	69.16	70.16	71.16	72.16	73.16	74.16	75.16	76.16	77.16	78.16	79.16	80.16	81.16	82.16	83.16	84.16	85.16	86.16	87.16	88.16	89.16	90.16	91.16	92.16	93.16	94.16	95.16	96.16	97.16	98.16	99.16	100.16							
KAMNIK	4.47	5.37	6.01	6.53	8.19	9.19	10.19	11.19	12.19	13.19	14.19	15.19	16.19	17.19	18.19	19.19	20.19	21.19	22.19	23.19	24.19	25.19	26.19	27.19	28.19	29.19	30.19	31.19	32.19	33.19	34.19	35.19	36.19	37.19	38.19	39.19	40.19	41.19	42.19	43.19	44.19	45.19	46.19	47.19	48.19	49.19	50.19	51.19	52.19	53.19	54.19	55.19	56.19	57.19	58.19	59.19	60.19	61.19	62.19	63.19	64.19	65.19	66.19	67.19	68.19	69.19	70.19	71.19	72.19	73.19	74.19	75.19	76.19	77.19	78.19	79.19	80.19	81.19	82.19	83.19	84.19	85.19	86.19	87.19	88.19	89.19	90.19	91.19	92.19	93.19	94.19	95.19	96.19	97.19	98.19	99.19	100.19							
Bakovnik	4.51	5.41	6.05	6.57	8.23	9.23	10.23	11.23	12.23	13.23	14.23	15.23	16.23	17.23	18.23	19.23	20.23	21.23	22.23	23.23	24.23	25.23	26.23	27.23	28.23	29.23	30.23	31.23	32.23	33.23	34.23	35.23	36.23	37.23	38.23	39.23	40.23	41.23	42.23	43.23	44.23	45.23	46.23	47.23	48.23	49.23	50.23	51.23	52.23	53.23	54.23	55.23	56.23	57.23	58.23	59.23	60.23	61.23	62.23	63.23	64.23	65.23	66.23	67.23	68.23	69.23	70.23	71.23	72.23	73.23	74.23	75.23	76.23	77.23	78.23	79.23	80.23	81.23	82.23	83.23	84.23	85.23	86.23	87.23	88.23	89.23	90.23	91.23	92.23	93.23	94.23	95.23	96.23	97.23	98.23	99.23	100.23							
Šmarce	4.53	5.43	6.07	6.59	8.24	9.24	10.24	11.24	12.24	13.24	14.24	15.24	16.24	17.24	18.24	19.24	20.24	21.24	22.24	23.24	24.24	25.24	26.24	27.24	28.24	29.24	30.24	31.24	32.24	33.24	34.24	35.24	36.24	37.24	38.24	39.24	40.24	41.24	42.24	43.24	44.24	45.24	46.24	47.24	48.24	49.24	50.24	51.24	52.24	53.24	54.24	55.24	56.24	57.24	58.24	59.24	60.24	61.24	62.24	63.24	64.24	65.24	66.24	67.24	68.24	69.24	70.24	71.24	72.24	73.24	74.24	75.24	76.24	77.24	78.24	79.24	80.24	81.24	82.24	83.24	84.24	85.24	86.24	87.24	88.24	89.24	90.24	91.24	92.24	93.24	94.24	95.24	96.24	97.24	98.24	99.24	100.24							
Homec	4.55	5.45	6.09	7.01	8.27	9.27	10.27	11.27	12.27	13.27	14.27	15.27	16.27	17.27	18.27	19.27	20.27	21.27	22.27	23.27	24.27	25.27	26.27	27.27	28.27	29.27	30.27	31.27	32.27	33.27	34.27	35.27	36.27	37.27	38.27	39.27	40.27	41.27	42.27	43.27	44.27	45.27	46.27	47.27	48.27	49.27	50.27	51.27	52.27	53.27	54.27	55.27	56.27	57.27	58.27	59.27	60.27	61.27	62.27	63.27	64.27	65.27	66.27	67.27	68.27	69.27	70.27	71.27	72.27	73.27	74.27	75.27	76.27	77.27	78.27	79.27	80.27	81.27	82.27	83.27	84.27	85.27	86.27	87.27	88.27	89.27	90.27	91.27	92.27	93.27	94.27	95.27	96.27	97.27	98.27	99.27	100.27							
Jarše-Mengeš	4.59	5.49	6.13	6.37	7.05	8.30	9.30	10.30	11.30	12.30	13.30	14.30	15.30	16.30	17.30	18.30	19.30	20.30	21.30	22.30	23.30	24.30	25.30	26.30	27.30	28.30	29.30	30.30	31.30	32.30	33.30	34.30	35.30	36.30	37.30	38.30	39.30	40.30	41.30	42.30	43.30	44.30	45.30	46.30	47.30	48.30	49.30	50.30	51.30	52.30	53.30	54.30	55.30	56.30	57.30	58.30	59.30	60.30	61.30	62.30	63.30	64.30	65.30	66.30	67.30	68.30	69.30	70.30	71.30	72.30	73.30	74.30	75.30	76.30	77.30	78.30	79.30	80.30	81.30	82.30	83.30	84.30	85.30	86.30	87.30	88.30	89.30	90.30	91.30	92.30	93.30	94.30	95.30	96.30	97.30	98.30	99.30	100.30						
Rodica	5.02	5.52	6.15	6.40	7.09	8.33	9.33	10.33	11.33	12.33	13.33	14.33	15.33	16.33	17.33	18.33	19.33	20.33	21.33	22.33	23.33	24.33	25.33	26.33	27.33	28.33	29.33	30.33	31.33	32.33	33.33	34.33	35.33	36.33	37.33	38.33	39.33	40.33	41.33	42.33	43.33	44.33	45.33	46.33	47.33	48.33	49.33	50.33	51.33	52.33	53.33	54.33	55.33	56.33	57.33	58.33	59.33	60.33	61.33	62.33	63.33	64.33	65.33	66.33	67.33	68.33	69.33	70.33	71.33	72.33	73.33	74.33	75.33	76.33	77.33	78.33	79.33	80.33	81.33	82.33	83.33	84.33	85.33	86.33	87.33	88.33	89.33	90.33	91.33	92.33	93.33	94.33	95.33	96.33	97.33	98.33	99.33	100.33						
DOMŽALE	5.07	5.55	6.21	6.43	7.11	7.52	8.39	9.13	9.39	10.39	11.39	12.39	13.13	13.39	14.13	14.39	15.13	15.39	16.13	16.39	17.39	18.39	19.39	20.39	21.39	22.39	23.39	24.39	25.39	26.39	27.39	28.39	29.39	30.39	31.39	32.39	33.39	34.39	35.39	36.39	37.39	38.39	39.39	40.39	41.39	42.39	43.39	44.39	45.39	46.39	47.39	48.39	49.39	50.39	51.39	52.39	53.39	54.39	55.39	56.39	57.39	58.39	59.39	60.39	61.39	62.39	63.39	64.39	65.39	66.39	67.39	68.39	69.39	70.39	71.39	72.39	73.39	74.39	75.39	76.39	77.39	78.39	79.39	80.39	81.39	82.39	83.39	84.39	85.39	86.39	87.39	88.39	89.39	90.39	91.39	92.39	93.39	94.39	95.39	96.39	97.39	98.39	99.39	100.39
Trzin	5.11	5.59	6.24	6.46	7.15	7.56	8.42	9.16	9.42	10.42	11.42	12.42	13.16	13.42	14.16	14.42	15.16	15.42	16.16	16.42	17.42	18.42	19.42	20.42	21.42	22.42	23.42	24.42	25.42	26.42	27.42	28.42	29.42	30.42	31.42	32.42	33.42	34.42	35.42	36.42	37.42	38.42	39.42	40.42	41.42	42.42	43.42	44.42	45.42	46.42	47.42	48.42	49.42	50.42	51.42	52.42	53.42	54.42	55.42	56.42	57.42	58.42	59.42	60.42	61.42	62.42	63.42	64.42	65.42	66.42	67.42	68.42	69.42	70.42	71.42	72.42	73.42	74.42	75.42	76.42	77.42	78.42	79.42	80.42	81.42	82.42	83.42	84.42	85.42	86.42	87.42	88.42	89.42	90.42	91.42	92.42	93.42	94.42	95.42	96.42	97.42	98.42	99.42	100.42
Trzin-Mlake	5.13	6.00	6.26	6.48	7.16	7.58	8.44	9.18	9.44	10.44	11.44	12.44	13.18	13.44	14.18	14.44	15.18	15.44	16.18	16.44	17.44	18.44	19.44	20.44	21.44	22.44	23.44	24.44	25.44	26.44	27.44	28.44	29.44	30.44	31.44	32.44	33.44	34.44	35.44	36.44	37.44	38.44	39.44	40.44	41.44	42.44	43.44	44.44	45.44	46.44	47.44	48.44	49.44	50.44	51.44	52.44	53.44	54.44	55.44	56.44	57.44	58.44	59.44	60.44	61.44	62.44	63.44	64.44	65.44	66.44	67.44	68.44	69.44	70.44	71.44	72.44	73.44	74.44	75.44	76.44	77.44	78.44	79.44	80.44	81.44	82.44	83.44	84.44	85.44	86.44	87.44	88.44	89.44	90.44	91.44	92.44	93.44	94.44	95.44	96.44	97.44	98.44	99.44	100.44
Črnuče	5.19	6.08	6.32	6.57	7.26	8.04	8.50	9.27	9.50	10.50	11.50	12.50	13.27	13.50	14.27	14.50	15.27	15.50	16.27	16.50	17.50	18.50	19.50	20.50	21.50	22.50	23.50	24.50	25.50	26.50	27.50	28.50	29.50	30.50	31.50	32.50	33.50	34.50	35.50	36.50	37.50	38.50	39.50	40.50	41.50	42.50	43.50	44.50	45.50	46.50	47.50	48.50	49.50	50.50	51.50	52.50	53.50	54.50	55.50	56.50	57.50	58.50	59.50	60.50	61.50	62.50	63.50	64.50	65.50	66.50	67																																	

Pomen znakov ☒ - ne vozi ob sobotah, nedeljah in praznikih ● - vlak ne vozi v času šolskih počitnic.

Janez Cerar - domžalski kulturni delavec

Iz zgodovinskih virov je znano, da je STOB najstarejši del Domžal, ki pa ima posebno mesto tudi v razvoju pevskega in sploh glasbenega poustvarjanja. Ne samo dejstvo, da je tu delovalo najstarejše pevsko društvo »Pridavka«, ampak tudi ugotovitev, da je iz tega predela Domžal bilo v vsej 100-letni zgodovini domžalske godbe veliko članov, govori o tem, da so ljudje radi prepevali in se ukvarjali z glasbo. Poleg tega je poznano, da so stobljanski fantje radi prepevali pod »vaško lipo«, ki je nekaj stala na sedanjem križišču Ljubljanske in Poljske poti in tako je marsika-

teri večer zvenela narodna pesem še dolgo v noč.

Moski zbor Društva upokojencev Domžale je ob 15-letnem jubileju sklenil, da se preimenuje v Moski pevski zbor Janez Cerar Domžale. In zakaj ime prav po Janezu Cerarju - »Lucijinem Janezu«? Zaradi tega, ker je bil, JANEZ CERAR ustanovitelj pevskega zbora »PRIDAVKA« v Stobu leta 1920, pevovodja pri domžalskem pevskem zboru in nad 60 let godbenik. Domače ime je dobil po pevki Luciji.

Še bolj kot čevljarji obrtnik pa je bil znan kot dolgoletni neustrašni kulturni delavec. Mosko pevsko društvo »Pridavka« v Stobu je vodil vse od ustanovitve leta 1920 do

združitve s Pevskim društvom Domžale leta 1924, pri katerem je bil tudi dolgo vrsto let pevovodja. Pevsko društvo »Pridavka« so pa ljudje imenovali tudi društvo »Zabe«. Da so mu ljudje dali to ime, se morajo pevci zahvaliti predvsem stobljanskim bajejem Stobovšak in dvema Pšencama, ki so bili polni žab. Stobovšak in tudi Pšence so sedaj zasuti.

Še bolj pa je Janez Cerar poznan kot godbenik. K domžalski godbi je pristopil že leta 1901, to je dve leti pred smrtjo FRANCA PFEIFERJA, prvega domžalskega učitelja ter ustanovitelja in prvega kapelnika domžalske godbe; aktiven je bil kar 62 let, vse do leta 1963. To je jubilej, s

katerim se lahko pohvali le malokateri kulturni delavec. Bil je tudi kapelnik godbe, in to v najtežjih letih 1. svetovne vojne od 1915. do 1918. leta. Kako je bil delaven pri godbi, naj pove podatek, da je bil blagajnik kar 19 let. Veliko zaslug ima predvsem pri zidavi godbenega doma.

Umrli je na pragu pomladi 1974. leta, ko je izpolnil 87 let. Na Janeza Cerarja imam osebno zelo lepe spomine. Ko sem kot kamniški gimnazijec hodil na plesne vaje, sem ga kot čevljarja in hkrati prijatelja večkrat obiskal, ker sem pri plesu obrabil veliko podplatov. Čevlje mi je vedno popravil po moji želji, ker smo imeli plesne vaje ob četrtkih in ples ob nedeljah. Veliko sva pokramljala in bil je človek širokega in po duhu mladega srca, sposoben za vsak razgovor. Obiskal sem ga večkrat tudi kasneje kot študent teologije... Skratka, Bog nam daj veliko tako čudovitih in plemenitih ljudi.

IVAN KEPIC

OB STOLETNICI ROJSTVA DOMŽALSKEGA ROJAKA

Dr. Janez Ahčin, sociolog, pisatelj in urednik

Janez Ahčin se je rodil 9. marca 1897 v Domžalah. Med študijem ga je doletela druga svetovna vojna, bil je na raznih bojiščih. Obol je za trebušni legar in ni nikoli več povsem ozdravel, pozneje je za posledicami umrl.

Po vojni je študiral bogoslovje, novo mašo je imel leta 1925. V letu

1925 je postal doktor bogoslovja. Nato so mu leta 1928 omogočili daljšo študijsko potovanje po Franciji, Belgiji, Nemčiji in Angliji. Naslednje leto je postal profesor za socialno filozofijo na ljubljanski teološki fakulteti.

Leta 1930 je Ahčin postal sourednik revije Čas, hkrati je prevzel glavno uredništvo Slovenca in to službo opravljal do 1. januarja 1942. Potem je šel v Rim. Po končani vojni se ni vrnil v domovino, ampak je odšel v Argentino, kjer je nastalo več znanstvenih razprav in knjig. Umrli je 14. februarja 1960.

Kot urednik je s svojimi uvodnimi članki v Slovencu in razpravami v revijah posegal v slovensko javno življenje. Obravnaval je najbolj pereče zadeve našega in svetovnega dogajanja zlasti s socialnega področja. Bil je tudi član vodstva Slovenske ljudske stranke, tako je bilo njegovo delovanje pomembno tudi na političnem področju.

Ahčin je nadaljeval socialno delo, ki ga je začel in uspešno uveljavil v praktično življenje dr. Janez Evangelisti Krek. Ruda Jurčec je ob njegovi smrti takole označil njegovo socialno delo: »Ko je po Kreku prevzel stolico za socialno filozofijo na ljubljanski teološki fakulteti, je bil že s tem poudarjen razloček med obema. Dr. Krek je

mogel imeti le malo časa za socialno filozofske analize časa, bil je pregloboko zasidran v praktično socialno in prosvetnoizobraževalno delo svojega naroda, pri dr. Ahčinu je bila razlaga sodobne socialne filozofije prenesena že na učni zavod, ki je bil del univerze. Profesuri na univerzi se je priključilo sodelovanje pri urejanju glavne slovenske katoliške revije. Re-

vija Čas je prav pod Ahčinovim vodstvom razširila obzorje razpravljanja o slovenskih in svetovnih socialnih problemih. Poglobljeno znanstveno delo je terjalo posebno raven, s katero je vplival na podrobno socialno strokovno delovanje, hkrati pa terjalo, da se je v javnem delovanju uveljavila potreba po novih silah s kvalificirano kvaliteto sposobnostjo.

Ahčinovo znanstveno delo je zajeto v treh knjigah Sociologija, ki jih je v letih 1953-1958 izdala Družabna pravda in v Socijni ekonomiji, ki je izšla leta 1958. Ob jubilejnih socialnih okrožnicah papeža Leona XIII. in Pija XI. je izdal posebne publikacije. Vrsto njegovih razprav in znanstvenih prispevkov so prinesli zborniki, koledarji in razne revije, na primer: Duhovno življenje, Svobodna Slovenija, Vrednote, Medodobje. Kot nabožni pisatelj je leta 1936 napisal knjigo Mladina v Sovjetski Rusiji in leta 1939 Komunizem, največja nevarnost naše dobe. S tem je postal najglasnejši glasnik nevarnosti, ki je pretela Sloveniji in svetu.

STANE STRAŽAR

FRANCE CERAR

Epigrami

Le kaj pa še tebe naj treba bi b'lo

(Upokojenski regres bo šele na jesen ali zimo)

Zatorej, upokojenci, na smučarske tečaje!
In kljub zamudi se nam že država maje,
je DESUS vreden s tem pohvale ali graje?

In vendar se (še ne) premika

(v naši hiši)

Rdeče Slovenije Clinton ne mara,
spredaj so rožice - zadaj prevara.

Pozicijskima Podobnikoma

(Nekoč smo skoraj vsak dan kaj slišali)

Protikorupcija
je kot začarana kraljična zdaj zaspala,
na čase, ko
bostá spet v opoziciji - bo pač čakala.

Pooglejski P-O-GLEJ in po-MISLI

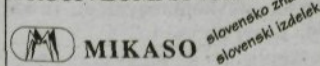
Kako že - ob »Ogleju«
je Peterle bil izdajalec?
Zdaj kolca se premjeju,
ki naše zemlje je preprodajalec.

Reklamni napis za McDonald's

(Torej smo le hlapci - ker to dovolimo)

Tisoč let Slovencem le slovenska je beseda
najbolj sveta - dragocena!
pá naj se šopiri spakedran napis: da
NAJBOLJ COOL JE CENA.

PROTIVLOMNA VRATA

devet kvalitativ v enem izdelku

- protivolomnost
- ognjevarnost
- zvočna izolacija
- odlično tesnenje
- trajnost oblike
- toplotna lesenih oblog
- pestrost barv
- lahkotnost rokovanja

prepričani smo, da boste sami
odkrili tudi deseto!

zastopništvo
tel.: 061 / 127 26 59
fax: 061 / 127 26 58

komercialisti
tel.: 061 / 712 249
fax: 061 / 572 678

PA TA
RHEI

VREDNI SPOMINA

Franc Pfeifer (1843-1905)

De mortibus nil nise bene
Le nekaj korakov naprej, kjer
sta pokopana domžalska župnika
Franc Bernik in prof. Matija Tomc,
je pokopan prvi domžalski solnik
Franc Pfeifer.

Pred dnevi me je na njegov spomin opozoril sosed Anton Pavlin. Iz njegovih rok sem prejel nekaj skopih življenjskih podatkov. Prav je, da se tudi mi v občinskem glasilu spomnimo tega velikega moža in narodnega buditelja ter se poklonimo njegovemu blagoslovljenemu spominu.

Franc Pfeifer se je rodil 8. novembra 1843 v majhni vasi Drulovka pri Kranju. Njegov oče Anton je bil trden in napreden kmet. Svojim otrokom ni brnil, da bi študirali. Tudi njegova žena je nekaj let obiskovala pouk v Ljubljani. Ker v rojstni vasi ni bilo šole, je Franc obiskoval osnovno šolo v Šmartnem pri Kranju. Nato je odšel v Idrijo in tam obiskoval realko. Po končanih študijih je služboval kot pomožni učitelj najprej v Šmartnem pri Kranju.

Leta 1864 je bila ustanovljena redna šola na Goričici pri Domžalah. Petnajstega decembra istega leta je bil Franc Pfeifer imenovan na službeno mesto učitelja in šolskega vodje.

Franc Pfeifer je celih štirideset let vodil šolo v Domžalah, triindvajset let je bil organist in pevovodja cerkvenega pevskega zbora, štiri leta je bil kapelnik domžalske godbe; to je tudi ustanovil. Njegove zasluge za razvoj kulturnega življenja v Domžalah so precejšnje. Franc Pfeifer se je v Domžalah poročil s hčerko posestnika Mušiča (po domače Vesovec) in pri njih je tudi stanoval. V zakonu se jima je rodilo osem otrok.

Ko se je leta 1888 prva meščanska šola preselila v novo stavbo, se je pre-

selil tudi Franc. Otroci so kmalu odšli s trehuhom za kruhom. Hčerke so odšle v Ameriko, sinova pa sta se preselila v Ljubljano. Za ženo je umrla tudi najmlajša hčerka Rezika.

Franc Pfeifer ni dolgo užival pokoja. Lotila se ga je vodenica. Iz mrliske knjige izvem, da je bil pokopan 6. marca 1905, na pepelnico sredo. Pokopali so ga izredno slovesno. E. Bernik piše: »Na zadnji poti so ga spremljali: šolska mladina, požarna bramba, občinski odbor, krajni šolski svet, domžalska godba, štirindvajset učiteljev in učiteljic, štirje duhovniki in obilo ljudstva«. Zadnje besede, preden ga je zagmila zemlja, mu je namenil meniški učitelj Letner.

Nagrobnik so mu postavile hčerke, ki so živele v Ameriki. Do pred nekaj let je njegov grob vzdrževal Abetov Janko. Sedaj pa zanj skrbi Marija Končan.

ŠTEFAN ROZMAN

Stanovanjski sklad Občine Domžale - Upravni odbor objavlja na podlagi 8. člena Pravilnika o dodeljevanju socialnih stanovanj v občini Domžale (Ur. vestnik Občine Domžale, št. 6/97)

Razpis

ZA DODELITEV SOCIALNIH STANOVANJ V OBČINI DOMŽALE - V NAJEM

Po tem razpisu bo na razpolago predvidoma 15-20 najemnih socialnih stanovanj v občini Domžale v letih 1997 in 1998.

II. Upravičenci za pridobitev socialnih stanovanj

Upravičenci za pridobitev najemnih socialnih stanovanj so državljani Republike Slovenije, ki izpolnjujejo pogoje, kriterije in merila Pravilnika o dodeljevanju socialnih stanovanj občine Domžale, katerih skupni prihodek na člana družine ne presega višine, določene z veljavnimi predpisi s področja socialnega varstva in si iz razlogov, na katere ne morejo vplivati, ne morejo zagotoviti dohodka na družinskega člana (ni nezaposlen po lastni krivdi ali volji).

III. Pogoji, ki jih morajo izpolnjevati prosilci za dodelitev socialnega stanovanja:

- da je prosilec državljan Republike Slovenije,
- da ima prosilec stalno prebivališče v občini Domžale in na naslovu tudi dejansko prebiva,
- da prosilec ali kdo izmed njegovih ožjih družinskih članov, ki z njim stalno prebivajo, ni lastnik primernega stanovanja oz. je najemnik ali lastnik neprimernega stanovanja,
- da prosilec ali kdo izmed njegovih ožjih družinskih članov, ki z njim stalno prebivajo, ni lastnik počitniške hiše ali počitniškega stanovanja oz. druge neprimernosti,
- da prosilec ali njegov ožji družinski član, ki z njim stalno prebiva, ni lastnik premoženja, ki presega 25% vrednosti primernega stanovanja,
- da prosilec ali njegov ožji družinski član, za katere se rešuje stanovanjsko vprašanje, niso bili imetniki stanovanjske pravice oz. najemniki stanovanja, ki jim je bil omogočen odkup po pogojih Stanovanjskega zakona in so tega odtujili,
- prosilec ima pravico do socialnega stanovanja pod pogojem, da mesečni dohodek na družinskega člana ne doseže višine, ki znaša:
- * za otroke do dopolnjenega 6. leta starosti 29% od vsakokratne povprečne plače v državi,
- * za otroke od 7. leta starosti do dopolnjenega 14. leta 34% od vsakokratne povprečne plače v državi,
- * za otroke od 15. leta starosti do zaključka rednega šolanja 42% od vsakokratne povprečne plače v državi,
- * za odrasle osebe 52% od vsakokratne povprečne plače v državi.

(V dohodek se štejejo vsi dohodki in prejemki, ki jih je prosilec ali njegov družinski član pridobil v zadnjih treh mesecih pred vložitvijo zahtevka po določbah Zakona o socialnem varstvu. Povprečna mesečna plača v RS II - IV/97 138.953,00 SIT bruto oz. 88305,00 SIT netto).

IV. Dokumenti, s katerimi se dokazuje upravičenost do socialnega stanovanja

Prosilci - upravičenci dokazujejo upravičenost do stanovanja z naslednjimi dokumenti:

- izpolnjeno predpisano vlogo za pridobitev najemnega socialnega stanovanja ter priloge:
- 1. potrdilo o državljanstvu,
- 2. potrdilo o stalnem prebivališču prosilca (z navedbo od kdaj) in družinskih članov oz. članov gospodinjstva,
- 3. potrdilo o premoženjskem stanju oz. dohodku iz tega premoženja, na območju občine Domžale ali kjer koli drugje,
- 4. najemno oz. podnajemno pogodbo,
- 5. potrdilo o zaposlitvi in dohodku proclca in njegovih ožjih družinskih članov,
- 6. potrdilo o prijavi na Uradu za delo Domžale, z navedbo od kdaj (za nezaposlene),
- 7. kopijo sklepa delodajalca z navedbo razlogov za prenehanje delovnega razmerja (za nezaposlene),
- 8. odločbo o priznanju pravici do denarnega nadomestila med brezposelnostjo (za nezaposlene),
- 9. potrdilo o prejetju denarne pomoči od Urada za delo Domžale,
- 10. potrdilo o nezaposelnosti prosilčevega družinskega člana, za katerega je to ocenjeno po predpisih o zaposlovanju,
- 11. potrdilo o šolanju za otroke, starejše od 15 let,
- 12. potrdilo o prejetju preživnine,
- 13. potrdilo o prejetju drugih denarnih dodatkov,
- 14. izvid zdravniške komisije I. stopnje pri Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije (kadar se dokazuje za prosilca oz. njegove družinske člane trajno obolenje, pogojeno s slabimi stanovanjskimi razmerami),
- 15. odločbo Centra za socialno delo o razvrstitvi otroka (kadar gre za družino, ki živi z otrokom, ki ima zmerno, težjo ali težko duševno ali telesno motnjo),
- 16. odločbo Centra za socialno delo o priznanju statusa invalida (kadar je prosilec ali ožji družinski član nesposoben za samostojno življenje in delo),
- 17. odločbo ZPIZ o stopnji invalidnosti oz. potrebi po tuji negi in pomoči (kadar je prosilec ali ožji družinski član nesposoben za opravljanje osnovnih življenjskih potreb):

RAZPISNI POSTOPEK

Prosilci, ki se želijo javiti na razpis, lahko kupijo obrazec, s katerim se bodo javili na razpis od 18. 7. do vključno 1. 8. 1997 v sprejemni pisarni Občine Domžale, Ljubljanska 69, Domžale. Cena obrazca je 1.000,00 SIT.

Samo popolne vloge bo sprejemal Oddelek za prostor in varstvo okolja Občine Domžale, Savska cesta 2, Domžale (Casilski dom).

Vloge morajo prosilci oddati osebno v prostorih Oddelka po predloženem datumu in razporedu, označenem na vlogi oz. najkasneje do 18. 8. 1997.

Na podlagi določil Pravilnika o oddaji socialnih stanovanj Občine Domžale bo v roku 60 dni po izteku razpisnega roka določena prednostna lista - seznam upravičencev za pridobitev socialnih stanovanj v najem. Lista bo objavljena enako kot razpis.

Prosilce, uvrščene na prednostno listo za oddajo socialnih stanovanj v najem, bomo o njihovi uvrstitvi obvestili s sklepom.

Vloge prosilcev, ki ne bodo izpolnjevali razpisnih pogojev ali bodo vloge oddali po končanem razpisu, bodo zavrnjene s sklepom.

KONČNE DOLOČBE

Na podlagi uvrstitve na prednostno listo strokovna služba upravičencem izda sklep o dodelitvi socialnega stanovanja v najem.

Strokovna služba pred izdajo sklepa o dodelitvi socialnega stanovanja v najem preveri, če prosilec še izpolnjuje upravičenost do dodelitve socialnega stanovanja v najem.

Pred prevzemom stanovanja je upravičenec dolžan plačati varščino za čas uporabe najemnega stanovanja v višini 2.000 SIT/m². Po prenehanju najemnega razmerja se varščina vrne upravičencu, lahko pa se uporabi za usposobitev stanovanja v prvotno stanje z upoštevanjem normalne rabe ali poravnava morebitnih neplačanih obveznosti za najeto stanovanje.

Vse dodatne informacije dobite na Občini Domžale, Oddelek za prostor in varstvo okolja, Savska 2/II, Domžale, tel. 722-022

Stanovanjski sklad

Občine Domžale

Predsednik Upravnega odbora:

MARKO VREŠK, I. r.

Stanovanjski sklad Občine Domžale - Upravni odbor objavlja na podlagi 17. člena Pravilnika o dodelitvi sredstev Stanovanjskega sklada Občine Domžale (Ur. vestnik Občine Domžale št. 6/97)

razpis stanovanjskih posojil Občine Domžale

I. Nameni, za katere se dodeljujejo stanovanjska posojila

Razpis stanovanjskih posojil je namenjen fizičnim osebam, državljanom Republike Slovenije s stalnim bivališčem na območju Občine Domžale, ki **prvič** ustrezno rešujejo svoje stanovanjsko vprašanje v Občini Domžale z:

- nakupom novega ali starejšega stanovanja ali stanovanjske hiše,
- gradnjo zasebnega stanovanja ali stanovanjske hiše,
- nadomeščanjem sedanega neprimernega stanovanja z novim, za prilagoditev spremenjenim družinskim zdravstvenim in socialnim razmeram,
- prenovi in revitalizaciji zasebnega stanovanja ali stanovanjske hiše

DO POSOJILA NISO UPRAVIČENI:

- **LASTNIKI STANOVANJA, ODKUPLJENEGA PO STANOVANJSKEM ZAKONU,**
- **NAJEMNIKI V STANOVANJU Z MOŽNOSTJO ODKUPA PO-STANOVANJSKEM ZAKONU,**
- **OBČANI, KI KUPUJEJO STANOVANJE ALI STANOVANJSKO HIŠO OD SORODNIKOV (MATERE, OČETA, SINA, HČERE, SESTRE, BRATA, STAREGA OČETA, STARE MATERE ALI BIVŠEGA ZAKONCA),**
- **OBČANI, KI ŽE STANUJEJO V LASTNEM USTREZNEM STANOVANJU ALI KI SO SAMI ALI NJIHOVI DRUŽINSKI ČLANI, LASTNIKI VSELJIVEGA STANOVANJA.**

II. VIŠINA SREDSTEV

Skupni razpisani znesek posojil je 48.000.000 SIT.

III. RAZPISNI POGOJI IN VIŠINA POSOJILA

Na razpisu lahko sodelujejo le tisti občani, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da so državljani Republike Slovenije,
 - da imajo stalno bivališče na območju občine Domžale,
 - da z nakupom, gradnjo ali prenovi stanovanja oz. stanovanjske hiše na območju občine Domžale prvič ustrezno rešujejo svoje stanovanjsko vprašanje,
 - da imajo gradbeno dovoljenje, ki ob razpisu ni starejše od 10 let, če gre za gradnjo stanovanjske hiše, ki ni dokončana oz. v njej ni zagotovljen bivalni standard glede na število družinskih članov,
 - da imajo veljavno potrdilo o priglasitvi del, ki ob razpisu ni starejše od enega leta, če gre za prenovi ali revitalizacijo stanovanja ali stanovanjske hiše,
 - da so lastniki ali solastniki nepremičnine, za katero prosijo posojilo oz. predložijo soglasje lastnika,
 - da bodo v primeru, če imajo neustrezno stanovanje in kupujejo drugo, ustrezno stanovanje, zaposlili le za razliko v površini med dosedanjim in novim stanovanjem; če pa bodo neustrezno stanovanje odtujili, bodo kupnino v celoti namenili na nakup drugega ustreznega standardnega stanovanja,
 - da so sami ali / in soplačniki kreditno sposobni,
 - da si stanovanjskega vprašanja niso in ne rešujejo z nakupom stanovanja po Stanovanjskem zakonu.
- Občani so v okviru prenovi ali revitalizacije stanovanja ali stanovanjske hiše upravičeni za tista prenovitvena dela, s katerimi se:
- poveča koristna stanovanjska površina ali število bivalnih prostorov v okviru stanovanjskih standardov, ki so določeni s Pravilnikom (za objekte z gradbenim dovoljenjem nad 10 let),
 - izboljšajo optično nefunkcionalna stanovanja ali stanovanjske hiše, ki so manj primerne za bivanje, zgradijo manjkajoče sanitarne, ali s katerimi se obnovijo dotrajani gradbeni elementi večjega obsega, kot so: ostrešje, dimniki, vse vrste izolacij, instalacije, fasade, stavbno pohištvo, ipd. (za objekte z gradbenim dovoljenjem nad 40 let).

Za ustrezno standardno stanovanje se šteje stanovanje, ki ima poleg dnevne sobe, kuhinje in sanitarnih prostorov še toliko spalnih prostorov, da zadošča potrebam vseh članov, ki živijo v skupnem gospodinjstvu.

Šteje se, da zadošča spalnica za dve osebi, kabinet pa za eno osebo.

Glede na število družinskih članov kvadratura stanovanja ne sme presegati naslednjih normativov:

1 član	44 m ²
2 člana	52 m ²
3 člani	63 m ²
4 člani	74 m ²
5 članov	85 m ²
6 članov	98 m ²

Za vsakega nadaljnjega ožjega družinskega člana se prizna še 10 m².

Posojilo, ki pripada upravičencu, znaša največ 40% vrednosti primernega stanovanja, upoštevajoč tudi morebitna dosedanja ugodna posojila Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale, delodajalca, Republiškega stanovanjskega sklada ali Občine Domžale.

Osnova za izračun višine posojila je cena za m² stanovanjske površine, in sicer:

- za nakup stanovanja 135.000,00 SIT/m²
- za individualno gradnjo 90.000,00 SIT/m²
- za prenovi oz. revitalizacijo 54.000,00 SIT/m²

Najnižji znesek odobrenega posojila je 180.000,00 SIT. Doba vračanja posojila je največ 10 let, odvisno od višine osebnega dohodka družine in višine dodeljenega posojila. Obrestna mera je R +4%. Posojilo se vrača v mesečnih anuitetah. Višina mesečne anuitete ne more biti nižja od 10% povprečne neto plače v RS v preteklem letu, kar znaša R. 183,00 SIT.

Odobreno posojilo obvezno zavarujemo.

IV. KRITERIJI ZA DOLOČITEV PREDNOSTNEGA VRSTNEGA REDA

Višina dodeljenega posojila ob poleg cene za m² stanovanjske površine, za posamezne namene porabe posojila in površinskega standarda, odvisna tudi od:

- socialnega, premoženjskega in zdravstvenega stanja prosilca in članov njegove družine,

- načina reševanja stanovanjskega vprašanja,
 - višine lastnih sredstev za nakup ali gradnjo stanovanja,
 - višine ugodnih posojil, ki jih je prosilec že dobil od Občine, delodajalca ali Republiškega stanovanjskega sklada,
 - primernosti in kvalitete dosedanjega stanovanja.
- Ob upoštevanju gornjih kriterijev imajo naslednje kategorije prosilcev prednost oz. jim bo dodeljeno večje posojilo:

- mlade družine,
- družine z večjim številom otrok,
- razširjene družine,
- enostarševske družine,
- mladi,
- družine z manjšim številom zaposlenih,
- invalidi in družine z invalidnim članom oz. otrokom, motenim v telesnem in duševnem razvoju,
- prosilci z daljšo delovno dobo,
- prosilci z daljšim bivanjem v občini Domžale.

Za mlado družino se šteje družina z vsaj enim otrokom, v kateri nobeden od staršev ni starejši od 35 let.

Za družino z večjim številom otrok se šteje družina, v kateri so najmanj trije otroci.

Razširjena družina je družina, v kateri živijo 3 generacije ožjih družinskih članov prosilca, kot jih opredeljuje 6. člen Stanovanjskega zakona.

Za enostarševsko družino se šteje družina z enim hraniteljem.

Za mlade prosilce se štejejo samske osebe, mlajše od 30 let ali partnerja, mlajša od 30 let, ki nimata otrok.

Za družino z manjšim številom zaposlenih se šteje družina, v kateri prosilec ali za delo sposoben član ni po svoji volji oz. krivdi nezaposlen ali začasnó nezaposlen.

Pri invalidnosti prosilca ali člana njegove družine se upošteva invalidnost s 100% telesno okvaro, ugotovljeno s sklepom ali odločbo Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje. Za invalidnost se šteje tudi motnja v duševnem in telesnem razvoju ali trajna nesposobnost za delo, potrjena od Centra za socialno delo.

Za daljšo delovno dobo se šteje najmanj tretjina delovne dobe, potrebne za redno upokojitve.

Za daljše bivanje v občini Domžale se šteje najmanj 5 let stalnega bivanja v občini Domžale.

Kriteriji in vrednotenje posameznih kriterijev so objavljeni na oglasni deski Občine Domžale, Ljubljanska 69/1 in v prostorih Oddelka za prostor in varstvo okolja, Savska cesta 2, Domžale.

V. POSTOPEK RAZPISA

Prosilci, ki želijo pridobiti posojilo po tem razpisu, naj oddajo popolne vloge, ki ustrezajo razpisnim pogojem. Poleg v vloži zahtevanih podatkov in dokazil, ki ob pooblaščen organizaciji potrjujejo na vloži sami, **MORAJO PROSILCI, GLEDE NA NAMEN PORABE POSOJIL, K VLOGI PRILOŽITI ŠE:**

- potrdilo o državljanstvu za vse člane družine,
- dokazilo o statusu stanovanja, v katerem prosilec prebiva (najemno ali podnajemno pogodbo oz. kupoprodajno pogodbo, darilno pogodbo, zemljiško-knjižni izpisek ali potrdilo o premoženjskem stanju, in podobno),
- sodno overjeno kupoprodajno pogodbo ali predpogodbo, sklenjeno v letu 1996 ali 1997 (v primeru nakupa),
- gradbeno dovoljenje, ki ob razpisu ni starejše od 10 let (v primeru gradnje),
- potrdilo o priglasitvi del, ki ob razpisu ni starejše od enega leta (v primeru prenovi ali revitalizacije),
- zemljiško-knjižni izpisek, ki dokazuje lastništvo ali solastništvo oz. soglasje lastnika,
- potrdilo o šolanju vzdrževanih otrok za srednje, višje ali visoke šole,
- potrdilo o stalnem bivanju družinskih članov ter za prosilca potrdilo o času bivanja v Občini Domžale,
- dokazilo o enostarševski družini,
- potrdilo delodajalca, občine ali Stanovanjskega sklada Republike Slovenije o višini že odobrenega ugodnega posojila za stanovanje ali gradnjo, za katerega kreditiranje prosijo po tem razpisu,
- sklep ali odločbo Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje o 100% telesni okvari prosilca oz. družinskega člana,
- dokazilo o motnjah v duševnem in telesnem razvoju ali trajni nesposobnosti za delo.

VSE NAVEDENE IN V VLOGI ZAHTEVANE PRILOGE MORAJO BITI PREDLOŽENE V ORIGINALU NA VPOGLED IN V DVOJNIKU, KI JIH ZADRŽIMO IN PO IZTEKU RAZPISA NE VRAČAMO.

VI. ROK IN KRAJ PRIDOBITVE IN ODDAJE VLOG

Občani, ki želijo pridobiti posojilo po razpisanih pogojih, morajo oddati svojo vlogo na posebnem obrazcu, ki ga bodo lahko kupili od **objave razpisa do vključno 17. 7. 1997** na vložišču Občine Domžale, Domžale, Ljubljanska 69 (soba št. 1). Cena obrazca je 1.000,00 SIT.

Popolno izpolnjene vloge za posojila z vsemi zahtevanimi podatki in prilogami morajo prosilci oddati izključno na posebnih obrazcih **OSEBNO NA NASLOVU OBČINE DOMŽALE, ODDELEK ZA PROSTOR IN VARSTVO OKOLJA, SAVSKA CESTA 2, DOMŽALE** (Casiški dom), - **PO RAZPOREDU, OZNAČENEM NA OBRAZCU, vendar najkasneje do 4. 8. 1997.**

PO POŠTI POSLANE VLOGE TER VLOGE, ODDANE NA GORNJI NASLOV PO ZAKLJUČKU RAZPISA, NE BODO UPOŠTEVALI.

Po zaključku razpisa bo 5-članska komisija, ki jo imenuje Upravni odbor Sklada, obravnavala popolne vloge in pripravila prednostni vrstni red upravičencev s predhodno preverbo stanja na terenu. Po sprejetju prednostnega vrstnega reda s predlogom višine dodeljenih sredstev upravičencem, bo Oddelek za prostor in varstvo okolja obvestil vse udeležence o rezultatih razpisa.

OBČINA DOMŽALE
Stanovanjski sklad
Upravni odbor

Predsednik Upravnega odbora:
Marko VRESK

Pisma bralcev

SLAMNIK 714-599, 721-022

Spoštovane bralke in bralce prosimo, da svoje prispevke podpišete s polnim imenom in navedete točen naslov. Prispevkov brez točnega naslova ne bomo objavili. Pisem bralcev, ki bodo daljša od 32 vrstic, zaradi pomanjkanja prostora prav tako ne bomo mogli objaviti.

Holandska vas v Arboretumu

Pod zgornjim naslovom je **Boris Knific** v glasilu **Radomeljsko ogledalo**, št. 2, letnik II, april 1997, objavil razgovor z direktorjem Arboretuma **Volčji Potok**, gospodom **Alešem Očepkom**.

Beseda je nanesla tudi na golf in gradnjo igrišča v **Volčjem Potoku**. Direktor Očepke je pojasnil, da igrišče gradi na novo ustanovljeno podjetje **Golf, d. o. o.**, katerega »deležniki« smo tudi mi (najbrž je s tem mislil na **Arboretum Volčji Potok**), glavna dva sta **Ljubljanska banka** in **SKB**.

Vse zainteresirane bi z namenom korektnega informiranja rada obvestila o tem, da je imel direktor Očepke najbolj verjetno v mislih novo ustanovljeno podjetje **Golf Arboretum**, športno trženje, gostinstvo, turizem, d. o. o., v katerem sta družbenika, torej solastnika, tudi podjetji **LB Hipo**, d. o. o. in **SKB investicijsko podjetje**, d. o. o., obe iz Ljubljane.

Obe v podjetji sta v to novo podjetje vložili po 21. 420.000 SIT (238.000 DEM), pri čemer naj še povem, da je prvo hčerinsko podjetje **Nove ljubljanske banke**, d. d. Ljubljana ter drugo hčerinsko podjetje banke **SKB**, d. d., Ljubljana.

Z enakim vložkom kakor pravkar navedeni podjetji je v novem podjetju udeleženo podjetje **Arboretum Nova**, d. o. o., katerega največja solastnika z deležema vsak po 2.224.000 SIT (24.711 DEM) sta **Janez Narat** iz Domžal in **Aleš Očepke** iz Radomelj. Družbenik tega novega podjetja je tudi **Golf klub Arboretum**: vanj je vložil 7628.900 SIT (84.766 DEM).

Netočna je nadalje navedba v omenjenem zapisu razgovora, po kateri naj bi bila glavna družbenika novega podjetja že omenjena **LB Hipo**, d. o. o. in **SKB Investicijsko podjetje**, d. o. o. iz Radomelj, s sedežem na Gostišču 85, ki je vložilo 38.338. 163 SIT (425.980 DEM). Lastnika tega podjetja pa sta **Janez Narat** iz Domžal in **Aleš Očepke** iz Radomelj.

Pri vseh preračunih iz tolarjev v nemške marke je uporabljen tečaj 1 DEM = 90 SIT, vendar pa je za točno vrednost vložkov v nemških markah potrebno upoštevati tečaj na dan dejanskih vplačil.

TANJA HACIN

Pripombe na razgrnjeni predlog U. N. Trzin-center

Kot krajan naselja **Trzin** in kot dolgoletni projektant v domžalskem prostoru podajam pripombo na razgrnjeno izvedbeno dokumentacijo **Ureditveni načrt Trzin-Center**, ki je na vpogled v prostorih upravne enote **Domžale**. S svojimi pripombami ne bi rad prizadel nikogar, vendar pa glede na poznavanje problematike in na njeno težo ob razgrnjenem predlogu ne morem ostati brez besed.

Prvi občutek, ki se mi poraja ob temeljitem pogledu na razgrnjeni dokument, me ne navdaja z upanjem, da je sodobno projektiranje prostorske dokumentacije kaj drugačno kot v minulemu socialističnem sistemu. Zasnova centra ne daje videza centra za naselje s 3000

prebivalci, ampak blokovni sistem z medsebojno enakimi objekti, ki s predvidenimi ravnimi, rahlo ukrivljenimi strehami spominjajo na »kremšnite«.

Mimogrede, vprašanje je, ali je projektant pridobil predhodna mnenja k razgjeni dokumentaciji ali pa je te privzel kar po predhodno izdelanem osnutku Centra, ki pa ga ni izdelal on?

Posebno me moti, da je **KS Trzin**, v okviru katere smo na lastno željo kot uporabniki tangiranega prostora sprejeli program, ki naj bi bil osnovni koncept načrtovalcu centra **Trzin** in ga je osvojila tudi občina Domžale. V sklopu tega programa naj bi imeli prednost objekti z dejavnostmi, ki so kraju neobhodno potrebni (pošta, zdravstvena postaja, knjižnica, galerija, tržnica, dvorana za javne in kulturne prireditve, prostori za javno upravo, center obritske dejavnosti, javne površine za shode, manjše specializirane trgovine, ureditev spominskega obeležja ipd.). Z vsebino programa je bil podrobno seznanjen tudi izdelovalec razgjene dokumentacije. V kompleksu, ki naj bi bil predvsem domena pešcev, naj ne bi bilo novih stanovanj, sedanja cesta **M10** pa naj bi se preuredila v mestno ulico s kolesarskimi in peševimi stezami (ta poseg bi bil mogoč s predhodno izgradnjo trzinske obvoznice) ter zelenjem. Skratka, center naj bi bil urejen tako, da bi sedaj razdeljeni in nepovezani deli naselja **Trzin** (stari del, novi del - **Blake**, **OJC**) dal neko srce in dušo, v katerega bi ljudje radi zahajali po nujnih vsakdanjih opravkih in seveda tudi po zabavo in razvedrilo.

Občutek imam, da projektanta, za katerim gotovo stoji finančno zanimiv investitor, ob podpori določene struje občinske uprave, prav nič ne zanimajo zahteve in potrebe krajanov, po izdelku sodeč, pa tudi dejansko stanje na obravnavanem kompleksu.

Predlog namreč ruši »nekaj mesecev« stare objekte (hiše **Trojanškovi**, **Logarjev**, **Ičanovičev**, del **motele Sraja**), ki so bili zgrajeni na podlagi **STROKOVNIH MNENIJ ISTE GA PROJEKTANTA - V VLOGI ODGOVORNEGA URBANISTA DOMŽALSKE OBČINE**. Jemlje jim urejena funkcionalna zemljišča, ki jih uporabljajo za svoje dejavnosti (**SEAT** center **Trzin**).

Pozvižga se na že zgrajeno in predvideno infrastrukturo (rušenje asfaltirane **Ljubljanske ceste** - slepi krak, predvidena vodovodna povezava črpalnice - rezervarji, predvidena rekonstrukcija **M10**), ruši dve kmetiji (**Kepic**, **Tavčar**), mizarско delavnico **Kralj** in gasilski dom. Kot da bi živeli pod okriljem najrazvitejših svetovnih držav!!!

Prepričan sem, da projektant pozna veljavno zakonodajo, ki ne omogoča več nasilnih rušenj iz prejšnjega sistema in preganjanja ljudi z njihovih stoletnih domov.

Žal že poznam njegov odgovor! Zdi se, da je načrtovalcu in investitorju malo mar širši prostor, v okviru katerega leži center **Trzina**. Pomembno je le, da se nepozidani prostor pozida, da gredo objekti čimprej v promet, koristi krajanov pa niso pomembne, saj je znova v ospredju finančni interes posameznikov. Vseeno je, če bomo imeli v **Trzinu** poleg **OJC** še eno arhitekturno skropucalo.

S predvideno stanovanjsko gradnjo bodo zopet nastopile dobro znane težave (vrtci, šole, zdravstvene ustanove). Sedanja krajevna oblast je brez moči, saj jih **Občina Domžale** ne jemlje resno! Kljub temu da imajo od krajanov **KS Trzin**

tako občina kot država dokaj velike prihodke!

Ponovno poudarjam, da je moje pisanje dobronamerno. Ni mi namreč vseeno, kaj se dogaja s krajem, v katerem živimo **Trzinci** s svojimi družinami!

K pisanju me je vodilo tudi dolgoletno (27 let) delovanje na področju prostorskega urejanja v **Občini Domžale**.

Utemeljeno trdim, da takega nereda na tem področju še ni bilo. Kljub stalnemu opozarjanju ustreznih institucij in zakonodajalcev na čuvanje prostora, na izboljševanje življenjskih pogojev, na čuvanje kulturne dediščine, na čuvanje podtalnice, zraka itd., ta del slovenskega prostora tovrstnega poslabšanja še ni doživljal.

Prepričan sem bil, da se bo z zdravo zavestjo in ustrezno izobrazbo načrtovalca oziroma urejevalca prostora stanje v njem bistveno izboljševalo. Pa je ravno nasprotno, saj se še nikoli doslej nista čutila taka nadvlada kapitala in njemu lastnih interesov!

Skušajte me (nas) razumeti in temu primerno ukrepajte!

RADO FERJAN

Mauritius - domžalske županje grob

Veste mogoče, kje je **Mauritius**. Če ne veste, povprašajte našo županjo, **Cveto Zalokar-Oražem**, članico **Združene liste socialnih demokratov**. Ona je namreč bila tam na nekakšnem kongresu. Na čigave stroške? se boste morebiti vprašali. Kot je doslej znano, na stroške davkoplačevalcev. In kaj ona pravi na vse to?

Prepričana je, da je storila prav, ko se je kot domžalska županja odločila, da bo odšla na kongres mednarodnega združenja predstavnikov lokalnih oblasti. Kaj je namreč lepšega kot oditi na »službene stroške« na »ekstotični« kongres in priti domov lepe, temnorjave polti. Pa ne samo ona, tudi nekateri njeni družinski člani so imeli za tisti čas nenavadno rjavo polt - mar torej ni odšla sama, ampak z družino? So tudi družinski člani potovali na »službene stroške«? Morebiti si mislite, da sem nesramen, vendar se je celo **Dimitrij Rupel**, ljubljanski župan, ki je znano po tem, da gre rad malo po svetu (se še spomnite vreck, s katerimi je prihajal iz letal, kadar je bil še kot zunanji minister na »službeni« poti) odločil, da ne gre na **Mauritius**, kajti ljubljanski proračun tega ne bi prenesel. Mi, Domžalčani, pa se radi postavimo, da smo bogata občina, zato naj županja kar gre na **Mauritius**, da bodo vedeli, da prihaja »iz ta bogate občine«. A časi se na srečo spreminjajo in dvomim, da bo naša sedanja županja tudi v naslednjem mandatu županja. Ga vse preveč »bika«. Ko bom jaz župan **Domžal**, nikakor ne bom hodil na takšne kongrese, razen seveda, če bom za tisti čas vzel dopust in odšel na svoje stroške. Saj je županja imela alternativo - precej podobna reč se je dogajala v precej bližjem **München**, vendar na tamkajšnjem soncu očitno ne moreš dobiti tako lepe barve...

In kaj imamo domžalski davkoplačevalci sedaj od njenega izleta na **Mauritius**, seveda poleg računov za to potovanje. Kot smo lahko izvedeli, sedaj za Slovenijo ve nekaj več lokalnih afriških veljakov - županov nekaterih manjših afriških mest. Tudi v **Oslu** bodo sedaj vedeli za nas in celo v **Torontu**. Ko smo že pri **Torontu**, ali nimamo tam celo sedež neke slovenske skupnosti. Zakaj je morala naša županja na **Mauritiusu** razlagati županu mesta **Toronto**, kaj in kje je Slovenija (in upam da tudi **Domžale**), ko pa tam živi kar precej Slovencev? Naj si na koncu še zastavim vprašanje, ali je naša županja morebiti celo zamenjala našega zunanjega ministra? Iz njenih odgovorov mi namreč ni čisto jasno, koga je predstavljala na **Mauritiusu** - Slovenijo ali občino **Domžale**? Če je Slovenijo, potem naj račun plača kar minister **Thaler** iz **LDS**. Razen, če se nista morebiti dogovorila drugače... Upam, da bomo davkoplačevalci kdaj javno izvedeli, ali je bila na **Mauritiusu** z njo tudi njena družina in kakšna je višina računa za ta Ma-

uritus ter kdo ga je (bo) poravnal? V naslednji številki Slamnika pričakujem že kar odgovore od županje. Ali pa vsaj razglednico z Mauriti-
usa...

JANEZ STIBRIČ

Sto let za skupno osnovno šolo

Pred kratkim je bil podpisan sporazum, s katerim so se Občina Domžale, Mestna občina Ljubljana, Ministrstvo RS za šolstvo in obe zainteresirani krajevni skupnosti odločili za izgradnjo skupne devetletne osnovne šole in telovadnice v Dragomlju, ki bo služila potrebam učencev iz KS Dragomelj-Pšata in KS Podgorica-Sentjakob. Sporazum med drugim določa:

- da bo popolna devetletka zgrajena že v prvi fazi
- da bo vloga koordinatorja pri pripravi, financiranju in izgradnji šole prevzelo Ministrstvo RS za šolstvo in šport ter
- da bodo podpisniki storili vse, da bo nova šola dograjena do začetka gradnje avtoceste Šentjakob-Blagovica

Tako se je začela uresničevati zamisel, ki je kot »iskra pod pepelom« tlela celo stoletje, od ljubljanskega potresa leta 1895 dalje. Takrat je bila cerkev v Šentjakobu ob Savi poskodbana do te mere, da je bilo treba zgraditi novo. Predlagano je bilo, da jo zgrade med Šentjakobom ob Savi in Pšato, sredi župnije Sv. Jakoba, poleg bi bila tudi osnovna šola. Zamisel takrat ni dobila dovolj podpore, nova šentjakobska cerkev je bila zgrajena na mestu stare. Nedaleč od nove cerkve je bila zgrajena osnovna šola, ki so jo obiskovali tudi otroci iz Dragomlja in Pšate - do šole so imeli dokaj daleč.

Šola v Šentjakobu ob Savi je kmalu postala premajhna in ljudje, ki so mislili dolgoročno, so ponovno predlagali novo skupno šolo sredi župnije. Zopet so ostali v manjšini, namesto skupne šole je bila tik pred 2. svetovno vojno za področje Dragomlja in Pšate zgrajena šola v Dragomlju. Posledice so bile nedvomno izrazito negativne. Šolarji iz prizadetega območja (teh je bilo stalno med 200 in 300), so bili po drugi svetovni vojni ves čas vozači, kraljeval je kombinirani pouk, obe krajevni skupnosti sta ostali brez telovadnic in brez primernih prostorov za kulturne prireditve itd.

Leta 1996 se je izkazalo, da bodo morali učenci zaradi gradnje avtoceste Šentjakob-Blagovica štiritredno šolo v Dragomlju zapustiti. Naš odbor si je moral veliko prizadevati, da ne bi prišlo do izgradnje nepriemne 5-razredne nadomestne šole z zgolj majhno telovadnico, temveč do gradnje popolne devetletne osnovne šole. Pri tem nam je bilo v veliko oporo večinsko mnenje prebivalcev KS Dragomelj Pšata.

Sporazum, ki smo ga navedli na začetku, je za naše področje izjemnega in zgodovinskega pomena. Njegovim podpisnikom čestitamo, saj so zmogli energijo in treznost, s katerima so posegli dolgoletno neracionalnost in razdeljenost.

Svet KS Dragomelj Pšata v zadnjem času vlaga velike napore, da bi prišlo tudi do najustrežnejše prometne povezave obeh naselij, med kateri se bo ostro zarezala avtocesta. Ti naporji imajo namen, da bi otroci kar se da vamo hodili v šolo

in domov. Uspeh teh prizadevanj in izgradnja popolne osnovne šole, vrtca in telovadnice pomenita za naše območje nedvomno veliko prelomnico na pragu tretjega tisočletja.

Iniciativni odbor za izgradnjo devetletne osnovne šole v Dragomlju:
A. Resman, R. Lazar, R. Dragar - Dragomelj
J. Rihtar, Z. Bolta, F. Hrovat - Pšata
J. Hromc - Podgorica

Ob proslavi Dneva slovenske državnosti v Dobu

Že dopoldan tistega dne, ko je prišla k meni ga. Vera, moja stankarska kolegica, in me povabila na proslavo, sem se odločila, da grem. Na tak predpraznik, sem si rekla, je dobro nekam iti. Želela sem v družbi somišljenikov močnejše doživeti svojo pripadnost in ljubezen do samostojne Slovenije, domovine, ki mi je po šestih letih le še »bleda mati«. A ne dovolim si, da ostane tako, ljudje, stvari in dogodki se bodo gotovo obrnili na bolje.

Z Vero sva bili malo pozni. Neskončno žal bi mi bilo, če bi zamudili mašo za domovino v župnijski cerkvi v Dobu. Slovesno mašo je vodil župnik s številnim spremstvom pri oltarju in cerkvenem pevskem zboru ob spremljavi orgel. Župnijska cerkev je bila polna ljudi vseh starosti. Nagovor oz. pridiga g. župnika je bila na temo izreka »Bogu otroci, domovini sinovi, nikomur hlapci« A. M. Slomska. Govoril je o zaskrbljujočem stanju nekaterih mladih, ki nimajo vere v Boga, ne veselja do življenja in nobenih idealov več. Ugotavljal je, kako žalostne so posledice 50-letne totalitarne oblasti, ki je razvrednotila našo staro krščansko tradicijo in ni dala v zameno nobenih drugih vrednot. Priporočil nam je domovino, naj jo ljubimo in to ljubezen vcepimo svojim otrokom, naj z besedo in zgledom kažemo, da smo dobri kristjani in državljani.

Po maši smo se vsi zbrani napotili k pomniku 10-dnevne vojne za Slovenijo. Spremljal nas je orkester godbe na pihala. V orkestru sem opazila mlade fante in dekleta, kar me je razveselilo glede na dejstvo, da je danes toliko mladih brezbriznih do takih proslav.

Pri pomniku se je kulturni program nadaljeval. Pel je moški pevski zbor. Do srca sta segli dve novejši domovinski pesmi, ki ju je prebral g. Dare Valič. Nagovoril nas je podpredsednik SDS, g. Miha Brejc. Govoril je o neizpolnjenih pričakovanjih po dosegu naše samostojnosti, o nujnosti sprememb v našem političnem življenju, ker je sedanje stanje nevzdržno. Predstavniki občine je razvil prapor vojnih veteranov, podeljena so bila priznanja.

Kljub sivim oblakom in hladnemu vetru smo vztrajali do konca in tudi deževati ni začelo, česar sem se bala, ker sva bila tam brez dežnikov.

Kot tudi sama doživljam, so sedanje razmere v naši družbi neurejene in skrb vzbujajoče, posebej se na

REGRESIRANJE V KMETIJSTVU

S sprejetjem občinskega proračuna je za kmetijstvo v občini Lukovica namenjenih 6.013.000,00 SIT in 38.723.508 SIT za kmetijsko-zemljiško dejavnost. Del teh sredstev je namenjen za regresiranje. Zato občina Lukovica obvešča kmetovalce, da so v letu 1997 iz občinskega proračuna regresirane naslednje dejavnosti:

1. REGRESIRANJE REPRODUKCIJE V ŽIVINOREJI
a) umetno osemenjevanje 2500 SIT
b) naravni pripust-sofinancira se razlika med 2500 SIT in polno ceno pripusta (ob predložitvi osemenjevalnega lista)
2. REGRESIRANJE PREMIJ ZA ZAVAROVANJE PLEMENSKIH ŽIVALI
plemenske krave in telice 3000 SIT
plemenske kobile 6000 SIT
plemenske svinje 3000 SIT
drobnica 500 SIT
3. REGRESIRANJE NABAVE SEMEN
- semenska koruza 100 SIT/kg
- semenska pšenica 10 SIT/kg
4. REGRESIRANJE ODKUPA MESA IN MLEKA
- premija za meso 10 SIT/kg (za ves odkup)
- premija za mleko 1,50 SIT/l (samo za kmete, ki imajo status gorskih kmetij)

Regresi se bodo izplačevali v Kmetijski zadrugi ZE Lukovica, kjer vam bodo ob predložitvi ustreznih dokumentov (zavarovalna polica, osemenjevalni list, potrjen račun za nabavo semen...) izplačali regres.

Po 1. juliju se bo pri umetnem osemenjevanju regres obračunal ob storitvi.

gospodarskem in socialnem področju. Ker ni napredka v gospodarstvu, tudi ni pričakovati, da bi nam bilo v kratkem kaj bolje na drugih področjih življenja.

Nujno potrebujemo drugo vlado, ki bo omogočila hitro in dosledno izvajanje vseh sprejetih ukrepov za napredek gospodarstva. Morda bodo naslednje volitve predčasne in bo tudi politično brezbarvni državljani že postalo jasno, da bi bila prava stranka z večinsko podporo volilcev Socialdemokratska stranka Slovenije.

Skupaj s krščanskimi demokrati in slovensko ljudsko stranko, seveda, če bo ta pravočasno odpovedala sodelovanje v sedanji vladi. Edino v vladi s takšno strankarsko kombinacijo se vidim možnosti za uspešno Slovenijo, sicer pa za dolgo nič dobrega.

Kljub vsemu je domovina ena in ne morem biti brezbrizna do prihodnosti. Zato Slomskove besede tudi danes zvenijo tako domače in ponosno.

MINKA VELUŠEK
Dragomelj

Družba in problematika starosti

Današnja družba je izrazito potrošniško naravnana. Pripravljena je zadostiti vsaki potrebi in ustvarja nove, da bi jih bilo mogoče zadovoljevati. In četudi se na prvi pogled zdi, da je navidez vse podrejeno potrošništvu današnjih ljudi, lahko trdimo, da človek kot potrošnik postaja prej žrtev potrošništva. Potrošniška družba namreč ne povzdičuje potrošnikov, razen morda v reklamne namene, temveč proizvajalce. Ti ustvarjajo potrošniško družbo in ta na njih temelji in se razvija.

Proizvodnja je tako totalno družbeno dejstvo, kar pomeni tudi, da ima aktiven človek vse manj časa tako za mlade kot za stare ljudi. Večina družbene dejavnosti tudi na socialnem in še nekaterih izrazito humanih področjih je naravnana zgolj k temu, da bi ljudi usposobila za življenje v potrošniški družbi - kot proizvajalce. Vse tiste, ki to še niso, niso bili ali nikoli ne bodo, pa družba zapostavlja kot nekoristne in jih diskriminira.

Družbena marginalizacija starih se kaže tudi v istovetju njih z otroki. Razlika je v tem, da bodo otroci - nekoč postali proizvajalci,

medtem ko bodo stari ostali samo še potrošniki, saj so se kot proizvajalci v družbi že iztrošili. Prav zato družba otroštvu in mladosti posveča nekaj več pozornosti kot starim. Ob tem pa omenjena marginalizacija starih pelje k podpiranju in vzdrževanju procesov socialne, ekonomske, politične in druge diskriminacije starih.

Družbeno vrednotenje vnaprejšnje odvečnosti in nekoristnosti starosti povzroča, da dejanskih bioloških sprememb ne jemljejo več kot nekaj normalnega in samoumevnega, temveč prav nasprotno. Stari ljudje so potemtakem senilni in zaradi nekoristnosti predvsem v napoto.

Starost se na osnovi takega družbenega mišljenja razvrednoti in tabuizira v nekaj obrobnege, to pa stare potiska iz vloge aktivnih soustvarjalcev družbe v pasivne družbene sopotnike, četudi to še zdaleč niso. Biološkemu zmanjšanju sposobnosti starih ljudi sledi na osnovi stereotipnega družbenega vrednotenja starosti diskriminacija svoje lastne podobe, saj se v luči družbenega razvrednotenja temeljito spreminja tudi osebna samopodoba.

Družba je prisiljena poskrbeti za odvisne stare ljudi, ki jih je najprej za take naredila. V prepričanju, da opravlja pomembno in humano vlogo, prične družba ustanavljati zanje domove. Ob tem pa pozablja, da je poopravlja lastne napake, ki jih je povzročila s tem, da je naredila obdobje starosti za odvečno. S tem je začaran krog diskriminiranosti in samodiskriminiranosti starih ljudi sklenjen. Zgolj po »zaslugi« naključja mi je oskrbovane nekoga ljubljanskega doma povedal, da doživlja dom za stare kot kraj, od koder se ne bo več vrnil domov. Po petih letih se je že povsem prilagodil domskemu redu in življenju v njem. Sam pravi, da je utonil v zaporedju dnevnih opravil, v katerem si sledijo zajtrk, kosilo in večerja, redki obiski in še redkejši izhodi iz doma. Najbolj pa ga bolijo hčerkinе besede, da ne želi pripeljati vnukinje k dedku, ki je na vozičku, saj ji želi prihraniti »grde plati življenja«.

Tabuizirana senilna starost, nekoristna in v napoto v družbi, kjer vlada ideal lepote, zagotovo posega tudi v najbolj intimne medosebne odnose. Njegova hčerka je sprejela tako podobo o starosti in jo kljub ljubezni do očeta prenaša tudi na svojega otroka. Soočen s to stereotipno podobo pa oče na njeno diskriminacijo starosti odgovarja z lastno samodiskriminacijo in s še večjo odvisnostjo, ki ga še dodatno diskriminira.

TO NAS MOTI

Kako dolgo še?

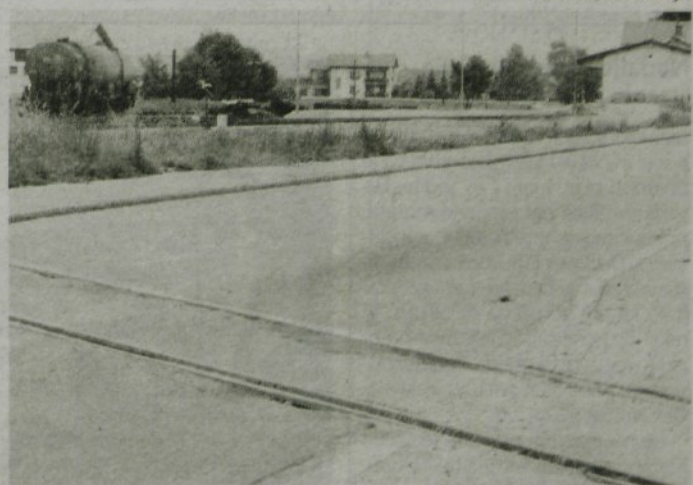
Zgodba, ki ji ne poznamo konca, traja že več let, vendar me iz leta v leto bolj moti, tako kot tudi druge krajane. Sprašujem se, zakaj in kako dolgo bo še moteno prvomajsko jutro v našem okolišu. Veliko črnila je bilo že prelitega v zvezi s tem problemom. Sprašujem se, kdo dovoljuje, da večino krajanov, ki želimo mir, lahko vznemirja nečloveško norenje mopedistov brez izpušnih cevi po cestah naših naselij in dela tako »noro prvomajsko budnico«. Zelo bi bili vesel normalne budnice godbe na pihala, ne pa tega norenja mopedistov, ki se začne že od druge ure zjutraj in traja do pete ali šeste ure.

Praznikov se ljudje veselimo, vendar se težave pričnejo že z božično-novoletnim praznovanjem, saj so nekateri mnenja, da brez petard ni mogoče več živeti. Kdo bo temu naredil konec? Utopija je razmišljati, da to lahko reši samo zakon ali občinski odlok. Ali nas res lahko rešujejo samo kazni? Ali res ne moremo sami spoznati, da to ni prav? Ali sem res prisiljena, da se moram ob teh dneh umakniti od doma? Kot mi je znano, take bedarije ni nikjer v Sloveniji.

Menim, da je ena izmed rešitev te zadeve odgovornost staršev, ki lahko s svojo avtoriteto in odgovornostjo do vzgoje svojim najstnikom preprečijo takšne pohode.

Če smo starši odpovedali povsod, potem rešitve ni. Naredimo kaj, da bomo bolj zadovoljni.

MARIJA ŠPENDL
Prešernova 21, Radomlje

Železniške tirnice industrijskega tira na cesti Domžale-Kamnik v Prešerjahu kar kličejo po nesreči. Kdaj bodo odgovorni uredili ta cestno-železniški prehod, da bo pot preko previsoko dvignjenih tirnic bolj varna za avtomobilске gume?

Tekst in foto: Janez Stibrič

Pred hišo tik ob Ljubljanski cesti v Stobu sem ostal brez besed.

Bogdan Osolin, foto: Janez Stibrič

Doslej sem govoril predvsem o odnosu družbe do starosti oziroma ostarelih ali starih ljudi, a še dokaj zdravih. Ob vsem tem pa velja neizpodbitno dejstvo, da so domovi nepogrešljivi za nepokretne stare in manj stare ljudi, vezane ne samo na voziček, ampak priklenjene na posteljo in ne morejo ničesar spreminiti, zlasti še, če gre za motene osebnosti.

Sam imam mamó zaradi nepokretnosti v Domu upokojencev Domžale, ker drugačne »boljše« izbire ni bilo in je ni. Z njenim oskrbovanjem sva z bratom zelo zadovoljna.

Menim, da bi morala biti vzgoja za življenje tudi vzgoja za starost in vzgoja za smrt, pa kakorkoli se to sliši.

IVAN KEPIC

Milan Kučan bo ponovno kandidiral!

Pred kratkim se je zvedelo, da bo nekdanji sekretar Komunistične partije Slovenije in sedanjí član Zveze komunistov Slovenije (Združena lista socialnih demokratov) ponovno kandidiral za predsednika naše demokratične države. Že to, da se imamo

za demokratično državo, pomeni, da Milan Kučan ne bi več smel biti naš predsednik. Kajti komunizem in demokracija sta kot noč in dan - med njima pa je mrak. Naš Kučan si očitno želi, da bi bili vedno v noči ali največ v trdem mraku. Bog ne daj, da bi bilo še naprej tako...

»Tudi po zgodovini partizanskega upora nas prepoznavajo in spoštujejo drugi evropski narodi, ki se zavedajo, da brez zmage nad fašizmom in nacizmom ne bi bilo današnje politično demokratične in združujoče se Evrope«, je nedavno na vseslovenskem partizanskem taboru na Dolenjskem izjavil Milan Kučan. Vendar je nekaj pozabil dodati. Da tudi brez zmage nad fašizmom, nacizmom IN KOMUNIZMOM ne bi bilo današnje Evrope. Da se nas drugi evropski narodi spominjajo tudi po zločinskih dejanjih, ki jih je komunistična partija naredila takoj po 2. svetovni vojni, ko je pobila na tisoče in tisoče SLOVENCEV in SLOVENK, tudi mladoletnih in otrok, ki so »zagrešili« samo to, da so bili javno proti komunizmu. In da dokler se pri nas v vodstvu države ne bo nič spremenilo (še vedno nas vodita partijski sekretar in predsednik predsedstva SFRJ), za toliko časa si lahko odmislimo

Nadaljevanje na naslednji strani

Tosama, energetsko učinkovito podjetje

V Tosami Domžale, dobitnici priznanja Energetsko učinkovito podjetje - Energetsko učinkovita ustanova, že vrsto let skrbijo za učinkovito porabo energije in manjše obremenjevanje okolja. S pomočjo programa Phare so v lanskem letu izvedli računalniški sistem vodenja kompresorjev, precejšnje prihranke pa bo prinesel tudi projekt rekuperacije toplote hladilne vode iz kompresorjev, ki je začel delovati v letošnjem marcu.

Komisija za podelitev priznanja za energetsko učinkovita podjetja in ustanove je nagradila domžalsko Tosamo, priznanje pa je prejela v sredo, 14. maja na razglasitvi zmagovalcev in podelitvi nagrad na sejmu Energetika 97 v Mariboru.

V Tosami, sicer največji slovenski proizvajalki sanitetnih in higienskih izdelkov, je energetsko vodenje del celovitega vodenja podjetja. V letu 1996 so porabili 5.859144 kWh električne energije in 1.647.795 Sm³ zemeljskega plina. Energetski manager je med drugim zadolžen za racionalnejše rešitve na področju elektro in energetske dejavnosti ter organiziranje spremljanja in porabe energije.

Organizacijske in tehnološko-investicijske ukrepe so temeljiteje vpeljali v Tosami po letu 1990. S sistemom ISK za izravnavo konic, ki obratuje že od leta 1991, mesečno prihranijo 310 kW, letno pa 8,5 milijona tolarjev. Tehnologija proizvodnje sanitetnega materiala in tekstila zahteva določeno vlago, medtem ko je temperatura v Tosamini proizvodnji pomembna zaradi ustreznih delovnih razmer. Z nadzorom računalniškim sistemom za spremljanje temperature in vlage po posameznih oddelkih nadzorujejo oba dejavnika in takoj reagirajo na najmanjše odstopanje.

Klima naprave in ogrevanje so prav tako vodeni z računalniškim sistemom. V Tosami z mešanjem energetske ugodnejšega razmerja svežega in obtočnega zraka dosegajo minimalno porabo energije. Tosama je prav zaradi svoje doslednosti in dolgoletnih prizadevanj za učinkovito porabo energije prejela sredstva Phare za nepovratno sofinanciranje energetsko učinkovitih investicij. S sredstvi Phare je vpeljala računalniški sistem vodenja kompresorjev, s katerim je kubični meter komprimiranega zraka pocenila za 22 odstotkov in tako bo letno prihranila dodatnih 3,5 milijona tolarjev.

Z najnovejšim projektom rekuperacije toplote hladilne vode kompresorjev in varčne distribucije tehnološke vode so v Tosami dosegli, da je v oddelku belinice stalno prisotna zadostna količina mehke, tekoče vode, pridobili pa so tudi do sedaj izgubljeno toploto hladilne vode kompresorjev, ki jo uporabljajo v tehnoloških procesih. Celoten projekt je plod domačega znanja.

MATEJA VODLAN

Nadaljevanje s prejšnje strani

razne priključitve v Evropsko skupnost in NATO pakt. Morebiti pa je ravno to njihov cilj? Češ, vidite, Evropa in Nato pakt nas ne marata, priključimo se raje nazaj v Jugoslavijo, saj Milošević in komunizem nista tako slaba. Če smo skupaj zdržali 45 let, jih bomo pa še nekaj... In nikar ne poslušajte papeža in našega novega nadškofa dr. Rodeta, poslušajte raje Miloševića in Vekoslava Grmicha.

Če me spomin ne vara, je Milan Kučan pred volitvami leta 1996 izjavil, da bo kandidiral za predsednika države samo v primeru, če bo v Sloveniji zavladal fašizem. Glede na to, da bo sedaj resnično poskusil s ponovno kandidaturo, se lahko vprašamo, ali je Liberalno demokratiška stranka (LDS) fašistična stranka? Če povežemo Kučanova izjave pred volitvami in njegovo sedanjo kandidaturo, bi potemtakem temu moralo biti tako. Jaz temu sicer ne verjamem, vendar...

Zakaj sedaj Kučan »hodi naokoli« po vseh proslavah in proslavicah, na katerih »nastopa« tudi Zveza borcev NOB? Ali so celo borci, ki so nekoč bili »ta glavni«, sedaj pa naj bi bili statusno izenačeni z družbi a la društvo ljubiteljev starih gosli in podobnimi, ugotovili, da Kučan ni pravi in si zato želi pridobiti vsaj njihovo podporo? Ali pa jim kdo ponovno grozi, da bodo ob privilegirane borčevske penzije in dodatke in zato z njim nastopajo z roko v roki? Kadarkoli gledam na TV prispevke o teh proslavicah, imam vedno občutek, da vidim samo ene in iste osebe, pa naj bo to na shodu borcev na Ljubelju, v Celju ali pa na Dolenjskem. In vedno se številka prisotnih vrti okoli 2.000 ljudi. Je od 57.000 borcev, ki prejemajo privilegirane pokojnine, res samo še 2.000 zvestih privržencev starega režima? Jih res samo še toliko ne loči med pojmom partizan in komunist?

Upam, da slovenski narod ne bo več »toliko nor«, da bi ponovno izvolil Kučana za predsednika. Kajti v tem primeru se lahko zgodi, da se bomo namesto v napredni, demokratični državi, ponovno zbudili v represivni, komunistični oblasti. Dovolj smo je imeli, ne dovolj, celo preveč. Tista manjšina privilegirancev, ki bi si ponovno želela povratek komunizma, pa naj zaradi mene odide kar na Kubo ali na Kitajsko - dokler je še čas. Kajti celo tam komunizem že poka po vseh šivih. Slovenijo pa naj puste pri miru.

JANEZ STIBRIČ

Tistim, ki držijo roko nad vrtci

Že dalj časa razmišljam, da bi bilo pametno napisati par vstic o naših vrtcih. Pa ne zato, ker pretirano upam na boljše čase - ampak zato da si dam duška in mogoče vzpodbudim pristojne, da se bodo malo zmigali.

Moj otrok je šel v vrtec, ko je bil star približno tri leta. Dobil je prijazno in

Takole je pristojna služba na predlog komunalnega nadzornika Občine Domžale, g. Aleša Kerina, poskrbela za nekdanjega »fičota«. Njegov lastnik ga je »garažiral« kar v Kamniski Bistrici v bližini TEN-TEN! Fičota so odpeljali na avtomobilsko pokopališče, lastnika pa čaka povrnitev stroškov in obisk pri sodniku za prekrške.

strokovno usposobljeno vzgojiteljico in varuško. Vrta in ljudi v njem ni nikoli odklanjal, ampak je odhajal vanj z veseljem. Seveda sva bila z možem zelo zadovoljna. Minilo je šolsko leto in prišel je čas počitnic. Z možem sva uredila dopust tako, da bi lahko bil najin otrok doma dva meseca.

Oglasila sem se na upravi vrta in tam so mi (prvič) povedali, da je v Domžalah toliko otrok, ki čakajo na vstop v vrtec, da bi bilo nesposobno otroka izpisovati. Kaj sem naredila? Otroka je bil dva meseca doma (ker naj bi čim več časa preživel s starši) in znesek na položnici je bil nižji za okoli 2.000 SIT (strošek za prehrano). Naslednje leto med počitnicami je bilo isto. Seveda sem šla spet na upravo v upanju, da se je v enem letu na tem področju kaj spremenilo.

Niti slučajno! Socialna delavka mi je (sicer prijazno) povedala, da ga lahko izpišem in da bo septembra mogoče kakšno prosto mesto v Trzinu. Spet sem veselo plačala dve položnici, od katerih so odšteli stroške prehrane. Res ne vem, kaj naj bi naredila drugače. Ali naj bi vsako jutro nosila otroka na avtobus? Pozimi, poleti, v snegu ali dežju? Med »nove« otroke in tovarišice? Tudi ljudje brez posebno dobre domisljive boste lahko brez težav ugotovili, kako je bilo tretje leto med počitnicami. Tisti, ki so postavljali takšna pravila so računali na starševska čustva in pametno presojo, da bodo naredili svojemu otroku dobro. V treh letih (to obdobje je zagotovo bistveno daljše) se ni premaknilo nič niti za milimeter. Namanj 50.000 SIT sem plačala za to, da moj otrok ni »izpadel«. Za ta denar bi mu lahko omogočila prekleto dobre počitnice ali igranje. No, saj zaradi tega denarja nismo bistveno bolj revni. Vesela sem, da je otrok kot mali šolar še vedno srečen s svojimi malimi prijatelji in tovarišci ima še vedno rad.

Mojega zadovoljstva ali nezadovoljstva z vrtečevsko politiko pa še ni konec. Imam še enega sina, ki bo avgusta star eno leto. Mesec dni po njegovem rojstvu sem poklicala na upravo in vprašala, če ga lahko že vpišem v vrtec za šolsko leto 1997/98. »Ja«, je rekla gospa na upravi: »Če se je le rodil, ga lahko vpišete«. Bila sem prepričana, da bo sprejet. Pa ni! Veste, kaj

me je najbolj razjezilo? Odkar imam otroka poslušam, da je v Domžalah premalo prostih mest v vrtcih. Koliko let je že tako? Letos so od 649 prošelj ugodno rešili samo 142 primerov. Kam bo šlo 500 otrok, za katere ni prostora? Ali sploh veste, da s takim brezbrizjem dobesedno silite ljudi, da delajo na črno? Ali sploh pomislite, da lahko privatna varuška računa, kolikor se ji zljubi? Kako naj zaupam svojega otroka nekemu, ki ga ne poznam? Kako mi bo povedal, če bo dobil po kosilu žličko žganja, da bi prej zaspal? Kaj, če jih bo dobil po ritki, ko bo v svoji nerodnosti polil sok iz kozarca? Mislite, da se to dogaja samo v filmih?

Poglejte, prosim za obvestilo: kateri otroci imajo posebno prednost za sprejem v vrtec? Naj vam za informacijo prepisem vsaj tri: - otroci iz družin z ogrožujoče slabim socialno-ekonomskim stanjem, - otroci staršev dijakov, študentov, - otroci napoteni v vrtec s strani otroškega psihologa zaradi ustrezne socializacije...

Dajte no! Če otrok živi v urejenem okolju, v primerno situirani družini in je deležen potrebne ljubezni in vzgoje, sploh ni dovolj »dober« za vrtec. Prav bi bilo, da poskrbite za vse otroke! Razumem, da je potrebno razvrščanje po nekaterih kriterijih. Ne razumem pa, da v teh ljubih Domžalah nikogar ni, ki bi udaril po mizi in povedal, da nujno potrebujemo prostore za organizirano varstvo otrok. Zmigajte se, no! Vem, da ne razmišljate o novem vrtcu, ker računate na leto 2002, ko bo obvezna devetletna osnovna šola. Takrat se bo število otrok v vrtcu zmanjšalo za celo generacijo. Sploh nočem razmišljati o tem, da bo spet moj otrok tisti, ki se bo stiskal v premajhnih kabinetih in preurejenih garderobah, ker ne bo dovolj denarja za ustrezno razširitev šolskih prostorov...

Kje in kdo so ljudje, ki pri ogromnem presežku otrok ne vidijo, da potrebujemo še en vrtec? Ali so to tisti, ki najbolj glasno vpijejo, naj imamo veliko otrok? Ne morem verjeti, da v Domžalah nimamo niti ene stavbe, ki bi se jo dalo preurediti v vrtec.

Če o vsem tem že vrsto let razpravljate in cmokate - naredite končno nekaj konkretnega in tako zelo nujno potrebnega.

Uršnik Viktorija Domžale

NOVO NA KNJIŽNIH POLICAH

Tomčev zbornik

Akademija za glasbo in Teološka fakulteta Univerze v Ljubljani sta ob desetletnici smrti prof. Matije Tomca pripravili strokovni simpozij, na katerem je vrsta slovenskih poznavalcev življenja in dela prof. Tomca predstavila svoje poglede in ugotovitve, povezane z njim.

Vse razprave so bile izdane v TOMČEVEM ZBORNIKU, ki ga je v okviru Knjižnice Cerkvenega glasbenika izdala Družina d. o. o. Tako v uvodni besedi g. Primoža Kureta preberemo, da je bil Matija Tomc duhovnik in skladatelj, eden tistih, ki so svoje ustvarjalne sile razvili neposredno pred drugo vojno, in to na različnih področjih: na ustvarjalnem, pedagoškem in publicističnem. Posebej poudarja sodelovanje prof. Tomca s Francetom Maroltom pri Akademskem pevskem zboru,

ki je rodilo vrsto izvrstnih umetniških sadov, Slovencem pa dalo poleg reprezentativnega zbora tudi vrsto odličnih skladb.

O Tomčevi življenjski poti ter njegovih kantatah je na simpoziju spregovoril g. Edo Škulj, v Tomčevem zborniku pa o njegovih mislih piše g. Aleš Nagode. G. Jože Trošt v razpravi Tomčeva cerkvena pesem ugotavlja, da je v celotnem Tomčevem skladateljskem opusu cerkvena pesem po svojem obsegu sicer njegov najobsebnostnejši del, ne bi pa mogoče trditi, da njegove skladbe vsebujejo tiste najznačilnejše lastnosti, ki ga opredeljujejo kot skladatelja. O skladateljevih svetnih skladbah je v zborniku nekaj več napisal g. Matjaž Barbo; ta med drugim ugotavlja, da je bil prof. Matija Tomc eden najbolj plodovitih skladateljev 20. stoletja, in se obenem čudi, kdaj je ustvaril

toliko del v skromnem preostanku časa, ki mu je bil na voljo med številnimi obvezami njegovih pastoralnih zaposlitev in profesorske službe. O Tomčevih priredbah ljudskih pesmi piše g. Andrej Misson, g. Borut Smrekar predstavlja Tomčevo opero, g. Dane Selan pa njegove klavirske in orgelske skladbe. V zborniku pa najdemo tudi sestavek o Tomčevem glasbenopedagoškem delu (ga. Branka Rotar Pance), o njegovem besednem opusu piše g. Stefan A. Ferencak, g. Tomaž Močnik se je lotil teme Matija Tomc in orgle, g. Edo Škulj pa predstavlja tudi Tomčeva pisma in njegovo glasbeno bibliografijo.

Tomčev zbornik je uredil Edo Škulj. Ob koncu vseh predavanj so tudi kratki povzetki v angleščini in nemščini, ki jih je prevedla ga. Vera Lamut.

Za ljubitelje Tomčeve glasbe je nova knjiga lepa priložnost, da se bolj spoznajo življenje in delo velikega skladatelja, ob katerega slovesu je tedanjim nadškof dr. Alojzij Šuštar dejal: »Bil je velik kulturni delavec vse do konca svojega življenja.«

V.

DRAGO JANČAR

Kratko poročilo iz dolgo obleganega mesta

Mohorjeva založba, Celovec-Ljubljana-Dunaj, 1997

Jančarjevo poročilo iz mesta, ranjenega do smrti, je avtentični zapis dogodkov, ki so se godili v Sarajevu. V 29 poglavjih prikazuje avtor kruto resničnost. V nasprotju s Handkejem, ki ga na koncu knjige srečamo kot misijonarja Pravičnosti, se Jančar podaja v vojni vrtnec. V metazu metkov in topovskih izstrelkov ni več pomembnih pisateljev. Skupaj s svojimi prijatelji iz PEN kluba stopi v ozadje, v ospredju pa so ljudje, ki imajo pravico do življenja.

Lahko je iz varne razdalje govoriti o Pravičnosti in Nepravičnosti, o napadcu in napadenem - to namreč dela Handke -, ko pa vidiš petnajstletnega dečka, ki ga je snajperist ustrelil v glavo, njegovo mater pa v trebuh, te mora miniti vse.

»Sarajevo kot metafora tega stoletja,« piše Jančar. Tu je Gavril Princip

začel svoj zmagoviti pohod. Prvi žrtvi tega nadvse brezumnega dejanja sta prestolonaslednik Ferdinand in njegova žena. Nad to brezkompromisno Srednjo Evropo, ki je samo meteorološki pojem, je začel padati jekleni dež in atomski dež bogsigavedi s katerega planeta.

Mogoče pa res obstajajo zeleni moziči, ki na ta zeleni planet prihajajo pod krinko miru. V resnici pa hočejo iz njega narediti vesoljsko kolonijo.

Strahotno razdejanje Sarajeva je prerokba o razdejanju Evrope. Rakave metastaze so se naselile že povsod. Od severne Irske do osrednjega Balkana. Združena Evropa je postala hoče-noče samo virtualna resničnost. Tu gre samo za goli seks, v tem primeru gre za orgijo, ki se je tudi de Sade ne bi sramoval. In srečni ste lahko, če jo pri tej orgiji odnesete brez aid-sa.

Pisateljeva esejsitična figura o Titaniku in Sarajevu kot veliki luknji kontinenta ni naključna. Vsi evropski politiki prisegajo na združeno Evropo, na denarno enotnost, pri tem pa pozabljajo, da se ta brezkompromisna in nepotopljiva Evropa potaplja kot Titanik. Saj skozi sarajevsko luknjo vdira voda, in ta stari kontinent vleče na dno.

Ravnjako kot Kierkegaard v prejšnjem stoletju hoče Jančar danes na koncu našega stoletja, na pragu novega tisočletja zdržati ljudi, da bi se zavedeli enkratnosti svojega življenja.

S tem kratkim esejem se Drago Jančar uvršča med maloštevilne pisatelje, ki se sami odpravljajo na prizorišče smrti. S tem svojim esejem da Jančar vedeti, da je bilo tam doli še veliko huje, kot so to pisali, filmali ali fotografirali časnikarji.

ŠTEFAN ROZMAN

Zadnja točka

Nadaljevanje s 3. strani

v zadnjih dveh letih zadrževali, da nismo začeli izvajati investicije. V zadnjem času smo se ob različnih obravnavah v Občinskem svetu večkrat srečevali s predmetno tematiko, tokrat pa izkoriščam vloženo svetniško vprašanje za celostno informacijo o trenutnem stanju. Občinski svet Občine Domžale je v avgustu leta 1995 sprejel lokacijski načrt omenjene investicije. Predhodno smo se veliko pogovarjali in usklajevali mnenja, kako bi najbolj ugodno potekala trasa na odseku skozi Trzin. Kljub temu se je skupina posameznikov glede sprejetega LN-a pritožila na Ustavno sodišče RS. Proti koncu leta 1995 je bilo nujno pridobiti lokacijsko dovoljenje, ki naj bi služilo pravni podlagi za plačilo spremembe namembnosti kmetijskih zemljišč. Pri tem je bil naš prvi interes usmerjen v porabo pridobljenih proračunskih sredstev, ki bi v nasprotnem primeru bila izgubljena. V zadnjih dneh leta nam je uspelo pridobiti LD in s tem uresničiti porabo zagotovljenih sredstev. Po izdani lokacijskem dovoljenju so bile na Vrhovno sodišče RS vložene štiri tožbe, ki so zadržale pravomočnost lokacijskega dovoljenja. V tistem trenutku je bil torej proti projektu (na sprejeti LN) sprožen ustavni spor in štirje postopki na Vrhovnem sodišču. Takšno stanje je trajalo skoraj vse leto 1996, ko smo kljub vsemu uspeli zagotoviti potrebna sredstva v državnem proračunu, zivahno pa so potekali pogovori in pogajanja z lastniki zemljišč in objektov, vključenih v projekt. Sestavni del pogovorov z omenjenimi sogovorniki so bile mnoge zahteve, ki smo jih tekoče izvajali (tiste, ki so v pristojnosti občine); med njimi je bila tudi obveznost sprejema Zazidalnega načrta T 12 Trzin (servisna cesta, nadomestne parcele,...) in sprejem ugotovitev sklepa v zadevi Dolinšek. Jeseni lanskega leta je bila izdana razsodba Ustavnega sodišča, ki je potrdila, da je bil pravilno voden postopek pri sprejemanju lokacijskega načrta. V mesecih februar in marec 1997 smo uspešno končali tri postopke na Vrhovnem sodišču, pri zadnjem pa smo izvedli dodatna pogajanja z vlagateljem tožbe, njegovim odvetočnikom in predstavnik MOP-a ter MPZ-ja. Pogajanja so bila uspešna in sedaj čakamo še četrto razsodbo, ki bi obenem pomenila tudi pravomočnost lokacijskega dovoljenja. Razsodbe Vrhovnega sodišča smo pridobili pred običajnimi roki, ki trenutno veljajo (približno 3 leta). Še enkrat naj omenim, da smo vse leto 1996 - enako po je stanje tudi sedaj - veliko časa porabili za pogovore z lastniki potrebnih zemljišč in objektov. Rezultat teh razgovorov je predstavljen v obliki približno 90% (kriterij kvadratura) pridobljenih površin ter optimalno zmanjšane razkoraka med željami in možnostmi v določenih primerih. Srečujemo se s sistemsko težavo, saj je Državni zbor le za avtoceste omogočil (interventni zakon) hitro pri-

dobitev potrebnih nepremičnin, vsi drugi posegi pa so prepuščeni običajnim zakonskim postopkom. Ti omogočajo (ob zmožnosti sporazumne pridobitve) dolgotrajne in neprijetne sodne procedure, ki lahko trajajo tudi 5 ali več let. Zato se zavedamo, da smo oblojeni na sporazum, ki pa ga bo v nekaterih primerih silno težko doseči. Morda bo k temu pripomogel zadnji dosežek na javnem pravobranilstvu RS, ki je pristalo na uporabo avtocestne metodologije cenitev tudi v tem primeru. Praktično to pomeni ca 20% povečanje ponujenih odškodnin, to pa je zares zadnja zgoranja meja. Imamo torej ustavno preverjen lokacijski načrt, približujemo se pravomočnosti lokacijskega dovoljenja, pridobljenih je že precej zemljišč, usposobili smo zaledni urbanizem z nadomestnimi parcelami in v teku so (še vedno) obsežni razgovori z lastniki preostalih zemljišč in objektov. Zaradi dolgotrajnosti celotnega postopka se vsako leto znova srečujemo s težavo glede zagotavljanja proračunskih sredstev. Tudi letno stanje ni drugačno, dodatno pa ga otežuje še stopnjevanje pritiska EBRD-ja, ki je imel namen odstopiti od že podpisane posojilne pogodbe. Ta bi zagotovila sredstva za predmetni projekt, ki je v pogodbi (na srečo) jasno naveden. Republika Slovenija ima tako tu dve težavi. Na eni strani plačuje stroške financiranja posojila (interkalame obresti), ti pa so vedno večji zaradi sistemske nedorečenosti izvajanja tovrstnih objektov in sorazmerne počasnosti vpletenih institucij. S skupnimi napor (tudi mi smo stopili v neposreden pogovor s predstavniki EBRD-ja) smo nevarnost odpovedi pogodbe časovno odmaknili, obenem pa dobili resno opozorilo, da ima letos Slovenija zadnjo možnost za izrabo sredstev. V zadnjem mesecu smo prišli na Vlado RS, pristojna ministrstva in druge odgovorne se povečali. Rezultat je predstavljen s povečanimi sredstvi v osnutku državnega proračuna (sedaj 850 mio SIT, pred mesecem dni le 75 mio SIT), popravilnih cenitvah nepremičnin in največjem angažiranju vseh, da bi uresničili izvedbo projekta, ki (tokrat zadnjič) predvideva podpis pogodbe z izvajalcem do 3. 10. 1997. V prvih dveh junija bo objavljen mednarodni razpis za izbiro omenjenega izvajalca, dela pa bodo potekala po stopnjah; takšna izvedba bo potrebna zaradi vzporednega nadaljnega pridobivanja zemljišč in objektov, kjer imamo lastništvo urejeno, pa bomo pridobili po stopnjah gradbeno dovoljenja (pri GD je to, za razliko od LD, možno). Upam, da vse dosedanje delo ni bilo zaman, obenem pa menim, da so dveletni naporji projekt končno pripeljali v stopnjo, da se bo lahko začel. Njegovo nadaljevanje je odvisno predvsem in samo od lastnikov zemljišč in objektov, ki bi se morali zavedati izrednega javnega zanimanja za izvedbo rekonstrukcije. Pri tem nam zahteve nekaterih lastnikov po takojšnjem končanju denacionalizacije niso v korist, občina pa pri tem tudi nima nobene pristojnosti, ji je v nekoliko daljšem odgovoru odgovoril Simon Mavsar, načelnik Oddelka za gospodarske javne službe.

JANEZ STIBRIČ

Med najuspešnejšimi deklicami v atletskem troboju sta bili Barbara Anžur in Maruša Flerin z OŠ Rodica.

Foto: M. T.

OSNOVNA ŠOLA RODICA NAJBOLJŠA

Atletski troboj

Košarka, rolanje, odbojka in atletski mnogoboj so bile športne discipline, ki so bile izvedene v okviru prireditve VETER V LASEH - S ŠPORTOM PROTI DROGI. Atletski klub Domžale je atletski troboj za učenke in učence nižjih razredov OŠ pripravil 31. maja 1997 na atletskem stadionu. Posebno privlačnost je letošnjemu tekmovanju, ki so se ga udeležile osnovne šole Dob, Domžale, Mengeš, Preserje pri Radomljah, Rodica, Vencija Perka Domžale, Mengeš in Trzin, dalo veliko mladih gledalcev, ki so navdušeno pozdravljali zlasti tekmovalce s svojih šol.

V atletskem troboju, ki obsega tek na 60 metrov, met žogice ter skok v daljino, so bili med fanti najboljši atleti OŠ Rodica, druga je bila OŠ Preserje pri Radomljah, tretja pa OŠ Mengeš, med dekleti je bil vrstni red osnovnih šol enak, v skupnem seštevku pa so prepričljivo zmagali atleti OŠ Rodica pred OŠ Preserje pri Radomljah ter OŠ Mengeš.

Najboljši v posameznih disciplinah pa so bili:

dečki:
tek na 60 m: Urban Kovačič, OŠ Vencija Perka, Andraž Gregorič, OŠ Domžale, Jaka Kovač, OŠ Preserje pri Radomljah;

met žogice: Andraž Gregorič, OŠ Domžale, Sašo Vavpetič, OŠ Preserje pri Radomljah, Jure Mandelj, OŠ Rodica;

skok v daljino: Jaka Kovač, OŠ Preserje pri Radomljah, Primož Šraj, OŠ Preserje pri Radomljah, Andraž Gregorič, OŠ Domžale

deklice:
tek na 60 m: Barbara Anžur, OŠ Rodica, Maruša Flerin, OŠ Rodica, Saša Prelovšek, OŠ Rodica;

met žogice: Vesna Gabor, OŠ Domžale, Mateja Majdič, Domžale, Lea Džanan, OŠ Vencija Perka Domžale;

skok v daljino: Barbara Anžur, OŠ Rodica, Maruša Flerin, OŠ Rodica, Lea Džanan, OŠ Vencija Perka

Najboljši v atletskem troboju je ANDRAŽ GREGORIČ, OŠ Domžale, drugi je bil JAKA KOVAČ, tretji pa SAŠO VAVPETIČ, oba z OŠ Preserje pri Radomljah.

Najboljša mnogobojka je LEA DŽANAN, OŠ Vencija Perka Domžale, druga je bila BARBARA ANŽUR in tretja MARUŠA FLERIN, obe z OŠ Rodica.

na CRNO BELIH poljih

Kamniški šahisti DU ponovno prvaki Gorenjske

V sredo, 21. maja, so v Škofji Loki Kamniški šahisti društva upoko-jencev na vsakoletnem mostvenem tekmovanju gorenjskih občinskih društev upoko-jencev ponovi-li lánski izreden uspeh ter ponovno zmagali.

Po pravilih za pospešeni šah, z igralnim časom 10 minut na igralca, so tekmovalce občinske šahovske ekipe upoko-jencev (4 člani in rezerva) iz gorenjskih občin Škofje Loke, Kranja, Radovljice, Jesenice, Žirov, Medvod in Kamnika.

Kamničani so v vseh dvobojih zmagali, razen z največjim konkurentom, z ekipo Škofje Loke, so igrali neodločeno in tako dosegli največ match točk ter prvo mesto.

Zmagovito šahovsko moštvo upoko-jencev so sestavljali: Albin Štrajhar, Marjan Ogrinec, Franc Ravnikar, Pavla Košir in rezerva Lado Podgoršek.

Kamniški šahisti DU so prejeli pokal v trajno last in se uvrstili na tovrstno državno prvenstvo Slovenije, ki bo v jeseni.

MARJAN OGRINEC

Šahovske novice

Domžale

Najboljši šahist na majskih hitropoteznih šahovskih turnirjih ŠD Napredek Domžale je bil **Vitomir Janjič**, ki je zbral 27,5 točke. Drugo in tretje mesto sta si na rednih petkovih turnirjih razdelila **Boris Skok** in **Artur Jack**, zbrala sta 25 točk. Sledijo jim B. Osolin 23,5 t., A. Cerar 22,5 t., P. Zupancič 16,5 t. itn. Na tedenskih turnirjih v maju je sodelovalo 16 šahistov.

Nova Gorica

Na 6. mednarodnem odprtem prvenstvu Nove Gorice (14. junij 1997), na katerem je sodelovalo 42 šahistov, je po 9 krogih zmagal slovenski mednarodni mojster **Bogdan Podlesnik**. Zmagovalec šahovskega turnirja v pospešenem šahu je zbral 8 točk, prav toliko jih je zbral tudi drugouvrščeni mednarodni mojster **Aljoša Grosar**. Zelo lep uspeh je v mednarodni konkurenci dosegel **Moravčan Alojz Cerar** (tretjekategorik), ki je zasedel s 5,5 točke izvrstno 8. mesto.

Ljubljana

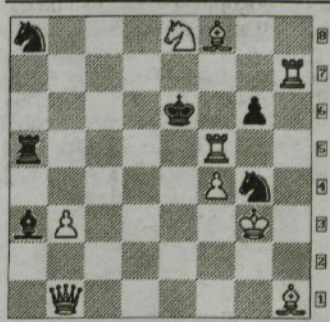
Na 5. šahovskem turnirju Nove Ljubljanske banke v pospešenem šahu (15. junij 1997) na katerem je sodelovalo 26 šahistov, je osvojil prvo mesto **mednarodni mojster in uveljavljeni šahovski mentor mladih Zlatko Bašagić**, ki je v 9 krogih zbral 7,5 točke. Drugi je bil s 7 točkami mojstrski kandidat **Matjaž Justin**, tretji slovenski olimpijec **Duško Pavasović**, mednarodni mojster, zbral je 6,5 točke. Na dobro 4. mesto se je uvrstil **Domžalčan Vladimir Ivacič**, mojster, s 6 točkami. Na dobro 14. mesto se je uvrstil tudi moravski šahist **Alojz Cerar**, ki je zbral 4,5 točke. Naslednji iz ciklusa turnirjev Nove Ljubljanske banke bo 14. septembra.

Domžale

Šahovsko društvo Napredek Domžale je 16. in 17. maja organiziralo že 34. spominski šahovski turnir Hering - Zupancič. Na njem je sodelovalo 23 šahistov iz šestih šahovskih klubov oziroma društev. Med njimi so bile tudi tri šahiste: mojstrica **Pavla Košir**, mojstrska kandidatka **Vilma Nadvešnik** in mlada prvokategorica **Ana Srebrnič**. Po 9 krogih tradicionalnega šahovskega tekmovanja (v pospešenem šahu, švicarski sistem) je povsem zaslužen zmagovalec so zbrali se trije mojstrski kandidati: **Bogdan Osolin**, **Vid Vavpetič** (oba ŠD Napredek Domžale) in **Ognjen Rubinič** (ŠK Jamstvo Ljubljana), vsi 6,5 točke. Na turnirju sta brez večjih težav sodila Jože Koritnik in Vladimir Nadj.

Končni vrstni red. 1.-4. B. Hribar, B. Osolin, V. Vavpetič, O. Rubinič 6,5, 5.-6. V. Srebrnič, V. Ivacič 6, 7. S. Marjanovič 5,5, 8.-9. B. Skok in J. Skok 5 itn. **BOGDAN OSOLIN**

Šahovski problem

Mat v dveh potezih.

Janez Nastran

Najmlajši velemojster v zgodovini šaha

Robert Fischer je osvojil najvišji šahovski naslov, ko je bil star 15 let, Judit Polgar 15 let, štiri mesece in 28 dni, Peter Leiko 14 let, štiri mesece in 22 dni. Mladi francoski fantič Etienne Bacrot pa je postal šahovski velemojster s 14 leti in dvema mesecema, to je 82 dni pred prejšnjim najmlajšim velemojstrom Madžarom Petrom Lekom.

Šahovski trener super talenta Etienne Bacrota je izkušeni velemojster Josif Dorfman, ki je po turnirju v Enghien blizu Pariza, kjer je mladi francoski deček osvojil prvo mesto pred »železnim« Viktorjem Korčnjem in tretjič izpolnil velemojstrsko normo, izjavil: »Bacrot igra veliko močnejše kot je v istem obdobju igral Kasparov.«

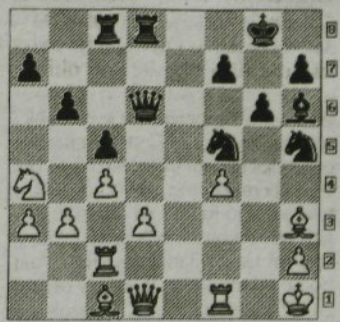
Prvi velemojstrski rezultat je mladi šahovski genij dosegel na zadnji Olimpiadi v Erevanu. Zanimivo je, da so njegovi soigralci v francoski reprezentanci pred velikim tekmovanjem javno, to je s peticijo zahtevali, da ga vodstvo francoske šahovske organizacije zamenja, češ da ni še zrel za tako pomembno tekmovanje, kot je šahovska olimpiada v Armeniji. Toda Etienne Bacrot je z izrednim rezultatom dokazal, da je dovolj »zrel« šahist, saj je iz 10 partij osvojil 7 točk.

V naši rubriki si tokrat pozorno oglejmo njegovo zmago nad slavnim Viktorjem Korčnjem.

Beli: Viktor Korčnj Črni: Etienne Bacrot

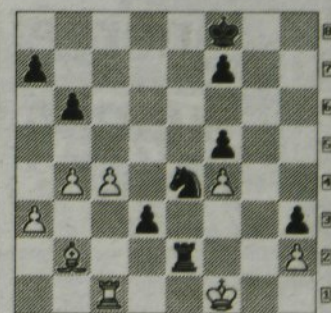
Retijeva obramba

1. Sf3 d5, 2. b3 Lg4 3. Lb2 Lxf3 4. gxf3 Sf6 5. e3 c5 6. f4 Sc6 7. Ld2 e6 8. d3 g6 9. c4 Lg7 10. Sc3 0-0 11. 0-0 d4 12. Sa4 Dd6 13. Tbl Tac8 14. Lcl b6 15. a3 dxe3 16. fxe3 Tfd8 17. Sb2 Tfd8 18. Khl exf4 19. exf4 Sd4 20. Sa4 Sf5 21. Tb2 Sh5 22. Tc2 Lh6

23. Lh3 (Glej diagram!)... Dd3 24. Dxd3 Txd3 25. Lxf5 gxf5 26. Sc3 Sf6 27. Lb2 Kf8 28. Kg2 Te8 29. Lcl Lg7

30. Tf3 Ted8 31. b4 Txf3 32. Kxf3 Td3+ 33. Kg2 Se4 34. Sd5 Ld4 35. Sc7 h5 36. Sb5 h4! (Črni že plete matno mrežo!) 37. Sxd4 cxd4 38. Lb2 h3 39. Kf1 Tf3+ 40. Ke2 Te3+ 41.

Kf1 d3 42. Tcl Te2 (Poglej diagram!) - Beli se vda, ker nima obrambe pred 43. ... Sg3! 03

BOGDAN OSOLIN

ŠAHOVSKO DRUŠTVO NAPREDEK DOMŽALE organizira

v soboto,
12. julija 1997,

PIKNIK ŠAHOVSKI TURNIR

Začetek je ob 9. uri v šahovski sobi Balinarskega kluba Domžale v športnem parku Domžale.

VABLJENI!

4. POLETNI ŠAHOVSKI TABOR ZA MLADINO

ŠAHOVSKO DRUŠTVO NAPREDEK DOMŽALE IN OBČINA DOMŽALE organizirata že 4. poletni šahovski tabor za osnovnošolce in srednješolce, ki bo potekal vsak dan od 9. do 12. ure, v mesecu juliju, od (1. 7. do 31. 7.) razen ob sobotah in nedeljah, v šahovski sobi Balinarskega kluba Domžale.

Udeležba je brezplačna. Vodili jo bodo priznani šahisti oziroma mentorji ŠD Napredek Domžale.

Vabljeni!

Gradnja osnovne šole v Dragomlju

Navada je že, da krajani Dragomlja in Pšate iščejo grešnega kozla v drugih, tako kot v primeru trase avtoceste, naj bi bila tudi ob sprejemanju odločitve v zvezi z gradnjo nadomestne šole v Dragomlju to spet zupanja Občine Domžale. Za neslogo, razdvojenost, neorganiziranost in zlasti zamudništvo smo kot so jih prikazovali Iniciativni odbor za gradnjo devetletne OŠ v Dragomlju in nekateri posamezniki v javnih dopisih.

Pojasnili bom razdelila na obdobje od septembra 1996 do maja 1997 ter na zadnje dogovore, ki so problematiko vsaj delno uredili.

Iniciativni odbor za 9-letno šolo v KS Dragomelj-Pšata je začel delo v mesecu maju, medtem ko sem kot zupanja Občine Domžale že jeseni 1996 edinega legitimnega sogovornika - to je Svet KS Dragomelj-Pšata - pozvala, da skupaj določimo lokacijo bodoče osnovne šole. Svet KS se je na podlagi Zbora krajanov, 24. 9. 1996, ki se ga je udeležilo preko 100 krajanov, pisno opredelil do treh možnih lokacij in kot prednostno določil lokacijo ob naselju Pšata, kot drugo možno pa lokacijo Z od obstoječe šole ob potoku Gobovšček. Tretjo lokacijo v naselju Dragomelj, ki jo je predlagala občinska uprava, pa je zavril. Vse tri lokacije so bile v novembru 1996 tudi vnesene v spremembo dolgoročnega plana Občine Domžale.

Kasneje je bila z zbranimi podpisi krajanov prav ta lokacija predlagana kot najprimernejša. Kakšna je torej moja krivda? Morda le ta, da sem se odločila spoštovati sklepe Sveta KS Dragomelj-Pšata? Je to nedemokratično?

V mesecu marcu 1997 smo ugotovili, da je potreben zaradi časovne stiske izreden postopek spremembe dolgoročnega plana za območje šole. Na osnovi zahteve Sveta KS Dragomelj-Pšata smo tokrat kot lokacijo opredelili območje Z od obstoječe šole ob potoku Gobovšček, saj smo ugotovili, da prvotna lokacija ob naselju Pšata ni dovolj veljavna, pričakovane pa so bile tudi težave s pridobitvijo zem-

ljišč. Lastniki zemljišč ob Gobovški, kjer naj bi stala OŠ, so se s prodajo načelno strinjali.

V sredo 21. maja 1997 je bila sklicana javna obravnava, na nji smo skupaj sprejeli načelno soglasje, naj bo bodoča šola na desnem bregu Pšate v naselju Dragomelj, da pa bo Svet KS Dragomelj-Pšata do 1. junija 1997 poslal še pisni smeni sklep. Tega smo 10. junija 1997 tudi prejeli, v njem pa predlagane naslednje kombinacije:

1. Devetletka na »Piskovem vrtu« - pri čemer opozarjajo na sklep 8. seje Sveta KS z dne 19. 5. 1997

2. V primeru, da urbanistična služba Občine Domžale uspe zagotoviti prestavitev nadvoza bolj zahodno od sedanjosti šole - ta cesta nato pride čez »Piskov vrt« na regionalno cesto Domžale-Sentjakob, tam pa izvedejo ustrezen nadhod in nato zagotovijo devetletko na drugi strani te ceste, t. j. še pred reko Pšato, a največ 100 m od ceste Domžale-Sentjakob.

3. Kolikor 1. ali 2. varianta ni izvedljiva, predlagamo šestletko z možnostjo dograditve devetletke (kot je bila prvotno planirana) ob cesti Dragomelj-Pšata, tj. med Usnjarno Grčar in Bergantovim mlinom. Pravokotno na to cesto pa se lahko izvede priključek proti Podgorici, če se občini dogovorita za skupno devetletko, saj se s tem poenostavi in približa pot za učence KS Podgorica-Sentjakob.

V zvezi z gradnjo skupne devetletne OŠ za KS Dragomelj-Pšata in KS Podgorica-Sentjakob pa želim pojasniti naslednje:

Ravnatelj OŠ Šentjakob, g. Hromc, je jeseni 1996 preko KS Podgorica-Sentjakob (Mestna občina Ljubljana) sprožil pobudo za izgradnjo skupne devetletne šole za območje obeh KS. Občina Domžale in jaz osebno nikoli nismo nasprotovali predlagani rešitvi, vendar smo za to postavljali ustrezne pogoje:

- lokacija bodoče 9-letne osnovne šole mora biti izbrana v soglasju s KS Dragomelj-Pšata, medtem ko je ravnatelj OŠ Šentjakob sprva vztrajal na lokaciji, ki za Svet KS Dragomelj-Pšata ni bila sprejemljiva; med usklajevanjem

na Ministrstvu za šolstvo in šport so že tekli postopki sprememb prostorskih planov v Občini Domžale, zato smo vztrajali pri lokacijah, ki so bile že vnesene v spremembe planov;

- od ostalih sofinancerjev - to je Mestne občine Ljubljana in Ministrstva za šolstvo - smo zahtevali jasna zagotovila o zagotovljenih planiranih sredstvih za devetletno OŠ v letih 1997 oziroma 1998, ko bodo šolo gradili. Sklep Mestne občine Ljubljana glede zagotavljanja finančnega deleža, ki ga je Mestni svet sprejel 15. 4. 1997 je bil nejasen in nedorečen.

- Zahtevali smo, da je usklajevalac gradnje devetletne OŠ Dragomelj, kjer bi se pojavljali kar štirje sofinancerji (DARS - v deležu nadomestne podružnične šole; Ministrstvo za šolstvo in šport, Mestna občina Ljubljana in Občina Domžale), saj bi bila gradnja terminsko, tehnično, predvsem pa finančno zelo zapletena.

Ministrstvo za šolstvo in šport se nikoli ni opredelilo in podprlo gradnje devetletne OŠ, pač pa nam je 15. 4. 1997 posredovalo Poročilo o pregledu šolskega prostora in v njem predlagalo dve varianti glede nadomestne OŠ v Dragomlju. Ker nismo do 15. 4. 1997 prejeli opredelitve Mestne občine Ljubljana, niti glede lokacije niti glede sofinanciranja, nam je preostala kot edina možna opredelitev le varianta A - to je izgradnja petletne OŠ s telovadnico.

Prav tako nikoli nismo bili obveščeni, da je Ministrstvo za šolstvo in šport »zaradi napačnih predpostavk« zavrnilo gradivo LIZ - Inženiringa o pregledu šolskega prostora v Občini Domžale. Iz omenjenega gradiva in Poročila Ministrstva za šolstvo in šport pa je razvidno, da se bo na matični Osnovni šoli Vencija Perka Domžale vpis tudi z upoštevanjem učencev z območja Dragomlja in Pšate v šolskem letu 2000/2001 zmanjšal na tri paralele (84 učencev) in bo zato izkazan presežek normativnih površin za 481 m² oziroma v celoti preko 1800 m² presežnih površin. Torej bo OŠ Vencija Perka postala občutno prevelika. Tu-

di to je Občina Domžale vodilo k prvotni opredelitvi za varianto A.

To je natančen popis dogajanja do usklajevanja sestanka na Ministrstvu za šolstvo in šport, ki je bil 28. maja 1997. Na njem smo se dogovorili, da bo usklajevalno vlogo prevzelo Ministrstvo za šolstvo in šport ter načelno določili finančne obveznosti vseh financirerjev ter sprejeli naslednje sklepe:

1. Obseg nadomestne šole Dragomelj je 9-letna šola z dvema paralelkama I. in II. triade in eno paralelko III. triade.

V II. fazi, ko bo demografska slika območja kazala na popolno dvoparalelno devetletko, bomo pristopili k dograditvi.

2. Lokacijo določi Oddelek za prostor in okolje Občine Domžale v soglasju s krajani in lastniki zadevnih zemljišč.

3. Ministrstvo za šolstvo in šport prevzame vlogo koordinatorja pri pripravi in izgradnji šole v Dragomlju. Pripravi tudi dogovor o sofinanciranju izgradnje šole med Občino Domžale, Mestno občino Ljubljana in Ministrstvom za šolstvo in šport, ki bo služil kot podlaga za dogovor z DARS-om.

4. Občina Domžale bo v roku enega tedna obvestila Ministrstvo za šolstvo in šport in Mestno občino Ljubljano o izbrani lokaciji za devetletno šolo, na podlagi katere bo Ministrstvo za šolstvo in šport izdelalo natančni razdelilnik sofinanciranja.

5. Vsi podpisniki se obvezujejo, da bodo v vsebinskem in finančnem smislu storili vse, da bo šola dograjena do začetka gradnje avtoceste.

Trenutno potekajo dogovori z lastniki zemljišč v zvezi z lokacijo bodoče osnovne šole, ki bo tudi vnesena (razširjena) v Spremembo dolgoročnega plana Občine Domžale.

Obstajata dve možni širitvi (odvisno od dogovorov z lastniki), obe na desnem bregu Pšate;

a) v spremembi dolgoročnega plana že vnesena lokacija na »Piskovem vrtu«, ki se razširi za potrebe devetletke

b) v okviru ZN Dragomelj - na drugi strani ceste.

Glede na dogovor in zagotovila, ki jih imamo, smo lahko zadovoljni, upamo pa, da se ga bodo vse vpletene strani tudi držale in ga spoštovale.

ŽUPANJA CVETA ZALOKAR ORAŽEM

Boji v odbojki so bili zelo izenačeni in ekipi DOMŽALSKIH ŠESTIH (do 15 let) ter TEHNIKI so se morali kar precej potruditi, da so zmagali.

Čuk Jože Potrebuješ: Takole dekleta in fantje, najprej Zobarja, potem Krokodilčke, pozabiti pa ne smemo niti na... greste zraven...

VETER V LASEH - S ŠPORTOM PROTI DROGI

Žoga je najboljša droga

Vsi v Sloveniji se zavedamo tesne povezanosti med športom ter zdravjem in skupni cilj je razvoj športa pri vseh, še posebej med mladimi, ker jih vse več išče rešitev v drogah. Z namenom, da kar največ mladih kot drogo vzame žoga, je Športna unija Slovenije že v lanskem letu prvič organizirala akcijo VETER V LASEH - S ŠPORTOM PROTI DROGI, ki jo je letos na pobudo županje Cvete Zalokar Oražem prevzela tudi občina Domžale.

Glavna organizatorja prireditve sta bila Center za mlade in Športna zveza Domžale, skupaj z njima pa tudi vse osnovne in srednje šole, ki so se resnično potrudile, da so bili dnevi od 29. do 31. maja 1997 v domžalskem športnem parku - PRIJAZNI, SPROŠČENI, VESELI, DINAMIČNI DNEVI ŠPORTA, v katerih je prav vsakdo našel kaj zase.

Na razpis posameznih tekmovanj se je prijavilo več sto udeležencev: največ za košarko (31 ekip - 124 udeležencev), odbojko (30 ekip - skupaj 180 športnikov), rolanje (62), atletski troboj (80) ter vesele igre (24 udeležencev).

Tako je obnovljena ploščad v Športnem parku Domžale že v četrtek in petek gostila več sto mladih, ki so navijali za košarkarje in odbojkarje, posebej množičen pa je bil obisk v soboto, 31. maja 1997, saj se je kar precej osnovnih šol odločilo, da ta dan izkoristi za športne aktivnosti. Najbolj tekmovalno je bilo na atletskih pogah ob nogometnem igrišču, kjer je več kot tisoč mladih navijalo za najboljše mlade atlete, ki so se v organizaciji Atletskega kluba Domžale pomerili v teku na 60 m, metu žogice in skoku v daljavo. Zelo napeto je bilo tudi v tekmi rolarjev, ki jo je organiziral Kotalkarski klub Pirueta. Po ogledu tek, metov in skokov se je večina preselila na ploščadi in navijala za polfinaliste odbojke in košarke, se mimogrede pomerila v metu na koš (vsak peti najboljši je dobil majico), ali pa pohitela na travnate površine pomožnega nogometnega igrišča, kjer je bilo mogoče igrati nogomet, med

dvema ognjema, ali pa se le pogovarjati in opazovati športnike in rekreativce, ki so za met na koš izkoristili prav vsako priložnost.

Popoldne je slo zares in uradni napovedovalec Boris Kopitar je veliko pripeljal, da je bilo športno popoldne sproščeno, živahno in zanimivo za vse. Najprej je napovedal vsa štiri finala v odbojki in košarki. Medtem ko so navijali z aplavzom nagrajevali dobre skoke in mete najboljših košarkarjev in odbojkarjev, so na prostih mestih večnamenske ploščadi svoje umetnine ustvarjali risarji in slikarji, na odru pa se trudili zbuditi pozornost mladi glasbeniki, ki so pritegnili predvsem nevsakdanjo glasno glasbo, so na travnatih površinah potekale vesele igre. V organizaciji Centra za mlade so se mladi iz osnovnih šol Dob, Menges, Jurij Vega Moravce in Janko Kersnik Brdo pomerili v jahanju na metli, v metanju balonov, napolnjenih z vodo, v oblačenju v petelina in reševanju princeze. Igre so bile resnično vesele, saj so se ob njih nasmejali tako tekmovalci kot gledalci; ti so se lahko posladkali s sladole-

dom ter nato vsi skupaj pohiteli v frizerski salon, kjer je bilo mogoče dobiti novo pričesko, predvsem pa nove barve las. Med obiskovalci so bila tako dekleta kot fantje, od katerih pa so mnogi izkoristili še eno, posebej zanje pripravljeno priložnost: obiskali so namreč bližnje »strelisce« in ob pomoči tabornikov preizkusili svoje lokostrelske sposobnosti.

Pred uradno slovesnostjo, na kateri je županja Cveta Zalokar Oražem odprla prenovljeno večnamensko ploščad (vrednost obnovitvenih del, za katere je denar prispevala Občina Domžale, je skoraj 6 mio SIT), smo pozdravili še zmago odlične ekipe mentorjev telesne vzgoje z naših osnovnih šol nad ekipo SLO POP

Ekipa SLO POP ROCK TEAM: če jih še ne poznate (z leve): Zlatko Dobrič, Jože Potrebuješ, Jani Jerant, Marko Vozelj in Vili Resnik - bravo, fantje!

Okrepljena ekipa mentorjev telesne vzgoje z naših osnovnih šol: nasmejani že pred tekmo, še bolj veseli po zmagi z 1:0. Čestitamo!

ATLETSKI KLUB DOMŽALE

Uspešni nastopi domžalskih atletov

Atletska sezona je v polnem teku in domžalski tekači, metalci in skakalci se redno udeležujejo različnih tekmovanj, med katerimi je letos precej atletskih mitingov, še posebej pomembni pa so nastopi na različnih državnih prvenstvih. Ta so hkrati tudi izbirna tekmovanja za udeležbo v državni reprezentanci, pred katero je letos precej pomembnih nastopov. Pa pogledimo najpomembnejše rezultate.

KLEMEN AVBELJ, najboljši srednješolec

Klemen Avbelj je bil na letošnjem državnem srednješolskem prvenstvu v Mariboru razglašen za najuspešnejšega atleta med srednješolci. Ta laskavi naslov mu je prinesel tek na 2000 metrov, v katerem je vodil vseskozi in na koncu s časom 5:40,98 zmagal.

BOJANA IN BOŠTJAN V DRŽAVNI REPREZENTANCI

Po uspešnih nastopih na mitingih sta bila Bojana Vojska v teku na 400 m z ovirami in Boštjan Brnot, tekač na dolge proge, uvrščena v državno reprezentanco za atletski peterboj, ki je bil sredi junija v Pulju. Za Bojano je bil to prvi nastop v dresu državne reprezentance, Boštjan pa je njen stalni član. Oba sta v tekih dosegla četrto mesto.

GREGOR BREZNIK - DRŽAVNI PRVAK

Gregor Breznik kot za stavo na različnih mitingih osvaja prva mesta, izkazal pa se je tudi na pravkar končanem državnem prvenstvu, kjer je na 200 m s časom 21,12 postal državni prvak, hkrati pa je osvojil tudi srebrno medaljo v teku na 100 metrov. Odlični je bil tudi Boštjan Brnot, še starejši mladinec, ki je v teku na 5000 metrov osvojil bronasto medaljo.

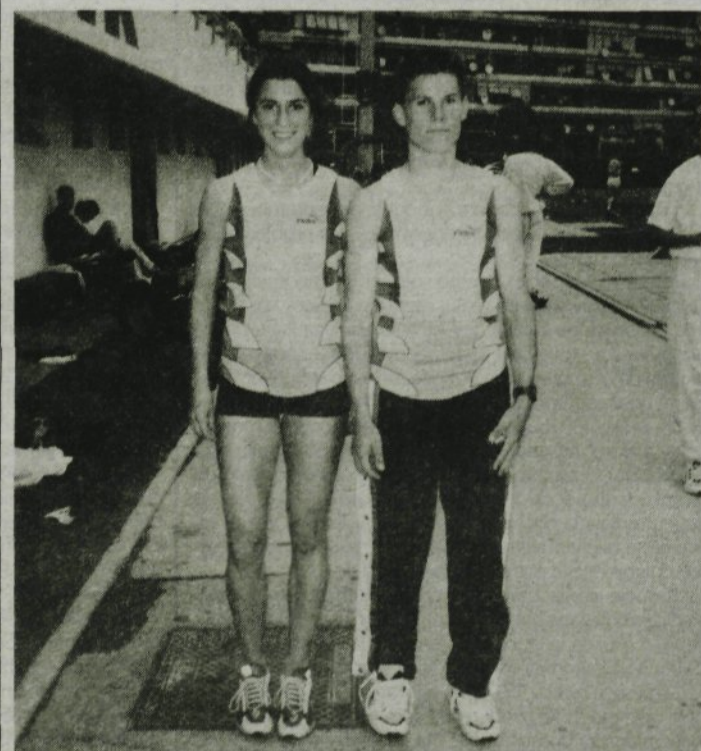
USPEŠNI TUDI MNOGOBOJČKI

Atletski klub Domžale je na tekmovanje, imenovano MNOGOBOJČEK, odpeljal kar lepšo skupino mladih atletov zlasti iz nižjih razredov, ki so se v Ljubljani enakovredno kosali s svojimi sovrstniki iz drugih slovenskih krajev.

Tako sta Blaž Svetin in Anže Tekavc osvojila prvo in drugo mesto v svoji kategoriji ter bila prva tudi ekipno.

Andraž Gregorič, medobčinski prvak v atletskem troboju, je tudi na MNOGOBOJČKU zmagal med učenci četrtrih razredov. Vesna Gabor je bila tretja med deklicami tretjih razredov, zelo uspešno pa so nastopile tudi učenke sedmega razreda Katja Vrhovšek, Karmen Hribar, Ljupka Radeljak in Nastija Capuder, ki so ekipno med sedmimi razredi zmagale.

Iskrene čestitke vsem mladim atletom in atletinjam!

Bojana Vojska in Boštjan Brnot kot člana mladinske državne reprezentance na peterboju v Pulju, kjer so se slovenski atleti pomerili s svojimi vrstniki iz Hrvaške, Švice, Slovaške in Madžarske.

Prisrčna hvala

Vsem sodelujočim, ravnateljem osnovnih in srednje šole, športnim društvom, sponzorjem ter vsem, ki so kakorkoli prispevali k uspešni izvedbi letošnje akcije VETER V LASEH - S ŠPORTOM PROTI DROGI, iskrena hvala!

Organizacijski odbor

deklice do 15 let BERNARDA LA-

GOJA
dečki od 12 do 15 let MATIC REPAC
fantje od 17 do 20 let MIHA GRO-

HAR
dekleta nad 15 let ANDREJA AB-

RAMOVIČ
Potem je bil na vrsti pravi športni

žur s Čuki, ki je zaključil letošnji

DOMŽALSKI VETER V LASEH.

VERA VOJSKA

Foto: VILJEM MAJHENIČ

Na košarkarskih tekmah smo videli vrsto potez, ki se jih ne bi sramovali pravi profesionalci, zato zmagovalcem SPB in ROKERJI iskrene čestitke za zmago.

Hitrostno rolanje je med mladimi čedalje bolj priljubljeno, žal pa ti vse prevečkrat pozabljajo, da je to kar precej nevaren šport, zato: brez čelade in druge opreme nikar.

FANTJE, KI ŽELIJO NA MTV

Embrio

Udeleženci letošnje prireditve VETER V LASEH - S ŠPORTOM PROTI DROGI so med številnimi dejavnostmi v športnem parku Domžale izbrali lahko tudi poslušanje dveh mladih glasbenih skupin. Ena izmed njih je EMBRIO.

Nenavadno ime je po mnenju skupine sinonim za nastanek uspešne skupine, ki je sicer skupaj od letošnjega februarja in jo sestavljajo trije kitaristi: RONI VILAR, ritem kitarista, vokal; BLAŽ JUGOVIČ, solo kitarista; MARKO OCEPEK, bas kitarista, ter bobnar ROK PORENTA. Vodja ansambla je Roni Vilar, igrajo pa grunge rock. Dvakrat na teden vadijo v Trzinu, saj v Domžalah kljub prizadevanjem, Roni je obiskal tudi županjo, ni primernih prostorov za precej glasno skupino, katere člani so si glasbeno izobrazbo pridobili sami in si izkušnje in znanja izmenjujejo in dopolnjujejo. Pobudnik oz. ustanovitelj skupine je Marko Ocepek, ki je tudi povedal, da imajo veliko vzornikov, našel pa je le tiste, ki so jim najbližji: Pearl Jam, Nirvana, Soundgarden, pa še kakšna bi se našla.

Nastop v Domžalah je bil njihov drugi, saj so skupaj z različnimi glas-

benimi skupinami nastopili že v Savljah in tam prvič odigrali svojo prvo skladbo ONE DAY. Kakor lahko ocenijo sami, jim publika rada prisluhne, zaploska in tudi v Domžalah so pritegnili pozornost. Njihova velika želja je priti na MTV, največje težave pa so povezane s finančnimi sredstvi za na-

kup boljših instrumentov, predvsem pa s prostorom, kjer bi lahko nemoteno vadili. Tega prostora za zdaj nimajo, zato se dvakrat na teden zbirajo v zaklonišču v Trzinu. Tako ostaja njihova največja želja prostor za vaje v Domžalah, dolgoročno pa naj bi štiri fante in EMBRIO nekoč videl na MTV.

Glede na zagnanost in prizadevnost ter odločenost se bo to ONE DAY zanesljivo tudi zgodilo. Do tedaj pa EMBRIO, trije kitaristi in bobnar, srečno in veliko dobrih novih skladb!

V.

EMBRI - glasbena skupina, ki prihaja.

Kotalkarski praznik v Domžalah

Za soboto, 24. maja, lahko rečemo, da je bila za Domžale praznična in je bilo mogoče v mestu čuti kotalkarski utrip. Že zgodaj zjutraj se je h Komunalnemu centru pripeljal več avtobusov, kombijev in mala vojska osebnih vozil. V njih je bilo kar 108 tekmovalcev v umetnostnem kotalkanju in še precej več njihovih spremljevalcev, staršev, trenerjev in prijateljev. Na 10. jubilejno tekmovanje v umetnostnem kotalkanju Domžalski slamnik so prišli tekmovalci kar iz 17 klubov Slovenije, Hrvaške in Italije. Takoj po zrebu tekmovalnih števil so najmlajši že začeli z ogrevanjem in zadnjim treningom, njihovi starejši vrstniki pa so si lahko privoščili celo krajše ogled središča Domžal. Tekmovalci mlajših kategorij so kmalu zatem začeli tekmovanje, predstavniki posameznih klubov in vodstvo KDK Domžale, ki je bil organizator tekmovanja, pa je sprejela županja Cveta Zalokar Oražem. Županja je bila tudi letos pokroviteljica tekmovanja, v pozdravni govoru udeležencem sprejema je predstavila Domžale in našo občino, pokazala pa je tudi kar dobro poznavanje kotalkarske problematike.

Po uradni slavnostni otvoritvi in kosilu, ki so ga za vse udeležence pripravili v Majčevem dvoru, so z nastopi začeli tudi tekmovalci starejših kategorij. Tekmovanje je potekalo gladko in brez zapletov, saj so člani KDK že preizkušeni in utrujeni organizatorji. Od obiskovalcev je bilo slišati kar nekaj laskavih ocen in pohval na račun pripravljenosti tekmovalcev. Pred večerjo razglasitvijo rezultatov in podelitvijo priznanj so mladi kotalkarji iz domačega kluba pripravili še simpatičen revijalen nastop, v katerem so sproščeno pokazali vse svoje znanje. Po podelitvi priznanj in spominskih daril so organizatorji v slogu jubileja pripravili še priložnostno pogostitev in družabno srečanje, med katerim so razrezali tudi veliko torto v obliki spominske knjige s številko 10.

Tekmovalci domačega kluba so bili na koncu z izkupičkom zadovoljni, saj sta Matej Drašček in Miha Arvaj v

svojih - starejših kategorijah osvojila prvi mesti, vendar so v klubu ugotavljali, da so se lani odrezali precej bolje. Res, da je slo za prvo letošnje tako zahtevno tekmovanje in da so iz najrazličnejših vzrokov manjkale nekatere tekmovalke, ki so lani dosegle zelo lepe uvrstitve, vendar so nekateri opozarjali, da se je treba ob rezultatih tokratnega Slamnika tudi zamisliti. V klubu so lani pokazali, da se da dobro delati, in prav gotovo bi za takšno delo tudi letos lahko zmogli potrebno energijo. Razloga za preplah še ni, saj so poleg Mateja in Mihe tudi drugi dosegli nekaj lepih uvrstitev, pri tekmovalnih pa ima vedno nekaj prstov vmes tudi nagajiva športna sreča. Ko so najboljši prejeli priznanja iz rok predsednika Zveze kotalkarskih športov Slovenije, Petra Brleca, ter predsednice kluba, Marije Drašček, in podpredsednika kluba, Uroša Pengala, in so med udeleženci tekmovalja začeli krožiti veliki kosi slastne torte, so bila pozabljena vsa razočaranja in napore. Verjetno bi takrat težko našli koga, ki ne bi zatrdil, da bo tudi prihodnje leto prišel na Domžalski slamnik in bo poskusil dati od sebe še več.

Rezultati: Cicibanke: 1. Sara Mlakar (Perla - SLO), 4. Maja Pretnar, 5. Neja Pengal, 6. Živa Sabol (vse KDK); **Pionirji C:** 1. Erik Grčnik (Svoboda - SLO), 6. Andrej Frangež (KDK); **Pionirke C:** 1. Maja Čotič (Renče - SLO), 12. Sara Pustotnik, 15. Ajda Vodlan (obe KDK); **Pionirji B:** 1. Andrej Lumbar, 2. Grega Sabol (KDK); **Pionirke B:** 1. Sara Baštjančič (KUK Nova Gorica), 8. Vesna Narič, 20. Sandra Frangež, 21. Leja Peterka (vse KDK); **Pionirji A:** 1. Mirko Bau (Montecchio - ITA), 2. Grega Sabol (KDK); **Pionirke A:** 1. Cocchia Candida (Prato - ITA), 18. Nika Pengal (KDK); **Kadeti:** 1. Dragan Ivančič (KUK Skating - HRV), 6. Matjaž Ivančič (KDK); **Kadetinje:** 1. Tanja Romano (Polet - ITA) 9. Ivana Vujović (KDK); **Jeunesse - ml. mladinci:** 1. Matej Drašček (KDK); **Jeunesse - ml. mladinke:** 1. Marta Colpo (Spinea - ITA), 2. Alenka Ivančič, 6. Teja Pretnar (obe KDK); **Junior - mladinci:** 1. Miha Arvaj (KDK); **Junior - mladinke:** 1. Marika Trefforeti (Montecchio - ITA), 2. Tatjana Vrhovšek (KDK); Senior - člani:

1. Giusy Locane (Spinea - ITA).

Sponzorji tekmovanja: Skupščina občine Domžale, Slaščičarna Razpotnik - Rodica, Gostinsko podjetje Trojan - Konjšek, Majčev dvor - Jarše, Helios Domžale, Boutik Resnik - Domžale, Barvica - Rodica, Kimi - Trzin, Nahrtnik Likar - Domžale, Usnjama Grčar - Dragomelj, Gramex - Ljubljana, Intro - Sl. Gradec, Laser - Sl. Gradec, Radio HIT Domžale, KOS - Komenda, Zavarovalnica Triglav - Ljubljana, Mestna hranilnica - Ljubljana, Javor - Pivka, McDonalds - Domžale, Nova Ljubljanska banka Ljubljana, Kompas Holidays - Ljubljana, Gostilna Repnik - Kamnik, SandC sport - Trzin, Robar - Dragomelj.

MIRO ŠTEBE

KK PIRUETA

Odličen nastop na Danskem: Nini zlato, Teji bron

3. in 4. maja je na Danskem potekalo mednarodno tekmovanje v umetnostnem kotalkanju. Iz Slovenije sta se ga udeležili Nina Grilj in Teja Rus. Na tekmi je sodelovalo 6 držav (Slovenija, Italija, Nizozemska, Belgija, Nemčija in Danska).

V konkurenci mladink je z dobro izpeljanim programom, tako kratkim kot dolgim, predvsem pa tudi na račun odlične koreografije izstopala ravno naša predstavnica **Nina Grilj** in upravičeno osvojila prvo mesto.

Teja Rus pa je v konkurenci kadetk zasedla tretje mesto. Njeno mesto bi bilo po izjavi sodnikov gotovo višje, če ne bi bila kaznovana zaradi izvedbe prepovedane brooken piruete v njeni skupini.

Obe predstavnici sta bili z uvrstitvijo izredno zadovoljni, še zlasti zato, ker so bili njuni programi, tako kratki kot dolgi, opaženi pri tujih trenerjih, zlasti pa pri sodnikih. To pa je samo spodbuda za klub in ostale tekmovalce, da delo na koreografiji, ki jo oblikujejo trenerji v KK Pirueta, končno opazajo tudi na tekmovalcih.

IN-LINE hokej v Domžalah

Rolerji so med mladimi vse bolj priljubljeni, saj nekateri z njimi kotalkajo tudi v soto ali po drugih opravkih. Tudi po Domžalah je opaziti vse več mladih na rolerjih, ki se brez ciljno vozijo sem ter tja, zato so pri KDK Domžale sklenili, da bodo poskusili pritegniti del teh mladih v svoje vrste, kjer bi se lahko organizirano ukvarjali z rolanjem.

Eden najbolj privlačnih, včasih rečejo tudi moskih športov je hokej na ledu. Z rolerji pa se ga da igrati tudi na

betonski ali asfaltni plošči. V Sloveniji je že nekaj ekip, ki igrajo hokej na rolerjih, kot kaže, pa bomo v kratkem svojo ekipo dobili tudi v Domžalah.

Člani KDK Domžale so 17. maja pripravili prvi tak turnir v Domžalah. Šlo je za tekmovanje državnega prvenstva v in line hokeju, ki bo končano 26. julija v Ljubljani. Hokejisti na rolerjih, med katerimi je tudi precej takih, ki igrajo hokej tudi na drskalkah - eden od vodilnih mož pri pripravi prven-

stva je naš znani hokejist in hokejist trener Štefan Seme, se praktično vsak konec tedna spopadajo na tekmovalnih po vsej Sloveniji. Po osem najuspešnejših ekip pa se bo na koncu pomerilo na finalnem turnirju v hali Ti-voli.

Na tekmovalju, ki so ga pripravili 17. maja v Domžalah, se je pomerilo 16 ekip; te so bile razvrščene v dve jakostni skupini - hokejisti do 15 let in tisti nad 15 let. Vsako ekipo je sestavljalo po največ 14 igralcev, na plošči pa je svoje moči z nasprotniki na enkrat lahko merilo po 5 igralcev - en vratar in štirje igralci v polju. Igrali so po pravilih mednarodne hokejske Inline zveze, ki so zelo podobna pravilom v hokeju na ledu, vsaka tekma pa je trajala dvakrat po 15 minut. Ob neodločenem izidu je zmagovalca odločalo streljanje kazenskih strelcev. Zmagovalci posameznih tekem so se uvrščali v naslednji krog tekmovanja. Najboljše ekipe so na koncu čakale denarne nagrade, tekmovalcem pa so razdelili tudi praktične nagrade.

Turnir je pritegnil precej zanimanja gledalcev, saj so bili boji res živahni in dopolne se je na prireditelje obrnilo kar precej fantov, ki bi radi trenirali hokej na rolerjih. Na KDK Domžale zbirajo prijave vseh, ki bi se radi poskusili tudi v tem športu, vsako sredo od 16. do 18. ure v hali Komunalnega centra v Domžalah, ko tam trenirajo tekmovalci umetnostnega kotalkanja. Trener domžalskih hokejistov na rolerjih je Jan Štitar, ki je tudi dober poznavalec hokeja na ledu. Tekmovalci potrebujejo rolerje, čelade s ščitniki, skakalnice, nožne in ramenske ščitnike, rokavice in suspenzorje ter hokejske palice. V KDK se zavedajo, da je nakup vse te opreme lahko kar velik zalogaj za denarne staršev, zato si prizadevajo, da bi v klubu lahko zagotovili del potrebne opreme za začetnike. Začeli so že zbirati sponzorje in kot kaže, bomo ob zavzetosti pobudnikov nove športne panoge tudi v Domžalah kmalu imeli svojo tekmovalno ekipo v in line hokeju.

MIRO ŠTEBE

Opravičilo

Opravičujem se g. Marjanu Tanciku, mentorju Šolskega športnega društva na Osnovni šoli Rodica, ker mu je tiskarski skrat v prejšnji številki Slamnika kar dvakrat spremenil ime ozioroma priimek.

Odgovorni urednik

Nina in Teja z osvojenima pokalom

KRONIKA 113 • KRONIKA 113 • KRONIKA 113 • KRONIKA 113 • KRONIKA 113 • KRONIKA 113

Vlomi, tatvine, pijančevanja, požari... To je v nekaj besedah vsebina kronike. Tudi tokrat so takšni in drugačni nepridipravi poskrbeli, da domžalski policisti niso ostali brez dela. Kako bi bilo življenejše, prijaznejše, varnejše, če ne bi... Saj bi bilo kot v pravljici. Očitno nam še veliko manjka do pravljice. Vsaj če sodo dimo po

Vlomih in krajah v jeklene konjčke

V Mengšu je pred pakirščem na Kolodvorski ulici neznan kam odšel renault megane z registrsko tablico LJ A9-22, katerega lastnik je (bil) B. A. iz Mengša. Ker avtomobil seveda ne morejo kar sami odkorakati (se odpeljati), policisti niso prosili vse, ki bi karkoli vedeli o tem, kdo je temu meganu pomagal, da je lastniku izginil izpred oči, naj to sporočijo na domžalsko policijsko postajo, telefonski številki sta 721-222 ali 721-218.

Dejavniki niso samo tatovi avtomobilov, pač pa tudi njihovi neposredni konkurenti - vlomilci v avtomobile; ti si želijo čim hitreje in čim laže »prislužiti kruh«. Zato ni nič čudnega, če so pospešili svojo proizvodnjo. Policisti so na podlagi prijavi zabeležili takšnega »pospeševalca«. Trenutno je sicer še neznan, vendar upajo, da jim bo kmalu lahko pojasnil svoje nenavadno početje. V eni sami noči je vlomil kar v 12 avtomobilov v centru Domžal. Ordinaril je po parkirščih v Zupaničevi ulici, ulici Matije Tomca in Miklošičevi ulici. Zanimali so ga predvsem akustični aparati, kar avtoradio vsekakor je. Kaj bo ali je storil z njimi, je še vprašanje, na katerega odgovor bomo morali malo počakati.

Noč je vzela pod svoje okrilje lopova, ki si je na parkiršču pred stanovanjskimi bloki v Miklošičevi ulici v Domžalah nedovoljeno prisvojil tujo lastnino, avtomobil znamke Renault Clio, metalno zelene barve, registrska tablica ima številko LJ 37-73H. Če morda kaj veste o tem dogodku, preženite temno noč lastniku tega avtomobila ter policistom sporočite podatke, ki bi jim pomagali razkrinkati tatila. S tem boste lastniku avtomobila polepšali dan, manj zadovoljen pa bo seveda lopov (prav mu je, da vsaj vedel, da se do avtomobila pride s plačilom, ne s krajo).

Nekaj podobnega bi moralo slediti tudi osebi, ki je v Slamnikarski ulici v Mengšu brez vednosti lastnika odpeljala (ukradla)

osebni avtomobil znamke peugeot 106 XN, črne barve, registrska številka tablice pa je bila LJ 70-00 R. Zatorej se enkrat, če karkoli veste o tem dogodku ali pa ste ukradeni avtomobil morebiti celo kje videli, nemudoma pokličite policiste.

Naslednji dogodek bi sicer bolj sodil v rubriko »Saj ni res...«, vendar si ga le ogledimo. Ukraden je bil namreč osebni avtomobil znamke fiat tipo 14 ISX. Vsaj tako je trdil njegov lastnik, O. M. iz Ljubljane. Svoj avtomobil je namreč parkirjal pred teniškim stadionom Ten-Ten v Domžalah. Ko se je hotel z njim odpeljati domov, ga tam ni bilo več. Policisti so se takoj lotili iskanja izginulega avtomobila. Kmalu so ga našli. Bil je parkiran nedaleč stran, na sosednjem parkirnem prostoru. Ker pa je bil zaklenjen, originalni ključ pa je imel vseskozi pri sebi, je lastnik tega avtomobila, je ta »kraj« zavita v tancih skrivnosti. Še posebno zaradi tega, ker na avtomobilu ni bilo opaziti sledov nasilnega vloma. Kaj se je torej dogajalo s tem avtomobilom? Policisti še skušajo razjasniti ta nenavaden dogodek, pa tudi samemu lastniku še ni povsem jasno, kaj se je dogajalo z njegovim avtomobilom.

Kradejo pa tudi motorna kolesa - mope. V Mengšu je ponosi S. D. iz Mengša ostal brez svojega motornega kolesa znamke Tomos, ki ga je imel parkiranega pred gostinskim lokalom Warsteiner. Za zdaj še neznani tat ga je tako oskodoval vsaj za 40 tisoč tolarjev. Več sreče pa je imel V. T. iz Moravč. Sredi belega dne sta mu namreč U. Š. in G. P. izpred trgovine ukradla njegovo motorno kolo. Policisti so se takoj odpravili na lov in pri U. Š. našli ukradeno motorno kolo. Vmili so ga pravemu lastniku, dolgorpsteža pa se bosta še zagovarjala. V Ihanu pa je sedemnajstletni M. B. v športnem parku v Ihanu ukradel še neregistrirano motorno kolo znamke CTX, ki ga je lastnik P. M. ocenil na 80 tisočakov. Tudi to ne ljubo kaznivo dejanje so policisti kmalu uspešno rešili, M. B. pa bo moral zaradi kazenske ovadbe na zagovor.

Vlomi, ropi, tatvine

V avtoslonu Pižem v Domžalah so se vlomilci oglasili kar dvakrat. Po prvem vlomu so zaposleni pogrešali telefaksimilno napravo, pri drugem pa telefonski aparat in osebni računalnik. Storitve prvega kaznivega dejanja so domžalski policisti že prijeli, telefaks si je namreč »izposodil« komaj šestnajstletni M. M. iz Domžal, za drugim vlomilcem pa še poizvedujejo.

Tudi notarji niso varni pred vlomilci in tatovi. To si bo zapomnila tudi naša notarka Majda Lokošek. Iz čajne kuhinje poleg njene pisarne je namreč izginil kavni aparat, vreden približno 30.000 tolarjev. Za tem strašnim ljubiteljem »expres« kave policisti še poizvedujejo.

Ponovno so v domžalski blagovnici Vele odkrili dva zmi-kavta oz. zmi-kavti, tokrat sta bili namreč obe ženskega spola. M. T., osemindesetletna Ljubljanka, si ni mogla kaj, da ne bi bila odšla iz trgovine s svetilko in stikalom, seveda brez plačila. Ker se to niti ne spodobijo, pa še kaznivo je, so se policisti z M. T. temeljito pogovorili, da bi izvedeli, od kje je takšna kleptomanska strast, nato pa zoper njo napisali tudi kazensko ovadbo. Nekaj podobnega se je primerilo tudi petindesetletni P. E. iz Domžal. Tudi ona je brez plačila hotela s seboj vzeti lestenec in kaseto. Odnese jo je podobno kot njena predhodnica - torej najprej temeljit razgovor, nato pa še kazenska ovadba.

Ženske v svojih torbica skrivajo mamljive skrivnosti. Kakšne, sta se hotela prepričati fanta, ki sta v domžalskem SPB-ju v Boutiqu A po očitno vnaprej predvidenem in dobera izdelanem scenariju uspeval v svojem namenu. Eden izmed njiju je zamotil prodajalko H. M. v tem boutique, drugi pa je na pultu v trenutku, ko je bila prodajalka nepozorna na dogajanje okoli njene torbice, »sunil« njeno torbico. Kot pravi prodajalka, so bili v torbici samo osebni dokumenti in denar. Tavo-ta, ki ju policisti še niso našli, od tega gnusnega dejanja ne bosta obogatela, kakšno kavico in morebiti malo pivo pa si bosta gotovo lahko privoščila s tujim denarjem.

Nekaj podobnega se je primerilo tudi v Mengšu. Tudi tam je bila tarča torbica. Dogodek je potekal v samopostrežni trgovini Rašica, od koder je »obiskovalec« iz skladiščnega prostora vzel torbico, v kateri je imela lastnica Z. I. nekaj čevlov, denarja ter osebne dokumente. Tudi tega storila policisti še niso našli.

Ropi stanovanjskih hiš potekajo večinoma v nočnih urah, ko ljudje ležejo k zaslužnemu počitku. Nekateri roparji pa kršijo ta »kodeks roparjev« in ordinirajo tudi sredi belega dne. Tako je v Krašnji doslej še neznani zamaskirani ropar prišel v stanovanjsko hišo - ter v dnevni sobi pri svojem početju lastetel na K. A. Ker ga je očitno presenetila, se je odločil, da bo na njej preizkusil svojo fizično moč. Vrgel jo je po tleh. Hkrati se je spravi tudi na K. E.-ja, ki je takrat ležal na kavču ter ga

s kolom udaril po glavi in, kot da to še ni bilo dovolj, ga je prišel še pretepati. Ropot je prebudil K. D.-ja, ki je počival v sosednji sobi. Tudi nad njega se je sprivil očitno že kar malo šokirani ropar. Pri tem prerivanju mu je K. D. uspel sneti z glave zavezo, s katero je ropar zamaskiral svoj obraz. Zaradi tega se je odločil, da bo takoj zapustil hišo in stekel je proti bližnjemu gozdu, koliko so mu dovoljevale noge. Policisti so takoj ukreпали in organizirali akcijo iskanja tega kriminalca. Na pomoč jim je priskočila tudi posadka policijskega helikopterja ter vodnik službenega psa, vendar je roparju uspelo pobegniti.

Neznane je na Količevem vlomil v objekt, katerega lastnik je Balinarski klub Količevo. Z okna je snel zaščitno mrežo in razbil steklo. Tako si je »prigral« vstop v notranjost klubskega prostora. Kaj dosti ni mogel odnesti, balinarski klub pa je kljub temu olajšal za steklenico viskija, nekaj cigaret ter denarja.

V Šentvidu pri Lukovici je neznani »ljubitelj« tenisa snel vrata s tečajev prostorov teniskega kluba ter odnesel nekaj opreme za tenis, cigaret in alkoholnih pijač. Za storilec policisti še poizvedujejo.

Policisti so pri svojem rednem patroliranju in kontroli nočnih voznikov prišli na sled vlomilcu v skladišče podjetja Fal Sport v Trzinu. Ustavili so namreč avtomobil, ki ga je vozil Sašo Č., državljan ZRJ. Pri pregledu avtomobila so v zadnjem delu našli kar 198 parov športnih copat znamke fila, katerih cena nikakor ni nizka. Sašo Č. policistom ni vedel povedati izvora teh artiklov, po podrobnejšem razgovoru pa je le priznal, da je vlomil v prostore omenjenega podjetja in ukadel športne copate. Policisti so izračunali, da je tako oskodoval podjetje za približno 3 milijone SIT. Poleg športnih copat pa so policisti v avtomobilu našli tudi vlomilsko orodje, s katerimi si je Sašo Č. iz ZRJ pomagal pri vladu. Preiskali so tudi na naslovih, kjer se je Sašo navadno zadrževal, kadar se je mudil v Sloveniji. Po 48-urnem odvzemu prostosti so policisti Sašo Č. izročili preiskovalnemu sodniku; ta je zanj odredil pripor. Nadaljevanje te zgodbe bo po potekalo na sodišču.

V Trzinu je neznani motorist s čelado izvedel držno tatvino. Stopil je v prodajalno Jap d. o. o., vendar si ni snel čelade. Ko je pozornost prodajalca popustila, je motorist s prodajnega pulta izmaknil razstavljeni ledvični pas za motoriste in odšel iz trgovine. Zaradi čelade, ki jo je ta zmi-kavt ves čas imel na glavi, ga prodajalec ni prepoznal in tako je lahko tat

POHIŠTVO salon Liiz Karantania

LEA 64.600

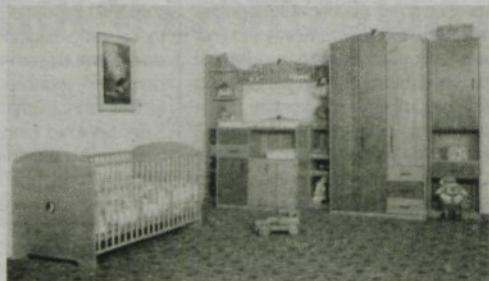

MORIZ 197.400

AKCIJSKA PRODAJA
OTROŠKIH SOB

NOVI MODELI

- programi iz masivnega lesa in izvozni programi
- ter programi pohištva kuhinj, dnevnih sob,
sedežnih garnitur, spalnic in kosovnega pohištva

IZREDNA PONUDBA - PRILAGOJENO
VAŠIM MERAM

PERIN - PROGRAM MALČEK

Domžale, Antona Skoka 2, tel.: 710-130 in Ljubljana, Topniška 5, tel.: 302-689

RAČUNALNIŠKO IZOBRAŽEVALNI CENTER
Ljubljanska 80 (SPB1), Domžale, tel./faks 713-660
E-pošta: clip@clip-domzale.si

STROJEPISJE NA RAČUNALNIKU (60 ur)

- 12 ur računalništva z urejevalnikom
besedil WORD
- 48 ur vaj iz strojepisja

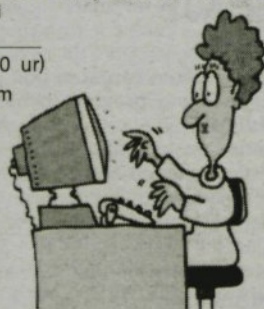
TEČAJ ZA ZAČETNIKE (25 ur):

WINDOWS 95, WORD

EXCEL (20 ur)

INTERNET (8 ur)

AUTOCAD, CORELDRAW, ACCESS...

POLETNA ŠOLA RAČUNALNIŠTVA ZA MLADINO!!!

**KLINIKA
ZA MALE ŽIVALI**

VETERINARSTVO TRSTENJAK-ZAJC, d.o.o.
Tesovnikova 27a, Ljubljana

Naročila po tel.:

(061) 16 83 700

Vsak delovni dan od 8.-20. ure.

Ob sobotah od 8.-13. ure

Radovan Zajc, dr. vet. med.
mag. Izidor Trstenjak, dr. vet. med.

MLADINSKA KNJIGA TRGOVINA, dd.
SI 1001 Ljubljana, Slovenska 29, p.p. 533

JAVNI RAZPIS

za oddajo poslovnih prostorov

DOMŽALE

Predmet oddaje je poslovni prostor - trgovina v središču Domžal, na
Ljubljanski 83. Poslovni prostor obsega skupne neto površine 67 m².
Poslovni prostori so namenjeni trgovinski dejavnosti.

Izključna cena najemnine za poslovni prostor je 49 DEM/m², oddajamo
ga za nedoločen čas.

Ponudbe morajo vsebovati naslednje dokumente:

- izpisek iz sodnega registra za opravljanje dejavnosti
- bonitetno poročilo Agencije za plačilni promet RS (BON 1, BON 2
in BON 3)
- program oziroma vrsto dejavnosti, ki jo boste opravljali v najetih
prostorih
- ceno najemnine za m², ki jo je ponudnik pripravljen plačati

Ponudbe z označenimi dokazili pod 1. do 4. pošljite priporočeno na
naslov:

MK Trgovina d.d., Slovenska cesta 29, 1000 Ljubljana
s pripisom: »Za najem prostorov - ne odpiraj«.

Rok za oddajo ponudb je 15 dni po objavi. Vse dodatne informacije
v zvezi z razpisom dobite po telefonu 721-405, ga. Ručman in 12-50-
173, g. Jazbec.

Udeleženci bodo o izidu obveščeni najkasneje v 15 dneh po izbiri.

Mali oglasi

SLAMNIK 714-599, 721-022

SERVIS šivalnih strojev, Kajuhova
15, Preserje (v bližini Kemisa). Tel.:
(061) 727-897. Delovni čas: od 9. do
12. ure in od 15. do 17. ure, sobota
od 9. do 12. ure.

INŠTRUIRAM matematiko, fiziko
in osnove elektrotehnike. Tel.: 738-
662.

ASFALTERSTVO RORC d. o. o.
vam poasfaltira dvorišče, dovozno
pot, izvršimo tudi kompletne izko-
pe z nasutjem tampona. Tel. sl.: 061/
883-265, dom.: 061/873-156, mob.:
0609/613-186.

V CENTRU DOMŽAL oddamo
lokal 32 m² za mimo dejavnost. Tel.:
711-875.

INŠTRUIRAM angleški in sloven-
ski jezik. Tel.: 711-160.

RAČUNOVODSKE STORITVE
nudimo podjetjem in zasebnikom.
Strokovno davčno svetovanje, ažur-
nost in ugodne cene. Tel.: 061/813-
271.

V PRELOGU PRI DOMŽALAH
ugodno prodam parcelo 583 m² na
kateri je lesena hišica in zidana su-
šilnica za sadje priključena na elek-
triko in javni vodovod. Tel. 061/737-
144.

IŠČEMO vajenca avtomehanične
stroke. PRO AVTO, tel.: 715-954.

MIREN MOŠKI išče sobo v Dom-
žalah za 1 leto. Tel.: 061/553-250 po
20. uri.

STAVBNEGA KLEPARJA zaposlim.
Tel.: 711-829.

HIŠO prodam na Podrečju pri
Domžalah. Tel. 061/621-444.

KVALITETNE INŠTRUKCIJE iz
matematike, fizike in angleščine.
Tel.: 712-061.

STANOVANJE za prijetno štiričlan-
sko družino vzamem v najem v bli-
žini OŠ Olge Avbelj Domžale. Tel.
722-613 po 17. uri.

PRODAM TV sprejemnik loewe
CT 6622, ekran 67 cm. Tel.: 715-
002.

ZAPOSIM tesarja in delavca za
pomoč pri krovsko-kleparških delih.
Tel.: 711-734, 041/666-805.

Dotik

Prešernova 48
1230 Domžale
Tel.: 061/722-920

KSENIJA LUBI

savna
solarij
masaža

PREHITIMO
POLETJE: NAŠE SONCE
NIKOLI NE ZAIDE.

Nudimo vam:

- ekspres popravila vseh
vrst TV aparatov na domu
- montažo in prodajo SAT
in klasičnih anten, možnost
plačila na obroke.

Telefon: 061/727-042
Mobitel: 0609/637-971

Na Viru oddamo v najem
33 m² poslovnega prostora s
telefonom.

Informacije po telefonu
712-143 - dopoldan

**ISCG, IZOBRAŽEVALNO
SVETOVALNI CENTER IN
GRAFIČNE DEJAVNOSTI d.o.o.**
1230 Domžale, Kolodvorska 6

RAZPISUJE

programme za šolsko leto 97/98

* **SREDNJE IN STROKOVNE ŠOLE -
VERIFICIRANI PROGRAMI:**

- poslovodska šola (V. st.)
- trgovska šola (IV. st.)
- usposabljanje računovodij (V/1) 400-urni program
- ekonomsko komercialna šola
- gostinska šola (kuhar, natakari)
- agroživilska šola (pek, slaščičar, mesar)

* **PROGRAMI ZA DOPOLNILNO
IZOBRAŽEVANJE IN USPOSABLJANJE**

TUJI JEZIKI:

- nemščina in angleščina

RAČUNALNIŠKI TEČAJI:

- Windows 95, Word for Windows, Excel,...

* **USPOSABLJANJE ZA DELO**

EX SEMINAR - protiekspluzijska zaščita električnih na-
prav (osnovni in obnovitveni tečaj)

seminar: računovodstvo malih podjetij
seminar za vodenje poslovnih knjig s.p.

varstvo pri delu in požarno varstvo
seminar: higijenski minimum (osnovni in obnovitveni)

tečaj strojepisja
tečaj skladiščnega poslovanja

tečaj za voznike viličarjev
tečaj za traktoriste - varno delo s traktorjem in trak-

torskimi priključki
* **TEČAJ CESTNO PROMETNIH PREDPISOV**
* **PROGRAMI ZA PROSTI ČAS:**

- tečaj šivanja in krojenja
- kuharski tečaj

Prijave sprejemamo na Izobraževalno svetovalnem
centru (prej Delavska univerza), vsak dan od 7. do
15. ure, ob ponedeljkih in sredo od 7. do 16. ure ali
na telefonski številki (061) 711-082 in (061) 712-278.

VSE LASTNIKE IN LJUBITELJE MALIH ŽIVALI OBVEŠČAMO,
da lahko pri nas cepite svoje **živali** proti **steklini** tudi v
popoldanskih urah in ob sobotah.

VET. AM. d.o.o.

Ambulanta za male živali
Slomškova 30, Domžale, Rodica
tel.: 714-247

RODICA

DOMŽALE

Odprto: od ponedeljka do petka od 10. do 17. ure
ob sobotah od 9. do 12. ure

ZA VAŠ OBISK SE PRIPOROČAMO!

OPEL **V DOMŽALAH**

avtotehna **VIS in KOSEC** d.o.o.

SALON, LJUBLJANSKA 110, DOMŽALE, tel.: 061/716-092
SERVIS, KAMNIŠKA 19, DOMŽALE, tel.: 061/715-333

- **PRODAJA VOZIL OPEL**
- **SERVIS IN NADOMESTNI DELI**
- **AVTOELEKTRIKARSKE STORITVE**

UGODNI KREDITNI POGOJI:
TOM + 5% DO 4 LET

VECTRA CARAVAN

ŽE ZA 32.500 DEM

KREDIT - LEASING
- **MENJAVA STARO ZA NOVO.**

KLUB POTEPUH

ČE ŽELITE V DRUŽBI PRIJETNIH LJUDI SPOZNATI DOMOVINO IN TUJINO, SE OGLASITE V KLUBU POTEPUH, V TURISTIČNI AGENCIJI HITTOURS, NA LJUBLJANSKI 72 V DOMŽALAH. KLUB POTEPUH VODI GOSPA SONJA.

SEZNAM IZLETOV:

26. 07. REISSECK - AVSTRIJA (VISOKOGORSKA ŽELEZNICA)
09. 08. GROSSGLOCKNER IN HEILIGENBLUT
30. 08. RAZPRODAJA V PLIBERKU - AVSTRIJA
HIŠICA V ČATEŠKIH TOPLICAH - UGODNO OD SEPTEMBRA DALJE

IZ NAŠE OSTALE PONUDBE:

18. 09. NEW YORK
02. 10. PORTUGALSKA
POČITNIŠKI ARANŽMAJI VEČINE SLOVENSKE AGENCIJE

VSE ARANŽMAJE IZ OSTALE PONUDBE LAHKO PLAČATE V PETIH OBROKIH.

PRIJAVE IN REZERVACIJE:

HITTOURS DOMŽALE, LJUBLJANSKA 72
TEL. 723 219 ALI 715 141

ENODNEVNI IZLETI PA ŠE NA MOBILTEL 0609 614 654

hittours

MAJER

ČREVARSTVO
MIROSLAV MAJER s.p.
TEL., FAX: +386 61 72 22 63, GORIČICA 1c-1230 DOMŽALE

zaposlimo:

- moškega za delo v
tiskarni in razvoz
robe,
starega od 25-30 let.

Pogoj je končana
osnovna šola in
vozniško dovoljenje
B kategorije.

- žensko za delo v
proizvodnji staro od
30-40 let.

Pogoj je končana
osnovna šola

Retex
d.o.o.

Količevo 43
1230 Domžale
Tel.: 714-706

opravlja v celoti
ali delno
**računovodske
in
knjigovodske
storitve za
male družbe
in s.p.**

Za vse ostale
informacije,
glede načina
sodelovanja,
pokličite med
7. in 15. uro.

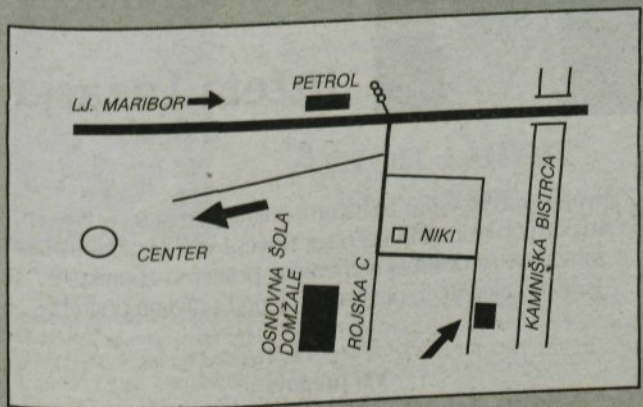
**ZASEBNA
ZOBOZDRAVSTVENA
ORDINACIJA**

dr. JAGODA STREHOVEC
Potočnikova 15, Domžale

Obveščam cenjene stranke, da je delovni čas ordinacije:

PON., SRE., ČET. 13.00-19.00
TOR., PET. 8.00-13.00

Informacije po telefonu: 712-990 in 722-122.

Redno ali honorarno
zaposlimo

ČISTILKO

za čiščenje
prostorov v
popoldanskem
času za območje
Domžal.

ČISTOČA

čiščenje, vzdrževanje
in varovanje objektov
tel.: 715-771

SALON ZDRAVJA
IN LEPOTE

BODYFORM

CVETKA BRUMEN
Oševka 11c, Kamnik
tel.: 817-617

Cenjene stranke
obveščam, da
s 30. junijem
začenjamo
poslovati
na novi lokaciji
v Oševku 11c
v Kamniku.
Doslej smo bili v
Gasilnem domu na
Vrhpolju 41.

**SLAŠČIČARNA OGER
IZ STAREGA TRZINA**

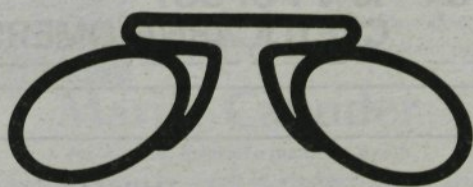
VAS VABI, DA POSKUSITE NAŠE SLAŠČICE.
IZDELUJEMO VSE VRSTE TORT, POTICE IN
DROBNO PECIVO. STALNO JE NA ZALOGI
TORTA ZA DIABETIKE.

IMAMO VELIK IZBOR OTROŠKIH TORT, TUDI
POPULARNEGA HUGA IN PUNČKO BARBI.

ODPRTO IMAMO
VSAK DAN OD 7-22. URE,
TUDI OB PRAZNIKI IN NEDELJAH.

Mengeška 26, Trzin, 1236 Trzin
tel.: 715-699

OPTIK
Martina Škofic
Ljubljanska 87, Domžale,
tel.: 061/714-006

Slovenska 24, P.E. Mengeš,
tel.: 061/738-980

**PUČKO
CEMENTNI IZDELKI**

Vrba 7
1225
Lukovica

IZDELUJEMO:

- cvetlična korita
- kamine, fontane
- ograjne elemente
- tlakovce, plošče, robnike
- tople grede, kompostnike
- škarpne elemente
- vinogradniške stebre
- kanalske jaške z mrežo
- peskolove

**MOŽNOST ODLOŽENEGA PLAČILA
PRI NAKUPU NAD 20.000 SIT**

tel.: 061/735-408 od 8.-16. ure

RIBN'ČAN

Miševa 14, 1230 DOMŽALE
Tel./faks: 061/713-875
SLOVENIJA

MALICE 450,00 SIT
MOŽNOST PLAČILA
MALIC 1x MESEČNO
PIZZE 550,00 SIT
JEDI PO NAROČILU
SPREJEMAMO NAROČILA
ZA ZAKLJUČENE DRUŽBE
DO 30 OSEB
ODPRTO OD 7-22h
NEDELJE IN PRAZNIKI
ZAPRTO

**DIJAKI IN ŠTUDENTJE
ŠTUDENTSKI SERVIS
DOMŽALE**

Posredovanje dela dijakom in študentom z rednim ali izrednim statusom
Ljubljanska 70, nasproti blagovnice Vele, tel.: 711-790

POMEMBNO!!!

zasluženi DENAR ti za vsa boljša podjetja, na željo,
nakažemo TAKOJ po prejemu
potrdene napotnice V CELOTNEM ZNESKU

Naročanje napotnic in informacije o prejemu
zaslužku po TELEFONU ali INTERNETU

Odprto tudi OB SOBOTAH od 9h do 12h

V KRATKEM

✓ Študentski krediti

✓ Odpiranje tekočih računov na servisu

DIJAKI, ŠTUDENTJE, SPOROČITE NAM SVOJ E-MAIL

HOME PAGE: [HTTP://www.studenti-s-domzale.si](http://www.studenti-s-domzale.si)

Goro San SERVISNI CENTER

VIDEO - TV - KAMERE - SAT TV

GRUNDIG, PACE, PANASONIC
PHILIPS, SAMSUNG, SONY

- Smo edini specializirani servis z izkušnjami iz tujine za navede ne znamke aparatov na vašem območju.
- Servisiramo najnovejše modele VCR, TV in SAT sprejemnikov (100 Hz, IDTV, PAL PLUS), na podlagi vsakoletnih šolanj v tujini
- Servisiramo video opremo za nadzor (kamere, Time Laps VCR, projektorje).
- Kamkorderje popravimo po prejšnjem dogovoru.
- Kvalitetni antenski sistemi po ugodnih cenah.

**APARATOV NE POPRAVLJAMO,
TEMVEČ POPRAVIMO**

Goropecnik Roman s. p.
Slamnikarska 5, Domžale
Delovni čas: 9.-12. in 16.-19. ure
Tel.: 061 711-007

JUS-SECURITY

LJUBLJANSKA 102, DOMŽALE
TEL: 061/715-776, 716-230

JUS-SECURITY

VARNOSTNA, DETEKTIVSKA
IN INTERVENCIJSKA SLUŽBA

Nudimo vam 24-urno intervencijsko službo,
varovanje oseb in premoženja.
Mobilni: 0609/638-007

AVTOŠOLA-JUS

KATEGORIJE: A, B, C, E in H

Pričetek tečajev vsak torek ob 10. in ob 16. uri
Mobilni: 0609/615-159

JUS-SECURITY TRGOVINA

Prodaja, montaža in servis telefonskih aparatov,
alarmnih naprav in video nadzornih sistemov

Zagotovite si varnost z JUS-SECURITY!

FIZIO CENTER TRZIN
I.O.C. Trzin, Hrastovec 10 tel.: 162 18 37

bolečine v vratu,
glavobol, vrtočlavica,
mravljinčenje v rokah ...

občutek bolečin pri
srcu, v želodcu,
pljučih ...

bolečine v križu,
nogah in
mravljinčenje ...

Brez bolečin nad bolečine!

IZKUŠNJE RUSKIH ZDRAVNIKOV
FIZIOTERAPEVTOV IN MASERJEV

RAMLES

Podjetje za trgovino in proizvodnjo d.o.o.
SI - 1230 Domžale, Slamnikarska 1, tel./faks: 061/715-004

Cenjenim strankam
NUDIMO IZDELAVO POHIŠTVA PO NAROČILU
IN OSTALIH LESENH IZDELKOV

in sicer: - otroške in mladinske sobe
- spalnice
- kuhinje
- pisarniško pohištvo
- lesene polizdelke
- leseno galanterijo

Izvajamo tudi popravila in obnovo starega pohištva

INFORMACIJE:
RAM-LES d. o. o.
Slamnikarska 1 (v prostorih družbe TOKO LINE d. d.)
1230 DOMŽALE, tel./faks: 061/715-004

Ivan Vovk-Jaka

V soboto, 14. junija 1997 smo se na domžalskem pokopališču poslovili od spoštovanega tovariša, partizanskega borca Ivana Vovka-Jaka. Množica ljudi na žalni slovesnosti je bila potrditev, da je bil pokojni Ivan zelo priljubljen in spoštovan v bližnji in daljni okolici.

Rojen je bil v Novem mestu. Njegov oče je bil pek. Tudi Ivan je že pred drugo svetovno vojno postal pekovski mojster. Pekarijo je imel v Lukovici. Bil je zelo delaven, sposoben in imel je veliko prijateljev. Posebno ga je odlikoval socialni čut do soljudi. Zanimale so ga družbene razmere pred drugo svetovno vojno in ker je bil vzgojen v ljubezni do domovine, je takoj po napadu na Slovenijo postal aktiven član odpora proti okupatorju. Bil je ves čas narodnoosvobodilne vojne med najbolj delavnimi in nevarnostim izpostavljenimi aktivisti v okoliških krajih Domžal, Moravč, Črnega grabna in Tuhijske doline.

Že takoj po selitvah in aretacijah slovenske inteligence je v povezavi s somišljeniki aktivno deloval. Uspešno je vodil razgovore s takrat že zanesljivimi ljudmi, ki so bili vplivni in so jih imeli ljudje za poštene in sposobne. Z njimi se je družil ves čas do organizacije OF. Vodil je organizacijo slovenske narodne pomoči, ki je skrbela za izseljene družine, borce in nato partizanske ranjence. Ko je bila v Lukovici organizirana OF, je postal njen sekretar.

Ker je bil po poklicu pek, je imel dobre stike z raznimi trgovci in zanesljivimi aktivisti. Nabavljal je vedno večje količine prehranbenega materiala. To pa je bilo povezano s še večjim tveganjem. Treba je bilo imeti živilske nakaznice, te pa so lahko preskrbeli le najbolj zanesljivi uradniki na občinskih uradih. S takimi tveganji razgovori in dejanji so Ivan in prek njega njegovi sode-

lavci postavljali v nevarnost svoja življenja. Tudi prevoz večjih količin hrane in ostalih potrebščin je bil zelo nevaren.

Ivan je skrbel za dnevno sveže pečen kruh za ranjence in ilegalce potrebne pomoči, ki niso imeli živilskih nakaznic. Pri njegovem delu so mu veliko pomagali mnogi pogumni sodelavci. Obiskoval je tudi partizanske ranjence na težavnih in nevarnih krajih.

Kot član gospodarske komisije je nepretrgoma delal na vseh področjih do jeseni 1944. leta, ko je moral zaradi prevelike nevarnosti v ilegalo. Kot ilegalcec je potem še vedno v težavnih razmerah nadaljeval svoje delo kot član Okrožja.

Tudi po končani vojni je z veliko volje do dela in svojimi nespornimi sposobnostmi sodeloval pri obnovi in organiziranju družbenih potreb. Ker je bilo v navedenih krajih veliko požganih vasi in zaselkov, je obnova terjala požrtvovalnost in iznajdljivost. Poleg Franca Cerarja je bil vodilni član obnovitvene zadruge Zlato polje-Lukovica.

Naj ostane hvaležen spomin na tovariša, ki je veliko žrtvoval za svobodo naše domovine.

ELKA PODBEVŠEK

Trgovina SPINA
Trgovina z mešanim blagom
Tel. 731-192
Krašče 17, Moravče

CENEJE CENEJŠE NAJCENEJŠE

AKCIJA MESECA:

- PERSIL, 3,6 kg, PVC	899 SIT
- ARIEL, 3,6 kg	934 SIT
- DANA SIRUP, 3 l	699 SIT
- GAVRILOVIČ PAŠTETA	179 SIT
- PIVO UNION, 0,5 - ZABOJ	2150 SIT
- PALMOLIVE ŠAMPON	269 SIT

IN ŠE PREKO 30 ARTIKLOV PO AKCIJSKI CENI.

CENE VELJAJO DO RAZPRODAJE ZALOG

HVALA ZA ZAUPANJE

Cvetličarna OMERS
Ljubljanska 72, DOMŽALE
Tel./fax 714-875, tel. 721-726

OB ŽALNEM TRENUTKU VAM NUDIMO:

- * DEKORACIJO VEŽICE
- * VENCE
- * ARANŽMAJE: IKEBANE IN ŠOPKI
- * PAKETE SVEČ
- * DOSTAVA

S KUPONOM KORISTITE 10% POPUST.

**KUPON: 10% POPUST
CVETLIČARNA OMERS**

ZAHVALA

V devetdesetem letu starosti nas je zapustil naš dagi mož, oče, stari oče

Anton Kržičnik
iz Radomelj

Iskreno se zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče ter za spremstvo na njegovi zadnji poti. Zahvala tudi g. Martinu Capudru - predstavniku Napredka iz Domžal za poslovlne besede ter g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Vsi njeni

ZAHVALA

V dvainosemdesetem letu nas je po dolgi in hudi bolezni zapustil dragi mož, brat in stric

Ivan Bolka
s Homca

Iskreno se zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in sveče. Zahvala Časilskemu društvu Homec, Moškemu pevskemu zboru Radomlje, Zvezi borcev Radomlje, Društvoma invalidov in upokojencev in Zvezi soferjev in avtomehaničev Kamnik, govornikom g. Rajku Hafnerju, g. Marjanu Vrhovniku in g. Tonetu Pavliču ter praporščakom. Posebno pa sem hvaležna dr. Matiji Goršku, patronažni službi ZD Domžale, ge. Albini Zor in družini Ančke Repanšek za vso pomoč in skrb med njegovo dolgo boleznijo. Zahvaljujem pa se tudi osebju Doma starejših občanov Kamnik za vsestransko nego in pozornost. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žena Ivanka

Ob nenadomestljivi izgubi naše ljube

Marice Smolnikar
obrtnice-šivilje iz Domžal

izrekamo globoko zahvalo vsem, ki ste nam ustno ali pisno izrazili sožalje, nam lajšali bolečino, nam kakorkoli pomagali in spremili pokojnico na njeni prerani poti v mnogo prezgodnji grob...

Hvala vsem za podarjeno cvetje, govorniku g. Matjažu Brojanu in oktetu Bratov Pimat za lepo zapete pesmi slovesa. Zahvalo izrekamo tudi gospodu kaplanu za poslovljni obred in besede tolažbe. Hvala tudi vsem, ki smo vas morda v zahvali kakorkoli pozabili.

Hvaležni smo vsem, ki ste imeli našo ljubljeno Marico radi.

Neutolažljivi v izgubi žalujemo za njo - vsi njeni!

V Domžalah, v juniju 1997

**LIJUBILA SPŽIVLJENJE,
LIJUBILA SI SVOJ DOM,
A ODŠLA SI TJA,
KJER NI SOVRAŠTVA, NE GORJA.
ZDAJ V GROBU MIRNO SPIŠ,
A V SRCIH NASIH SE ŽIVIŠ.**

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v sedemosemdesetem letu sklenila naša draga

Štefanija Brvar Ulčakar
Fajdigova mama s Katarije

Vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem se iskreno zahvaljujem za izrečeno in pisna sožalja, darovano cvetje, sveče, maše in spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred, moškemu pevskemu zboru za zapete žalostinke, organistu ter cerkvenim pevcem. Še enkrat hvala vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali in stali ob strani.

Vsi njeni

ZAHVALA

Petega maja je v 95. letu starosti tiho zaspal naš

Leopold Slabič
Bedenikov Polde

Iskrena zahvala sorodnikom, sosedom in znancem za izrečeno pisno in ustno sožalje, za podarjeno cvetje, sveče in svete maše. Hvala gospodu župniku za lepo opravljen obred, Oktetu bratov Pimat, organistki gospodici Petri in gospodu Nej kotu za prečudovito petje. Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Marta in Franci Lovše

Sp. Jarše, junij 1997

**NE SINA NE HČERE
PO MENI NE BO,
DOVOLJ JE SPOMINA
ME DELA POJO.
(po V. Vodniku)**

ZAHVALA

ob izgubi dragega brata in strica

Jožeta Lazarja
iz Križat

Zahvaljujem se vsem znancem, prijateljem in sorodnikom, ki ste nam ob trenutkih večnega slovesa stali ob strani. Naša zahvala je še posebej namenjena peškemu župniku, g. Janezu Zaletelu, in pevcem za lepo opravljen pogreb.

Vsi njegovi

ZAHVALA

V 92. letu starosti nas je zapustila naša mama, babica in prababica

Marija Hribar

roj. Trebušak,
Pogorelčeva mama iz Rafolč

Iskrena hvala vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja in spremstvo na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se gospodu župniku Andreju Svetetu za opravljen pogrebni obred, predstavnikom Krajevnih skupnosti Rafolče in Zveze borcev za poslovlina govora in pevcem za lepo zapete pesmi. Zahvaljujemo se osebju Doma starejših občanov iz Mengša, ki je zadnja leta lepo skrbelo za našo mamo. Naj ostane naša mama vsem v lepem spominu.

Vsi njeni

ZAHVALA

V 77. letu starosti nas je zapustila naša draga sestra, teta in sestrična

Ivanka Teran

iz Domžal

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za darovano cvetje in sveče. Hvala g. župniku za pogrebni obred in pevcem za lepo petje.

Vsem in vsakemu še enkrat iskrena hvala.

Vsi njeni

KAKO POZABIL BI GOMILO,
KJER BLAGO TVOJE SPI SRCE,
KI NAM BREZMEJNO VDAO BILLO,
VES ČAS DO ZADNJEGA JE DNE?

Nepričakovano nas je zapustil naš dragi mož, ata, stari ata, brat in stric

Stanko Erjavec

z Gore pri Pečah 25, Moravče

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem za pomoč ob težkih trenutkih, za podarjeno cvetje, sveče, darovane sv. maše in za izrečena sožalja ter številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala g. župniku Janezu Zaletku, pevcem in Jožetu Razpotniku za poslovlina besede. Zahvaljujemo se tudi patronažni sestri Kristini Pirc in dr. Dežmanu za skrb med njegovo boleznijo.

Vsi njegovi

ZAHVALA

V sedemdesetdesetem letu starosti nas je po hudi bolezni zapustila draga žena, mama in stara mama

Marija Štrukelj

roj. Avbelj iz Kompolj št. 4

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, darovali cvetje in sveče in nam stali ob strani v najtežjih trenutkih.

Vsi njeni

LJUBILA SI ŽIVLJENJE,
LJUBILA SI SVOJO DOM,
A TIHO SI ODSLA V VEČNI DOM.
V DOMU NAŠEM JE PRAZNINA,
A V SRCIH BOLEČINA.

ZAHVALA

Ob smrti drage žene, mami, stare mame, tašče

Marije Ribežl

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom za podarjeno cvetje, sveče, ustno in pisno izrečena sožalja ter da ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo g. župniku Lojzetu Golobu za opravljen cerkveni pogrebni obred, kakor tudi Oračevim, gospe Ani, Jerebovim iz Šmarce, družini Sitar iz Preserij, ki so našo drago mamo obiskovali v bolnišnici. Vsem še enkrat hvala.

Vsi njeni

ZAHVALA

V 77. letu nas je po hudi bolezni zapustila naša draga mama, babica, prababica, sestra in teta

Marija Vidovič

iz Domžal

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče. Posebej se zahvaljujemo osebju Doma počitka v Mengšu za nego in skrb med njeno hudo boleznijo. Prisrčna zahvala gospodu kaplanu za opravljen pogrebni obred, kvintetu bratov Zupan iz Tržica za zapete pesmi in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

ZAHVALA

Želimo se zahvaliti vsem ob smrti moža, očeta, brata in strica

Jožeta Juhanta

iz Jarš

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem za izrečena ustna in pisna sožalja. Lepo se zahvaljujemo za vse podarjeno, cvetje in sveče. Posebno se pa zahvaljujemo gasilcem, praporščakom, invalidom ter Zvezni borcev. Zahvala g. Josku Rucigaju za lep poslovlina govor. Hvala pevcem za zapete žalostinke ter trobentaču za zaigrano Tišino. Hvala župniku Kvaterniku za opravljen pogrebni obred.

Vsi Juhantovi

ZAHVALA

V osemindesetdesetem letu starosti nas je zapustil

Francišek Škerjanc

iz Domžal

Našega dragega moža, očeta, dedka in pradedka smo pokopali v Ljubljani, 21. maja 1997 in se zahvaljujemo vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Aprila smo se poslovili od našega dragega moža, očeta in dedka

Staneta Tomažiča

iz Domžal

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem in vsem tistim, ki ste ga spremljali na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala moškemu in ženskemu pevskemu zboru pod vodstvom Staneta Habeta. Hvala vsem za tako lepe poslovlina besede. Zahvala gre tudi praporščakom. Hvala vsem, ki ste se z lepo mislijo poslovili od njega.

NIČ VEČ TRPLJENJA,
NE BOLEČINE,
ŽIVLJENJE JE TRUDNO
KONČALO SVOJO BOJ.

V SLOVO IN ZAHVALO

V soboto, 7. junija, smo se poslovili od dragega moža, očeta, starega očeta, brata in tasta

Ivana Hribarja

upokojenca Sarrio Slovenija, iz Domžal

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste ga pospremili na njegovo zadnjo pot, mu darovali cvetje, sveče in izrekli sožalje. Posebna zahvala velja dr. Snežni Cerar iz ZD Domžale za dolgoletno skrbno zdravljenje. Zahvaljujemo se tudi gospodu kaplanu za lepo opravljen pogrebni obred. Hvala vsem, ki ste se z lepo mislijo poslovili od njega.

Vsi njegovi

POMLAD PRIŠLA BO NA TVOJ VRT,
POGRINJATI ZELENJI PRT,
TEBE NE BO VEČ TAM NAŠLA,
ZAJOKALA BO IN ODSLA.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage žene, mame, stare mame, sestre, tete in tašče

Marije Capuder

roj. Horvat, Koširjeve mame iz Trzina

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče ter spremstvo na njeni zadnji poti. Posebna zahvala gospodu župniku Pavlu Krtu za lepo opravljeni obred in poslovlina besede. Zahvala tudi gasilskemu društvu Trzin in trobentaču za odigrane žalostinke. Hvala vsem, ki ste nam pomagali v težkih trenutkih.

Vsi njeni

ZAHVALA

V 81. letu starosti nas je za vedno zapustil naš dragi mož, oče, stari oče, brat, tast in stric

Jože Starin st.

iz Bišč

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče, darove za svete maše in za številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala g. župniku Francu ZAPLATA, dr. Mojci ZAJC-KRAŠEVEC, pevcem iz Ihana za lepo zapete pesmi, ge. Joži HRIBAR, g. Andreju ZAJCU za ganljiv poslovlina govor in trobentaču za odigrano tišino. Vsem še enkrat iskrena hvala!

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči in prerani izgubi nas je v štirinajstdesetem letu starosti zapustil naš sin, brat in stric

Dušan Cerar

iz Domžal

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, in znancem za izrečena pisna sožalja, darovano cvetje, sveče. Posebno se zahvaljujemo dr. Musiču za zdravstveno pomoč.

Še enkrat hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti

Vsi njegovi

MAMA,
V NAŠEM DOMU JE PRAZNINA,
V DUŠAH BOLEČINA,
KO V GROBU MIRNO SPIŠ,
A V SRCIH NAŠIH SE ŽIVIŠ.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame in stare mame

Marije Orehek

iz Domžal

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom Miklošičev 1c, ker ste jo spremljali na zadnji poti, se od nje poslovili, darovali za sv. maše, cvetje in sveče ter denarno pomoč. Zahvaljujemo se sosedu Pavlu Kurent, ki ji je stala ob strani in jo tolažila v težkih trenutkih njene bolezni. Zahvaljujemo se g. župniku za lep pogrebni obred, sveto mašo in poslovlina besede in Gorenjskemu kvintetu za lepo petje. Posebna zahvala dr. Mariji Starbek za dolgoletno nesebično pomoč pri zdravljenju. Vsem in vsakomur še enkrat iskrena hvala.

Sin Igor z družino

Ob smrti naše drage mame in tete

Marije Pestotnik

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem za podarjeno cvetje in izraženo sožalje.

Žaljuči

ZAHVALA

V osemindesetdesetem letu življenja nas je zapustil dragi mož, oče, ded in praded

Anton Dimic

iz Selc nad Blagovico

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče ter za spremstvo na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala tudi dr. Pogačarjevi in patronažni sestri ge. Irmu Drnovšek za veliko skrb med njegovo boleznijo. Zahvaljujemo se tudi g. župniku za pogrebni obred in predsedniku KS za poslovlina besede. Hvala vsem, ki ste se z lepo mislijo poslovili od njega.

Vsi njegovi

ZAMAN JE BIL TVOJ BOJ,
ZAMAN VSI DNEVI UPANJA,
TRPLJENJA, BOLEZEN JE BILA
MOČNEŠA OD ŽIVLJENJA.

ZAHVALA

V enatridesetem letu nas je mnogo prežgodaj zapustil naš dragi mož, očka, sin, brat, svak, stric in zet

Marjan Semprimožnik

iz Hrastnika pri Trojanah

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, njegovi ženi, prijateljem, sodelavcem Avtoservisa Renault, še posebej pa Vinku in Mariji Setnikar, Eri Izlake, OŠ Ivana Kavčiča, za izrečeno ustno in pisno sožalje, podarjeno cvetje, sveče, denarno pomoč, sv. maše ter drugo pomoč. Hvala g. župniku Antonu Humarju, cerkvenim pevcem in pevcem Lipa za lepo petje ter G. Ivanu Kepicu za zelo lep govor, g. Golobu za zaigrano Tišino. Hvala tudi KS in TD Sentgotard. Še enkrat hvala vsem, ki ste nam pomagali in nam stali ob strani v težkih trenutkih ter ga v velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

TIHO PRIHAJA MRAK,
PLAH JE NIEGOV KORAK,
NI GA ČUTI.
SRCE, ČESA, POVEJ, SE BOJIŠ
V TEJ MINUTI?
VSEGA, VSEGA!

ZAHVALA

Vsem, ki nam v žalostnih dneh stojite ob strani in ste prišli k zadnjemu slovesu našega dragega

Kemala Elmazena ml.

se zahvaljujemo in vas prosimo, da se ga spominjate v svojih prijaznih mislih.

Vsi njegovi

Poročilo CPV za mesec maj 1997

Krašnja, 1. 5. 97 ob 5.45, so gasilci iz Krašnje obvestili enoto CPV o stanovanjskem požaru, nato so odpeljale intervencijske enote. Ob prihodu CPV na kraj dogodka so ugotovili, da so že gasilci iz Krašnje požar delno lokalizirali, dokončno pa sta požar pogasili z združenimi močmi obe enoti. Zgoreli so le-

žišče, preproga in del lesenega poda.

Dob, 8. 5. 97 ob 12.35, je lastnica gostinskega lokala zaprosila gasilce za pomoč, kajti v lokalu je bilo zaznati vonj plina, zato so se gasilci odpravili tja in pregledali vse gostinske in stanovanjske prostore.

Trzin, 13. 5. 97 ob 15.15, je enota CPV

dobila obvestilo s Centra za obveščanje, da v Trzinu gori stanovanjski del objekta, ki je v sklopu trgovine in avtomehanične delavnice.

Preseje, 14. 5. 97 ob 20.54, so gasilci prejeli obvestilo, da ob Kamniški Bistrici gori na divji deponiji zaganje in drugi lesni odpadki.

Prevoje, 20. 5. 97 ob 18.10, so gasilci odpeljali proti Prevojam, kjer je v kletnih prostorih stanovanjske hiše gorel pralni

stroj. Že pred prihodom gasilcev je ogenj v pralnem stroju pogasil domačin z ročnim gasilnim aparatom.

Zgornje Jarše, 23. 5. 97 ob 1.07, so domžalski policisti obvestili enoto CPV, da na parkirišču pred trgovino Induplati gori osebno vozilo. Gasilci so po prihodu v nekaj minutah pogasili ogenj s težko peno.

Domžale, 24. 5. 97 ob 16.37, je službenec Varnosti Mengeš po telefonu sporočil, da za Ten-Tenom gori osebno vozilo; gasilci so pogasili ogenj na starem zapuščenem vozilu.

Krašnja, 25. 5. 97 ob 00.45, so domžalski policisti obvestili enoto CPV, da se je v omenjenem kraju zgodila prometna nesreča. Romunski vlačilec se je prevrnil v globok obcestni jarek ob magistralni cesti M-10, U-CE. Gasilci so najprej rešili iz kabine poškodovanega voznika; tega je reševalno vozilo odpeljalo v bolnišnico oskrbo.

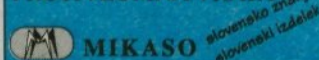
Trzin, 27. 5. 97 ob 16.30, je operater sprejel sporočilo o prometni nesreči na cesti M-10 nasproti industrijske cone; na tem kraju sta bila udeležena osebno in tovorno vozilo. Osebno vozilo se je zaletelo v rezervoar za gorivo na tovornem vozilu in tedaj je začelo iztekati gorivo po cestišču. Zato so morali gasilci najprej zamašiti odprtino, kjer je iztekalo gorivo, potem so odstranili še rezervoar iz podvozja vlačila.

Zaboršt pri Domžalah, 30. 5. 97 ob 11.15, so domžalski policisti zaprosili gasilce za pomoč za reševanje kolesa iz Kamniške Bistrice, ki ga je nepridiprav vrغل v reko.

Pri preostalih sedmih intervencijah so se gasilci zamudili manj časa, oskodovalci pa so bili tudi manj oskodovali. Trikrat so vlamljali vrata, po dvakrat so zapirali vodo, ki se je iztekala po stanovanju, in dvakrat očistili cestišče po manjših prometnih nesrečah.

VIKTOR SVETLIN (CPV)

PROTIVLOMNA VRATA

pri zamenjavi dotrajanih vhodnih vrat naredite skok za nekaj desetletij

AST **AHAČIČ**
SERVIS
TRGOVINA

TEL.: 722-107

gorenje

Prešernova 1a, 1230 DOMŽALE

AKCIJA!

15% GOTOVINSKI POPUST

- pralni stroji Gorenje od 52.580 SIT naprej
- hladilniki od 32.500 SIT naprej
- štedilnik s steklokeramično ploščo od 88.595 SIT
- BTV, ekran 55 cm, TTx, stereo, samo 56.447 SIT

- **Bogata izbira bele tehnike:** pralni stroji, pomivalni stroji, štedilniki, hladilniki, zamrzovalne omare in skrinje...
- barvni televizorji
- sesalci, kovinski rezalniki, pomivalna korita

8% POPUSTA NA 3 OBROKE
5% POPUSTA NA 5 OBROKOV

BREZPLAČNA DOSTAVA

PRAVI NASLOV ZA NAKUP APARATOV
GORENJE!
Odprto od 8. do 19. ure,
ob sobotah od 8. do 12. ure

RODEX®

PEUGEOT

SERVIS, PRODAJA

Rova 3a
1235 Radomlje

Pooblaščen prodajalec
in serviser vozil PEUGEOT

prodaja (061) 727-798
servis (061) 727-010
faks (061) 727-319

UGODNI KREDITNI POGOJI: TOM +6%

KOMPLET PROGRAM PEUGEOT

P-106	od 14.900 DEM
BOXER	od 26.500 DEM
P-406	od 31.000 DEM
P-306 NOVI MODEL	od 22.800 DEM
P-PARTNER	od 18.700 DEM

P-PARTNER

NOVI MODEL
PEUGEOT 306

VSA VOZILA IZ PROGRAMA PEUGEOT SI LAHKO OGLEDATE IN KUPITE PRI RODEX-U RADOMLJE

KONČNO

TUDI
V DOMŽALAH
PRAVA TRGOVINA ZA VAS!

SLOVENIJALES

- OKNA IN VRATA ✓
- LESNI REPROMATERIALI ✓
- KUHINJSKI PULTI ✓
- VELIKA IZBIRA LETEV ✓
- LEPLJENE PLOŠČE ✓
- REZAN LES ✓
- STENSKE IN STROPNE OBLOGE ✓
- LAMINATNE TALNE OBLOGE ✓
- VIJAKI IN SPONSKO OKOVJE ✓
- RAZREZ PO MERI ✓

PRIJAZEN SPREJEM, PRODAJA IN STROKOVNI NASVETI ZA IZDELAVE, POPRAVILA, ZAMENJAVE IN IZBOLJŠAVE

PE DOMŽALE, Antona Skoka 20/a, odprto: od 7^h do 19^h, sobota od 7^h do 14^h, tel.: 721-397 in 714-710, fax: 714-712

slamnik

Slamnik je glasilo občin Domžale, Lukovica in Moravče in je nadaljevalec tradicij časopisa Domžalec, ki je izhajal v letih 1925 (5 števil), 1929 (2 številki), 1934 (1 številka), 1935 (1 številka). Domžalec je izšel še v letu 1958 (1 številka), nato pa je 5. 11. 1962 pričel izhajati Občinski poročevalec in je redno izhajal vse do 21. marca 1991, ko se je preimenoval v Slamnik.

Odgovorni urednik
BOGDAN OSOLIN, tel.: 714-599, 721-022,
(0609) 634505
Pomočnica odgovornega urednika
MARIJA KAVKA
Člani uredništva
FRANC CERAR, DADA BREJC,
MARTIN GROŠELJ, VERA VOJSKA,
dr. BOGDAN DOLENC

Urednica strani občine Lukovica
MONIKA DOMITROVIČ
Urednica strani občine Moravče
BERNARDA MAL
Uredništvo glasila **SLAMNIK**
je na Ljubljanski cesti 69 v Domžalah.
Uredništvo
ERNA ŽABJEK-KOČAR, 714-599, 721-022
URADNE URE: vsako sredo od 15.-17. ure

Tehnični urednik
JANEZ DEMŠAR
Lektor
prof. AVGUŠTIN PIRNAT
Glasilo izhaja v nakladi 14.000 izvodov in ga prejema vsa gospodinjstva brezplačno.
Na podlagi zakona o prometenem davku in mnenja ministrstva za kulturo spada glasilo med proizvode, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov.
TISK: DELO - Tisk časopisov in revij, d.d., Ljubljana